

České vydání

Informace a oznámení

Ročník 61

18. září 2018

Obsah

EVROPSKÝ PARLAMENT

ZASEDÁNÍ 2017–2018

Dílčí zasedání od 12. do 15. června 2017

Zápis z tohoto zasedání byl zveřejněn v Úř. věst. C 68, 22.2.2018

PŘIJATÉ TEXTY

I Usnesení, doporučení a stanoviska

USNESENÍ

Evropský parlament

Úterý, 13. června 2017

2018/C 331/01	Usnesení Evropského parlamentu ze dne 13. června 2017 o větším zapojování partnerů a zviditelňování výsledků evropských strukturálních a investičních fondů (2016/2304(INI))	2
2018/C 331/02	Usnesení Evropského parlamentu ze dne 13. června 2017 k efektivnosti nákladů sedmého rámcového programu pro výzkum a inovace (2015/2318(INI))	10
2018/C 331/03	Usnesení Evropského parlamentu ze dne 13. června 2017 o osobách bez státní příslušnosti v jižní a jihovýchodní Asii (2016/2220(INI))	17
2018/C 331/04	Usnesení Evropského parlamentu ze dne 13. června 2017 o provádění přeshraničních fúzí a rozdělení (2016/2065(INI))	25
2018/C 331/05	Usnesení Evropského parlamentu ze dne 13. června 2017 o posouzení provádění programu Horizont 2020 s ohledem na jeho průběžné hodnocení a návrh devátého rámcového programu (2016/2147(INI))	30
2018/C 331/06	Usnesení Evropského parlamentu ze dne 13. června 2017 o stavebních kamenech politiky soudržnosti EU po roce 2020 (2016/2326(INI))	41
2018/C 331/07	Usnesení Evropského parlamentu ze dne 13. června 2017 o stavu rybích populací a sociálně-ekonomické situaci v odvětví rybolovu ve Středomoří (2016/2079(INI))	50

Středa, 14. června 2017

2018/C 331/08	Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. června 2017 o potřebě vypracovat strategii Evropské unie pro odstranění rozdílu ve výši důchodů žen a mužů a předcházení tomuto rozdílu (2016/2061(INI))	60
2018/C 331/09	Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. června 2017 o zprávě Komise o Srbsku za rok 2016 (2016/2311(INI))	71
2018/C 331/10	Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. června 2017 o zprávě Komise o Kosovu za rok 2016 (2016/2314(INI))	80
2018/C 331/11	Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. června 2017 o zprávě Komise o Bývalé jugoslávské republice Makedonii za rok 2016 (2016/2310(INI))	88
2018/C 331/12	Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. června 2017 o situaci v Demokratické republice Kongo (2017/2703(RSP))	97
2018/C 331/13	Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. června 2017 o aktuálním stavu provádění bangladéšského paktu udržitelnosti (2017/2636(RSP))	100

Čtvrtek, 15. června 2017

2018/C 331/14	Usnesení Evropského parlamentu ze dne 15. června 2017 o případu ázerbájdžánského novináře Afgana Muhtarliho (2017/2722(RSP))	105
2018/C 331/15	Usnesení Evropského parlamentu ze dne 15. června 2017 o Pákistánu, zejména o situaci ochránců lidských práv a o trestu smrti (2017/2723(RSP))	109
2018/C 331/16	Usnesení Evropského parlamentu ze dne 15. června 2017 o situaci v oblasti lidských práv v Indonésii (2017/2724(RSP))	113
2018/C 331/17	Usnesení Evropského parlamentu ze dne 15. června 2017 o provádění Evropského fondu pro strategické investice (2016/2064(INI))	116
2018/C 331/18	Usnesení Evropského parlamentu ze dne 15. června 2017 o evropském programu pro ekonomiku sdílení (2017/2003(INI))	125
2018/C 331/19	Usnesení Evropského parlamentu ze dne 15. června 2017 o on-line platformách a jednotném digitálním trhu (2016/2276(INI))	135
2018/C 331/20	Usnesení Evropského parlamentu ze dne 15. června 2017 o humanitární situaci v Jemenu (2017/2727(RSP))	146
2018/C 331/21	Usnesení Evropského parlamentu ze dne 15. června 2017 o financování politických stran a politických nadací na evropské úrovni (2017/2733(RSP))	150

II Sdělení

SDĚLENÍ ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Evropský parlament

Středa, 14. června 2017

2018/C 331/22	Rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 14. června 2017 o žádosti, aby byl Rolandas Paksas zbaven imunity (2016/2070(IMM))	151
2018/C 331/23	Rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 14. června 2017 o žádosti, aby byla Mylène Troszczynská zbavena imunity (2017/2019(IMM))	153
2018/C 331/24	Rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 14. června 2017 o žádosti, aby byl Jean-Marie Le Pen zbaven imunity (2017/2020(IMM))	155

Čtvrtek, 15. června 2017

2018/C 331/25	Rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 15. června 2017 o žádosti, aby byla Marine Le Penová zbavena imunity (2017/2021(IMM))	157
---------------	---	-----

III Přípravné akty

EVROPSKÝ PARLAMENT

Úterý, 13. června 2017

2018/C 331/26	P8_TA(2017)0249 Účast Unie na Partnerství pro výzkum a inovace v oblasti Středomoří (PRIMA) ***I Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 13. června 2017 o návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o účasti Unie na Partnerství pro výzkum a inovace v oblasti Středomoří (PRIMA), realizovaném společně několika členskými státy (COM(2016)0662 – C8-0421/2016 – 2016/0325(COD)) P8_TC1-COD(2016)0325 Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 13. června 2017 k přijetí rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/... o účasti Unie na Partnerství pro výzkum a inovace v oblasti Středomoří (PRIMA), realizovaném společně několika členskými státy	159
2018/C 331/27	P8_TA(2017)0250 Zvláštní opatření k poskytnutí dodatečné podpory členským státům zasaženým přírodními katastrofami ***I Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 13. června 2017 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (EU) č. 1303/2013, pokud jde o zvláštní opatření k poskytnutí dodatečné podpory členským státům zasaženým přírodními katastrofami (COM(2016)0778 – C8-0489/2016 – 2016/0384(COD)) P8_TC1-COD(2016)0384 Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 13. června 2017 k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/..., kterým se mění nařízení (EU) č. 1303/2013, pokud jde o zvláštní opatření k poskytnutí dodatečné podpory členským státům zasaženým přírodními katastrofami	162

2018/C 331/28

P8_TA(2017)0251

Označování energetické účinnosti štítky ***I

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 13. června 2017 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví rámec pro uvádění spotřeby energie na energetických štítcích a zrušuje směrnice 2010/30/EU (COM(2015)0341 – C8-0189/2015 – 2015/0149(COD))

P8_TC1-COD(2015)0149

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 13. června 2017 k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/..., kterým se stanoví rámec pro označování energetickými štítky a zrušuje směrnice 2010/30/EU 163

2018/C 331/29

P8_TA(2017)0252

Evropská hlavní města kultury pro roky 2020 až 2033 ***I

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 13. června 2017 o návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění rozhodnutí č. 445/2014/EU o zavedení akce Unie ve prospěch Evropských hlavních měst kultury pro roky 2020 až 2033 (COM(2016)0400 – C8-0223/2016 – 2016/0186(COD))

P8_TC1-COD(2016)0186

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 13. června 2017 k přijetí rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/..., kterým se mění rozhodnutí č. 445/2014/EU o zavedení akce Unie ve prospěch Evropských hlavních měst kultury pro roky 2020 až 2033 165

Středa, 14. června 2017

2018/C 331/30

Pozměňovací návrhy přijaté Evropským parlamentem dne 14. června 2017 k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o závazném každoročním snižování emisí skleníkových plynů členskými státy v období 2021–2030 pro potřeby odolné energetické unie a za účelem splnění závazků podle Pařížské dohody a o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 o mechanismu monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů a podávání dalších informací vztahujících se ke změně klimatu (COM(2016)0482 – C8-0331/2016 – 2016/0231(COD)) 166

Vysvětlivky k použitým symbolům

- * Postup konzultace
- *** Postup souhlasu
- ***I Řádný legislativní postup: první čtení
- ***II Řádný legislativní postup: druhé čtení
- ***III Řádný legislativní postup: třetí čtení

(Druh postupu závisí na právním základu navrženém v návrhu aktu)

Pozměňovací návrhy Parlamentu:

Nové části textu jsou označeny **tučně kurzivou**. Vypuštěné části textu jsou označeny buď symbolem ■ nebo přeškrtnuty. Nahrazení se vyznačují tak, že nový text se označí **tučně kurzivou** a nahrazený text se vymaže nebo přeškrtně.

EVROPSKÝ PARLAMENT

ZASEDÁNÍ 2017–2018

Dílčí zasedání od 12. do 15. června 2017

Zápis z tohoto zasedání byl zveřejněn v Úř. věst. C 68, 22.2.2018

PŘIJATÉ TEXTY

Úterý, 13. června 2017

I

(Usnesení, doporučení a stanoviska)

USNESENÍ

EVROPSKÝ PARLAMENT

P8_TA(2017)0245

Větší zapojování partnerů a zviditelňování výsledků evropských strukturálních a investičních fondů

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 13. června 2017 o větším zapojování partnerů a zviditelňování výsledků evropských strukturálních a investičních fondů (2016/2304(INI))

(2018/C 331/01)

Evropský parlament,

- s ohledem na články 174, 175 a 177 Smlouvy o fungování Evropské unie,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ze dne 17. prosince 2013 o společných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti, Evropském zemědělském fondu pro rozvoj venkova a Evropském námořním a rybářském fondu, o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti a Evropském námořním a rybářském fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 ⁽¹⁾ (dále jen „nařízení o společných ustanoveních“),
- s ohledem na nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 240/2014 ze dne 7. ledna 2014 o evropském kodexu chování pro partnerskou spolupráci v rámci evropských strukturálních a investičních fondů ⁽²⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 16. února 2017 o investování do zaměstnanosti a růstu a maximalizování příspěvku evropských strukturálních a investičních fondů: hodnocení zprávy podle čl. 16 odst. 3 nařízení o společných ustanoveních ⁽³⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 16. února 2017 o zpoždění při provádění operačních programů financovaných z ESI fondů – dopad na politiku soudržnosti a jak postupovat dále ⁽⁴⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 10. května 2016 o nových nástrojích pro územní rozvoj v rámci politiky soudržnosti pro období 2014–2020: Integrované územní investice a komunitně vedený místní rozvoj ⁽⁵⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 26. listopadu 2015 o snaze o zjednodušení a orientaci na výkonnost v politice soudržnosti na období 2014–2020 ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 320.

⁽²⁾ Úř. věst. L 74, 14.3.2014, s. 1.

⁽³⁾ Přijaté texty, P8_TA(2017)0053.

⁽⁴⁾ Přijaté texty, P8_TA(2017)0055.

⁽⁵⁾ Přijaté texty, P8_TA(2016)0211.

⁽⁶⁾ Přijaté texty, P8_TA(2015)0419.

Úterý, 13. června 2017

- s ohledem na závěry Rady ze dne 16. listopadu 2016 o výsledcích a nových prvcích politiky soudržnosti a evropských strukturálních a investičních fondů ⁽¹⁾,
- s ohledem na sdělení Komise nazvané „Zajištění viditelnosti politiky soudržnosti: pravidla komunikace a poskytování informací v období 2014–2020“ ⁽²⁾,
- s ohledem na bleskový průzkum Eurobarometr č. 354 nazvaný „Povědomí občanů o EU a její vnímání: regionální politika“, který zadala Komise ⁽³⁾,
- s ohledem na Van den Brandeho zprávu z října 2014 nazvanou „Víceúrovňová správa a partnerství“, která byla vypracována na žádost komisaře pro regionální a městskou politiku Johanne Hahna ⁽⁴⁾,
- s ohledem na komunikační plán Evropského výboru regionů na rok 2016 nazvaný „Propojování regionů a měst pro silnější Evropu“ (Connecting regions and cities for a stronger Europe) ⁽⁵⁾,
- s ohledem na studii z července 2016, jejíž vypracování zadala Komise a jež byla nazvána „Uplatňování zásady partnerství a víceúrovňové správy v rámci ESI fondů na období 2014–2020“ (Implementation of the partnership principle and multi-level governance in the 2014-2020 ESI Funds) ⁽⁶⁾,
- s ohledem na prezentaci sekretariátu programu Interreg Europe nazvanou „Vypracovávání komunikační strategie projektu“ (Designing a project communication strategy) ⁽⁷⁾,
- s ohledem na zprávu vypracovanou v rámci hodnocení ex post a prognózy přínosů pro země EU-15 v souvislosti s prováděním politiky soudržnosti v zemích V4, kterou zadalo polské ministerstvo hospodářského vývoje a která se nazývá „Jaký prospěch přináší členským státům EU-15 politika soudržnosti prováděná v zemích V4?“ (How do EU-15 Member States benefit from the Cohesion Policy in the V4?) ⁽⁸⁾,
- s ohledem na příručku Evropské sítě proti chudobě (EAPN) nazvanou „Poskytnout prostor občanům: větší zapojení zúčastněných stran do účinného přijímání rozhodnutí – Pokyny pro činitele s rozhodovací pravomocí na úrovni EU a členských států“ (Giving a voice to citizens: Building stakeholder engagement for effective decision-making – Guidelines for Decision-Makers at EU and national levels) ⁽⁹⁾,
- s ohledem na studii, kterou vypracovalo generální ředitelství EP pro vnitřní politiky (tematická sekce B: Strukturální politika a politika soudržnosti), z listopadu 2014, nazvanou „Informování občanů o Evropě: aktuální stav a vyhlídky“,
- s ohledem na briefing, který vypracovalo generální ředitelství EP pro vnitřní politiky (tematická sekce B: Strukturální politika a politika soudržnosti), z dubna 2016, nazvaný „Výzkum pro výbor REGI: přezkum VFR v polovině období a politika soudržnosti“,
- s ohledem na pracovní dokument útvarů Komise ze dne 19. září 2016 o následném hodnocení EFRR a Fondu soudržnosti za období 2007–2013 (SWD(2016)0318),

⁽¹⁾ http://www.consilium.europa.eu/press-releases-pdf/2016/11/47244650399_cs.pdf

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/regional_policy/cs/information/publications/brochures/2014/ensuring-the-visibility-of-cohesion-policy-information-and-communication-rules-2014-2020

⁽³⁾ <http://ec.europa.eu/COMFrontOffice/publicopinion/index.cfm/ResultDoc/download/DocumentKy/67400>

⁽⁴⁾ http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/informing/dialog/2014/5_vandenbrande_report.pdf

⁽⁵⁾ <http://cor.europa.eu/en/about/Documents/CoR-communication-plan-2016.pdf>

⁽⁶⁾ http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/policy/how/studies_integration/impl_partner_report_en.pdf

⁽⁷⁾ http://www.interregeurope.eu/fileadmin/user_upload/events/Rotterdam/pdf/Designing_communication_strategy.pdf

⁽⁸⁾ https://www.strukturalni-fondy.cz/getmedia/fdc8a04e-590d-47ac-9213-760d4ac76f75/V4_EU15_manazerske-shrnuti.pdf?ext=.pdf

⁽⁹⁾ <http://www.eapn.eu/images/stories/docs/EAPN-position-papers-and-reports/2014-eapn-handbook-Give-a-voice-to-citizens-Guidelines-for-Stakeholder-Engagement.pdf>

Úterý, 13. června 2017

- s ohledem na článek 52 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro regionální rozvoj a stanoviska Rozpočtového výboru a Výboru pro zaměstnanost a sociální věci (A8-0201/2017),
- A. vzhledem k tomu, že politika soudržnosti významným způsobem přispívá k posilování růstu a tvorbě pracovních míst a k snižování nerovností mezi regiony EU;
- B. vzhledem k tomu, že finanční prostředky přidělované v rámci politiky soudržnosti EU se příznivě odrážejí nejen na ekonomice, ale také na životech občanů, jak dokládá několik zpráv a nezávislých hodnocení, avšak o jejich výsledcích se ne vždy dostatečně informuje a povědomí o jejich přínosech tak zůstává poměrně malé; vzhledem k tomu, že přidaná hodnota politiky soudržnosti EU přesahuje prokázaný pozitivní hospodářský, sociální a územní dopad, jelikož ukazuje odhodlání členských států a regionů posilovat evropskou integraci;
- C. vzhledem k tomu, že povědomí konečných uživatelů a občanské společnosti o místních programech financovaných z prostředků EU má zásadní význam, a to bez ohledu na úroveň financování v konkrétním regionu;
- D. vzhledem k tomu, že zásada partnerství a model víceúrovňové správy založené na posílené koordinaci mezi orgány veřejné správy, ekonomickými a sociálními partnery a občanskou společností mohou účinně přispívat k lepší informovanosti o cílech a výsledcích politiky EU;
- E. vzhledem k tomu, že nepřetržitý dialog a zapojení občanské společnosti mají zásadní význam pro zajištění odpovědnosti a legitimacy veřejných politik a vytváření pocitu sdílené odpovědnosti za rozhodovací proces a jeho transparentnosti;
- F. vzhledem k tomu, že zviditelněním ESI fondů lze přispět ke zlepšení vnímání účinnosti politiky soudržnosti, k obnovení důvěry občanů v evropský projekt a opětovnému vzbuzení jejich zájmu o něj;
- G. vzhledem k tomu, že soudržná komunikační linie má zásadní význam nejen pro konečnou fázi procesu, ve vztahu ke konkrétním výsledkům ESI fondů, ale také pro počáteční fázi, neboť předkladatelé projektů by měli být informováni o možnostech financování, aby mohla být zvýšena veřejná účast na procesu realizace;
- H. vzhledem k tomu, že by měly být nalezeny a zlepšovány další způsoby poskytování informací a využívány nejrozličnější komunikační kanály;

Obecné úvahy

1. zdůrazňuje, že politika soudržnosti je jedním z hlavních veřejných nástrojů růstu, který prostřednictvím svých pěti ESI fondů zajišťuje investice do všech regionů EU a přispívá ke snižování rozdílů a podpoře konkurenceschopnosti a inteligentního a udržitelného růstu podporujícího začlenění a ke zlepšování kvality života evropských občanů;
2. se znepokojením konstatuje, že celková informovanost veřejnosti o regionální politice EU spolu s představami o tom, čeho se díky ní dosáhlo, však v posledních letech klesá; odkazuje na bleskový průzkum Eurobarometr č. 423 ze září 2015, v němž pouze o něco více než jedna třetina Evropanů (34 %) uvedla, že slyšela o projektech spolufinancovaných z prostředků EU, které byly realizovány v oblastech, kde žijí, s cílem zlepšit kvalitu života; poznamenává, že většina respondentů uvedla jako důležitou oblast vzdělání, zdravotnictví, sociální infrastrukturu a politiku v oblasti životního prostředí; má za to, že nezbytným předpokladem pozitivní komunikace o projektech financovaných z prostředků ESI fondů jsou nejen informace o jejich množství, ale také informace o jejich kvalitě a přidané hodnotě z hlediska hmatatelných výsledků; zdůrazňuje proto, že při hodnocení, výběru, provádění i finalizaci projektů je nutné se soustředit na dosahování předpokládaných výsledků, aby se zamezilo neúčelnému vynakládání prostředků, které by mohlo politice soudržnosti přinést negativní publicitu; upozorňuje na skutečnost, že komunikační opatření je nutné volit se zvláštním zřetelem na jejich obsah i rozsah, a připomíná, že nejlepší formou reklamy je ukázat význam a užitečnost realizovaných projektů;
3. poznamenává, že zodpovědnost za zviditelnění investic vynakládaných v rámci politiky soudržnosti by měly i nadále sdílet Komise a členské státy, které by proto měly formulovat účinnou evropskou komunikační strategii pro zviditelnění investic v této oblasti; v této souvislosti upozorňuje na úlohu řídicích orgánů a zejména příslušných místních a regionálních orgánů při zajišťování komunikace v rámci institucí, resp. s příjemci, neboť právě tyto orgány, které mohou

Úterý, 13. června 2017

poskytovat informace na místě, představují nejúčinnější rozhraní pro komunikaci s občany, a mohou jim tak Evropu nejlépe přiblížit; navíc připomíná, že tyto orgány znají místní a regionální podmínky a potřeby nejlépe a že k většímu zviditelnění je třeba zintenzivnit úsilí o lepší informovanost a transparentnost na místní úrovni;

4. zdůrazňuje, že úsilí o zviditelnění určité politiky je dvoustranným procesem zahrnujícím komunikaci a interakci s partnery; mimoto zdůrazňuje, že vzhledem k složitým výzvám a v zájmu zajištění legitimacy a účinných, dlouhodobých řešení musí veřejné orgány do všech fází jednání a provádění dohody o partnerství a operačních programů zapojit příslušné zúčastněné strany v souladu se zásadou partnerství; dále zdůrazňuje, že je třeba posílit institucionální kapacitu veřejných orgánů a partnerů, a připomíná úlohu, kterou může v tomto ohledu hrát Evropský sociální fond (ESF);

5. zdůrazňuje v této souvislosti nerovnoměrný pokrok, který vykazují jednotlivé členské státy, pokud jde o zefektivňování administrativních postupů z hlediska širší mobilizace a zapojení regionálních a místních partnerů, včetně ekonomických a sociálních partnerů a subjektů zastupujících občanskou společnost; připomíná v této souvislosti význam sociálního dialogu;

Nadcházející výzvy

6. poukazuje na zvýšený euroskepticismus a protievropskou populistickou propagandu, která zkresluje informace o politikách Unie, a vyzývá Komisi a Radu, aby analyzovaly a řešily základní příčiny tohoto jevu; zdůrazňuje proto, že je naléhavě třeba vytvářet účinnější komunikační strategie, které se zaměří na překonávání propasti mezi EU a jejími občany, včetně nezaměstnaných a osob, jimž hrozí sociální vyloučení, a v nichž se bude používat jazyk srozumitelný občanům a rozličné mediální platformy na celostátní, regionální a místní úrovni, které jsou s to předávat občanům přesné a srozumitelné informace o přínosu evropských projektů pro kvalitu jejich života a prosperitu;

7. vyzývá Komisi a Radu, aby jak pro stávající rámec, tak pro reformu politiky soudržnosti po roce 2020 analyzovaly, jaký budou mít opatření zaměřená na posílení vazby s evropským semestrem a provádění strukturálních reforem prostřednictvím programů financovaných z ESI fondů dopad na vnímání politik EU;

8. je si vědom omezení právního rámce, pokud jde o zajištění přiměřené viditelnosti politiky soudržnosti; zdůrazňuje, že v důsledku toho nebyla komunikace zaměřená na hmatatelné výsledky této politiky pro různé zúčastněné strany vždy prioritou; soudí, že doporučené komunikační činnosti o hmatatelných výsledcích je třeba neustále aktualizovat; v této souvislosti poznamenává, že technická pomoc ESI fondů nezahrnuje na úrovni Unie ani na úrovni členských států zvláštní finanční prostředky určené na komunikaci; zdůrazňuje však, že řídicí orgány a příjemci mají v souladu s článkem 115 a přílohou XII nařízení o společných ustanoveních povinnost pravidelně monitorovat soulad s informačními a komunikačními činnostmi;

9. opakuje, že je nezbytné nalézt správnou rovnováhu mezi potřebou zjednodušení pravidel, jimiž se řídí provádění politiky soudržnosti, a potřebou zachovávání řádného a transparentního finančního řízení a bojovat proti podvodům a současně o těchto věcech náležitě informovat veřejnost; v této souvislosti připomíná, že je třeba jasně rozlišovat mezi nesrovnalostmi a podvody, aby se nezvýšila nedůvěra veřejnosti v řídicí orgány a místní správu; trvá rovněž na tom, že je třeba zjednodušit pravidla a omezit administrativní zátěž pro příjemce, aniž by to mělo dopad na nezbytné provádění kontrol a auditů;

10. zdůrazňuje, že je zásadní zvýšit odpovědnost za politiku na místní i regionální úrovni, aby se zajistilo její účinné provádění a informování o jejích výsledcích; je si vědom toho, že zásada partnerství znamená při provádění evropských veřejných politik přidanou hodnotu, jak potvrdila nedávná studie Komise; upozorňuje však na skutečnost, že mobilizovat partnery není i nadále v některých případech příliš snadné, neboť po formální stránce se sice zásada partnerství uplatňuje, ale skutečné zapojení do procesu řízení neumožňuje; připomíná, že je třeba vynakládat více úsilí a zdrojů, aby se dosáhlo většího zapojení do partnerství a výměny zkušeností mezi partnery prostřednictvím platform pro dialog, přičemž cílem je také to, aby se jejich prostřednictvím násobily příležitosti pro financování z EU a úspěchy s nimi spojené;

Úterý, 13. června 2017

11. dále připomíná skutečnost, že investice v rámci politiky soudržnosti jsou zpravidla vázány na dlouhodobé strategie, z čehož vyplývá, že někdy nepřinášejí okamžité výsledky, což neprospívá viditelnosti nástrojů této politiky, zejména ve srovnání s jinými unijními nástroji, jako je Evropský fond pro strategické investice (EFPI); naléhavě proto žádá, aby komunikační činnost pokračovala případně i po dobu čtyř let po dokončení projektu; zdůrazňuje, že výsledky některých investic (zejména investic do lidského kapitálu) jsou méně viditelné a obtížněji vyčíslitelné než „fyzické“ investice, a vyzývá k provádění podrobnějšího a diferencovaného hodnocení dlouhodobého dopadu politiky soudržnosti na životy občanů; mimo to se domnívá, že by se měla věnovat zvláštní pozornost hodnocení ex post a komunikační činnosti týkající se přínosu ESI fondů pro strategii Unie v oblasti inteligentního a udržitelného růstu podporujícího začlenění, což je dlouhodobá evropská strategie v oblasti rozvoje;

12. poznamenává, že významnou úlohu při informování občanů o různých politikách a záležitostech EU obecně sehrávají sdělovací prostředky; vyjadřuje však politování nad poněkud omezeným prostorem, který je ve sdělovacích prostředcích věnován investicím v rámci politiky soudržnosti; zdůrazňuje, že je nezbytné rozvíjet informační kampaně a komunikační strategie, které cílí na sdělovací prostředky a jsou přizpůsobeny současným informačním výzvám a poskytují informace v dostupné a atraktivní podobě; zdůrazňuje, že je třeba využít rostoucí vliv sociálních médií, pokrok v digitální oblasti a škálu různých dostupných druhů mediálních kanálů k lepší propagaci příležitostí, které nabízejí ESI fondy, a úspěchů, kterých bylo díky nim dosaženo;

Zlepšování komunikace a zapojení partnerů v druhé polovině období 2014–2020

13. vyzývá Komisi a členské státy, aby při projednávání témat, která mají vliv na agendu EU, zlepšily koordinaci a přístupnost stávajících komunikačních prostředků a nástrojů na úrovni EU; v této souvislosti zdůrazňuje, že je důležité poskytovat pokyny týkající se způsobů a metod, pomocí nichž lze účinně informovat o tom, jak provádění politiky soudržnosti přináší občanům EU v jejich každodenním životě konkrétní výsledky; vyzývá řídicí orgány a příjemce, aby aktivně a systematicky informovali o výsledcích, přínosech a dlouhodobém dopadu této politiky, přičemž by měli zohledňovat různé vývojové fáze projektů;

14. poukazuje na to, že vzhledem k množství a kvalitě poskytovaných informací prostřednictvím tradičních i moderních sdělovacích prostředků již není dostačující pouze uvádět logo Komise na panelech s popisem projektu; vyzývá proto Komisi, aby navrhla účinnější formu identifikace;

15. vítá současné konkrétní komunikační činnosti, jako je kampaň „Evropa v našem kraji“, internetová aplikace Komise „EU Budget for Results“ (Výsledky dosažené díky rozpočtu EU), spolupráce se sdružením CIRCUM Regional⁽¹⁾, program Evropa pro občany a možnosti, které skýtá nově vytvořený evropský sbor solidarity; zdůrazňuje navíc klíčovou roli, kterou hrají informační centra Europe Direct při decentralizované komunikaci, s cílem zvýšit informovanost o výsledcích uplatňování politiky soudržnosti v praxi, a to na místní i regionální úrovni; dále zdůrazňuje, že je třeba zaměřit úsilí na to, aby se sdělení dostala ke studentům a novinářům jakožto potenciálním šířitelům komunikace, a na zajištění zeměpisné vyváženosti komunikačních kampaní;

16. zdůrazňuje, že je třeba upravit ustanovení týkající se komunikace v nařízení o společných ustanoveních; vyzývá Komisi, aby zvážila přidanou hodnotu možnosti vyčlenit v rámci technické pomoci zvláštní přidělení finančních prostředků na komunikaci a také zpřístupnit tam, kde je to žádoucí, řadu závazných požadavků na propagaci projektů realizovaných v rámci politiky soudržnosti a na informování o nich; vyzývá Komisi, aby poskytla v roce 2017 jasné pokyny, jak by mohla být technická pomoc využívána pro účely komunikace ve stávajícím období financování, a to v zájmu zajištění právní jistoty pro místní a regionální orgány a další příjemce; opakuje dále, že obvyklé komunikační a reklamní modely, které dobře fungují v případě strukturálních a technologických investic, nejsou stejně účinné u nehmotných investic do lidského kapitálu;

⁽¹⁾ Profesní sdružení regionálních veřejnoprávních televizních stanic v Evropě.

Úterý, 13. června 2017

17. zdůrazňuje, že je zapotřebí více upřednostňovat komunikaci v rámci hierarchie priorit politiky soudržnosti EU, zejména v kontextu práce zaměstnanců v řídicích pozicích, kteří nejsou přímo odpovědní za komunikaci, a učinit komunikaci součástí běžného postupu u ESI fondů; požaduje větší profesionalitu v oblasti komunikace, a to především v tom, že se bude maximálně snažit oslovit lidi na místní úrovni a nebude k nim hovořit eurospeakem;

18. vítá hodnocení *ex post* u programů politiky soudržnosti na období 2007–2013, která provádí Komise a která jsou vynikajícími zdroji pro komunikaci o dosažených výsledcích a reálných dopadech této politiky; bere na vědomí iniciativu zemí V4 týkající se vnějších faktorů politiky soudržnosti v rámci zemí EU-15⁽¹⁾ a vyzývá Komisi k vypracování širší objektivní studie pokrývající země EU-28; dále naléhavě žádá Komisi, aby rozlišovala své komunikační strategie určené pro země, které jsou čistými plátcí, a země, které jsou čistými příjemci, a poukazovala na konkrétní výhody, které politika soudržnosti přináší z hlediska reálné ekonomiky, podpory podnikání a inovací, vytváření růstu a pracovních příležitostí ve všech regionech EU a zlepšování komunitní a ekonomické infrastruktury, a to jak prostřednictvím přímých investic, tak prostřednictvím přímého a nepřímého vývozu (externality);

19. vyzývá Komisi a řídicí orgány, aby našly způsoby, jak usnadnit a standardizovat přístup k informacím, byla podpořena výměna poznatků a osvědčených postupů ve věci komunikačních strategií, abychom dokázali lépe těžit z dosavadních zkušeností a zvýšila se transparentnost a viditelnost možností financování;

20. vítá skutečnost, že byl v současném programovém období zaveden nástroj e-soudržnost, jehož cílem je zjednodušit a zefektivnit provádění ESI fondů; zdůrazňuje, že tento nástroj může účinným způsobem přispívat k lepšímu přístupu k informacím, sledování vývoje programů a vytvoření užitečných vazeb mezi zúčastněnými stranami;

21. domnívá se, že je zapotřebí lepší komunikace prostřednictvím nových mediálních kanálů, což bude vyžadovat strategii pro digitální platformy a sociální média, která by měla za cíl informovat občany a dát jim možnost vyjádřit své potřeby, zaměřila by se na oslovení koncových uživatelů prostřednictvím odlišného souboru nástrojů, například interaktivními on-line prostředky, vyvinula by přístupnější mobilní obsah a aplikace a zajistila by, aby byly podávané informace uzpůsobeny různým věkovým skupinám a byly v případě potřeby k dispozici v různých jazycích; vyzývá řídicí orgány, aby poskytly příslušným GR aktualizované informace o finančních údajích a výsledcích a investicích, aby mohly být snadno srozumitelné údaje a grafy zobrazeny v rámci platformy pro otevřená data o ESI fondech a mohli je využívat novináři; žádá, aby byly zahájeny iniciativy udělování regionálních cen nejlepším projektů po vzoru ocenění RegioStars;

22. navrhuje rovněž zlepšit monitorování a hodnocení stávajících komunikačních činností a zřídit regionální pracovní skupiny pro komunikaci, na jejichž práci se budou podílet subjekty z řady různých úrovní;

23. zdůrazňuje důležitost evropského kodexu chování pro partnerskou spolupráci a roli zásady partnerství při posilování kolektivního odhodlání provádět politiku soudržnosti a odpovědnosti za ni; vyzývá k posílení vazby mezi orgány veřejné moci, potenciálními příjemci, soukromým sektorem, občanskou společností a občany prostřednictvím otevřeného dialogu a k tomu, aby bylo během provádění možné v případě nutnosti měnit podle potřeby složení partnerství, aby v zájmu zastoupení zájmů komunity byla v každé fázi tohoto procesu zajištěna ta správná skladba partnerů;

24. vítá inovativní model víceúrovňové spolupráce zahrnující různé zúčastněné strany, jehož návrh byl představen v městské agendě EU, a doporučuje jej uplatňovat co nejčastěji také při provádění politiky soudržnosti;

25. zdůrazňuje, že je třeba posílit komunikační rozměr přeshraniční a meziregionální spolupráce, a to i na úrovni stávajících makroregionálních strategií, které by měly být více zviditelněny pro občany EU, a to šířením osvědčených postupů a informací o úspěšných investičních projektech a investičních příležitostech;

⁽¹⁾ Zpráva vypracovaná v rámci hodnocení *ex post* a prognózy přínosů pro země EU-15 v souvislosti s prováděním politiky soudržnosti v zemích V4, kterou zadalo polské ministerstvo hospodářského vývoje a má název „Jaký prospěch přináší členským státům EU-15 politika soudržnosti prováděná v zemích V4?“.

Úterý, 13. června 2017

Posilování komunikace na téma politiky soudržnosti v období po roce 2020

26. vyzývá Komisi a členské státy, aby zvýšily atraktivnost financování v rámci politiky soudržnosti EU tím, že ještě více zjednoduší přístup k němu a omezí praxi tzv. gold platingu, a zvážily snížení složitosti a tam, kde je to vhodné, i snížení počtu právních předpisů a pokynů s ohledem na nedávná doporučení skupiny nezávislých odborníků na vysoké úrovni pro monitorování zjednodušení požadavků pro příjemce prostředků z ESI fondů;

27. vzhledem k tomu, jak politika soudržnosti EU přispívá k pozitivnímu ztotožnění se s projektem evropské integrace, vyzývá Komisi, aby zvážila možnost vytvořit ve formulářích žádostí o financování projektu povinný oddíl věnovaný komunikaci jako součásti zvýšeného využívání technické pomoci formou přidělu prostředků vyčleněných na komunikaci, a to na úrovni programů, přičemž je třeba se vystříhat zvyšování počtu různých omezení a zajistit potřebnou flexibilitu; vyzývá rovněž řídicí orgány a místní a regionální orgány, aby zlepšily kvalitu své komunikace o konečných výsledcích projektů;

28. zdůrazňuje, že je naprosto nutné zintenzívnit dialog Unie s občany, přehodnotit komunikační kanály a strategie a vzhledem k tomu, jaké možnosti skýtají sociální sítě a nové digitální technologie, přizpůsobovat sdělení regionálním a místním podmínkám; zdůrazňuje navíc potenciální roli zúčastněných stran z řad občanské společnosti jako prostředníků komunikace; opakuje nicméně, že vzdělávací obsah je stejně důležitý jako mediální strategie a propagace prostřednictvím různých platforem;

29. v souvislosti s komunikací a viditelností zdůrazňuje, že je třeba tuto politiku v období po roce 2020 ještě více zjednodušit, mimo jiné v souvislosti se sdíleným řízením a systémy auditu, aby se podařilo nastolit správnou rovnováhu mezi zaměřením politiky na výsledky, dostatečným počtem kontrol a zjednodušenými postupy;

30. žádá, aby v rámci programového období po roce 2020 byla ještě posílena zásada partnerství; je přesvědčen, že aktivní zapojení zúčastněných subjektů, včetně organizací zastupujících občanskou společnost, v procesu sjednávání a provádění dohody o partnerství a operačních programů by mohlo přispět k převzetí větší odpovědnosti za provádění této politiky a ke zvýšení jeho transparentnosti s ohledem na rozpočet EU; vyzývá proto členské státy, aby zvážily uplatňování existujících modelů participativní správy, které by sdružily všechny relevantní partnery v rámci společnosti a zapojily by zúčastněné strany do participativního sestavování rozpočtu s cílem určit ve vhodných případech zdroje přidělené na vnitrostátní, regionální a místní spolufinancování, s cílem zvýšit vzájemnou důvěru a zapojení občanů do rozhodnutí o vynakládání veřejných prostředků; dále navrhuje, aby byla prováděna hodnocení výsledků za účasti příjemců a různých zúčastněných stran s cílem shromáždit relevantní údaje, které by mohly přispět ke zvýšení aktivního zapojení i viditelnosti, pokud jde o budoucí činnost;

31. dále trvá na zvýšení spolupráce mezi městskými a venkovskými oblastmi s cílem vytvořit teritoriální partnerství mezi městy a venkovskými oblastmi, a to tím, že bude plně využit potenciál součinnosti mezi fondy EU a že se bude stavět na odborných zkušenostech městských oblastí a jejich větší kapacitě pro spravování fondů;

32. naléhavě žádá Komisi a členské státy, aby se ve svých akčních plánech týkajících se komunikace zaměřily také na posílení spolupráce mezi různými generálními ředitelstvími, ministerstvy a komunikátory na různých úrovních a na vytvoření přehledu cílových skupin, aby bylo možné vytvářet a předávat sdělení uzpůsobená potřebám konkrétních cílových skupin, a podařilo se tak bezprostředněji oslovit občany na místní úrovni a lépe je informovat;

33. v této souvislosti zdůrazňuje význam přechodu na jinou kulturu, a to v tom smyslu, že komunikace se stane záležitostí, za níž odpovídají všechny zúčastněné strany, a že hlavními komunikátory se stanou i samotní příjemci;

34. dále žádá Komisi a členské státy, aby posílily roli a postavení dosavadních komunikačních a informačních sítí a využívaly platformu EU pro elektronickou komunikaci týkající se provádění politiky soudržnosti, na níž by se shromažďovala všechna příslušná data o projektech financovaných z ESI a která by šla nad rámec pouhého popisu projektu

Úterý, 13. června 2017

a výdajů na něj a umožnila by zpětnou vazbu od koncových uživatelů k procesu jeho provádění a k dosaženým výsledkům; zastává názor, že takováto platforma by také usnadnila hodnocení komunikace o politice soudržnosti;

o

o o

35. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, Výboru regionů a vládám a vnitrostátním a regionálním parlamentům členských států.

Úterý, 13. června 2017

P8_TA(2017)0246

Efektivnost nákladů sedmého rámcového programu pro výzkum a inovace

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 13. června 2017 k efektivnosti nákladů sedmého rámcového programu pro výzkum a inovace (2015/2318(INI))

(2018/C 331/02)

Evropský parlament,

- s ohledem na hlavu XIX Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU),
 - s ohledem na rozhodnutí č. 1982/2006/ES Evropského Parlamentu a Rady ze dne 18. prosince 2006 o sedmém rámcovém programu Evropského společenství pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2007 až 2013) ⁽¹⁾,
 - s ohledem na protokol č. 1 o úloze vnitrostátních parlamentů v Evropské unii,,
 - s ohledem na protokol č. 2 o používání zásad subsidiarity a proporcionality,,
 - s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1291/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se zavádí Horizont 2020 – rámcový program pro výzkum a inovace (2014–2020) ⁽²⁾,
 - s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie ⁽³⁾ („finančního nařízení“),
 - s ohledem na výroční zprávu Účetního dvora o plnění rozpočtu za rozpočtový rok 2014 spolu s odpověďmi orgánů ⁽⁴⁾,
 - s ohledem na zvláštní zprávu Účetního dvora č. 2/2013 s názvem „Zajišťuje Komise efektivní provádění sedmého rámcového programu pro výzkum?“,
 - s ohledem na zprávu výboru pro vědu a techniku Dolní sněmovny Spojeného království nazvanou „Vystoupení z EU: dopady a příležitosti pro vědu a výzkum“ ze dne 16. listopadu 2016 ⁽⁵⁾,
 - s ohledem na své rozhodnutí ze dne 28. dubna 2016 o udělení absolutoria za plnění souhrnného rozpočtu Evropské unie za rozpočtový rok 2014, oddíl III – Komise ⁽⁶⁾,
 - s ohledem na článek 52 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro rozpočtovou kontrolu (A8-0194/2017),
- A. vzhledem k tomu, že víceletý finanční rámec (VFR) na období 2007–2013 skončil, ale provádění sedmého rámcového programu pro výzkum a inovace (RP7) stále probíhá;
- B. vzhledem k tomu, že výzkumné a inovační projekty v průběhu víceletého finančního rámce 2014–2020 spadají do oblasti působnosti nařízení o programu Horizont 2020;
- C. vzhledem k tomu, že pokud jde o sedmý rámcový program pro výzkum a inovace, neexistuje podle informací Parlamentu žádná komplexní analýza efektivity nákladů;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 412, 30.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 104.

⁽³⁾ Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 373, 10.11.2015, s. 1.

⁽⁵⁾ <http://www.parliament.uk/business/committees/committees-a-z/commons-select/science-and-technology-committee/inquiries/parliament-2015/leaving-the-eu-inquiry-16-17/publications/>

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 246, 14.9.2016, s. 25.

Úterý, 13. června 2017

- D. vzhledem k tomu, že souhrnné hodnocení uvedeného rámcového programu by mělo – v ideálním případě – předcházet vstupu programu Horizont 2020 v platnost;
- E. vzhledem k tomu, že míra chyb a následné hodnocení programu neposkytují komplexní informace o nákladové efektivnosti;

Sedmý rámcový program (RP7)

1. upozorňuje na to, že sedmý rámcový program činí v celkové výši rozpočtu 55 miliard EUR, což představuje přibližně 3 % celkových výdajů na výzkum a technický rozvoj v Evropě, neboli 25 % konkurenčního financování; během sedmiletého trvání rámcového programu bylo předloženo více než 139 000 výzkumných návrhů, z nichž bylo vybráno 25 000 projektů nejvyšší kvality, které obdržely finanční prostředky; hlavními příjemci u 29 000 organizací, které se účastní rámcového programu, byly mimo jiné univerzity (44 % finančních prostředků sedmého rámcového programu), výzkumné a technologické organizace (27 %), velké soukromé společnosti (11 %) a malé a střední podniky (13 %), zatímco podíl veřejného sektoru (3 %) a organizací občanské společnosti (2 %) byl mnohem méně významný;

2. je si vědom toho, že sedmý rámcový program slouží příjemcům ze všech členských států EU, přidružených a kandidátských zemí, jako je Švýcarsko, Izrael, Norsko, Island, Lichtenštejnsko, Turecko, Chorvatsko, Bývalá jugoslávská republika Makedonie, Srbsko, Albánie, Černá Hora, Bosna a Hercegovina, Faerské ostrovy a Moldavsko, a z partnerských zemí v rámci mezinárodní spolupráce;

3. poukazuje na následné hodnocení sedmého rámcového programu, které bylo provedeno skupinou odborníků na vysoké úrovni⁽¹⁾, jež tento program vyhodnotila jako úspěšný; tato skupina na vysoké úrovni zdůraznila zejména, že tento program:

- podporuje špičkovou vědeckou činnost na individuální a institucionální úrovni,
 - podporuje průkopnický výzkum prostřednictvím nového sedmého rámcového programu – NÁPADY (Evropská rada pro výzkum),
 - strategicky zapojuje průmysl a malé a střední podniky,
 - posiluje nový způsob spolupráce a rámce otevřených inovací,
 - je průkopníkem kultury spolupráce a buduje komplexní síť schopné řešit tematické výzvy, čímž posiluje Evropský výzkumný prostor,
 - zabývá se určitými společenskými výzvami prostřednictvím výzkumu, techniky a inovací – sedmý rámcový program – SPOLUPRÁCE;
 - podporuje harmonizaci vnitrostátních výzkumných a inovačních systémů a opatření,
 - podporuje mobilitu výzkumných pracovníků v Evropě – sedmý rámcový program – LIDÉ vytvořil nezbytné podmínky pro otevřený trh práce pro výzkumné pracovníky,
 - podporuje investice do evropských výzkumných infrastruktur,
 - dosahuje kritického množství výzkumné činnosti v této oblasti v Evropě a na celém světě;
4. bere na vědomí, že veřejná konzultace se zúčastněnými subjekty v rámci hodnocení sedmého rámcového programu, která se konala v období od února do května 2015, poukázala na tyto nedostatky:
- vysokou administrativní zátěž a složité právní a finanční předpisy,
 - vysokou míru nadměrného zájmu,
 - nedostatečné zaměření na společenský dopad,
 - příliš úzký rozsah témat a výzev,

⁽¹⁾ Závazek a soudržnost, následné hodnocení sedmého rámcového programu EU, listopad 2015 https://ec.europa.eu/research/evaluations/pdf/fp7_final_evaluation_expert_group_report.pdf

Úterý, 13. června 2017

- nedostatečný důraz na účast průmyslu,
- vyšší prahovou hodnotou pro nově příchozí, nízkou průměrnou míru úspěšnosti návrhů na úrovni 19 % a žadatelů na úrovni 22 %,
- špatnou komunikace;

5. je znepokojen tím, že podle komisaře nebude sedmý rámcový program plně proveden a vyhodnocen dříve než v roce 2020, což by mohlo vést ke zpoždění u budoucích následných programů; naléhavě vyzývá Komisi, aby co nejdříve, nejpozději před tím, než představí výzkumný program následující po programu Horizont-2020, zveřejnila hodnotící zprávu;

Zjištění Evropského účetního dvora

6. se znepokojením zdůrazňuje, že Účetní dvůr se domnívá, že systémy dohledu a kontroly v oblasti výzkumu a jiná vnitřní opatření jsou „částečně účinné“;

7. žádá Komisi, aby podrobně informovala svůj příslušný výbor o 10 transakcích, které představovaly 77 % chyb v roce 2015, a o přijatých nápravných opatřeních;

8. se znepokojením konstatuje, že míra chyb v oblasti výzkumu, vývoje a inovací byla v posledních rozpočtových letech vždy vyšší než 5 %;

9. konstatuje, že v roce 2015 bylo ze 150 operací, které Účetní dvůr kontroloval, 72 (48 %) zatíženo chybami; na základě 38 chyb, které Účetní dvůr vyčíslil, je míra chyb odhadována na 4,4 %; dále v 16 případech vyčíslitelných chyb měli Komise, vnitrostátní orgány nebo nezávislí auditoři dostatek informací k tomu, aby těmto chybám předešli nebo je odhalili a napravili ještě před schválením příslušných výdajů; pokud by se na základě všech těchto informací chyby opravily, byla by míra chyb odhadovaná u této kapitoly o 0,6 procentních bodů nižší;

10. vyjadřuje politování nad tím, že u 10 z 38 operací, u nichž byla zjištěna vyčíslitelná chyba, Účetní dvůr vykázal chyby přesahující 20 % kontrolovaných položek; na těchto 10 případech (devět ze sedmého rámcového programu pro výzkum a jeden z programu pro konkurenceschopnost a inovace na období 2007–2013) připadá 77 % celkové odhadované míry chyb v oblasti „Konkurenceschopnost pro růst a zaměstnanost“ v roce 2015;

11. s politováním konstatuje, že většina vyčíslitelných chyb, které Účetní dvůr zjistil (33 z 38), se týkala úhrad nezpůsobilých osobních a nepřímých nákladů vykázaných příjemci a že příčinou chyb zjištěných Účetním dvorem ve výkazech nákladů byla téměř ve všech případech mylná interpretace složitých pravidel způsobilosti nebo nesprávně vypočtené způsobilé náklady, což vede k jasnému závěru, že tato pravidla je třeba zjednodušit;

12. bere na vědomí, že míru zbytkových chyb vypočetla Komise (na konci programu a po opravách) v roce 2014 na 3 % (v roce 2015 na 2,88 %);

13. připomíná svůj postoj, který vyjádřil v rozhodnutí o udělení absolutoria Komisi za rok 2012 a 2014: „je stále přesvědčen, že Komise by měla i nadále usilovat o dosažení přijatelné rovnováhy mezi atraktivitou programů pro účastníky a legitimní potřebou odpovědnosti a finanční kontroly; v této souvislosti připomíná prohlášení generálního ředitele z roku 2012, že snaha o dosažení 2 % míry zbytkových chyb za každou cenu nepředstavuje praktickou strategii“;

14. vyjadřuje politování nad tím, že hlavním zdrojem chyb jsou nesprávně vypočtené osobní náklady a nezpůsobilé přímé i nepřímé náklady;

15. poukazuje na zjištění uvedená ve zvláštní zprávě Účetního dvora č. 2/2013, v níž dospěl k závěru, že procesy Komise jsou zaměřeny na zajištění toho, aby financování směřovalo na investice kvalitního výzkumu, a je jimi znepokojen; klade však menší důraz na účinnost;

Úterý, 13. června 2017

- stávající informační technologie (IT) neumožňují efektivní provádění projektů a v příslušných osmi útvech Komise je zaměstnáno za účelem provádění sedmého rámcového programu více než 2 500 zaměstnanců, z nichž 1 500 (60 %) je přímo přiřazeno na provádění specifického programu spolupráce,
- doba pro udělení grantu by měla být dále zkrácena a
- model finanční kontroly u sedmého rámcového programu dostatečně nezohledňuje riziko chyb;

16. bere na vědomí odpovědi Komise na závěry Účetního dvora, v nichž poukázala na to, že přesto bylo podepsáno 4 324 grantů s téměř 20 000 účastníky, že doba pro udělení grantu se již zkrátila a že kontrolní struktura byla navržena takovým způsobem, aby co nejvíce spoléhala na následné kontroly;

Efektivita nákladů v rámci RP7

17. zdůrazňuje, že nákladová efektivita by měla být při dosahování politických cílů měřena na základě hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti (zásada řádného finančního řízení) ⁽¹⁾;

18. konstatuje, že provádění rámcových programů pro výzkum bylo rozděleno mezi různá generální ředitelství, výkonné agentury, společné podniky, tzv. orgány podle článku 185, Evropskou investiční banku (EIB) a Evropský inovační a technologický institut (EIT);

19. poukazuje na to, že Generální ředitelství pro výzkum a inovace (GŘ RTD) schválilo v roce 2015 prostředky ve výši 3,8 miliard EUR, z nichž 67,4 % bylo uhrazeno v rámci přímé odpovědnosti generálního ředitelství, 12,6 % uhradily společné podniky, 10,7 % Evropská investiční banka (EIB) a Evropský investiční fond (EIF) a 2,4 % výkonné agentury;

20. bere na vědomí, že podle výroční zprávy o činnosti GŘ RTD za rok 2015 přispěla Evropská unie na sedmý rámcový program částkou ve výši 44,56 miliard EUR, z nichž 58 % připadlo na Německo (16 %), Spojené království (16 %), Francii (11 %), Itálii (8 %) a Španělsko (7 %);

21. podotýká, že ředitelství pro výzkum a inovace (GŘ RTD) vytvořilo kontrolní rámec zaměřený na snižování inherentních rizik v různých fázích přímého a nepřímého řízení grantů; kromě toho GŘ RTD zavedlo strategii dozoru u finančních nástrojů, které uplatňuje Evropská investiční banka (EIB) a Evropský investiční fond (EIF);

22. bere na vědomí skutečnost, že GŘ RTD v rámci sedmého rámcového programu na období let 2007–2013 do konce roku 2015 dokončilo a uzavřelo 3 035 grantových dohod z celkového počtu 4 950 a 1 915 projektů, s tím, že je nutné ještě uhradit částku ve výši 1,6 miliard EUR; v roce 2015 GŘ RTD vydalo 826 konečných plateb; vybízí GŘ, aby tyto statistiky vypracovalo i v následujících rozpočtových letech;

23. poukazuje zejména na to, že ukazatele, jako je doba mezi podáním žádosti a udělením grantu, podáním žádosti a získáním příslušných informací a podáním žádosti a uskutečněním platby, vykazovaly pozitivní trend a byly považovány za uspokojivé (93–100 % shoda);

24. bere na vědomí, že GŘ RTD provedlo 1 550 auditů, které zahrnovaly 1 404 příjemců a 58,7 % rozpočtu během sedmého programovacího období;

25. poznamenává, že podle GŘ RTD byly pro dohled a koordinaci činnosti týkající se výkonných agentur zaměstnány lidské zdroje, které činí ekvivalent 9,4 zaměstnance na plný úvazek, což představuje 1,26 milionu EUR neboli 1,35 % celkových administrativních nákladů; kromě toho v roce 2015 vynaložila Výkonná agentura pro výzkum (REA) a Výkonná agentura Evropské rady pro výzkum (ERCEA) provozní rozpočet ve výši 1,94 miliard EUR a Výkonná agentura pro malé a střední podniky (EASME) a Výkonná agentura pro inovace a síť (INEA) prostředky na platby ve výši 480,5 milionu EUR;

⁽¹⁾ Hlava II Kapitola 7 finančního nařízení.

Úterý, 13. června 2017

26. poukazuje na to, že GŘ RTD vznikly náklady ve výši 1,67 milionu EUR, tj. 0,35 % ze 479,9 milionu EUR vyplacených do společných podniků pro dohled nad jejich činností; dále konstatuje, že GŘ RTD vznikly náklady ve výši 0,7 milionu EUR, což představuje 0,78 % plateb uhrazených orgánům podle článku 185 pro dohled nad jejich činností;
27. zdůrazňuje, že společné podniky a subjekty podle článku 185 jsou zodpovědné za provádění svých vlastních auditů, jejichž výsledky musejí být sděleny GŘ RTD;
28. se znepokojením konstatuje, že GŘ RTD odhadlo celkovou zjištěnou míru chyb na 4,35 %, a že současně s tím má generální ředitelství za to, že míra zbytkových chyb (po ukončení programu a po opravách) je na úrovni 2,88 %;
29. konstatuje, že do konce roku 2016 činí částka, která má být navrácena, 68 milionu EUR, z čehož 49,7 milionu EUR bylo skutečně vybráno;
30. konstatuje však, že pravidla sedmého programovacího období se dostatečně neslučovala s obecnými obchodními postupy, že kontrolní systém měl být lépe vyvážen z hlediska rizik a kontroly, že příjemci potřebovali lepší pokyny, aby se vyrovnali se složitostí režimu, a že metody proplácení měly být účinnější;
31. je znepokojen tím, že výroční zpráva o činnosti GŘ RTD ukázala, že na konci roku 2015 stále nebylo dokončeno 1 915 projektů RP7 v hodnotě 1,63 miliardy EUR, což by mohlo zdržet provádění programu Horizont 2020;
32. bere na vědomí zájem Evropské unie na vytvoření synergií mezi odvětvím výzkumu a inovací na jedné straně a strukturálními fondy na straně druhé;
33. konstatuje, že Komise by měla zajistit, aby byl sedmý rámcový program a vnitrostátní financování výzkumu v souladu s pravidly státní podpory EU, aby se zabránilo nesrovnalostem a dvojímu financování; zdůrazňuje, že by se měly zohlednit zvláštní vnitrostátní rysy;
34. poukazuje na význam finančních nástrojů v oblasti výzkumu a inovací; zdůrazňuje, že pokud jde o konkurenceschopnost výzkumu, může použití finančních nástrojů na projekty s vyšší úrovní technické připravenosti zajistit dostatečnou návratnost veřejných investic; poukazuje v této souvislosti na to, že „finanční nástroj na sdílení rizik (RSFF, 2007–2013) poskytuje úvěry a hybridní nebo mezaninové financování s cílem zlepšit přístup projektů v oblasti výzkumu a inovací k rizikovému financování, bere na vědomí, že příspěvek Unie na finanční nástroj pro sdílení rizik (RSFF) 2007–2015 ve výši 961 milionů EUR podpořil činnosti, které představují více než 10,22 miliardy EUR z očekávané částky 11,31 miliard EUR“; poukazuje na to, že nástroj pro sdílení rizik (RSI) pro malé a střední podniky poskytl financování ve výši více než 2,3 miliardy EUR, přičemž Unie přispěla částkou 270 milionů EUR ⁽¹⁾; je toho názoru, že tyto údaje potvrzují velký zájem podniků a ostatních příjemců o rizikové financování;
35. konstatuje, že finanční nástroje sedmého programovacího období by se měly více zaměřit na to, aby byli podporováni nováčci s omezeným přístupem k financování v oblasti výzkumu a inovací;
36. konstatuje, že určitá opatření doporučená externím auditorem nebo útvarem interního auditu Komise, konkrétně dvě opatření týkající se kontrolních systémů pro dohled nad externími subjekty a tři opatření ve prospěch účastnického záručního fondu, nebyla zohledněna;
37. navrhuje lepší sdělování výsledků v členských státech a provádění informačních kampaní k programu;

Budoucí perspektivy v rámci programu Horizont 2020

38. zdůrazňuje, že v rámci programu Horizont 2020 bylo do konce roku 2015 uveřejněno 198 výzev se lhůtou pro předkládání návrhů do tohoto data a že v reakci na tyto výzvy bylo obdrženo celkem 78 268 návrhů, z nichž 10 658 bylo zařazeno na hlavní nebo rezervní seznam, což při zohlednění pouze způsobilých návrhů znamená přibližně 14 % míru úspěšnosti; poukazuje na to, že ve stejném období bylo s příjemci uzavřeno 8 832 grantových dohod, z nichž 528 podepsalo GŘ RTD;

⁽¹⁾ COM(2016)0675, s. 18 a 19.

Úterý, 13. června 2017

39. uznává, že v sedmém rámcovém programu bylo oproti šestému rámcovému programu ušetřeno 551 milionů EUR a že Komise usilovala o další zjednodušení provádění programu Horizont 2020 ve srovnání se sedmým programovacím obdobím; zdůrazňuje, že je důležité, aby v zájmu zachování rovného zacházení s příjemci evropské finanční pomoci bylo zjednodušení prospěšné pro všechny oblasti politiky, včetně strukturálních fondů;

40. s uspokojením konstatuje, že GŘ RTD usiluje o další snížení režijních nákladů tím, že správu smluv svěřuje výkonným agenturám a ostatním subjektům; zdůrazňuje v tomto ohledu, že v rámci programu Horizont 2020 bude 55 % rozpočtu spravováno výkonnými agenturami;

41. zdůrazňuje, že velký počet politických aktérů, včetně generálních ředitelství Komise, výkonných agentur, společných podniků a orgánů podle článku 185 vyžaduje značnou koordinaci, jejíž účinnost má zásadní význam;

42. bere na vědomí, že pokud jde o legalitu těchto plateb, existují mezi názorem Evropského inovačního a technologického institutu (EIT) a Komise na straně jedné a názorem Účetního dvora na straně druhé rozdíly; je toho názoru, že tento spor nesmí být vyřešen na úkor příjemců, kteří jednali v dobré víře;

43. vítá skutečnost, že v rámci programu Horizont 2020:

— je programová struktura jednodušší a zajišťuje interoperabilitu mezi různými částmi,

— je uplatňován společný soubor jednotně uplatňovaných pravidel,

— nyní existuje jedna sazba financování jednoho projektu,

— na nepřímé náklady se vztahuje paušální sazba (25 %),

— je kontrolována pouze finanční životaschopnost koordinátorů projektu,

— byl zaveden lépe měřitelný přístup založený na výkonnosti,

— na oblast výzkumu a inovací se uplatňuje jednotná auditní strategie,

— byl vytvořen jednotný portál pro účastníky řízení grantů a odborníky,

— granty, smlouvy s odborníky a archivace jsou řízeny elektronicky;

44. vítá vytvoření společného centra podpory, které pomůže koordinovat a provádět program účinným a harmonizovaným způsobem ve všech sedmi generálních ředitelstvích Komise, čtyřech výkonných agenturách a společných podnicích; poukazuje na to, že ode dne 1. ledna 2014 poskytuje společné centrum podpory společné služby v oblasti právní podpory, auditů ex post, IT systémů a operací, obchodních procesů, informací o programu a údajů pro všechna generální ředitelství zabývající se výzkumem, výkonné agentury a společné podniky, které provádějí program Horizont 2020;

45. navrhuje, aby byla za účelem poskytování kvalitní technické podpory v terénu posílena úloha národních kontaktních míst; konstatuje, že výroční posouzení výsledků, odborná příprava a podpora efektivně fungujících národních kontaktních míst zvýší míru úspěšnosti programu Horizont 2020;

46. vítá skutečnost, že podíl finančních prostředků přidělených z programu Horizont 2020 malým a středním podnikům se zvýšil z 19,4 % v roce 2014 na 23,4 % v roce 2015, a doporučuje tento trend aktivně podporovat;

47. považuje za nepřijatelné, že GŘ RTD nedodrželo požadavek Parlamentu, aby generální ředitelství Komise ve svých výročních zprávách o činnosti zveřejňovala veškerá svá doporučení pro jednotlivé země;

Úterý, 13. června 2017

48. žádá Komisi, aby přijala opatření, která by zajistila stejné odměny pro výzkumné pracovníky provádějící tutéž činnost v rámci téhož projektu, a aby poskytla seznam všech kotovaných společností, které ve svých ročních účetních závěrkách vykazují zisk a jež získávají finanční prostředky z programu Horizont 2020, rozdělený podle státní příslušnosti;
49. bere na vědomí, že prvky nově zařazené do programu Horizont 2020 rovněž odrážejí připomínky Účetního dvora;
50. připomíná, že se připravuje devátý rámcový program pro výzkum; zdůrazňuje, že je třeba zajistit, aby se při jeho definici použily osvědčené postupy z programu Horizont 2020; navrhuje přidělit více finančních prostředků na inovace, což je hospodářsky účinné pro podnikatelský sektor, a zajistit větší flexibilitu v rámci rozpočtů jednotlivých dílčích programů, aby se zabránilo nedostatku finančních prostředků v případě těch, jež jsou klasifikovány jako „vynikající“;

Dopady vystoupení Spojeného království z Evropské unie na RP7

51. respektuje hlasování občanů Spojeného království ze dne 23. června 2016, v němž vyjádřili politickou vůli opustit Evropskou unii;
52. vítá práci Dolní sněmovny Spojeného království při hodnocení dopadů tohoto hlasování na poli vědy a výzkumu ⁽¹⁾ a ve snaze udržet negativní dopad na evropskou konkurenceschopnost na minimu;
53. poukazuje na to, že organizace se sídlem ve Spojeném království obdržely prostřednictvím výzev grantového financování v roce 2014 částku ve výši 1,27 miliardy EUR, což představuje 15 % z celkového financování, a v roce 2015 částku ve výši 1,18 miliardy EUR, což představuje 15,9 % z celkového financování – nejvyšší podíl finančních prostředků EU, které v daném roce obdržel členský stát EU ⁽²⁾;

Závěry

54. dospěl k závěru, že celkově bylo řízení sedmého rámcového programu ze strany Komise z hlediska nákladů efektivní; konstatuje, že tento program rovněž zvýšil svou efektivnost navzdory prodávám a opakovaným chybám při jeho provádění;
55. s potěšením konstatuje, že obavy Účetního dvora byly vzaty v úvahu;
56. vyzývá Komisi, aby zajistila, aby byly prvky modernizace zavedené v rámci programu Horizont 2020, jako jsou například pevné sazby u nepřímých nákladů, jednotná auditní strategie, jednotný portál účastníků atd., používány podobným způsobem i v jiných oblastech politiky, např. v případě strukturálních fondů; zdůrazňuje, že se všemi příjemci grantů by mělo být zacházeno spravedlivě a rovnocenně;
57. žádá členské státy, aby vyvinuly mimořádné úsilí za účelem dosažení cíle investovat 3 % HDP do oblasti výzkumu; domnívá se, že by to podnítilo dosahování špičkových výsledků a inovace; žádá v tomto smyslu Komisi, aby prozkoumala možnost navrhnout Pakt pro vědu na místní, regionální a vnitrostátní úrovni a navázala přitom na stávající dynamiku Paktu starostů a primátorů;
58. je znepokojen tím, že obě agentury, Výkonná agentura pro výzkum (REA) a Výkonná agentura Evropské rady pro výzkum (ERCEA), ve své hodnotící zprávě poukazují na to, že pokud jde o cyklickou zpětnou vazbu a komunikaci mezi Komisí a výkonnými agenturami, ještě stále existuje prostor ke zlepšení;

o

o o

59. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení vládám a parlamentům členských států, Evropskému účetnímu dvoru a Komisi.

⁽¹⁾ Viz zpráva výboru pro vědu a techniku Dolní sněmovny Spojeného království ze dne 16. listopadu 2016.

⁽²⁾ Zpráva o monitorování programu Horizont 2020 za rok 2015, s. 21 a násl.

Úterý, 13. června 2017

P8_TA(2017)0247

Osoby bez státní příslušnosti v jižní a jihovýchodní Asii**Usnesení Evropského parlamentu ze dne 13. června 2017 o osobách bez státní příslušnosti v jižní a jihovýchodní Asii (2016/2220(INI))**

(2018/C 331/03)

Evropský parlament,

- s ohledem na ustanovení nástrojů Organizace spojených národů v oblasti lidských práv, včetně těch, které se týkají práva na občanství, jako je např. Charta OSN, Všeobecná deklarace lidských práv, Mezinárodní pakt o občanských a politických právech Úmluva o právech dítěte, Úmluva o odstranění rasové diskriminace, Úmluva o právním postavení osob bez státní příslušnosti z roku 1954, Úmluva o omezení případů bezdomovectví z roku 1961, Úmluva o odstranění všech forem diskriminace žen a její opční protokol, Úmluva o právech osob se zdravotním postižením, Mezinárodní úmluva o ochraně práv všech migrujících pracovníků a členů jejich rodin,
- s ohledem na další nástroje Organizace spojených národů pro absenci státní příslušnosti a práva na občanství, jako je např. závěr Výkonného výboru vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (UNHCR) č. 106 o identifikaci, prevenci a omezení případů bezdomovectví a ochraně osob bez státní příslušnosti ⁽¹⁾ podpořený rezolucí Valného shromáždění OSN č. A/RES/61/137 z roku 2006,
- s ohledem na kampaň UNHCR s cílem odstranit do roku 2024 problém osob bez státní příslušnosti ⁽²⁾ a na celosvětovou kampaň za rovná práva týkající se státní příslušnosti, podporované mimo jiné úřadem UNHCR a agenturou UN Women a schválené Radou OSN pro lidská práva,
- s ohledem na rezoluci Rady OSN pro lidská práva ze dne 15. července 2016 o lidských právech a svévolném zbavování občanství (A/HRC/RES/32/5),
- s ohledem na Vídeňskou deklaraci a akční plán ⁽³⁾, které přijala Světová konference OSN o lidských právech dne 25. června 1993,
- s ohledem na obecné doporučení č. 32 Výboru pro odstranění diskriminace žen (CEDAW) o genderových aspektech postavení uprchlíka, azylu, státní příslušnosti a ztráty státní příslušnosti žen ⁽⁴⁾,
- s ohledem na Deklaraci lidských práv Sdružení národů jihovýchodní Asie (ASEAN) ⁽⁵⁾,
- s ohledem na čl. 3 odst. 5 Smlouvy o Evropské unii, který uvádí, že „ve svých vztazích s okolním světem“ musí Unie přispívat k „vymýcení chudoby, ochraně lidských práv, především práv dítěte, a k přísnému dodržování a rozvoji mezinárodního práva, zejména k dodržování zásad Charty Organizace spojených národů“,
- s ohledem na závěry ze zasedání Rady ze dne 20. července 2015 o akčním plánu pro lidská práva a demokracii 2015–2019 ⁽⁶⁾,
- s ohledem na strategický rámec a akční plán EU pro lidská práva a demokracii ze dne 25. června 2012 ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ <http://www.unhcr.org/excom/exconc/453497302/conclusion-identification-prevention-reduction-statelessness-protection.html>

⁽²⁾ <http://www.unhcr.org/protection/statelessness/54621bf49/global-action-plan-end-statelessness-2014-2024.html>

⁽³⁾ <http://www.ohchr.org/Documents/ProfessionalInterest/vienna.pdf>

⁽⁴⁾ <http://www.refworld.org/docid/54620fb54.html>

⁽⁵⁾ http://www.asean.org/wp-content/uploads/images/ASEAN_RTK_2014/6_AHRD_Booklet.pdf

⁽⁶⁾ https://ec.europa.eu/anti-trafficking/sites/antitrafficking/files/council_conclusions_on_the_action_plan_on_human_rights_and_democracy_2015_-_2019.pdf

⁽⁷⁾ https://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/131181.pdf

Úterý, 13. června 2017

- s ohledem na závěry Rady ze dne 4. prosince 2015 o problematice osob bez státní příslušnosti ⁽¹⁾,
 - s ohledem na závěry Rady ze dne 20. června 2016 o strategii EU vůči Myanmaru/Barmě ⁽²⁾,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 25. října 2016 o lidských právech a migraci ve třetích zemích ⁽³⁾,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 7. července 2016 o Myanmaru a zvláště o situaci Rohingyů ⁽⁴⁾,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 12. března 2015 o výroční zprávě o stavu lidských práv a demokracie ve světě v roce 2013 a politice Evropské unie v této oblasti ⁽⁵⁾,
 - s ohledem na studii generálního ředitelství pro vnější politiky z listopadu 2014 nazvanou „Řešení dopadu absence státní příslušnosti na lidská práva v rámci vnějších vztahů EU“,
 - s ohledem na článek 52 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro zahraniční věci a stanovisko Výboru pro rozvoj (A8-0182/2017),
- A. vzhledem k tomu, že region jižní a jihovýchodní Asie tvoří státy Afghánistán, Bangladéš, Bhútán, Brunej, Filipíny, Indie, Indonésie, Kambodža, Laos, Malajsie, Maledivy, Myanmar, Nepál, Pákistán, Singapur, Šrí Lanka, Thajsko, Východní Timor a Vietnam a všechny tyto státy jsou členy Sdružení národů jihovýchodní Asie (ASEAN) nebo Jihoasijského sdružení pro regionální spolupráci (SAARC) nebo mají v těchto sdruženích status pozorovatele;
- B. vzhledem k tomu, že Všeobecná deklarace lidských práv potvrzuje, že všichni lidé se rodí sobě rovni co do důstojnosti a práv; vzhledem k tomu, že právo na státní příslušnost a právo nebýt svévolně zbaven své státní příslušnosti je zakotveno v článku 15 této deklarace i v dalších mezinárodních nástrojích v oblasti lidských práv; vzhledem k tomu, že tyto mezinárodní právní nástroje však svého prvořadého cíle – zajistit právo každého člověka na státní příslušnost – musí teprve dosáhnout;
- C. vzhledem k tomu, že všechna lidská práva jsou univerzální, nedělitelná a vzájemně závislá; vzhledem k tomu, že lidská práva a základní svobody jsou od narození právy všech lidí a jejich ochrana a podpora je tím nejdůležitějším úkolem vlády;
- D. vzhledem k tomu, že Úmluva o právech dítěte, která byla ratifikována ve všech zemích jižní a jihovýchodní Asie, stanovuje, že dítě je registrováno ihned po narození a má právo na státní příslušnost; vzhledem k tomu, že se odhaduje, že polovina osob bez státní příslušnosti na světě jsou děti a že mnohé z nich jsou od narození bez státní příslušnosti;
- E. vzhledem k tomu, že v Deklaraci lidských práv sdružení ASEAN se uvádí, že každý člověk má podle zákona právo na státní příslušnost a nikdo „nesmí být svévolně zbaven občanství ani mu nesmí být odpíráno právo na změnu občanství“;
- F. vzhledem k tomu, že osoba bez státní příslušnosti je v Úmluvě o právním postavení osob bez státní příslušnosti z roku 1954 definována jako osoba, „kterou žádný stát podle svých právních předpisů nepovažuje za svého občana“; vzhledem k tomu, že příčiny absence státní příslušnosti mohou být různé – jsou jimi například: vznik následnických států, události související s nuceným útekem, migrace a obchodování s lidmi a také změny a mezery v právních předpisech o státní příslušnosti, skončení platnosti občanství následkem dlouhodobého pobytu mimo zemi původu, svévolné

⁽¹⁾ <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2015/12/04-council-adopts-conclusions-on-statelessness/>

⁽²⁾ <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2016/06/20-fac-conclusions-myanmar-burma/>

⁽³⁾ Přijaté texty, P8_TA(2016)0404.

⁽⁴⁾ Přijaté texty, P8_TA(2016)0316.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 316, 30.8.2016, s. 141.

Úterý, 13. června 2017

zbavení státní příslušnosti, diskriminace na základě pohlaví, rasy, etnického původu nebo jiných důvodů, administrativní a byrokratické překážky, mimo jiné při získávání nebo registraci rodných listů; vzhledem k tomu, že většinu těchto příčin, ne-li všechny, lze shledat u případů osob bez státní příslušnosti v jižní a jihovýchodní Asii;

- G. vzhledem k tomu, že je důležité si uvědomit, že jinou otázku představuje osoba bez státní příslušnosti a jinou uprchlíci; většina lidí bez státní příslušnosti nikdy neopustila místo, kde narodila, ani nikdy nepřekročila mezinárodní hranice;
- H. vzhledem k tomu, že absence státní příslušnosti je komplexním problémem a vede k široké škále případů porušování lidských práv, která mimo jiné zahrnuje problémy s rodnými listy a dalšími matričními dokumenty stejně jako problémy týkající se majetkových práv, vyloučení z programů péče o zdraví dětí a ze systémů veřejného školství, vlastnictví podniků, politického zastoupení a volební účasti, přístupu k sociálnímu zabezpečení a k veřejným službám; vzhledem k tomu, že absence státní příslušnosti může přispívat k obchodu s lidmi, svévolnému zadržování, porušování svobody pohybu, vykořisťování a zneužívání dětí a diskriminaci žen;
- I. vzhledem k tomu, že i přes velmi znepokojivý dopad na celosvětová a regionální lidská práva se absenci státní příslušnosti nadále věnuje omezená mezinárodní pozornost a nadále je vnímána jako vnitřní záležitost jednotlivých států; vzhledem k tomu, že by se snížení míry a posléze úplné odstranění absence státní příslušnosti mělo na mezinárodní úrovni stát prioritou v oblasti lidských práv;
- J. vzhledem k tomu, že v jižní a jihovýchodní Asii, v zemích, jako je Nepál, Malajsie a Brunej, stále existuje legislativní diskriminace na základě pohlaví, například při získávání nebo udělování státní příslušnosti dítěti nebo manželce/manželovi státního příslušníka dané země;
- K. vzhledem k tomu, že úřad UNHCR odhadl, že 135 milionů dětí v celém regionu mladších 5 let není registrováno a je vystaveno riziku, že nebude mít žádnou státní příslušnost;
- L. vzhledem k tomu, že odstranění absence státní příslušnosti zároveň povede k větší demokracii, protože bývalé osoby bez státní příslušnosti budou součástí demokratického procesu a budou k němu moci přispívat;
- M. vzhledem k tomu, že složitý problém, který absence státní příslušnosti představuje, zůstává na nejzazším okraji mezinárodního práva a politiky, přestože se nejedná o zanedbatelnou otázku;
- N. vzhledem k tomu, že absence státní příslušnosti oslabuje vyhlídky dotčených obyvatel na rozvoj a účinné provádění Agendy pro udržitelný rozvoj 2030;
- O. vzhledem k tomu, že globální akční plán UNHRC týkající se odstranění problému osob bez státní příslušnosti (na období 2014–2024) má za cíl podpořit vlády při řešení nejzávažnějších případů absence státní příslušnosti, předejít vzniku nových případů a lépe skupiny lidí bez státní příslušnosti identifikovat a chránit; vzhledem k tomu, že opatření 10 tohoto akčního plánu poukazuje také na potřebu zlepšit kvalitativní a kvantitativní údaje o osobách bez státní příslušnosti; vzhledem k tomu, že se EU zavázala aktivně podporovat tento akční plán;
- P. vzhledem k tomu, že závěry Rady o akčním plánu pro lidská práva a demokracii na období 2015–2019 potvrzují, že je důležité se problematikou osob bez státní příslušnosti zabývat v rámci vztahů s prioritními zeměmi a zaměřit se na předcházení vzniku rozsáhlých skupin osob bez státní příslušnosti v důsledku konfliktů, vysídlení a rozpadu státních útvarů;
- Q. vzhledem k tomu, že výroční zpráva EU o lidských právech a demokracii ve světě – otázky týkající se jednotlivých zemí a regionů ze dne 20. září 2016 potvrzuje, že cílem EU je zvýšit důslednost, účinnost a viditelnost politiky lidských práv v rámci zahraniční politiky EU a zviditelnit spolupráci EU s OSN a regionálními lidskoprávními mechanismy s cílem podpořit regionální odpovědnost a prosazovat univerzálnost lidských práv, a vzhledem k tomu, že zpráva výslovně uvádí, že tento cíl zahrnuje zahájení prvního politického dialogu o lidských právech s mechanismy sdružení ASEAN na podporu lidských práv;

Úterý, 13. června 2017

- R. vzhledem k tomu, že se EU rozhodla klást na lidská práva stěžejní důraz ve svých vztazích se zeměmi mimo EU;
- S. vzhledem k tomu, že absence státní příslušnosti podporuje přesuny obyvatelstva, emigraci a obchodování s lidmi, což destabilizuje celé subregiony;
- T. vzhledem k tomu, že velká část z celosvětových 10 milionů osob bez státní příslušnosti žije v jižní a jihovýchodní Asii, přičemž největší skupinu osob bez státní příslušnosti na světě představují Rohingyové v Myanmaru s 1 milionem jedinců evidovaných v rámci mandátu UNHCR, a další velké skupiny osob bez státní příslušnosti se nacházejí v Thajsku, Malajsi, Bruneji, Vietnamu, na Filipínách a v dalších zemích; vzhledem k tomu, že Tibeťané bez státní příslušnosti žijí v zemích jako Indie a Nepál; vzhledem k tomu, že některé z těchto skupin spadají pod mandát UNHCR v otázce osob bez státní příslušnosti, jiné ovšem nikoli; vzhledem k tomu, že statistické pokrytí a podávání zpráv o obyvatelstvu bez státní příslušnosti po celém světě je neúplné, ne všechny země totiž vedou statistiky podchycující tento jev; vzhledem k tomu, že státy jižní a jihovýchodní Asie evidují vleklé a nevyřešené případy stejně jako případy, v nichž došlo k pokroku;
- U. vzhledem k tomu, že státy jižní a jihovýchodní Asie dosáhly v uplynulých letech pokroku novelizacemi právních předpisů o státní příslušnosti, kterými byla zavedena náležitá opatření předcházející výskytu osob bez státní příslušnosti a umožňující těmto osobám získat občanství; vzhledem k tomu, že toto úsilí je třeba zvýšit a přijaté právní předpisy se také musí v praxi dodržovat;
- V. vzhledem k tomu, že Rohingyové jsou podle OSN jednou z nejpronásledovanějších menšin na světě, tvoří jednu z největších skupin osob bez státní příslušnosti a bez státní příslušnosti jsou oficiálně od přijetí zákona o barmském občanství v roce 1982; vzhledem k tomu, že Myanmar i okolní státy považují Rohingye za nežádoucí, přestože v některých z těchto států žijí velké skupiny uprchlíků; vzhledem k tomu, že v Arakanském státě neustále dochází ke střetům; vzhledem k tomu, že tisíce uprchlíků, kterým se podařilo se dostat přes hranici do Bangladéše, zoufale potřebují humanitární pomoc a jsou násilně odsouvány zpět, což je porušením mezinárodního práva; vzhledem k tomu, že Rohingyové prchají před politikou kolektivního trestání v Arakanském státě, kde bezpečnostní síly stupňují nevybíravé odvetné útoky, údajně ostřelují vesničky z bitevních vrtulníků, vypalují domovy, provádějí svévolné zatýkání a znásilňují ženy a dívky; vzhledem k tomu, že dosavadní domácí i mezinárodní reakce na zhoršení stavu dodržování lidských práv a humanitární krizi Rohingyů byly do značné míry nedostatečné a mnoho nástrojů k vyřešení tohoto problému dosud nebylo využito;
- W. vzhledem k tomu, že statisíce tzv. Bihárců nebyly po bangladéšské válce za nezávislost považovány za občany Bangladéše, když Pákistán odmítl jejich repatriaci; vzhledem k tomu, že od roku 2003 soudy nicméně několikrát potvrdily, že Bihárci jsou občany Bangladéše; vzhledem k tomu, že velké množství Bihárců stále není plně začleněno do bangladéšské společnosti a rozvojových programů a mnoho z nich nemůže svá znovu potvrzená práva naplno uplatňovat;
- X. vzhledem k tomu, že v jižní a jihovýchodní Asii žije mnoho dalších skupin osob bez státní příslušnosti; vzhledem k tomu, že v posledních letech však byla zaznamenána řada pozitivních změn, jako např. v Indonésii, která v roce 2006 odstranila diskriminaci na základě pohlaví při nabývání státní příslušnosti a reformovala svůj zákon o státní příslušnosti, takže indonéští migranti pobývajíc déle než pět let v zahraničí již nemohou být zbaveni občanství, pokud by to mělo za následek, že se ocitnou bez státní příslušnosti; v Kambodži bylo zrušeno zpoplatnění zápisu do matriky, pokud je proveden do 30 dnů po narození; ve Vietnamu, který v roce 2008 usnadnil možnost získat občanství pro každého, kdo je bez státní příslušnosti a má ve Vietnamu dlouhodobý pobyt po více než 20 let; a v Thajsku, kde po reformě zákonů o státní příslušnosti a o registraci obyvatelstva získalo o roku 2011 státní příslušnost 23 000 osob bez státní příslušnosti;
- Y. vzhledem k tomu, že je nanejvýš důležité, aby vlády a příslušné orgány všech zemí v tomto regionu jednaly plně v souladu se zásadou nenavrácení a ochranou uprchlíků, v souladu se svými mezinárodními závazky a mezinárodními standardy v oblasti lidských práv;
- Z. vzhledem k tomu, že skupiny osob bez státní příslušnosti by měly mít přístup k humanitárním programům poskytujícím zdravotní péči, potraviny, vzdělávání a pomoc v oblasti výživy;

Úterý, 13. června 2017

1. je znepokojen miliony případů osob bez státní příslušnosti po celém světě, zejména v jižní a jihovýchodní Asii, a vyjadřuje svou solidaritu s těmito osobami;
2. je krajně znepokojen situací menšiny Rohingyů v Myanmaru; je zděšen zprávami o masivním porušování lidských práv a pokračující represi a diskriminaci Rohingyů a tím, že nejsou uznáni za členy myanmarské společnosti, což vypadá jako koordinovaná kampaň etnických čistek; zdůrazňuje, že Rohingyové žili na území Myanmaru po mnoho generací a mají plné právo na myanmarské občanství, protože je v minulosti měli, a na všechna práva a povinnosti, které z něho vyplývají; naléhavě vyzývá vládu a orgány Myanmaru, aby obnovily myanmarské občanství menšině Rohingyů; dále naléhavě vyzývá k tomu, aby byl do Arakanského státu umožněn přístup humanitárním organizacím, mezinárodním pozorovatelům, nevládním organizacím a novinářům; je přesvědčen, že bude třeba zorganizovat nestranné vyšetřování, aby se ti, kteří se porušování lidských práv dopouštějí, ze svých činů zodpovídali; dále je přesvědčen, že jsou naléhavě zapotřebí opatření, která zabrání další diskriminaci, projevům nepřátelství a násilnostem vůči menšinám nebo podněcování k takovému jednání; očekává, že nositelka Nobelovy ceny za mír a laureátka Sacharovovy ceny paní Su Tjij využije různých funkcí, které zastává v myanmarské vládě, k tomu, aby se přiblížilo vyřešení tohoto problému;
3. vyjadřuje politování nad tím, že se absence státní příslušnosti v některých případech využívá k tomu, aby byly určité komunity marginalizovány a zbaveny svých práv; je přesvědčen, že právní, politické a sociální začlenění menšin je klíčovým prvkem přechodu k demokracii a že řešení problémů spojených s absencí státní příslušnosti by přispělo k lepší sociální soudržnosti a politické stabilitě;
4. upozorňuje na to, že absence státní příslušnosti může vyvolat velmi vážné humanitární krize, a opakuje, že by osoby bez státní příslušnosti měly mít přístup k humanitárním programům; zdůrazňuje skutečnost, že absence státní příslušnosti často znamená nedostatečný přístup ke vzdělání, zdravotnictví, práci, svobodě volného pohybu a bezpečnosti;
5. je znepokojen nedostatkem údajů o osobách bez státní příslušnosti v jižní a jihovýchodní Asii, je k dispozici jen málo údajů nebo vůbec žádné například z Bhútánu, Indie, Nepálu a Východního Timoru; dále je znepokojen tím, že i když jsou k dispozici celková čísla, scházejí rozčleněné údaje například pro ženy, děti a jiné zranitelné skupiny; poukazuje na to, že v důsledku toho, že tyto informace chybějí, je obtížnější formulovat cílené kroky, mimo jiné v rámci kampaně UNHCR s cílem odstranit do roku 2024 problém osob bez státní příslušnosti; důrazně vybízí země v jižní a jihovýchodní Asii, aby zpracovaly a poskytly spolehlivé a veřejné členěné údaje o osobách bez státní příslušnosti;
6. poukazuje na to, že jsou i pozitivní příklady, například filipínská iniciativa z května 2016 s cílem řešit potřebu údajů o rozsahu a situaci dětí bez státní příslušnosti v tomto regionu; vyzývá EU, aby nabídla svou spolupráci a podporu s cílem komplexně zmapovat případy osob bez státní příslušnosti a určit projekty k odstranění tohoto problému v daném regionu;
7. je hluboce znepokojen tím, že ve státech Brunej, Malajsie a Nepál existuje diskriminační legislativa na základě pohlaví; zdůrazňuje, že je třeba provést přezkum ustanovení souvisejících s právními předpisy o státní příslušnosti, konkrétně v Úmluvě o právech dítěte a Úmluvě o odstranění všech forem diskriminace žen;
8. vítá pozitivní vývoj v tomto regionu a úsilí na Filipínách, ve Vietnamu a v Thajsku a podněcuje země v tomto regionu k tomu, aby postupovaly společně a sdílely příklady dobré praxe a úsilí s cílem odstranit absenci státní příslušnosti v celém regionu;
9. připomíná situaci v tomto regionu po odstranění absence státní příslušnosti a lidskoprávní princip participace; podporuje začleňování komunit postižených absencí státní příslušnosti a bývalých osob bez státní příslušnosti do rozvojových projektů a plánování; podněcuje vlády a rozvojové projekty k tomu, aby se zabývaly diskriminací v situaci po odstranění absence státní příslušnosti po vzoru čl. 4 odst. 1 Úmluvy o odstranění všech forem diskriminace žen, jehož cílem je urychlit dosažení skutečné rovnosti;
10. jakkoli uznává svrchované právo jednotlivých států rozhodovat v záležitostech občanství, naléhavě vyzývá země, v nichž žijí skupiny osob bez státní příslušnosti, aby podnikly konkrétní kroky k vyřešení tohoto problému v souladu se zásadami zakotvenými v mezinárodních úmluvách, které všechny tyto státy ratifikovaly, zejména v Úmluvě o právech dítěte; bere na vědomí řadu pozitivních změn, k nimž v tomto regionu došlo;

Úterý, 13. června 2017

11. naléhavě vyzývá vládu Bangladéše, aby se zavázala k jasnému plánu umožňujícímu plné provádění mírové dohody o Čittágongských horách z roku 1997, což umožní rehabilitaci vysídlených lidí etnika Jumma, kteří v současné době žijí v Indii a nemají státní příslušnost;
12. důrazně vybízí státy, aby zavedly záruku, která je rovněž zakotvena v Úmluvě o omezení případů bezdomovectví z roku 1961, že osoba narozená v určitém státě zároveň získá státní příslušnost tohoto státu, pokud by jinak zůstala bez státní příslušnosti;
13. zdůrazňuje souvislost mezi absencí státní příslušnosti a sociální a ekonomickou zranitelností; naléhavě vyzývá vlády rozvojových zemí, aby předcházely odpírání, ztrátě nebo odebrání státní příslušnosti z diskriminačních důvodů, přijaly spravedlivé zákony upravující otázku státní příslušnosti a zavedly přístupná, finančně dosažitelná a nediskriminační řízení pro vydávání dokladů o státní příslušnosti;
14. vítá závazek Rady zabývat se problematikou osob bez státní příslušnosti v rámci vztahů s prioritními zeměmi, vyjádřený v závěrech k akčnímu plánu EU pro lidská práva a demokracii na období 2015–2019, a také vítá závazek Rady posílit vztah se sdružením ASEAN; doporučuje, aby se úsilí nezaměřovalo pouze na vznik obyvatelstva bez státní příslušnosti v důsledku konfliktu, vysídlení a rozpadu státních útvarů, ale aby se rozšířilo též o další příslušná hlediska, jako je absence státní příslušnosti v důsledku diskriminace a také v důsledku toho, že neprobíhá řádný zápis novorozenců do matrik a registrace obyvatel;
15. připomíná kroky slíbené v akčním plánu EU pro lidská práva a demokracii na období 2015–2019 ve věci vytvoření společného rámce ze strany Komise a Evropské služby pro vnější činnost (ESVČ) pro účely řešení problematiky osob bez státní příslušnosti se třetími zeměmi; zdůrazňuje, že vytvoření a šíření formálního rámce by bylo prostředkem k tomu, jak Evropská unie podpoří cíl UNHCR odstranit problém osob bez státní příslušnosti ve světě do roku 2024;
16. vyzývá EU, aby prosazovala vytvoření globálních řešení problému osob bez státní příslušnosti spolu s konkrétními regionálními nebo místními strategiemi, protože univerzální přístup nebude k odstranění tohoto problému stačit;
17. je přesvědčen, že EU by měla více zdůrazňovat výrazný dopad absence státní příslušnosti na globální otázky, jako je vymýcení chudoby, provádění Agendy udržitelného rozvoje 2030 a cílů udržitelného rozvoje, prosazování práv dítěte a nutnost řešit problém nelegální migrace a obchodování s lidmi;
18. vítá přijetí cíle udržitelného rozvoje č. 16.9, podle kterého by se právní identita a registrace při narození měly vztahovat na všechny osoby; vyjadřuje nicméně politování nad tím, že problém absence státní příslušnosti není v Agendě pro udržitelný rozvoj 2030 výslovně uveden ani jako důvod pro diskriminaci, ani jako cíl pro snížení chudoby; vyzývá EU a členské státy, aby v rámci provádění cílů udržitelného rozvoje zvážily zavedení ukazatelů absence státní příslušnosti do svých mechanismů sledování a podávání zpráv;
19. zdůrazňuje důležitost účinné strategie komunikace o problému absence státní příslušnosti s cílem zvýšit informovanost o této otázce; vyzývá EU, aby více a lépe komunikovala o problému absence státní příslušnosti ve spolupráci s UNHCR a prostřednictvím svých delegací v příslušných třetích zemích a zaměřila se na porušování lidských práv v důsledku absence státní příslušnosti;
20. vyzývá EU, aby vypracovala komplexní strategii pro řešení problému absence státní příslušnosti na základě dvou souborů opatření; domnívá se, že první soubor by měl řešit naléhavé situace a druhý by měl vymezit dlouhodobá opatření k odstranění problému absence státní příslušnosti; je přesvědčen, že by se tato strategie měla zaměřit na omezený počet priorit a že by EU měla převzít iniciativu v případech naléhavých situací s cílem zvýšit informovanost o problému absence státní příslušnosti na mezinárodní úrovni;
21. zdůrazňuje, že komplexní strategie EU pro odstranění absence státní příslušnosti by měla být přizpůsobitelná specifickým situacím, jímž čelí osoby bez státní příslušnosti; zdůrazňuje, že mají-li být vymezena vhodná opatření, je třeba rozlišovat mezi absencí státní příslušnosti v důsledku nedostatečné administrativní kapacity a absencí státní příslušnosti v důsledku diskriminační státní politiky vůči některým komunitám nebo menšinám;

Úterý, 13. června 2017

22. doporučuje členským státům, aby si podporu pokroku při řešení problematiky osob bez státní příslušnosti v jižní a jihovýchodní Asii stanovily jako prioritu, a navrhuje nový komplexní politický přístup, v rámci něhož by měly mimo jiné:

- podněcovat státy k přistoupení k úmluvám týkajícím se problematiky osob bez státní příslušnosti tím, že budou při bilaterálních kontaktech mezi parlamenty a ministerstvy vyzdvihovat výhody tohoto přistoupení;
- podporovat odvětvové subjekty ASEAN a SAARC při podpoře příslušných členských států těchto sdružení v tom, aby dále naplňovaly vykonávat právo na státní příslušnost a snažily se odstranit problém absence státní příslušnosti;
- zdůrazňovat na mnohostranných fórech význam úmluv o problematice osob bez státní příslušnosti;
- hovořit se státy a hájit výhody celostátního sběru mezisektorových, rozčleněných a ověřitelných údajů o osobách bez státní příslušnosti a osobách s neurčenou státní příslušností, protože identifikace osob bez státní příslušnosti je pro dotyčné státy prvním krokem k přijetí nezbytných opatření k odstranění problému absence státní příslušnosti; shromážděné údaje budou následně využity při registraci, evidenci, poskytování veřejných služeb, udržování právního státu a pořádku a plánování rozvoje;
- neustále zdůrazňovat, že registrování novorozenců musí být bezplatné, snadno dostupné a nediskriminační;
- soustavně zdůrazňovat, že režimy řízení státní příslušnosti musí zahrnovat a poskytovat dokumentaci o totožnosti všem osobám na daném území, včetně obtížně dostupných a marginalizovaných skupin, kterým může hrozit, že se ocitnou bez státní příslušnosti nebo nebudou mít občanství;
- podporovat země jižní a jihovýchodní Asie v tom, aby zajistily přístup ke vzdělávání všem, včetně dětí bez státní příslušnosti, protože problém absence státní příslušnosti je vážnou překážkou, která dětem znemožňuje přístup k rovným příležitostem ve vzdělávání;
- podporovat důležitou úlohu inovativní technologie prostřednictvím využívání digitálních programů pro registraci narození s cílem zlepšit registraci a archivaci záznamů;
- řešit otázku obsahu a uplatňování zákonů spojených se státní příslušností a svévolným zbavováním občanství nebo odepíráním práva na státní příslušnost na základě etnického původu, což je hlavní příčinou problému absence státní příslušnosti v tomto regionu;
- podněcovat státy v tomto regionu k tomu, aby se zabývaly potřebami žen a otázkami týkajícími se sexuálního násilí a násilí na základě pohlaví, a to prostřednictvím přístupů založených na lidských právech a komunitní pospolitosti, zejména v případě obětí obchodování s lidmi;
- zabývat se otázkou právních předpisů o státní příslušnosti a genderové diskriminace, protože v některých státech je obtížné a někdy dokonce nemožné, aby dítě získalo občanství po matce;
- zajistit, aby veškerá humanitární pomoc a rozvojové projekty financované Uníí byly koncipovány tak, aby v relevantních případech vždy řešily také problematiku osob bez státní příslušnosti;
- budovat kapacity příslušných institucí a subjektů EU, aby rozuměly problémům osob bez státní příslušnosti a byly schopny vyhodnocovat situaci, plánovat činnost a podávat zprávy, a zavést pravidelné podávání zpráv o výsledcích EU v boji s problémem osob bez státní příslušnosti, a to i tím, že do výroční zprávy EU o stavu lidských práv a demokracie ve světě bude zařazen oddíl o problému osob bez státní příslušnosti;
- zajistit, aby byl absenci státní příslušnosti, státní příslušnosti a občanství věnován odpovídající prostor v národních strategiích na podporu lidských práv a demokracie a aby ty vycházely ze zásady, že právo na státní příslušnost má každý bez ohledu na pohlaví, rasu, barvu, pleť, víru nebo náboženské vyznání, národní původ nebo příslušnost k národnostní nebo etnické menšině; řešit problém absence státní příslušnosti během každého politického dialogu a dialogu v oblasti lidských s příslušnými zeměmi;
- zavést pokyny EU ve věci lidských práv v souvislosti s absencí státní příslušnosti s cílem poskytnout konkrétní měřitelné cíle pro úsilí EU o odstranění absence státní příslušnosti na celém světě;

Úterý, 13. června 2017

- rozšířit dialog o problému absence státní příslušnosti v jižní a jihovýchodní Asii s příslušnými regionálními a mezinárodními organizacemi i se státy sousedícími se zeměmi jižní a jihovýchodní Asie a dalšími aktivními státy v tomto regionu;
 - zajistit, aby si členové volebních pozorovatelských misí byli v relevantních případech vědomi problematiky osob bez státní příslušnosti;
 - zdůrazňovat nutnost posílit postavení regionálních subjektů zabývajících se dodržováním lidských práv, aby mohly hrát aktivnější úlohu při zjišťování a odstraňování absence státní příslušnosti;
 - vyhradit dostatečné finanční prostředky z rozpočtů nástroje pro rozvojovou spolupráci, Evropského rozvojového fondu a evropského nástroje pro demokracii a lidská práva pro nevládní organizace a další organizace zaměřující se na pomoc komunitám osob bez státní příslušnosti; podporovat partnerství mezi organizacemi občanské společnosti a komunitami osob bez státní příslušnosti s cílem umožnit jim, aby mohly bojovat za svá práva;
 - podněcovat ke koordinaci postupu zemí při řešení problému osob bez státní příslušnosti, zvláště pokud má přeshraniční dopady, a to mimo jiné výměnou osvědčených postupů při uplatňování mezinárodních standardů pro boj proti absenci státní příslušnosti;
 - zajistit následná opatření, jakými je zvyšování informovanosti a technická podpora orgánů veřejné správy jako prostředek budování kapacit, a to včetně místní úrovně, v případě, že došlo k pozitivním změnám, které je nutné uplatňovat v praxi, jako např. v Thajsku, na Filipínách, ve Vietnamu a v Bangladéši, kde bylo navráceno občanství Bihárcům a bylo rovněž obnoveno jejich volební právo;
23. vyzývá vlády Bruneje Darussalamu, Malajsie a Nepálu, aby bojovaly proti formám diskriminace na základě pohlaví, které se vyskytují v jejich právních předpisech upravujících otázku státní příslušnosti, a aby prosazovaly právo dětí na státní příslušnost;
24. konstatuje, že je souvislost mezi absencí státní příslušnosti a násilným vysídlováním obyvatelstva, zejména v oblastech zasazených konflikty; připomíná, že mezi osobami bez státní příslušnosti je celosvětově nejméně 1,5 milionu uprchlíků nebo bývalých uprchlíků, včetně mnoha mladých žen a dívek;
25. připomíná, že problém absence státní příslušnosti zůstává v celosvětovém měřítku z velké části nezmapován a hovoří se o něm méně, než si zaslouží, a že stávající údaje se zakládají na odlišných definicích; naléhavě vyzývá mezinárodní společenství, aby přijalo jednotnou definici absence státní příslušnosti a řešilo nedostatky, které se vyskytují při shromažďování údajů pro účely zaznamenání míry absence státní příslušnosti v rozvojových zemích, a to především poskytnutím pomoci místním orgánům při zavádění odpovídajících metod sčítání, identifikace a registrace osob bez státní příslušnosti a posílením jejich statistické kapacity;
26. vyzývá Komisi, aby zahájila výměny osvědčených postupů mezi členskými státy, vybízí k aktivní koordinaci vnitrostátních kontaktních center pro osoby bez státní příslušnosti a vítá kampaň #IBelong;
27. vyzdvihuje klíčovou úlohu Úmluvy o právním postavení osob bez státní příslušnosti z roku 1954 a Úmluvy o omezení případů bezdomovectví z roku 1961, které vyžadují stanovení právních rámců pro identifikaci a ochranu osob bez státní příslušnosti a pro prevenci případů absence státní příslušnosti, a mohou posloužit jako důležitý odrazový můstek pro státy, které chtějí při řešení problému osob bez státní příslušnosti dosáhnout pokroku;
28. vítá podporu, kterou EU pomocí různých nástrojů poskytuje osobám bez státní příslušnosti v jižní a jihovýchodní Asii, a podněcuje Unii k tomu, aby pokračovala ve svém úsilí s cílem zabývat se dopadem absence státní příslušnosti na rozvoj, mír a stabilitu, a aby toto úsilí bylo nedílnou součástí jejich programů rozvojové spolupráce a v širším smyslu také její vnější činnosti;
29. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi a vládám členských států.

Úterý, 13. června 2017

P8_TA(2017)0248

Přeshraniční fúze a rozdělení**Usnesení Evropského parlamentu ze dne 13. června 2017 o provádění přeshraničních fúzí a rozdělení (2016/2065(INI))**

(2018/C 331/04)

Evropský parlament,

- s ohledem na články 49, 54 a 153 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU),
- s ohledem na šestou směrnici Rady 82/891/EHS ze dne 17. prosince 1982, založenou na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy, o rozdělení akciových společností ⁽¹⁾,
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2005/56/ES ze dne 26. října 2005 o přeshraničních fúzích kapitálových společností ⁽²⁾,
- s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 2157/2001 ze dne 8. října 2001 o statutu evropské společnosti (SE) ⁽³⁾,
- s ohledem na směrnici Rady 2001/86/ES ze dne 8. října 2001, kterou se doplňuje statut evropské společnosti s ohledem na zapojení zaměstnanců ⁽⁴⁾,
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/14/ES ze dne 11. března 2002, kterou se stanoví obecný rámec pro informování zaměstnanců a projednávání se zaměstnanci v Evropském společenství ⁽⁵⁾,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 12. prosince 2012 nazvané „Akční plán: Evropské právo obchodních společností a správa a řízení společností – moderní právní rámec pro angažovanější akcionáře a udržitelnější společnosti“, (COM(2012)0740),
- s ohledem na své usnesení ze dne 14. června 2012 o budoucnosti evropského práva obchodních společností ⁽⁶⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 10. března 2009 s doporučeními Komise o přemístění sídla obchodních společností do jiného členského státu ⁽⁷⁾,
- s ohledem na sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě ze dne 25. října 2016 nazvané „Budování spravedlivého, konkurenceschopného a stabilního systému zdanění právnických osob pro EU“ (COM(2016)0682),

⁽¹⁾ Úř. věst. L 378, 31.12.1982, s. 47.⁽²⁾ Úř. věst. L 310, 25.11.2005, s. 1.⁽³⁾ Úř. věst. L 294, 10.11.2001, s. 1.⁽⁴⁾ Úř. věst. L 294, 10.11.2001, s. 22.⁽⁵⁾ Úř. věst. L 80, 23.3.2002, s. 29.⁽⁶⁾ Úř. věst. C 332 E, 15.11.2013, s. 78.⁽⁷⁾ Úř. věst. C 87 E, 1.4.2010, s. 5.

Úterý, 13. června 2017

- s ohledem na rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie ve věci svobody usazování, zejména ve věcech SEVIC Systems AG ⁽¹⁾, Cadbury Schweppes plc & Cadbury Schweppes Overseas Ltd v Commissioners of Inland Revenue ⁽²⁾, CARTESIO Oktató és Szolgálató bt. ⁽³⁾, VALE Építési kft. ⁽⁴⁾, KA Finanz AG v Sparkassen Versicherung AG Vienna Insurance Group ⁽⁵⁾, Kamer van Koophandel en Fabrieken voor Amsterdam v Inspire Art Ltd. ⁽⁶⁾, Überseering BV v Nordic Construction Company Baumanagement GmbH (NCC) ⁽⁷⁾, Centros Ltd v Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ⁽⁸⁾, a The Queen v H. M. Treasury and Commissioners of Inland Revenue, ex parte Daily Mail and General Trust plc. ⁽⁹⁾,
 - s ohledem na prohlášení Komise z října 2015, které poskytuje zpětnou vazbu a shrnuje odpovědi na veřejnou konzultaci o přeshraničních fúzích a rozděleních, která byla uskutečněna v období od 8. září 2014 do 2. února 2015 ⁽¹⁰⁾;
 - s ohledem na studii z června 2016, kterou vypracovala tematická sekce C Evropského parlamentu (občanská práva a ústavní záležitosti), nazvanou „Přeshraniční fúze a rozdělení, přemístění sídla: je třeba přijmout právní předpisy?“ ⁽¹¹⁾,
 - s ohledem na studii výzkumné služby Evropského parlamentu nazvanou „Analýza ex post týkající se rámce EU v oblasti přeshraničních fúzí a rozdělení“ ⁽¹²⁾,
 - s ohledem na pracovní program Komise na rok 2017 „Pro Evropu, která chrání, posiluje a brání“, zejména na kapitolu II bod 4 (COM(2016)0710),
 - s ohledem na článek 52 jednacího řádu, jakož i na čl. 1 odst. 1 písm. e) a přílohu 3 rozhodnutí Konference předsedů ze dne 12. prosince 2002 o postupu vydávání svolení k vypracování zpráv z vlastního podnětu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro právní záležitosti (A8-0190/2017),
- A. vzhledem k tomu, že komplexní reforma práva společností, jakož i překážky, které se staví do cesty plnému provádění směrnice o přeshraničních fúzích, mají důležitý dopad na konkurenceschopnost EU;
- B. vzhledem k tomu, že přeshraniční rozdělení podniků doposud nejsou předmětem společných právních předpisů; vzhledem k tomu, že za současného stavu mají zúčastněné podniky zjevné procesní, správní a finanční obtíže a existuje riziko zneužívání a dumpingu;
- C. vzhledem k tomu, že Parlament důrazně a opakovaně vyzývá k zavedení evropských právních předpisů o přeshraničním přemístění sídla nebo správního ústředí podniků; vzhledem k tomu, že většina zúčastněných stran žádosti Parlamentu obecně podporuje;

⁽¹⁾ Věc C-411/03, SEVIC Systems AG, 13.12.2005, ECLI:EU:C:2005:762.

⁽²⁾ Věc C-196/04, Cadbury Schweppes Overseas Ltd v Commissioners of Inland Revenue, 12.9.2006, ECLI:EU:C:2006:544.

⁽³⁾ Věc C-210/06, CARTESIO Oktató és Szolgálató bt., 16.12.2008, ECLI:EU:C:2008:723.

⁽⁴⁾ Věc C-378/10, VALE Építési kft., 12.7.2012, ECLI:EU:C:2012:440.

⁽⁵⁾ Věc C-483/14, KA Finanz AG/Sparkassen Versicherung AG Vienna Insurance Group, 7.4.2016, ECLI:EU:C:2016:205.

⁽⁶⁾ Věc C-167/01, Kamer van Koophandel en Fabrieken voor Amsterdam/Inspire Art Ltd., 30.9.2003, ECLI:EU:C:2003:512.

⁽⁷⁾ Věc C-208/00, Überseering BV/Nordic Construction Company Baumanagement GmbH (NCC), 5.11.2002, ECLI:EU:C:2002:632.

⁽⁸⁾ Věc C-212/97, Centros Ltd/Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, 9.3.1999, ECLI:EU:C:1999:126.

⁽⁹⁾ Věc C81, The Queen v H. M. Treasury and Commissioners of Inland Revenue, ex parte Daily Mail and General Trust plc., 27.09.1988, ECLI:EU:C:1988:456.

⁽¹⁰⁾ http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2014/cross-border-mergers-divisions/docs/summary-of-responses_en.pdf

⁽¹¹⁾ PE 556.960, [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/556960/IPOL_STU\(2016\)556960_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/556960/IPOL_STU(2016)556960_EN.pdf)

⁽¹²⁾ PE 593.796,

Úterý, 13. června 2017

- D. vzhledem k tomu, že s ohledem na zlepšení mobility společností v rámci EU je důležité, aby existoval společný právní rámec pro fúze, rozdělení a přemísťovací operace podniků;
- E. vzhledem k tomu, že ne všechny členské státy, v nichž jsou prováděny přeshraniční fúze a rozdělení nebo přemístění sídla nebo správního ústředí, mají předpisy, které přiznávají zaměstnancům práva, aby byli konzultováni a informováni či se zapojili do spolum rozhodování;
- F. vzhledem k tomu, že přemístění sídla by nemělo obcházet právní, sociální a fiskální požadavky stanovené právními předpisy Evropské unie a členských států původu, ale jeho cílem by naopak mělo být nastolení jednotného právního rámce zajišťujícího maximální transparentnost a zjednodušení postupů a bojujícího proti daňovým podvodům;
- G. vzhledem k tomu, že příslušné *acquis* EU stanoví širokou škálu práv týkajících se informování a účasti zaměstnanců a projednání se zaměstnanci; vzhledem k tomu, že směrnice 2009/38/ES⁽¹⁾ a směrnice 2005/56/ES zaručují účast přeshraničních zaměstnanců a stanoví zásadu dříve vzniklých práv; vzhledem k tomu, že se má za to, že by tato práva zaměstnanců měla být chráněna i v případě přemístění sídla;
- H. vzhledem k tomu, že by všechny nové iniciativy v oblasti evropského práva obchodních společností měly vycházet z hloubkového vyhodnocení a posouzení stávajících forem práva obchodních společností a z příslušných rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie týkajících se přeshraniční mobility společností, jakož i z posouzení dopadů, jež odrážejí zájmy všech zúčastněných stran, včetně akcionářů, věřitelů, investorů a zaměstnanců, a zajišťovat zásady subsidiarity a proporcionality;

Horizontální otázky

1. potvrzuje, že je důležité zřídit rámec, který by komplexně reguloval mobilitu podniků na evropské úrovni, s cílem zjednodušit postupy a požadavky vztahující se na přemístění, rozdělení a fúze a zabránit zneužívání a fiktivnímu přemísťování za účelem sociálního a fiskálního dumpingu;
2. vyzývá Komisi, aby věnovala pozornost výsledkům veřejné konzultace pořádané od 8. září 2014 do 2. února 2015 k možné revizi směrnice 2005/56/ES a k případnému zavedení právního rámce, který by upravoval přeshraniční rozdělení podniků; připomíná, že výsledky konzultace naznačily existenci určitého konsenzu, pokud jde o priority právních předpisů v oblasti přeshraničních fúzí a rozdělení, a to v souvislosti s cíli posílení vnitřního trhu a podpory práv zaměstnanců;
3. považuje za důležité, aby součástí budoucích návrhů právních předpisů v oblasti mobility podniků byla ustanovení o maximální harmonizaci – zejména pokud jde o procesní normy, práva aktérů správy a řízení podniků, a to zejména menších aktérů, a rozšíření jejich uplatňování na všechny subjekty definované jako společnosti ve smyslu článku 54 SFEU – a následně další odvětvové předpisy, například ve věci práv zaměstnanců;
4. domnívá se, že nové právní předpisy týkající se fúzí, rozdělení a přemístění sídla podniků by měly ulehčovat mobilitu společností v rámci Unie a zohledňovat jejich podnikatelské potřeby týkající se restrukturalizace, aby bylo možné lépe využívat příležitosti na vnitřním trhu, a usnadňovat svobodu podniků v oblasti organizace, přičemž budou řádně zohledňována práva zaměstnanců na zastoupení; upozorňuje v této souvislosti na význam odstranění překážek spojených s kolizí norem za účelem stanovení platného vnitrostátního právního předpisu; domnívá se, že problematika ochrany pracovních práv by mohla být řešena prostřednictvím různých právních aktů EU, zejména prostřednictvím návrhu směrnice o minimálních normách pro zaměstnance a o účasti zaměstnanců na evropských formách práva obchodních společností a ve správních radách vytvořených podle evropských právních předpisů;

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/38/ES ze dne 6. května 2009 o zřízení evropské rady zaměstnanců nebo vytvoření postupu pro informování zaměstnanců a projednání se zaměstnanci v podnicích působících na úrovni Společenství a skupinách podniků působících na úrovni Společenství (Úř. věst. L 122, 16.5.2009, s. 28).

Úterý, 13. června 2017

Přeshraniční fúze

5. zdůrazňuje pozitivní účinek směrnice 2005/56/ES o přeshraničních fúzích kapitálových společností, jež vedla ke zjednodušení přeshraničních fúzí kapitálových společností v Evropské unii (jak ukazují oficiální čísla, jež dokládají značný nárůst v počtu přeshraničních fúzí v posledních letech), snížení souvisejících nákladů a k omezení administrativních postupů;

6. považuje za nezbytné provést přezkum směrnice 2005/56/ES s cílem zlepšit její provádění a zohlednit jak vývoj v oblasti judikatury Soudního dvora Evropské unie týkající se svobody usazování společností, tak v oblasti evropského práva obchodních společností v posledních letech; domnívá se, že budoucí legislativní návrh na změnu směrnice 2005/56/ES by měl obsahovat nový soubor pravidel upravujících rozdělení společností a stanovit pokyny pro další právní předpisy týkající se mobility společností;

7. vyzývá Komisi, aby zohlednila výsledky konzultace z října 2015, které zejména ukazují, že je zapotřebí maximální harmonizace kritérií, jimiž se řídí dopady fúzí na různé zúčastněné strany v rámci podniků;

8. považuje za prvořadé, aby byl pro škálu aktérů a kategorií v rámci řízení a správy podniků stanoven soubor pokročilejších pravidel a aby tato pravidla byla použita i pro budoucí společné modely týkající se přeshraničních rozdělení a přemístění sídla či správního ústředí; považuje za nezbytné, aby byly přeshraniční fúze zjednodušeny díky jasnější definici norem pro právní dokumentaci – počínaje otázkami informování akcionářů a shromažďováním dokumentace o fúzi – a novým digitalizačním postupům, a to za předpokladu, že budou zachovány základní procesní normy a požadavky stanovené ve směrnici 2005/56/ES (včetně vydávání potvrzení předcházejícího fúzi a kontroly zákonnosti fúze v souladu s články 10 a 11 této směrnice) a ochráněny veřejné zájmy, jako je právní jistota a spolehlivost obchodních rejstříků;

9. očekává, že nová ustanovení v oblasti práv zaměstnanců budou formulována takovým způsobem, aby zabránila tomu, že budou některé podniky směrnicí o přeshraničních fúzích využívat pouze k přemístění svého sídla nebo správního ústředí z nekalých fiskálních, sociálních či právních důvodů; zdůrazňuje, že je důležité zabránit dvojznačností při uplatňování vnitrostátních sankcí za nedodržování právních předpisů týkajících se práv zaměstnanců;

10. považuje za důležité zlepšit některé níže uvedené základní aspekty:

- správu aktiv a pasiv,
- metodu oceňování aktiv,
- předpisy týkající se ochrany věřitelů,
- datum zahájení ochrany věřitelů a dobu jejího trvání v souladu se zásadou svěření odpovědnosti valné hromadě,
- sdělování informací o společnosti prostřednictvím vzájemně propojených a standardizovaných obchodních rejstříků v členských státech,
- práva menšinových akcionářů,
- zavedení minimálních norem týkajících se informování a spolurozhodování zaměstnanců a projednání se zaměstnanci,
- určité konkrétní výjimky z procedurálních požadavků;

11. připisuje velký význam ochraně některých práv menšinových akcionářů, mimo jiné práva na prošetření fúze, práva akcionáře na náhradu, pokud se vzdá svého podílu kvůli nesouhlasu s fúzí a práva na napadení spravedlnosti poměru pro výměnu cenných papírů;

12. podporuje možnost zavést zrychlené přeshraniční postupy v případě souhlasu všech akcionářů, neúčasti zaměstnanců nebo bezvýznamného dopadu na věřitele;

Úterý, 13. června 2017

Přeshraniční rozdělení

13. připomíná, že směrnice 82/891/EHS upravuje pouze rozdělení podniků v rámci členského státu; bere na vědomí, že ačkoli je výskyt konkrétních případů rozdělení podniků mezi různé členské státy méně častý, jak zaznělo při konzultaci prováděné Komisí v roce 2015, čísla o vnitrostátních rozděleních ukazují, že je skutečně zapotřebí zřídit zvláštní rámec EU pro přeshraniční rozdělení; zdůrazňuje, že žádná nová směrnice by neměla být podniky zneužívána jako formální nástroj k provedení rozdělení za účelem výběru nejvhodnější jurisdikce s cílem vyhnout se zákonným povinnostem plynoucím z vnitrostátního práva;

14. vyzývá Komisi, aby zvážila významné hospodářské dopady, jež by plynuly z právní úpravy přeshraničních rozdělení, jako je zjednodušení organizační struktury, lepší schopnost přizpůsobení se a nové příležitosti na vnitřním trhu;

15. bere na vědomí zdlouhavé a složité postupy, které jsou v současné době nutné pro provedení přeshraničního rozdělení, jež obvykle probíhá ve dvou fázích: počáteční domácí rozdělení, po němž následuje přeshraniční fúze; domnívá se, že zavedení harmonizovaných norem pro přeshraniční rozdělení na úrovni EU by vedlo ke zjednodušení operací a snížení nákladů, jakož i ke zkrácení postupů;

16. upozorňuje, že je důležité odstranit překážky plynoucí z kolize norem za účelem stanovení platného vnitrostátního právního předpisu;

17. připomíná, že v některých členských státech neexistují žádné vnitrostátní právní předpisy *ad hoc* pro provedení přeshraničního rozdělení;

18. je toho názoru, že budoucí legislativní iniciativa týkající se přeshraničních rozdělení by měla být založena na těchto zásadách a požadavcích uvedených v rámci směrnice o přeshraničních fúzích:

- procedurální otázky a zjednodušení, včetně všech hlavních způsobů rozdělení společností, které se dnes provádějí („split-ups“, „spin-offs“, „hive-downs“),
- práva věřitelů a menšinových akcionářů při potvrzení zásad ochrany a účinnosti,
- dodržování norem pro účast, zastoupení a zabezpečení zaměstnanců s cílem posílit jejich ochranu, zvláště před sociálním dumpingem,
- otázky účetnictví,
- aktiva a pasiva,
- harmonizace předpisů a postupů, například: práv spojených s akciemi, požadavků na registraci a komunikaci mezi obchodními rejstříky, data dokončení operace, minimálního obsahu podmínek rozdělení, většinových pravidel a orgánů příslušného pro sledování legality a správnosti dané operace;

o

o o

19. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru.

Úterý, 13. června 2017

P8_TA(2017)0253

Posouzení provádění programu Horizont 2020

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 13. června 2017 o posouzení provádění programu Horizont 2020 s ohledem na jeho průběžné hodnocení a návrh devátého rámcového programu (2016/2147(INI))

(2018/C 331/05)

Evropský parlament,

- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1291/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se zavádí Horizont 2020 – rámcový program pro výzkum a inovace (2014–2020) ⁽¹⁾,
- s ohledem na nařízení Rady (Euratom) č. 1314/2013 ze dne 16. prosince 2013 o programu Evropského společenství pro atomovou energii pro výzkum a odbornou přípravu (2014–2018), který doplňuje Horizont 2020 – rámcový program pro výzkum a inovace ⁽²⁾,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1290/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se stanoví pravidla pro účast a šíření výsledků programu „Horizont 2020 – rámcový program pro výzkum a inovace (2014–2020)“ ⁽³⁾,
- s ohledem na rozhodnutí Rady 2013/743/EU ze dne 3. prosince 2013 o zavedení zvláštního programu, kterým se provádí Horizont 2020 – rámcový program pro výzkum a inovace (2014–2020) ⁽⁴⁾,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1292/2013 ze dne 11. prosince 2013 o změně nařízení (ES) č. 294/2008, kterým se zřizuje Evropský inovační a technologický institut ⁽⁵⁾,
- s ohledem na rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1312/2013/EU ze dne 11. prosince 2013 o strategickém programu inovací Evropského inovačního a technologického institutu (EIT): přínos EIT pro inovativnější Evropu ⁽⁶⁾,
- s ohledem na nařízení Rady (EU) č. 557/2014, 558/2014, 559/2014, 560/2014 a 561/2014 ze dne 6. května 2014 ⁽⁷⁾ a nařízení Rady (EU) č. 642/2014 ⁽⁸⁾ a 721/2014 ⁽⁹⁾ ze dne 16. června 2014 o založení společných podniků financovaných z programu Horizont 2020,
- s ohledem na rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 553/2014/EU, 554/2014/EU, 555/2014/EU a 556/2014/EU ze dne 15. května 2014 ⁽¹⁰⁾ o založení partnerství v rámci veřejného sektoru podle článku 185 financovaných z programu Horizont 2020,
- s ohledem na dokumenty ze dne 3. února 2017 o otázkách pro skupinu na vysoké úrovni o maximalizaci dopadů programů EU pro výzkum a inovace ⁽¹¹⁾,
- s ohledem na monitorovací zprávy Komise z roku 2014 a 2015 týkající se programu Horizont 2020,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 104.

⁽²⁾ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 948.

⁽³⁾ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 81.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 965.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 174.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 892.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 169, 7.6.2014, ss. 54–178.

⁽⁸⁾ Úř. věst. L 177, 17.6.2014, s. 9.

⁽⁹⁾ Úř. věst. L 192, 1.7.2014, s. 1.

⁽¹⁰⁾ Úř. věst. L 169, 7.6.2014, ss. 1–53.

⁽¹¹⁾ http://ec.europa.eu/research/evaluations/pdf/hlg_issue_papers.pdf.

Úterý, 13. června 2017

- s ohledem na zprávu Komise Radě a Evropskému parlamentu nazvanou Evropský výzkumný prostor: čas k provádění a sledování pokroku (COM(2017)0035),
- s ohledem na sdělení Komise Evropskému parlamentu, Evropské radě, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů nazvané Evropský obranný akční plán (COM(2016)0950),
- s ohledem na zprávu Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů nazvanou Provádění strategie mezinárodní spolupráce v oblasti výzkumu a inovací (COM(2016)0657),
- s ohledem na sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů nazvané Evropská iniciativa v oblasti cloud computingu – vybudování konkurenceschopné evropské ekonomiky založené na datech a znalostech (COM(2016)0178) a doprovodný pracovní dokument útvarů Komise (SWD(2016)0106),
- s ohledem na sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů týkající se reakce na zprávu odborné skupiny na vysoké úrovni o následném hodnocení sedmého rámcového programu (COM(2016)0005),
- s ohledem na zprávu Komise Evropskému parlamentu a Radě nazvanou Výroční zpráva o činnostech Evropské unie v oblasti výzkumu a technologického rozvoje v roce 2014 (COM(2015)0401),
- s ohledem na zprávy Komise z roku 2014 a 2015 nazvané „Začlenění společenských a humanitních věd do programu Horizont 2020: účastníci, rozpočty a obory“,
- s ohledem na pracovní dokument útvarů Komise nazvaný „Lepší právní předpisy pro investice motivované inovacemi na úrovni EU“ (SWD(2015)0298),
- s ohledem na sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu nazvané „Evropský výzkumný prostor: Zpráva o pokroku za rok 2014“ (COM(2014)0575),
- s ohledem na sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů nazvané „Výzkum a inovace jako zdroj růstu v budoucnu“ (COM(2014)0339),
- s ohledem na pracovní dokument útvarů Komise nazvaný „Druhá zpráva o situaci vzdělávání a odborné přípravy v oblasti jaderné energetiky v Evropské unii“ (SWD(2014)0299),
- s ohledem na pracovní dokument útvarů Komise pod názvem „Stěžejní iniciativy FET: nová koncepce partnerství za účelem řešení velkých vědeckých výzev a oživení inovací v Evropě“ (SWD(2014)0283),
- s ohledem na zprávu Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů nazvanou „Druhé průběžné hodnocení společných podniků pro provádění společných technologických iniciativ Clean Sky, palivové články a vodík a iniciativy pro inovativní léčiva (COM(2014)0252),
- s ohledem na Stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru k úloze a účinkům společných technologických iniciativ a partnerství veřejného a soukromého sektoru při provádění programu Horizont 2020 pro udržitelné průmyslové změny ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Úř. věst. C 34, 2.2.2017, s. 24.

Úterý, 13. června 2017

- s ohledem na své usnesení ze dne 16. února 2017 o Evropské iniciativě v oblasti cloud computingu ⁽¹⁾,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 14. března 2017 o fondech EU pro rovnost žen a mužů ⁽²⁾,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 6. července 2016 o součinnosti pro inovace: evropské strukturální a investiční fondy, program Horizont 2020 a další evropské fondy pro inovace a programy EU ⁽³⁾,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 13. září 2016 o politice soudržnosti a strategii výzkumu a inovací v oblasti inteligentní specializace (RIS3) ⁽⁴⁾,
 - s ohledem na článek 52 jednacího řádu, jakož i na čl. 1 odst. 1 písm. e) a přílohu 3 rozhodnutí Konference předsedů ze dne 12. prosince 2002 o postupu udělování svolení k vypracování zpráv z vlastního podnětu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku a stanoviska Rozpočtového výboru, Výboru pro regionální rozvoj a Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví (A8-0209/2017),
- A. vzhledem k tomu, že program Horizont 2020 je největším centrálně řízeným programem EU v oblasti výzkumu a inovací a v celosvětovém měřítku vůbec největším veřejně financovaným programem v této oblasti;
- B. vzhledem k tomu, že při vyjednávání programu Horizont 2020 a současného víceletého finančního rámce Parlament požádal o 100 miliard EUR, nikoli o původně schválených 77 miliard EUR; vzhledem k tomu, že se rozpočet zdá být velmi omezený, pokud má program Horizont 2020 plně prozkoumat potenciál excelence a náležitě reagovat na společenské výzvy, před nimiž v současnosti stojí evropská i celosvětová společnost;
- C. vzhledem k tomu, že zpráva skupiny na vysoké úrovni o maximalizaci dopadů programů EU pro výzkum a inovace a průběžné hodnocení plánované na třetí čtvrtletí roku 2017 stanoví základy struktury a obsahu 9. rámcového programu, z nichž bude vycházet návrh zveřejněný v první polovině roku 2018;
- D. vzhledem k tomu, že rozhodujícím faktorem při návrhu programu Horizont 2020 byla hospodářská a finanční krize; vzhledem k tomu, že příští rámcový program by mohly utvářet nově vznikající výzvy, nová politická a socioekonomická paradigmatata a přetrvávající globální trendy;
- E. vzhledem k tomu, že rámcový program musí být založen na evropských hodnotách, vědecké nezávislosti, otevřenosti, rozmanitosti, přísných evropských etických normách, sociální soudržnosti a rovném přístupu občanů k řešením a odpovědím, které poskytuje;
- F. vzhledem k tomu, že investice do výzkumu a vývoje mají zásadní význam pro evropský hospodářský a sociální rozvoj a globální konkurenceschopnost; vzhledem k tomu, že financování 9. rámcového programu musí odrážet význam vynikající vědy pro podporu inovací a dlouhodobých konkurenčních výhod;

Struktura, filosofie a provádění programu Horizont 2020

1. domnívá se, že více než tři roky po zahájení programu Horizont 2020 nastal okamžik, aby Parlament vypracoval svůj postoj k jeho průběžnému hodnocení a vizi budoucnosti 9. rámcového programu;

⁽¹⁾ Přijaté texty, P8_TA(2017)0052.

⁽²⁾ Přijaté texty, P8_TA(2017)0075.

⁽³⁾ Přijaté texty, P8_TA(2016)0311.

⁽⁴⁾ Přijaté texty, P8_TA(2016)0320.

Úterý, 13. června 2017

2. připomíná, že cílem programu Horizont 2020 je přispět k budování společnosti a hospodářství založených na znalostech a inovacích a posílit vědecký a technologický základ a nakonec i konkurenceschopnost Evropy tím, že bude mobilizováno dodatečné vnitrostátní veřejné i soukromé financování v oblasti výzkumu a vývoje a že se napomůže tomu, aby bylo do roku 2020 dosaženo cíle 3 % HDP určených na výzkum a vývoj; vyjadřuje politování nad tím, že EU investovala v roce 2015 do výzkumu a vývoje jen 2,03 % HDP, přičemž se tento údaj u jednotlivých zemí pohyboval od 0,46 % do 3,26 % ⁽¹⁾, zatímco hlavní celosvětoví konkurenti Evropskou unii v oblasti výdajů na vývoj a výzkum předstihují;
3. připomíná, že Evropský výzkumný prostor čelí přímé konkurenci ze strany celosvětově nejvýkonnějších výzkumných regionů a že posilování Evropského výzkumného prostoru je proto kolektivní povinností Evropy; vybízí příslušné členské státy, aby dostatečně přispívaly ke splnění cíle zajistit 3 % HDP EU na výzkum a vývoj; poznamenává, že celkové zvýšení na 3 % by do výzkumu a inovací v Evropě přineslo dodatečnou částku více než 100 miliard EUR ročně;
4. zdůrazňuje, že hodnocení sedmého rámcového programu a sledování programu Horizont 2020 ukazují, že rámcový program EU pro výzkum a inovace je úspěchem a přináší zřetelnou přidanou hodnotu pro EU ⁽²⁾; uznává, že stále existují možnosti zlepšení rámcového programu i budoucích programů;
5. domnívá se, že důvodem jeho úspěchu je multidisciplinární a kooperativní nastavení a požadavky týkající se excelence a dopadu;
6. chápe, že je rámcový program zaměřen na stimulaci účasti průmyslu s cílem zvýšit jeho výdaje v oblasti výzkumu a vývoje ⁽³⁾; poznamenává, že účast průmyslu včetně MSP je výrazně vyšší než v 7. rámcovém programu; připomíná však, že v průměru průmysl dostatečně nezvýšil svůj podíl na výdajích v oblasti výzkumu a vývoje, jak bylo dohodnuto v závěrech ze zasedání Rady v Barceloně ⁽⁴⁾; žádá Komisi, aby posoudila evropskou přidanou hodnotu a relevantnost pro veřejnost, pokud jde o financování nástrojů zaměřených na podniky, jako jsou společné technologické iniciativy ⁽⁵⁾, a soudržnost, otevřenost a transparentnost všech společných iniciativ ⁽⁶⁾;
7. konstatuje, že rozpočet, řízení a provádění programu jsou rozloženy mezi 20 různých orgánů EU; táže se, zda to nevede k nadměrným snahám o koordinaci a složité a duplicitní administrativě; vyzývá Komisi, aby se zasadila o její zefektivnění a zjednodušení;
8. konstatuje, že pilíře 2 a 3 jsou zejména zaměřeny na vyšší úroveň technologické připravenosti, což by mohlo omezovat budoucí absorpci rušivých inovací, jež jsou stále naplánovány v rámci výzkumných projektů s nižší úrovní technologické připravenosti; vyzývá k tomu, aby úroveň technologické připravenosti byly pečlivě vyváženy tak, aby podporovaly celý hodnotový řetězec; domnívá se, že úroveň technologické připravenosti může vyloučit netechnologické formy inovací vytvářené v rámci základního nebo aplikovaného výzkumu, zejména v oblasti sociálních a humanitních věd;
9. vyzývá Komisi, aby nabídla vyváženou kombinaci malých, středních a velkých projektů; konstatuje, že průměrný rozpočet na projekty se v rámci programu Horizont 2020 zvýšil a že větší projekty jsou náročnější, pokud jde o přípravu návrhu a projektové řízení, což zvýhodňuje účastníky, kteří mají s rámcovými programy větší zkušenost, vytváří překážky pro nově přichozí a soustřeďuje financování do rukou omezeného počtu institucí;

⁽¹⁾ Studie výzkumné služby Evropského parlamentu z února 2017 nazvaná „Horizont 2020 – rámcový program EU pro výzkum a inovace. Evropské hodnocení provádění“.

⁽²⁾ S více než 130 000 obdržených návrhů, 9 000 podepsaných grantů, 50 000 účastníků a 15,9 miliardy EUR finančních prostředků EU.

⁽³⁾ Dvě třetiny z 3 % HDP na výzkum a vývoj by měly pocházet z průmyslu. Viz soukromé výdaje na výzkum a vývoj podle Eurostatu: <http://ec.europa.eu/eurostat/tgm/table.do?tab=table&init=1&language=en&pcode=tsc00031&plugin=1>

⁽⁴⁾ http://ec.europa.eu/invest-in-research/pdf/download_en/barcelona_european_council.pdf

⁽⁵⁾ Celkově představuje sedm společných technologických iniciativ více než sedm miliard EUR finančních prostředků programu Horizont 2020, přibližně 10 % celého rozpočtu tohoto programu a více než 13 % skutečně dostupných finančních prostředků na výzvy programu Horizont 2020 (přibližně 8 miliard EUR ročně během sedmi let).

⁽⁶⁾ Viz závěry Rady ze dne 29. května 2015.

Úterý, 13. června 2017

Rozpočet

10. zdůrazňuje, že současná znepokojivě nízká míra úspěšnosti dosahující méně než 14 % ⁽¹⁾ představuje v porovnání se 7. rámcovým programem negativní tendenci; zdůrazňuje, že nadměrný počet žádostí neumožňuje, aby bylo financování dostupné pro větší počet velmi kvalitních projektů, a vyjadřuje politování nad tím, že škrty provedené Evropským fondem pro strategické investice (EFIS) tento problém prohloubily; vyzývá Komisi, aby v rozpočtu programu Horizont 2020 již další škrty neprováděla;

11. zdůrazňuje rozpočtové tlaky, jimž rámcové programy Unie pro výzkum a inovace čelí; vyjadřuje politování nad negativním dopadem, který měla platební krize v rozpočtu EU na provádění tohoto programu během prvních let stávajícího víceletého finančního rámce; bere mimo jiné na vědomí umělé zpoždění dosahující výše 1 miliardy EUR v případě výzev v roce 2014 a významné snížení výše předběžného financování u nových programů; v této souvislosti zdůrazňuje, že v souladu s článkem 15 nařízení o víceletém finančním rámci se předsunutí finančních prostředků pro program Horizont 2020 uskutečnilo v letech 2014 až 2015; zdůrazňuje, že toto předsunutí bylo v plné míře vyčerpáno programem, čímž se prokázala jeho výborná výkonnost a ještě větší absorpční schopnost; zdůrazňuje, že tímto předsunutím prostředků se nemění celkový objem finančních prostředků v těchto programech, což vede k tomu, že v druhé polovině VFR bude k dispozici méně prostředků; vyzývá oba rozpočtové orgány a Komisi, aby zajistily přiměřenou úroveň prostředků na platby v následujících letech a aby vynaložily veškeré úsilí s cílem zabránit vzniku nové platební krize v posledních letech současného VFR;

12. zdůrazňuje, že program Horizont 2020 musí být primárně založen na grantech a zaměřen zvláště na financování základního a kooperativního výzkumu; trvá na tom, že výzkum může být pro investory vysoce rizikovou investicí a že financování výzkumu pomocí grantů je nezbytností; zdůrazňuje v této souvislosti, že mnohé veřejné orgány jsou každopádně z právního hlediska vyloučeny z přijímání úvěrů; vyjadřuje politování nad tendencí přecházet v některých případech od grantů k využívání úvěrů; uznává, že by finanční nástroje měly být jako součást finančních nástrojů programu InnovFin dostupné pro vysoké úrovně technologické připravenosti, které jsou blízké tržním činnostem, mimo rámcový program (např. režimy EIB, EIF);

13. zdůrazňuje skutečnost, že několik členských států nedodržuje své vnitrostátní závazky týkající se investic do výzkumu a vývoje; zdůrazňuje, že je třeba splnit cíl ve výši 3 % HDP, a doufá, že bude možné tento cíl co nejdříve zvýšit na úroveň největších celosvětových konkurentů EU; vyzývá proto Komisi a členské státy, aby prováděly vnitrostátní strategie s cílem dosáhnout těchto záměrů, a požaduje, aby některé části strukturálních fondů byly určeny na činnosti a programy v oblasti výzkumu a vývoje, zvláště na investice do budování kapacit, výzkumnou infrastrukturu a mzdy i na podporné činnosti spojené s přípravou návrhů a projektového řízení rámcového programu;

Hodnocení

14. potvrzuje, že „excellence“ by měla zůstat hlavním hodnoticím kritériem ve všech třech pilířích rámcového programu, ačkoli bere na vědomí současná kritéria „dopadu“ a „kvality a účinnosti provádění“, která mohou pomoci prokázat přidanou hodnotu projektu pro EU; vyzývá proto Komisi, aby přezkoumala způsoby zohledňování kritérií „dopadu“ a „kvality a účinnosti provádění“, jimiž jsou: nedostatečná účast nedostatečně zastoupených regionů EU, začlenění nedostatečně zastoupených oblastí vědy, jako jsou sociální a humanitní vědy, a využívání výzkumné infrastruktury financované z evropských strukturálních a investičních fondů (ESIF), které se jeví jako důležité pro úspěšné provádění ERA a pro zajištění synergií mezi rámcovými programy a evropskými strukturálními a investičními fondy;

15. požaduje, aby hodnotitelé zajistili lepší a transparentnější hodnocení a kvalitu; zdůrazňuje, že je třeba zlepšit zpětnou vazbu vůči účastníkům v průběhu hodnoticího procesu, a naléhavě vyzývá k tomu, aby byly zohledněny stížnosti neúspěšných žadatelů týkající se toho, že souhrnné hodnoticí zprávy ne dost podrobně a jasně informují o tom, co je třeba provést jinak, aby bylo dosaženo úspěchu; vyzývá proto Komisi, aby spolu s výzvou k předkládání návrhů uveřejnila podrobná kritéria hodnocení projektů s cílem zajistit účastníkům podrobnější a informativnější souhrnné hodnoticí zprávy a aby výzvy k předkládání návrhů organizovala tak, aby se zabránilo podávání nadměrného počtu žádostí, který negativně ovlivňuje motivaci badatelů a dobrou pověst programu;

⁽¹⁾ Studie výzkumné služby Evropského parlamentu z února 2017 nazvaná „Horizont 2020, rámcový program EU pro výzkum a inovace – evropské hodnocení provádění.“

Úterý, 13. června 2017

16. vyzývá Komisi, aby stanovila širší definici „dopadu“, která zohlední ekonomické i sociální účinky; zdůrazňuje, že posouzení dopadu projektů základního výzkumu by mělo zůstat flexibilní; žádá Komisi, aby zachovala vyváženost mezi výzvami jdoucími zdola nahoru a shora dolů a aby analyzovala, který postup hodnocení (jednofázový nebo dvofázový) je užitečnější s cílem zabránit nadměrnému podávání žádostí a provádět kvalitní výzkum;
17. vyzývá Komisi, aby posoudila, nakolik by bylo smysluplné přesnější tematické zaměření v souvislosti s udržitelností;
18. vyzývá Komisi, aby lépe zpřístupnila účastnický portál, rozšířila síť vnitrostátních kontaktních míst a uvolnila pro ni větší množství prostředků s cílem zajistit dobře fungující službu pro mikropodniky a malé a střední podniky, zejména v průběhu předkládání projektů a jejich hodnocení;
19. domnívá se, že by se Evropská rada pro výzkum měla podílet na větším počtu kooperativních projektů v celé Evropě, a zejména by měla umožnit účast regionů a institucí s nízkou kapacitou, tak aby se politika EU v oblasti výzkumu a inovací a know-how rozšířila po celé EU;

Průřezové otázky

20. konstatuje, že struktura programu Horizont 2020 a zvláště přístup zaměřený na společenské výzvy se mezi zúčastněnými stranami setkávají s širokým přijetím; vyzývá Komisi, aby nadále zlepšovala přístup týkající se společenských výzev, a zdůrazňuje význam kooperativního výzkumu zahrnujícího univerzity, výzkumné organizace, průmysl (zejména malé a střední podniky) a další subjekty; žádá Komisi, aby během provádění rámcového programu a v úzké spolupráci s Evropským parlamentem zvažila posouzení dostatečnosti a jednotlivých rozpočtů na pokrytí společenských výzev na základě současné hospodářské, společenské a politické situace;
21. oceňuje úsilí Komise o zefektivnění správy a zkrácení doby mezi zveřejněním výzvy a přidělením grantu; vyzývá Komisi, aby i nadále pokračovala v úsilí o omezování byrokracie a zjednodušování administrativy; vítá návrh Komise na zavedení paušálních plateb, které umožní zjednodušení administrativy a auditů;
22. vyzývá Komisi, aby posoudila, zda zjednodušený model financování zavedený pro účely programu Horizont 2020 vede v souladu se záměrem k většímu zapojení průmyslu; žádá v této souvislosti, aby byla posouzena efektivita tohoto modelu financování;
23. vyzývá Komisi, aby posoudila, do jaké míry může používání vnitrostátních nebo vlastních účetních systémů namísto systému uvedeného v pravidlech účasti v programu vést k výraznému zjednodušení účetního postupu, a snížit tak míru chyb zjišťovaných při auditech projektů podporovaných z evropských prostředků; vyzývá v této souvislosti k užší spolupráci s Evropským účetním dvorem a k zavedení jednorázového auditu („one-stop audit“);
24. konstatuje, že synergie mezi fondy je zásadní pro zvýšení účinnosti investic; zdůrazňuje, že strategie pro inteligentní specializaci RIS3 jsou důležitým nástrojem urychlení synergií a ustavení vnitrostátních a regionálních rámců pro investice do výzkumu, vývoje a inovací a že by z tohoto důvodu měly být podporovány a posilovány; vyjadřuje politování nad tím, že existují značné překážky bránící zajištění plně funkční synergie⁽¹⁾; usiluje proto o sladění pravidel a postupů pro projekty výzkumu, vývoje a inovací v rámci evropských strukturálních a investičních fondů a rámcového programu a konstatuje, že účinné využívání systému založeného na pečeti excelence bude možné jen tehdy, když budou splněny výše uvedené podmínky; vyzývá Komisi, aby část prostředků z evropských strukturálních a investičních fondů vyčlenila pro synergie RIS3 s programem Horizont 2020; vyzývá Komisi, aby přezkoumala pravidla státní podpory a umožnila, aby projekty ze strukturálních fondů v oblasti výzkumu a vývoje bylo možné odůvodnit v rámci procesních pravidel rámcového

⁽¹⁾ Velká výzkumná infrastruktura vyhovuje oblasti působnosti a cílům Evropského fondu pro regionální rozvoj (EFRR), ale finanční prostředky z tohoto fondu přidělené na vnitrostátní úrovni nemohou být využity k jejímu spolufinancování; stavební náklady spojené s novými výzkumnými infrastrukturami jsou v rámci EFRR způsobilé, ale provozní náklady a náklady na zaměstnance nikoli.

Úterý, 13. června 2017

programu, aby však zároveň zaručila jejich transparentnost; vyzývá Komisi a členské státy, aby zajistily řádné uplatňování zásady adicionality, která v praxi znamená, že příspěvky evropských fondů by neměly nahrazovat vnitrostátní nebo rovnocenné výdaje členského státu v regionech, kde se tato zásada uplatňuje;

25. konstatuje, že úspěšné zavedení Evropského výzkumného prostoru (ERA) vyžaduje plné využívání potenciálu výzkumu, vývoje a inovací všech členských států; uznává, že existuje problém rozdílné účasti v programu Horizont 2020, který je třeba řešit jak na úrovni EU, tak na úrovni členských států, a to i prostřednictvím evropských strukturálních a investičních fondů; vyzývá Komisi a členské státy, aby upravily existující nástroje nebo aby přijaly nová opatření s cílem překlenout tento rozdíl, například pomocí vývoje nástrojů pro vytváření výzkumných sítí; vítá politiku šíření excelence a rozšiřování účasti; vyzývá Komisi, aby posoudila, zda tři nástroje rozšiřování dosáhly svých konkrétních cílů: poskytnutí odpovídajícího rozpočtu a vyváženého souboru nástrojů reagujících na nerovnosti, které v EU existují na poli výzkumu a inovací; vyzývá Komisi a členské státy, aby poskytly jasná pravidla, která umožní plné provádění systému založeného na pečeti excelence, a aby zvážily financování při využití synergií; vyzývá Komisi, aby vytvořila mechanismus umožňující začlenit do rámcového programu projekty výzkumné infrastruktury financované pomocí evropských strukturálních a investičních fondů; vyzývá k přezkumu ukazatelů používaných k definici „nedostatečně zastoupených“ zemí a regionů a k pravidelnému ověřování seznamu těchto zemí a regionů v průběhu provádění rámcového programu;

26. konstatuje, že podle výročních zpráv Komise o provádění programu Horizont 2020 v roce 2014 a 2015 země EU-15 získaly 88,6 % prostředků, zatímco země EU-13 získaly pouze 4,5 %, což je méně než objem financování pro přidružené země (6,4 %);

27. vítá úsilí o zajištění lepších vazeb mezi Evropským výzkumným prostorem a Evropským prostorem vysokoškolského vzdělávání, které usnadní přípravu příští generace výzkumných pracovníků; uznává, že je důležité začlenit dovednosti v oblasti přírodních věd, techniky, inženýrství a matematiky, výzkumu a podnikání již od rané fáze do vzdělávacích systémů členských států s cílem povzbudit mladé lidi k rozvoji těchto dovedností, neboť na výzkum a vývoj je třeba pohlížet spíše ze strukturálního hlediska, nikoli z cyklického nebo dočasného hlediska; vyzývá členské státy a Komisi k posílení stability a atraktivity zaměstnání pro mladé výzkumné pracovníky;

28. podtrhuje důležitost užší spolupráce mezi průmyslem a univerzitními a vědeckými ústavy s cílem usnadnit budování tematicky zaměřených struktur v rámci univerzit a vědeckých center za účelem vytváření těsnějších vazeb na výrobní odvětví;

29. zdůrazňuje, že celosvětová spolupráce je důležitým prostředkem posilování evropského výzkumu; potvrzuje, že mezinárodní účast poklesla z 5 % v rámci sedmého rámcového programu na 2,8 % v rámci programu Horizont 2020; připomíná, že rámcový program by měl přispět k zajištění toho, aby Evropa zůstala hlavním globálním hráčem, přičemž současně by měl poukázat na význam vědecké diplomacie; vyzývá Komisi, aby přezkoumala podmínky mezinárodní spolupráce v rámcovém programu a zavedla konkrétní a okamžitá opatření i dlouhodobou strategickou vizi a strukturu na podporu tohoto cíle; vítá v této souvislosti iniciativy, jako je program BONUS a partnerství PRIMA;

30. podtrhuje potřebu posilování mezinárodní spolupráce v rámci devátého rámcového programu a šíření vědecké diplomacie;

31. připomíná, že začlenění sociálních a humanitních věd znamená výzkum v této oblasti v mezioborových projektech, nikoli jejich následné doplnění do jinak technologických projektů, a že nejnaléhavější problémy, kterým čelí EU, vyžadují metodický výzkum, který bude koncepčněji zaměřen na sociální a humanitní vědy; konstatuje, že humanitní a sociální vědy jsou v současném rámcovém programu nedostatečně zastoupeny; vyzývá Komisi, aby výzkumným pracovníkům v oblasti sociálních a humanitních věd umožnila širší účast v interdisciplinárních projektech rámcového programu a aby poskytla tématům sociálních a humanitních věd dostatečné financování;

32. poukazuje na vyváženost výzkumu a inovací v rámci programu Horizont 2020 a požaduje, aby byl v následujícím rámcovém programu zaujat podobný přístup; vítá vytvoření Evropské rady pro inovace (EIC)⁽¹⁾, ale trvá na tom, že by neměla vést k oddělení výzkumu od inovací nebo k další fragmentaci financování; zdůrazňuje, že program Horizont 2020 není dostatečně zaměřen na „údolí smrti“, které představuje hlavní překážku bránící tomu, aby byly prototypy zaváděny do výroby;

⁽¹⁾ Sdělení Komise nazvané Budoucí evropští lídři: Iniciativa pro začínající a rychle se rozvíjející podniky (COM(2016)0733).

Úterý, 13. června 2017

33. vyzývá Komisi, aby upřesnila nástroje a fungování EIC, a zdůrazňuje, že je třeba vyhodnotit pilotní výsledky EIC; vyzývá Komisi, aby nabídla vyváženou směs nástrojů pro portfolio EIC; zdůrazňuje zároveň, že by EIC v žádném případě neměla nahradit druhý pilíř a že z tohoto pilíře by se neměl stát nástroj podpory individuálních projektů, nýbrž jeho těžištěm by měl být i nadále kooperativní výzkum; poukazuje na to, že je třeba zachovat a posílit nástroj pro malé a střední podniky a projekt Rychlá cesta k inovacím; vyzývá Komisi, aby navrhla mechanismy na lepší zařazení MSP do širších interdisciplinárních projektů 9. rámcového programu s cílem využít jejich plný potenciál; vyzývá Komisi, aby zachovala znalostní a inovační společenství jako součást současné struktury Evropského inovačního a technologického institutu (EIT), se zdůrazněním důležitosti transparentnosti a extenzivního zapojení zúčastněných stran, a aby analyzovala, jak může EIT a znalostní a inovační společenství vzájemně spolupůsobit s EIC; žádá Komisi, aby navrhla rámec pro investice soukromého rizikového kapitálu ve spolupráci s EIC, aby v Evropě podnítila investice rizikového kapitálu;

34. vítá iniciativy, které spojují soukromý a veřejný sektor s cílem podnítit výzkum a inovace; zdůrazňuje, že je třeba zlepšit vedoucí postavení EU při upřednostňování veřejných potřeb v oblasti výzkumu a že je zapotřebí dostatečná transparentnost, sledovatelnost a spravedlivá veřejná návratnost investovaných veřejných prostředků v programu Horizont 2020, pokud jde o finanční dostupnost, přístupnost a vhodnost koncových produktů, a zejména v některých citlivých oblastech, jako je zdravotnictví, aby byl sledován veřejný zájem a spravedlivé sociální dopady; vyzývá Komisi, aby zejména s cílem dlouhodobého využívání všech projektů financovaných z grantů rámcového programu důkladněji prozkoumala příslušné mechanismy, které by spojovaly spravedlivou návratnost veřejných investic a dostatečné pobídky k účasti průmyslu v těchto projektech;

35. vítá skutečnost, že otevřený přístup je nyní obecnou zásadou v rámci programu Horizont 2020; upozorňuje na to, že značný počet publikací spojených s projekty programu Horizont 2000⁽¹⁾ až do prosince 2016 ukazuje, že jsou zapotřebí nové politiky týkající se prosazování sdílení údajů a znalostí, aby bylo dostupných co nejvíce výsledků výzkumu a vědeckých údajů; vyzývá Komisi, aby přezkoumala kritéria pružnosti, jež mohou být tomuto cíli na překážku, a aby zvýšila znalosti a vývoj;

36. vítá financování pilotního projektu otevřených výzkumných dat coby první krok směrem ke cloudu pro otevřenou vědu; uznává význam a potenciál elektronických infrastruktur a superpočítačů, nutnost zapojit zúčastněné strany veřejného a soukromého sektoru a občanskou společnost a význam občanské vědy pro zajištění toho, aby společnost hrála aktivnější úlohu při vymezování a vnímání problémů a při společném hledání řešení; vyzývá Komisi a veřejné a soukromé společenství pro výzkum, aby prozkoumaly nové modely, které začlení soukromé cloudové a síťové zdroje a veřejné elektronické infrastruktury, a zahájení programů občanů v oblasti vědy a inovací;

37. vítá Komisi nově zavedenou koncepci center pro inovace, která podporou firem, a to zejména MSP, při posilování jejich obchodních modelů a výrobních procesů dále upevňuje evropské inovační prostředí;

38. vybízí vnitrostátní kontaktní místa, aby se větší měrou podílela na propagaci projektů oceněných pečeti excelence a na poskytování pomoci při hledání dalších vnitrostátních či mezinárodních zdrojů veřejného či soukromého financování těchto projektů a aby v rámci sítě vnitrostátních kontaktních míst posilovala za tímto účelem spolupráci v této oblasti;

Doporučení 9. rámcového programu

39. domnívá se, že EU má potenciál k tomu, aby se stala předním světovým střediskem výzkumu a vědy; domnívá se také, že za tímto účelem se v zájmu podpory růstu, zaměstnanosti a inovací musí stát 9. rámcový program pro Evropu jednou z nejvyšší priorit;

40. vítá úspěch programu Horizont 2020 a pákový faktor 1:11; vyzývá Komisi, aby na 9. rámcový program navrhla zvýšený celkový rozpočet ve výši 120 miliard EUR; domnívá se, že kromě zvýšení rozpočtu je třeba vytvořit rovněž rámec zahrnující inovace, a vyzývá proto Komisi, aby vyjasnila pojem inovace a jejích různých druhů;

⁽¹⁾ Zpráva infrastruktury OpenAIRE: V rámci programu Horizont 2020 bylo ukončeno 2 017 (19 %) projektů z celkového počtu 10 684 projektů a 8 667 projektů pokračuje. Infrastruktura OpenAIRE stanovila 6 133 publikací spojených s 1 375 projekty z programu Horizont 2020.

Úterý, 13. června 2017

41. konstatuje, že EU stojí před řadou významných a dynamických výzev, a vyzývá Komisi, aby spolu s Evropským parlamentem v rámci třetího pilíře poskytla vyvážený a pružný soubor nástrojů odpovídajících dynamické povaze nově vyvstávajících problémů; zdůrazňuje, že pro konkrétní výzvy spadající do třetího pilíře je třeba stanovit dostatečný rozpočet a že je třeba provádět pravidelný přezkum toho, zda jsou tyto výzvy odpovídající;

42. vyzývá Komisi, aby v rámci 9. rámcového programu zachovala náležitou rovnováhu mezi základním výzkumem a inovacemi; poukazuje na potřebu posílení kooperativního výzkumu; zdůrazňuje důležitost lepšího zapojení MSP do kooperativních projektů a inovací;

43. vybízí Komisi, aby posílila synergie mezi 9. rámcovým programem a dalšími evropskými fondy určenými na výzkum a inovace, a aby v úzké spolupráci s členskými státy zavedla harmonizované nástroje a harmonizovaná pravidla pro tyto fondy jak na evropské, tak na vnitrostátní úrovni; vyzývá Komisi, aby v budoucích rámcových programech i nadále zohledňovala důležitou úlohu, kterou v souvislosti s inovacemi plní standardizace;

44. konstatuje, že 9. rámcový program by měl řešit možný problém s podáváním nadměrného počtu žádostí a nízkou mírou úspěšnosti, jako je tomu v případě programu Horizont 2020; navrhuje zvážit znovuzavedení dvoufázového postupu hodnocení, kde by první fáze byla jednotná a druhá fáze zaměřená různě podle vybraných žadatelů; vyzývá Komisi, aby zajistila dostatečně komplexní souhrnné hodnotící zprávy, v nichž bude uvedeno, jakým způsobem by bylo možné návrh zlepšit;

45. zdůrazňuje, že nezpochybnitelnou základní složkou tohoto rámcového výzkumného programu musí zůstat evropská přidaná hodnota;

46. vyzývá Komisi, aby v příštím víceletém finančním rámci oddělila výzkum v oblasti obrany od civilního, aby byly zajištěny dva různé programy se dvěma oddělenými rozpočty, které neovlivní rozpočtové ambice 9. rámcového programu v oblasti civilního výzkumu; vyzývá proto Komisi, aby předložila Parlamentu možné způsoby financování budoucího programu výzkumu v oblasti obrany v souladu se Smlouvami, který bude mít vlastní rozpočet s novými zdroji a zvláštními pravidly; zdůrazňuje důležitost parlamentního dohledu v této věci;

47. domnívá se, že program pro budoucí a nově vznikající technologie má do budoucna velký potenciál a představuje dobrý nástroj pro šíření inovativních myšlenek a znalostí na vnitrostátní i regionální úrovni;

48. zdůrazňuje, že v souvislosti s Pařížskou dohodou a cíli EU v oblasti klimatu je třeba stanovit jako prioritu financování výzkumu v oblasti změny klimatu a infrastrukturu pro sběr klimatických dat – zejména vzhledem k tomu, že Spojené státy zvažují významné škrt v rozpočtech institucí v USA zabývajících se environmentálním výzkumem;

49. zdůrazňuje, že 9. rámcový program pro výzkum a inovace by měl posilovat společenský pokrok a konkurenceschopnost EU, tím, že bude vytvářet růst a pracovní místa, přinášet nové poznatky a inovace, které umožní řešit zásadní výzvy, před nimiž Evropa stojí, a dosahovat dalšího pokroku na cestě k vybudování udržitelného Evropského výzkumného prostoru; vítá v této souvislosti stávající pilířovou strukturu rámcového programu a vyzývá Komisi, aby tuto strukturu v zájmu kontinuity a předvídatelnosti zachovala; žádá proto Komisi, aby nadále pracovala na soudržnosti, zjednodušení, transparentnosti a jasnosti programu, na zlepšení procesu hodnocení, snížení roztržitosti, omezování duplicit a odstraňování zbytečné administrativní zátěže;

50. uznává, že správní úkoly a výzkum se do značné míry navzájem ruší; zdůrazňuje proto, že je důležité, aby vykazovací povinnosti zůstaly omezeny na minimum, tak aby administrativa nebránila inovacím a aby bylo zajištěno účinné využívání prostředků financování 9. rámcového programu, ale aby zároveň s tím byla zajištěna nezávislost výzkumu; vybízí za tímto účelem Komisi, aby se intenzivněji zasazovala o zjednodušování;

51. konstatuje, že Komise se stále častěji uchyluje k podpoře založené na výstupech; vyzývá Komisi, aby pojem „výstup“ definovala přesněji;

Úterý, 13. června 2017

52. vyzývá Komisi a členské státy, aby posílily synergie mezi rámcovým programem a jinými fondy a aby řešily problematiku nedostatků v oblasti výzkumu, kterým čelí konvergenční regiony v některých členských státech při uplatňování zásady adicionality; vyjadřuje politování nad tím, že finanční přiděly ze strukturálních a investičních fondů mohou vést ke snížení vnitrostátních výdajů na výzkum a vývoj v regionech, v nichž se tyto fondy uplatňují, a trvá na tom, že tyto přiděly musí být dodatečným prvkem vedle vnitrostátních veřejných výdajů; vyzývá rovněž Komisi a členské státy, aby zajistily, že veřejné financování výzkumu a vývoje bude spíše považováno za investice do budoucna než za náklady;

53. konstatuje, že účinné investování do výzkumu a inovací v rámci strukturálních fondů je možné pouze za předpokladu, že pro to členské státy připraví vhodnou půdu; vyzývá proto k užšímu propojení mezi doporučeními pro jednotlivé země v oblasti strukturálních reforem a investicemi do výzkumu a inovací;

54. zdůrazňuje, že jsou zapotřebí nová pokročilejší centra a regiony excelence a že je důležité pokračovat v rozvoji Evropského výzkumného prostoru; zdůrazňuje, že je pro dosažení tohoto cíle třeba zajistit větší synergie mezi rámcovým programem, EFSI a ESIF; požaduje politiky, které odstraní překážky, jako jsou nižší mzdy, jimž čelí východní a jižní země, aby se zabránilo odlivu mozků; požaduje, aby se upřednostňovala excelence projektu před excelencí řídicích „elitních“ institucí;

55. domnívá se, že je třeba vytvořit přesvědčivější pobídky k využívání ESI fondů na investice do výzkumu a inovací, vyplývá-li to z doporučení pro jednotlivé země nebo jsou-li zjištěny nedostatky; dospívá k závěru, že investice z ESI fondů do výzkumu a inovací v období 2014–2020 vynesou 65 miliard EUR; navrhuje proto, aby pokud jde o výkonnostní rezervu v rámci ESI fondů, která byla vytvořena v členských státech, byla podstatná část příjmů ze strukturálních fondů použita k investicím do výzkumu a inovací;

56. vítá zásadu a potenciál pečeti excelence jako známky kvality pro součinnost mezi ESI fondy a programem Horizont 2020, nicméně podotýká, že tento nástroj je v praxi nedostatečně uplatňován, což je způsobeno nedostatkem financí v členských státech; domnívá se, že projekty, které byly předloženy k financování v rámci programu Horizont 2020 a které úspěšně prošly přísnými kritérii pro výběr a udělování, ale nemohly být financovány z důvodu rozpočtových omezení, by měly být financovány z prostředků ESI fondů, jsou-li pro tento účel takové zdroje k dispozici; poukazuje na to, že by podobný mechanismus měl být vytvořen i pro výzkumné projekty založené na spolupráci;

57. vyzývá Komisi, aby pro mladé výzkumné pracovníky zajistila v 9. rámcovém programu zvýšenou úroveň podpory, jako jsou celoevropské nástroje pro vytváření sítí, a aby posílila financování pro výzkumné pracovníky v rané fázi s pracovní zkušeností po dokončení doktorátu nepřesahující dva roky;

58. konstatuje, že akce Marie Skłodowska-Curie jsou široce uznávaným zdrojem financování mezi výzkumnými pracovníky a podporují mobilitu výzkumných pracovníků a rozvoj mladých výzkumníků; zastává názor, že v zájmu kontinuity by bylo žádoucí, aby akce Marie Skłodowska-Curie byly v 9. rámcovém programu financovány i nadále;

59. vyzývá Komisi a členské státy, aby nadále podporovaly soukromé investice do výzkumu, vývoje a inovací, které musí doplňovat veřejné investice, a nikoli je nahrazovat; připomíná, že dvě třetiny z cíle vydávat 3 % HDP na výzkum a vývoj by měly pocházet ze soukromého sektoru⁽¹⁾; oceňuje úsilí, jež průmysl v tomto směru dosud vynaložil, a s ohledem na obecně nedostatečné zdroje na veřejné výdaje v oblasti výzkumu a vývoje vyzývá soukromý sektor, aby se ještě větší měrou podílel na výdajích v oblasti výzkumu a vývoje a v oblasti otevřeného přístupu (Open Access) a otevřené vědy (Open Science); vyzývá Komisi, aby stanovila míru účasti velkých podniků (prostřednictvím půjček, grantů nebo na vlastní náklady) v závislosti na míře evropské přidané hodnoty projektu a jeho potenciálu vést k rozmachu MSP, při zvážení specifík a potřeb každého odvětví; žádá Komisi, aby monitorovala „věcné“ příspěvky s cílem zajistit, aby tyto investice byly skutečné a nové;

60. vyzývá Komisi, aby se v návaznosti na výsledky a doporučení vyplývající z hodnocení zasadila o větší transparentnost a jasnost pravidel platných pro spolupráci veřejného a soukromého sektoru na projektech 9. rámcového programu; žádá Komisi, aby stávající nástroje partnerství veřejného a soukromého sektoru posoudila a prověřila;

⁽¹⁾ Viz závěry Rady ze dne 29. května 2015.

Úterý, 13. června 2017

61. zdůrazňuje, že bez ohledu na nástroj pro MSP by měla být i nadále podporována účast průmyslu, protože průmysl má v mnoha oblastech nezbytné odborné znalosti a poskytuje významný finanční příspěvek;

62. vyjadřuje politování nad smíšenými výsledky, kterých dosáhlo zaměření programu Horizont 2020 na rovnost žen a mužů, neboť jediným dosaženým cílem je podíl žen v poradních skupinách, zatímco podíl žen v panelech pro hodnocení projektů a mezi koordinátory projektů a genderový rozměr obsahu výzkumu a inovací zůstávají pod cílovou úrovní; zdůrazňuje, že je třeba zlepšit zapojení žen a prosazování rovnosti žen a mužů v celém 9. rámcovém programu a dosáhnout cílových hodnot stanovených v nařízení o programu Horizont 2020, a vyzývá Komisi, aby vypracovala studii zkoumající překážky nebo obtíže, které mohou ovlivňovat nedostatečné zapojení žen do tohoto programu; vybízí členské státy, aby v souladu s cíli Evropského výzkumného prostoru vytvořily genderově vyvážené právní a politické prostředí a poskytly pobídky pro příslušnou změnu; vítá pokyny Komise k rovnosti žen a mužů v programu Horizont 2020 ⁽¹⁾; připomíná, že podle těchto pokynů je rovnost mužů a žen jedním z faktorů určujících priority návrhů převyšujících daný strop, které dosáhly stejného bodového hodnocení;

63. konstatuje, že následující rámcový program bude muset zohlednit odchod Spojeného království z EU a jeho dopady; poznamenává, že pro výzkum a inovace jsou přínosem jasné a stabilní dlouhodobé rámce a že Spojené království má vedoucí postavení v oblasti vědy; vyjadřuje přání, aby mohly pokračovat sítě a spolupráce mezi Spojeným královstvím a EU v oblasti výzkumu, aby mohlo být za určitých podmínek rychle nalezeno stabilní a uspokojivé řešení, aby se zajistilo, že EU nepřijde o vědecké výsledky vytvořené v programu Horizont 2020 a v 9. rámcovém programu;

o

o o

64. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

⁽¹⁾ Viz Pokyny k rovnosti žen a mužů v programu Horizont 2020. http://eige.europa.eu/sites/default/files/h2020-hi-guide-gender_en.pdf

Úterý, 13. června 2017

P8_TA(2017)0254

Stavební kameny politiky soudržnosti EU po roce 2020**Usnesení Evropského parlamentu ze dne 13. června 2017 o stavebních kamenech politiky soudržnosti EU po roce 2020 (2016/2326(INI))**

(2018/C 331/06)

Evropský parlament,

- s ohledem na Smlouvu o Evropské unii (SEU), a zejména na článek 3 této smlouvy, a na Smlouvu o fungování Evropské unie (SFEU), a zejména na články 4, 162, 174 až 178 a 349 této smlouvy,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ze dne 17. prosince 2013 o společných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti, Evropském zemědělském fondu pro rozvoj venkova a Evropském námořním a rybářském fondu, o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti a Evropském námořním a rybářském fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 ⁽¹⁾ (dále jen „nařízení o společných ustanoveních“),
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1301/2013 ze dne 17. prosince 2013 o Evropském fondu pro regionální rozvoj, o zvláštních ustanoveních týkajících se cíle Investice pro růst a zaměstnanost a o zrušení nařízení (ES) č. 1080/2006 ⁽²⁾,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1304/2013 ze dne 17. prosince 2013 o Evropském sociálním fondu a o zrušení nařízení (ES) č. 1081/2006 ⁽³⁾,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1299/2013 ze dne 17. prosince 2013 o zvláštních ustanoveních týkajících se podpory z Evropského fondu pro regionální rozvoj pro cíl Evropská územní spolupráce ⁽⁴⁾,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1302/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se mění nařízení (ES) č. 1082/2006 o evropském seskupení pro územní spolupráci (ESÚS), pokud jde o vyjasnění, zjednodušení a zlepšení zřizování a fungování takovýchto seskupení ⁽⁵⁾,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1300/2013 ze dne 17. prosince 2013 o Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1084/2006 ⁽⁶⁾,
- s ohledem na nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1311/2013 ze dne 2. prosince 2013, kterým se stanoví víceletý finanční rámec na období 2014–2020 ⁽⁷⁾,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie a kterým se zrušuje nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 320.⁽²⁾ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 289.⁽³⁾ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 470.⁽⁴⁾ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 259.⁽⁵⁾ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 303.⁽⁶⁾ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 281.⁽⁷⁾ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 884.⁽⁸⁾ Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1.

Úterý, 13. června 2017

- s ohledem na sdělení Komise ze dne 14. září 2016 s názvem „Přezkum/revize víceletého finančního rámce na období 2014–2020 v polovině období – Rozpočet EU zaměřený na výsledky“ (COM(2016)0603),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 14. prosince 2015 s názvem „Investovat do zaměstnanosti a růstu a maximalizovat příspěvek evropských strukturálních a investičních fondů“ (COM(2015)0639),
- s ohledem na své usnesení ze dne 16. února 2017 o investování do zaměstnanosti a růstu a maximalizaci příspěvku evropských strukturálních a investičních fondů: hodnocení zprávy podle čl. 16 odst. 3 nařízení o společných ustanoveních ⁽¹⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 13. září 2016 o Evropské územní spolupráci – osvědčené postupy a inovativní opatření ⁽²⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 11. května 2016 o urychlení provádění politiky soudržnosti ⁽³⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 21. ledna 2010 o evropské strategii pro Podunají ⁽⁴⁾, na své usnesení ze dne 6. července 2010 o strategii Evropské unie pro region Baltského moře a roli makroregionů v budoucí politice soudržnosti ⁽⁵⁾, na své usnesení ze dne 28. října 2015 o strategii Evropské unie pro jadranský a jónský region ⁽⁶⁾ a na své usnesení ze dne 13. září 2016 o strategii EU pro alpský region ⁽⁷⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 6. července 2016 o součinnosti pro inovace: evropské strukturální a investiční fondy, program Horizont 2020 a další evropské fondy pro inovace a programy EU ⁽⁸⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 10. května 2016 o nových nástrojích pro územní rozvoj v rámci politiky soudržnosti na období 2014–2020: integrované územní investice a komunitně vedený místní rozvoj ⁽⁹⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 26. listopadu 2015 o snaze o zjednodušení a orientaci na výkonnost v politice soudržnosti na období 2014–2020 ⁽¹⁰⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 9. září 2015 s názvem „Investice pro zaměstnanost a růst: posílení hospodářské, sociální a územní soudržnosti v Evropské unii“ ⁽¹¹⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 9. září 2015 o městském rozměru politik EU ⁽¹²⁾
- s ohledem na sdělení Komise a na své usnesení o nejvzdálenějších regionech, zejména na své usnesení ze dne 18. dubna 2012 o úloze politiky soudržnosti v nejvzdálenějších regionech EU v souvislosti se strategií „Evropa 2020“ ⁽¹³⁾ a na své usnesení ze dne 26. února 2014 o optimalizaci rozvoje potenciálu nejvzdálenějších regionů vytvářením synergií mezi strukturálními fondy a ostatními programy Evropské unie ⁽¹⁴⁾,

⁽¹⁾ Přijaté texty, P8_TA(2017)0053.

⁽²⁾ Přijaté texty, P8_TA(2016)0321.

⁽³⁾ Přijaté texty, P8_TA(2016)0217.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 305 E, 11.11.2010, s. 14.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 351 E, 2.12.2011, s. 1.

⁽⁶⁾ Přijaté texty, P8_TA(2015)0383.

⁽⁷⁾ Přijaté texty, P8_TA(2016)0336.

⁽⁸⁾ Přijaté texty, P8_TA(2016)0311.

⁽⁹⁾ Přijaté texty, P8_TA(2016)0211.

⁽¹⁰⁾ Přijaté texty, P8_TA(2015)0419.

⁽¹¹⁾ Přijaté texty, P8_TA(2015)0308.

⁽¹²⁾ Přijaté texty, P8_TA(2015)0307.

⁽¹³⁾ Úř. věst. C 258 E, 7.9.2013, s. 1.

⁽¹⁴⁾ Přijaté texty, P7_TA(2014)0133.

Úterý, 13. června 2017

- s ohledem na své usnesení ze dne 28. října 2015 o politice soudržnosti a přezkumu strategie Evropa 2020 ⁽¹⁾,
 - s ohledem na závěry a doporučení „skupiny na vysoké úrovni pro monitorování zjednodušení procesů pro příjemce ESI fondů“,
 - s ohledem na závěry Rady ke zvláštní zprávě Evropského účetního dvora č. 31 „Alespoň pětina rozpočtu EU by měla být vynaložena na opatření v oblasti klimatu: na tomto cíli se ambiciózně pracuje, ale existuje vážné riziko, že nebude splněn“ přijaté dne 21. března 2017,
 - s ohledem na rozsudek Soudního dvora ze dne 15. prosince 2015 ⁽²⁾ o výkladu článku 349 SFEU,
 - s ohledem na zvláštní zprávu Evropského účetního dvora č. 19/2016 nazvanou „Plnění rozpočtu EU prostřednictvím finančních nástrojů – ponaučení z programového období 2007–2013“,
 - s ohledem na zprávu Komise ze dne 22. února 2016 k vzájemné doplňkovosti evropských strukturálních a investičních fondů a Evropského fondu pro strategické investice – zajištění koordinace, součinnosti a doplňkovosti,
 - s ohledem na článek 52 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro regionální rozvoj a na stanovisko Rozpočtového výboru (A8-0202/2017),
- A. vzhledem k tomu, že politika soudržnosti EU, která se opírá o SEU a SFEU, vyjadřuje solidaritu v EU jako jednu ze základních zásad Unie naplňováním cíle stanoveného ve Smlouvě, kterým je zmenšování regionálních rozdílů a podpora hospodářské, sociální a územní soudržnosti mezi všemi regiony EU;
- B. vzhledem k tomu, že po roce 2008 již EU nefunguje jako „nástroj pro sbližování“, což vede k prohloubení stávajících rozdílů mezi členskými státy a v rámci členských států a k nárůstu sociálních a ekonomických nerovností v celé EU; připomíná, že politika soudržnosti na evropské úrovni je velmi účinná, zejména pokud jde o podporu různých forem územní spolupráce, a proto díky svému hospodářskému, sociálnímu a územnímu rozměru zůstává nezbytnou politikou, která propojuje specifické potřeby jednotlivých území s prioritami EU a přináší hmatatelné praktické výsledky, z nichž mají prospěch všichni občané;
- C. vzhledem k tomu, že i při prudkém poklesu veřejných a soukromých investic v mnoha členských státech a s ohledem na důsledky globalizace zůstává politika soudržnosti hlavní, a to velmi úspěšnou a oceňovanou, investiční a rozvojovou politikou EU pro vytváření udržitelných pracovních míst a pro zajištění inteligentního a udržitelného růstu podporujícího začlenění a konkurenceschopnosti po roce 2020; připomíná, že politika soudržnosti hraje klíčovou úlohu a vykazuje vysokou schopnost reakce na makroekonomická omezení;
- D. vzhledem k tomu, že poslední reforma politiky soudržnosti v roce 2013 byla rozsáhlá a podstatná a posunula zaměření politiky směrem k orientaci na výsledky, tematickému zaměření, účinnosti a efektivitě na jedné straně a k zásadě partnerství, víceúrovňové správě, inteligentní specializaci a místnímu přístupu na straně druhé;
- E. vzhledem k tomu, že obnovená politika soudržnosti vedla k postupnému odklonu od velkých infrastrukturních projektů ve prospěch projektů podněcujících znalostní ekonomiku a inovace;
- F. vzhledem k tomu, že tyto zásady by měly být po roce 2020 zachovány a upevněny za účelem zajištění kontinuity, zviditelnění, právní jistoty, dostupnosti a transparentnosti provádění politiky;

⁽¹⁾ Přijaté texty, P8_TA(2015)0384.⁽²⁾ ECLI:EU:C:2015:813.

Úterý, 13. června 2017

- G. vzhledem k tomu, že má-li být politika soudržnosti úspěšná i po roce 2020, je nezbytné snížit administrativní zátěž pro příjemce a řídicí orgány, nalézt rovnováhu mezi orientací této politiky na výsledky a úrovní ověřování a kontrol v zájmu větší přiměřenosti, diferencovat provádění programů a zjednodušit pravidla a postupy, neboť ve své stávající podobě je politika vnímána jako příliš složitá;
- H. vzhledem k tomu, že tyto prvky, ve spojení s integrovaným přístupem k provádění politiky a se zásadou partnerství, dokládají přidanou hodnotu politiky soudržnosti;
- I. vzhledem k tomu, že narůstající rozpočtová omezení na úrovni EU a členských států a důsledky brexitu nesmí vést k oslabení politiky soudržnosti EU; v této souvislosti vyzývá vyjednavače EU a Spojeného království, aby se zamýšleli nad výhodami a nevýhodami pokračující účasti Spojeného království v programech evropské územní spolupráce;
- J. vzhledem k tomu, že politika soudržnosti se již zabývá velmi širokou škálou problémů souvisejících s jejími cíli stanovenými ve Smlouvách a nelze očekávat, že se vypořádá se všemi novými výzvami, kterým bude EU čelit po roce 2020 se stejným, nebo dokonce omezenějším, rozpočtem, přestože efekt může být větší, pokud budou mít členské státy, regiony a města větší flexibilitu v podpoře nových politických výzev;

Přidaná hodnota politiky soudržnosti EU

1. je zásadně proti jakémukoli scénáři pro EU27 do roku 2025 navrženému v bílé knize o budoucnosti Evropy, který by omezil úsilí EU ve vztahu k politice soudržnosti; vyzývá naopak Komisi, aby předložila komplexní legislativní návrh spolehlivé a účinné politiky soudržnosti po roce 2020;
2. zdůrazňuje, že bez řádné správy, spolupráce, vzájemné důvěry všech zainteresovaných stran a skutečného zapojení partnerů na celostátní, regionální a místní úrovni, jak je zakotveno v zásadě partnerství (článek 5 nařízení o společných ustanoveních), nemůže být dosaženo růstu a regionálního, hospodářského a sociálního sblížení; znovu připomíná, že sdílené řízení politiky soudržnosti EU poskytuje EU jedinečný nástroj k bezprostřednímu řešení obav občanů souvisejících s vnitřními a vnějšími výzvami; zastává názor, že sdílené řízení založené na zásadě partnerství, víceúrovňové správě a koordinaci na různých úrovních správy, má zásadní význam pro zajištění větší odpovědnosti všech zainteresovaných stran při provádění politiky;
3. zdůrazňuje katalytický účinek politiky soudržnosti a poučení, jež z ní plyne pro správní orgány, příjemce a další zainteresované strany; zdůrazňuje horizontální a průřezový přístup politiky soudržnosti jako inteligentní, udržitelné a inkluzivní politiky, která tvoří rámec pro mobilizaci a koordinaci subjektů na celostátní a nižších úrovních a přímo je zapojuje do společné práce s cílem dosáhnout priorit EU prostřednictvím spolufinancovaných projektů; v této souvislosti vyzývá k optimální koordinaci a spolupráci mezi GR Komise, která odpovídají za politiku soudržnosti, a dalšími GR a ve vztahu k celostátním, regionálním a místním orgánům;
4. vyjadřuje politování nad pozdním přijetím některých operačních programů a pozdním jmenováním řídicích orgánů v některých členských státech v tomto programovém období; vítá první známky zrychleného provádění operačních programů zaznamenané v roce 2016; naléhavě žádá Komisi, aby zachovala pracovní skupinu pro lepší provádění s cílem podpořit provádění a zjistit příčiny zpoždění a aby navrhla praktické způsoby a opatření, jak se těmto problémům v příštím programovém období již od počátku vyhnout; důrazně vybízí všechny zúčastněné strany, aby dále zlepšovaly a zrychlovaly provádění, aniž by docházelo k zahlcování;
5. upozorňuje na nedostatky finančního plánování a systému provádění, které vedly k nahromadění neuhrazených plateb a k dosud nevidanému nárůstu nezaplacených faktur, které se přesunuly z minulého víceletého finančního rámce (VFR) do stávajícího; vyzývá Komisi, aby před koncem stávajícího VFR představila strukturované řešení těchto problémů, aby se zabránilo jejich rozšíření do nadcházejícího VFR; zdůrazňuje, že výše prostředků na platby musí pokrýt minulé závazky, zejména ke konci období, kdy má počet žádostí o platby ze strany členských států tendenci výrazně narůstat;

Úterý, 13. června 2017

6. uznává, že v některých členských státech sice zásada partnerství vedla k užší spolupráci s regionálními a místními úřady, je zde však stále prostor ke zlepšení, aby bylo zajištěno skutečné a včasné zapojení všech zainteresovaných stran, včetně občanské společnosti, s cílem zajistit větší odpovědnost a viditelnost při provádění politiky soudržnosti, aniž by se zvýšila administrativní zátěž nebo docházelo k prodávám; zdůrazňuje, že v souladu s přístupem víceúrovňové správy by měly být zainteresované strany nadále zapojovány; zastává názor, že zásada partnerství a kodex chování by měly být v budoucnu dále posíleny, například zavedením jasně formulovaných minimálních požadavků na zapojení partnerů;

7. zdůrazňuje, že ačkoli politika soudržnosti zmírnila dopad nedávné hospodářské a finanční krize v EU a úsporných opatření, rozdíly v konkurenceschopnosti a sociální nerovnost mezi jednotlivými regiony zůstávají značné; vyzývá ke zvýšení úsilí ke snižování těchto rozdílů a k předcházení vzniku nových ve všech typech regionů při současném zachování a posílení regionální podpory s cílem usnadnit přijetí politiky v regionech a naplnit cíle EU na celém jejím území; v této souvislosti se domnívá, že by měla být věnována větší pozornost zvyšování odolnosti regionů vůči náhlým otřesům;

8. upozorňuje, že územní spolupráce ve všech svých podobách, včetně makroregionálních strategií, jejichž potenciál je ještě třeba plně prozkoumat, přenáší koncepci politické spolupráce a koordinace regionů a občanů za hranice EU; zdůrazňuje hodnotu politiky soudržnosti při řešení problémů v ostrovních, přeshraničních a nejsevernějších řídcích osídlených regionech podle článku 174 SFEU, v nejvzdálenějších regionech podle článků 349 a 355 SFEU, které požívají zvláštního statusu a jejichž specifické nástroje a financování by měly být zachovány i po roce 2020, a v okrajových regionech;

9. konstatuje, že evropská územní spolupráce (ETC) je jedním z důležitých cílů politiky soudržnosti na období 2014–2020 a výrazně přispívá k naplňování cílů EU, posiluje solidaritu mezi regiony EU a se sousedními zeměmi a usnadňuje výměnu zkušeností a přenos osvědčených postupů, například prostřednictvím standardizovaných dokumentů; trvá na tom, že je třeba i nadále vyvíjet přeshraniční, nadnárodní a meziregionální spolupráci jako součást cíle posílení územní soudržnosti zakotveného v článku 174 SFEU; domnívá se, že by měla zůstat důležitým nástrojem i po roce 2020; zdůrazňuje, že stávající rozpočet evropské územní spolupráce neodpovídá závažnosti výzev, které řeší programy Interreg, a nezajišťuje účinnou podporu přeshraniční spolupráce; proto požaduje výrazné zvýšení rozpočtu na evropskou územní spolupráci v příštím programovém období;

10. zdůrazňuje význam stávajícího programu spolupráce Interreg Europe pro evropské orgány veřejné správy s cílem usnadnit výměnu zkušeností a přenos osvědčených postupů; navrhuje rozšíření možností financování v příštím programu Interreg Europe po roce 2020 s cílem umožnit investice do reálných pilotních a demonstračních projektů s tím, že bude rovněž zohledněno zapojení zainteresovaných stran v celé Evropě;

Architektura politiky soudržnosti po roce 2020 – kontinuita a oblasti zlepšení

11. zdůrazňuje, že současná kategorizace regionů, zavedené reformy, jako je tematické zaměření, a výkonnostní rámec dokládají hodnotu politiky soudržnosti; žádá Komisi, aby předložila náměty pro větší flexibilitu při plnění rozpočtu EU jako celku; domnívá se, že vytvoření rezervy je v tomto směru zajímavou možností pro řešení závažných nepředvídatelných událostí během programového období a pro snadnější přerozdělování prostředků operačních programů s cílem uzpůsobit investice z ESI fondů měnícím se potřebám každého regionu a vyrovnat se s dopady globalizace na regionální a místní úrovni, aniž by to však mělo negativní vliv na investice do politiky soudržnosti nebo na strategické zaměření a na jistotu plánování a stabilitu víceletých programů pro regionální a místní orgány;

12. uznává hodnotu předběžných podmínek, zejména pokud jde o podmínky týkající se výzkumných a inovačních strategií pro inteligentní specializaci (RIS3), které nadále podporují strategické programování ESI fondů a vedly k větší orientaci na výkonnost; konstatuje, že předběžné podmínky umožňují, aby ESI fondy účinně přispívaly k cílům strategie Evropa na období po roce 2020, aniž by tím byly dotčeny cíle politiky soudržnosti vytýčené ve Smlouvě;

Úterý, 13. června 2017

13. staví se proti makroekonomické podmíněnosti a zdůrazňuje, že vazba mezi politikou soudržnosti a správou ekonomických záležitostí v rámci evropského semestru musí být vyvážená, reciproční a nerepresivní ve vztahu ke všem zúčastněným stranám; podporuje větší uznávání územního rozměru, které by pro evropský semestr mohlo být přínosné, tedy vyvážené zohledňování správy ekonomických záležitostí a hospodářských, sociálních a územních cílů politiky soudržnosti, jakož i udržitelného růstu, zaměstnanosti a ochrany životního prostředí;

14. domnívá se, že mají-li fondy politiky soudržnosti stimulovat investice, růst a tvorbu pracovních míst na úrovni celé Unie, měla by se Komise v 7. zprávě o soudržnosti a v úzké spolupráci s vládami členských států zabývat tím, jak řešit vliv těchto investic na rozpočtové schodky těchto vlád;

15. poukazuje na to, že pro včasné a úspěšné naplňování politiky soudržnosti a sblížování s přísnějšími normami má klíčový význam zvýšení správních a institucionálních kapacit – a tedy posilování vnitrostátních a regionálních agentur na podporu investic – v oblasti přípravy, provádění a hodnocení operačních programů a v oblasti kvality odborné přípravy v členských státech a regionech; zdůrazňuje v této souvislosti význam iniciativy Taix Regio Peer 2 Peer, jež zlepšuje správní a institucionální kapacitu a přináší lepší výsledky investic EU;

16. zdůrazňuje, že je nezbytné zjednodušit celkový systém řízení politiky soudržnosti na všech úrovních správy a usnadnit plánování, správu a hodnocení operačních programů, aby tak byly přístupnější, pružnější a účinnější; zdůrazňuje v této souvislosti, že je důležité bojovat proti „gold-platingu“ v členských státech; žádá Komisi, aby rozšířila možnosti v oblasti e-soudržnosti a zvláštních druhů výdajů, mezi něž patří standardní stupnice jednotkových nákladů a paušální částky podle nařízení o společných ustanoveních, a aby zavedla digitální platformu nebo zřídila jednotná kontaktní místa pro žadatele a příjemce; podporuje závěry a doporučení, jež zatím přijala „skupina na vysoké úrovni pro monitorování zjednodušení procesů pro příjemce ESI fondů“, a vyzývá členské státy, aby tato doporučení prováděly;

17. žádá Komisi, aby uvažovala o řešeních založených na proporcionalitě a diferenciaci při provádění programů, a to na základě rizik, objektivních kritérií a pozitivních podnětů pro programy, jejich rozsahu a správní kapacity, zejména pokud jde o víceúrovňový audit, který by se měl zaměřit na odstraňování nerovností, konkrétně na boj proti podvodům a korupci, a počet kontrol, aby bylo možné dosáhnout větší harmonizace politiky soudržnosti, politiky hospodářské soutěže a dalších politik Unie, především pravidel pro poskytování státní podpory, která se uplatňují u ESI fondů, ale nikoli u EFSI či Horizontu 2020, a rovněž pokud jde o možnost zavedení jediného souboru pravidel pro všechny ESI fondy za účelem zefektivnění financování při současném zohlednění specifik jednotlivých fondů;

18. vyzývá Komisi, aby v zájmu skutečného zjednodušení a na základě dohody s orgány řídícími vnitrostátní a regionální programy stanovila proveditelný plán na rozšíření systému zjednodušených nákladů na EFRR, a to i v souladu s ustanoveními návrhu nařízení, kterým se mění finanční pravidla týkající se rozpočtu, tzv. souhrnné nařízení (Omnibus);

19. domnívá se, že politika soudržnosti by měla být nadále financována zejména prostřednictvím grantů; bere však na vědomí rostoucí význam finančních nástrojů; upozorňuje na to, že půjčky, kapitál nebo záruky mohou hrát doplňkovou úlohu, ale že by měly být využívány obezřetně a na základě odpovídajícího předběžného hodnocení, přičemž granty by měly být doplněny pouze v případech, kdy tyto finanční nástroje vykazují přidanou hodnotu a mohly by mít pákový účinek spočívající v získání dodatečné finanční podpory, a že je třeba přihlídnout k regionálním rozdílům a rozmanitosti postupů a zkušeností;

20. považuje za důležité zajistit, aby byla místním a regionálním orgánům poskytována pomoc Komise, EIB a členských států v souvislosti s inovativními finančními nástroji prostřednictvím platform, jako je například fi-compass, nebo poskytováním podnětů pro příjemce; připomíná, že tyto nástroje nejsou vhodné pro všechny druhy intervencí v rámci politiky soudržnosti; zastává názor, že všechny regiony by měly mít možnost rozhodovat o provádění finančních nástrojů na dobrovolném základě a podle místních potřeb; staví se však proti závazným kvantitativním cílům pro používání finančních nástrojů a zdůrazňuje, že častější využívání finančních nástrojů by v obecné rovině nemělo vést ke snížení rozpočtu EU;

Úterý, 13. června 2017

21. vyzývá Komisi, aby zajistila lepší součinnost a komunikaci mezi ESI fondy a jinými unijními fondy a programy, včetně EFSL, a aby usnadnila provádění operací financovaných z více zdrojů; zdůrazňuje, že EFSL by neměl oslabovat strategickou koherenci, územní koncentraci a dlouhodobou perspektivu programování politiky soudržnosti a neměl by nahrazovat nebo vytlačovat granty, ani nahrazovat či snižovat rozpočet EFSL; trvá na skutečné adicionalitě jeho zdrojů; vyzývá k tomu, aby byly stanoveny jasné hranice mezi EFSL a politikou soudržnosti a zároveň vytvořeny příležitosti pro jejich propojení a usnadnění jejich využívání, aniž by byly směřovány, neboť by to mohlo zvýšit atraktivitu struktury financování a přispět k hospodárnému využívání omezených prostředků EU; domnívá se, že je třeba harmonizovat pravidla pro operace financované z více zdrojů a vyvinout jasnou komunikační strategii pro stávající možnosti financování; vyzývá Komisi, aby v této souvislosti vypracovala soubor nástrojů pro příjemce;

22. vyzývá Komisi, aby zvážila možnost vytvoření dalšího souboru ukazatelů vedle ukazatele HDP, který zůstává hlavním legitimním a spolehlivým vodítkem pro spravedlivé rozdělování ESI fondů; domnívá se, že aby bylo možné poskytnout komplexní obraz o regionálním rozvoji, měl by se v této souvislosti vyhodnotit a zvážit index sociálního pokroku nebo demografický ukazatel; domnívá se, že takové ukazatele by mohly lépe reagovat na nové druhy nerovností mezi regiony EU, které se objevují; dále zdůrazňuje význam výsledných ukazatelů pro posílení orientace politiky na výsledky a výkonnost;

23. vyzývá Komisi, aby zvážila opatření, jejichž cílem je řešit problematiku vnitrostátního financování projektů politiky soudržnosti s ohledem na problém, jemuž čelí orgány místní a regionální správy ve vysoce centralizovaných členských státech, které nemají dostatečné fiskální a finanční kapacity, mají velké potíže se spolufinancováním projektů a často i s přípravou projektové dokumentace v důsledku nedostatku dostupných finančních prostředků, což vede k nižšímu využívání politiky soudržnosti;

24. vyzývá Komisi, aby zvážila možnost využít úroveň NUTS III coby klasifikaci regionů v rámci politiky soudržnosti u některých vybraných priorit;

Klíčové oblasti politiky a modernizovaná politika soudržnosti po roce 2020

25. zdůrazňuje význam ESF, systému záruk pro mladé lidi a Iniciativy na podporu zaměstnanosti mladých lidí, zejména v boji proti dlouhodobé nezaměstnanosti a proti nezaměstnanosti mladých lidí v Unii, které jsou na historicky vysoké úrovni, především v méně rozvinutých regionech, v nejvzdálenějších regionech a v regionech nejvíce zasažených krizí; poukazuje na klíčový význam MSP pro zaměstnanost, neboť tyto podniky představují 80 % pracovních míst v Unii a podporují inovativní odvětví, jako jsou digitální ekonomika či nízkouhlíkové hospodářství;

26. domnívá se, že politika soudržnosti po roce 2020 by měla nadále pečovat o zranitelné a marginalizované osoby, řešit narůstající nerovnosti a budovat solidaritu; bere na vědomí pozitivní dopad přidání hodnoty investic do vzdělávání, odborné přípravy a kultury v sociální oblasti a v oblasti zaměstnanosti; zdůrazňuje dále, že je třeba zachovat sociální začleňování, včetně výdajů ESF doplněných o investice EFRR v této oblasti;

27. navrhuje lepší využívání ESI fondů na řešení demografické změny a jejích důsledků na regionální a místní úrovni; zastává názor, že v regionech, které čelí výzvám, jako je například vylidňování, by ESI fondy měly být optimálně zaměřeny na tvorbu pracovních míst a růst;

28. poukazuje na stále větší význam Územní agendy a úspěšných partnerství měst a venkova a na úlohu chytrých měst coby vzorů, které představují mikrokosmos a katalyzátor inovativních řešení regionálních a místních problémů;

29. vítá Amsterodamský pakt a větší uznání úlohy měst a městských oblastí při tvorbě evropské politiky a požaduje účinné uplatňování metod spolupráce prostřednictvím partnerství v duchu tohoto paktu; očekává zahrnutí výsledků do budoucích politik EU po roce 2020;

Úterý, 13. června 2017

30. poukazuje na posílený městský rozměr politiky soudržnosti v podobě specifických předpisů pro udržitelný rozvoj měst a městská inovativní opatření; domnívá se, že tato opatření je třeba nadále rozvíjet a po roce 2020 finančně posílit a že by mělo být podpořeno další přenesení pravomocí na nižší úroveň; vyzývá Komisi, aby zlepšila koordinaci mezi různými opatřeními, která jsou zaměřena na rozvoj měst, a posílila přímou podporu orgánů místní správy v rámci politiky soudržnosti tím, že podpoří financování a zajistí nástroje přizpůsobené pro územní rozvoj; zdůrazňuje budoucí úlohu nových nástrojů pro územní rozvoj, jako je komunitně vedený místní rozvoj a integrované územní investice;

31. potvrzuje závazky EU přijaté v rámci Pařížské dohody o změně klimatu; připomíná v této souvislosti cíl, jemuž vyjádřily podporu všechny orgány a instituce EU a který spočívá v tom, že by nejméně 20 % prostředků z rozpočtu EU mělo být vynaloženo na opatření týkající se změny klimatu, a zdůrazňuje, že ESI fondy hrají v tomto směru klíčovou úlohu a měly by být i nadále co nejúčinněji využívány na zmírňování klimatické změny a přizpůsobení se jejím dopadům a na podporu zelené ekonomiky a obnovitelných zdrojů energie; považuje za nutné zlepšit systém monitorování a sledování výdajů v oblasti změny klimatu; v tomto ohledu upozorňuje na potenciál evropské územní spolupráce a na úlohu měst a regionů v souvislosti s městskou agendou;

32. konstatuje, že RIS3 posiluje regionální inovační ekosystémy; zdůrazňuje, že pro to, aby EU obstála v celosvětové konkurenci, by měly i nadále hrát přední úlohu výzkum, inovace a technologický rozvoj; domnívá se, že model inteligentní specializace by se měl stát hlavním přístupem v politice soudržnosti po roce 2020 tím, že prohloubí spolupráci mezi různými regiony a městskými a venkovskými oblastmi, podpoří ekonomický rozvoj EU a vytvoří synergie mezi nadnárodním RIS3 a klastry na světové úrovni; připomíná stávající pilotní projekt EU s názvem Cesta ke špičkovému výzkumu, který i nadále podporuje regiony v rozvoji a využívání synergií mezi ESI fondy, programem Horizont 2020 a dalšími programy financování EU; domnívá se proto, že je třeba vynaložit další úsilí o maximalizaci synergií s cílem posílit inteligentní specializace a inovace po roce 2020;

33. zdůrazňuje, že zviditelňování politiky soudržnosti je zvláště zásadní pro boj proti euroskepticismu a může přispět k obnově důvěry a víry občanů; zdůrazňuje, že v zájmu zviditelnění ESI fondů je nutné více dbát na obsah a výsledky programů prostřednictvím přístupu shora dolů a zdola nahoru, jenž aktivně zapojuje zainteresované strany a příjemce, kteří mohou účinně šířit výsledky politiky soudržnosti; dále naléhavě vyzývá Komisi, členské státy, regiony a města, aby účinněji informovaly veřejnost o měřitelných výsledcích politiky soudržnosti, která vytváří přidanou hodnotu pro každodenní život občanů EU; naléhavě požaduje, aby komunikační činnosti financované ze zvláštní rozpočtové položky v rámci technické pomoci pokračovaly po uzavření projektů až do doby, kdy se projeví jejich výsledky;

Výhled

34. žádá, aby se posílila podpora hospodářské, sociální a územní soudržnosti a solidarity v celé EU a aby se řízení fondů EU směrem k růstu, tvorbě pracovních míst a konkurenceschopnosti stalo jednou z hlavních priorit agendy EU; žádá rovněž, aby se pokračovalo v boji proti regionálním rozdílným, chudobě a sociálnímu vyloučení a také proti diskriminaci; domnívá se, že politika soudržnosti by kromě cílů zakotvených ve Smlouvách měla i nadále sloužit jako nástroj k dosažení politických cílů EU, čímž přispěje také k lepší informovanosti o svých výsledcích a zůstane nejdůležitější investiční politikou Unie, která bude přístupná všem regionům;

35. znovu opakuje, že je nejvyšší čas připravit politiku soudržnosti EU na období po roce 2020, aby mohla být uvedena do praxe hned na začátku nového programového období; žádá proto, aby Komise zahájila přípravu nového legislativního rámce v patřičnou dobu, totiž bezprostředně po představení návrhu Komise pro nadcházející VFR a jeho překladu do všech úředních jazyků; vyzývá dále k včasnému přijetí všech legislativních návrhů budoucí politiky soudržnosti a poskytnutí pokynů pro řízení a kontrolu před začátkem nového programového období, aniž by došlo k retroaktivnímu účinku; zdůrazňuje, že zpožděné provádění operačních programů ovlivňuje účinnost politiky soudržnosti;

36. konstatuje, že jádro legislativního rámce současné politiky soudržnosti by mělo být zachováno i po roce 2020 s tím, že samotná politika by měla být zkvalitněna, posílena, měla by být snadno přístupná a orientovaná na výsledky a měla by představovat přidanou hodnotu, kterou je nutné lépe prezentovat občanům;

Úterý, 13. června 2017

37. s ohledem na návrh Komise 2016/0282(COD) zdůrazňuje, že přijímání migrantů a uprchlíků pod mezinárodní ochranou a jejich sociální a hospodářské začleňování vyžaduje jednotný nadnárodní přístup, který by měl být vymezen i v současné a budoucí politice soudržnosti EU;

38. zdůrazňuje význam stabilního regulačního rámce; vyzývá Komisi, aby při vypracovávání prováděcích předpisů pro politiku soudržnosti v rámci nadcházejícího VFR provedla co nejméně změn; je přesvědčen, že je třeba, aby byl podíl rozpočtu EU věnovaný na politiku soudržnosti po roce 2020 zachován na odpovídající úrovni nebo i navýšen, aby byla politika soudržnosti s ohledem na své cíle schopna čelit složitým vnitřním a vnějším výzvám; domnívá se, že tato politika nesmí být za žádných okolností oslabena, a to ani brexitem, a že její podíl na celkovém rozpočtu EU by neměl být v budoucnosti snížen odčerpáváním prostředků určených na nové výzvy; zdůrazňuje dále víceletou povahu politiky soudržnosti a vyzývá k zachování jejího sedmiletého programového období nebo k zavedení programového období 5+5 let s povinným přezkumem v polovině období;

39. vyzývá k rychlému přidělení výkonnostní rezervy; konstatuje, že doba mezi výkonem a otevřením rezervy je příliš dlouhá, a snižuje tak účinnost rezervy; naléhavě žádá Komisi, aby členskými státy umožnila využívat výkonnostní rezervu ihned poté, co bude přezkum dokončen;

40. v této souvislosti zdůrazňuje, že digitální agenda, včetně zajišťování nezbytné infrastruktury a pokročilých technologických řešení, musí být v rámci politiky soudržnosti prioritou, zejména v následujícím programovém období; konstatuje, že vývoj v rámci telekomunikačního odvětví musí být v každém případě doplněn odpovídající odbornou přípravou, která by rovněž měla být podporována z prostředků politiky soudržnosti;

o

o o

41. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi, jakož i členskými státy a jejich parlamentům a Výboru regionů.

Úterý, 13. června 2017

P8_TA(2017)0255

Stav rybích populací a sociálně-ekonomická situace v odvětví rybolovu ve Středomoří

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 13. června 2017 o stavu rybích populací a sociálně-ekonomické situaci v odvětví rybolovu ve Středomoří (2016/2079(INI))

(2018/C 331/07)

Evropský parlament,

- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné rybářské politice, o změně nařízení Rady (ES) č. 1954/2003 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 a (ES) č. 639/2004 a rozhodnutí Rady 2004/585/ES ⁽¹⁾ (nařízení o společné rybářské politice),
 - s ohledem na směrnici Evropského Parlamentu a Rady 2008/56/ES ze dne 17. června 2008, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti mořské environmentální politiky (rámcová směrnice o strategii pro mořské prostředí) ⁽²⁾,
 - s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1967/2006 ze dne 21. prosince 2006 o opatřeních pro řízení udržitelného využívání rybolovných zdrojů ve Středozemním moři, o změně nařízení (EHS) č. 2847/93 a o zrušení nařízení (ES) č. 1626/94 ⁽³⁾;
 - s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1005/2008 ze dne 29. září 2008, kterým se zavádí systém Společenství pro předcházení, potírání a odstranění nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu, mění nařízení (EHS) č. 2847/93, (ES) č. 1936/2001 a (ES) č. 601/2004 a zrušují nařízení (ES) č. 1093/94 a (ES) č. 1447/1999 ⁽⁴⁾ (nařízení NNN),
 - s ohledem na strategii v polovině období (2017–2020) Generální komise pro rybolov ve Středozemním moři (GFCM), která se týká udržitelnosti rybolovu ve Středozemním moři a v Černém moři,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 14. září 2016 o návrhu směrnice Rady, kterou se provádí dohoda týkající se provádění úmluvy Mezinárodní organizace práce o práci v odvětví rybolovu z roku 2007 uzavřená Všeobecnou konfederací zemědělských družstev v Evropské unii (COGECA), Evropskou federací pracovníků v dopravě (ETF) a Sdružením vnitrostátních organizací rybářských podniků (EUROPÊCHE) dne 21. května 2012, ve znění změn ze dne 8. května 2013 ⁽⁵⁾,
 - s ohledem na rezoluci OSN přijatou Valným shromážděním OSN dne 25. září 2015 pod názvem „Přeměna našeho světa: Agenda pro udržitelný rozvoj 2030“,
 - s ohledem na regionální konferenci nazvanou „Budování budoucnosti pro udržitelný drobný rybolov ve Středozemním a Černém moři“, která se konala ve dnech 7.–9. března 2016 v Alžíru v Alžírsku,
 - s ohledem na článek 52 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro rybolov a stanovisko Výboru pro zaměstnanost a sociální věci (A8-0179/2017),
- A. vzhledem k tomu, že Středozemní moře je se svými 17 000 druhy mořských živočichů jednou z biologicky nejrozmanitějších oblastí na světě; vzhledem k tomu, že je proto při rozhodování o jeho řízení nezbytné zaujmout vícedruhový přístup;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 22.

⁽²⁾ Úř. věst. L 164, 25.6.2008, s. 19.

⁽³⁾ Úř. věst. L 409, 30.12.2006, s. 11.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 286, 29.10.2008, s. 1.

⁽⁵⁾ Přijaté texty, P8_TA(2016)0343.

Úterý, 13. června 2017

- B. vzhledem k tomu, že Komise ve svém sdělení nazvaném „Konzultace k rybolovným právním pro rok 2017 v rámci společné rybářské politiky“ (COM(2016)0396) tvrdí, že ve Středozemním moři nadále převládá nadměrný rybolov a že je pro zvrácení této situace nutný okamžitý zásah; vzhledem k tomu, že v tomto dokumentu vyjadřuje Komise znepokojení, že mnoho z posuzovaných populací je loveno značně nad odhadovanými cílovými úrovněmi maximálního udržitelného výnosu (MSY);
- C. vzhledem k tomu, že Středomoří musí čelit důležité výzvě dosáhnout cíle postupného obnovení a zachování populací ryb nad úrovněmi biomasy, které jsou schopny vytvářet maximální udržitelný výnos, a to nejpozději do roku 2020 pro všechny populace; vzhledem k tomu, že tato výzva si bude žádat účast a závazek zemí, které nejsou členy EU; vzhledem k tomu, že celková úroveň nadměrného rybolovu v oblasti Středozemního moře odpovídá zhruba dvojnásobku až trojnásobku FMSY; vzhledem k tomu, že navzdory značnému úsilí v EU i mimo ni o zaručení provádění a dodržování právních předpisů v odvětví rybolovu je více než 93 % posuzovaných druhů ve Středozemním moři stále považováno za druhy, které jsou loveny nadměrně;
- D. vzhledem k tomu, že rybolov v tomto regionu má velký sociálně-ekonomický význam pro pobřežní obyvatelstvo; vzhledem k tomu, že toto odvětví zaměstnává stovky tisíc lidí, mj. v sekundárním zpracovatelském odvětví, a že na rybolovu závisí, pokud jde o zaměstnání, zvláště značný počet žen; vzhledem k tomu, že Středomoří zásadním způsobem přispívá k potravinovému zabezpečení, zejména pokud jde o nejohroženější skupiny obyvatel tohoto regionu; vzhledem k tomu, že rybolov nabízí způsob, jak doplnit příjmy a dodávky potravin, a přispívá ke stabilitě regionu;
- E. vzhledem k tomu, že Středozemní moře je ovlivňováno celou řadou faktorů – jako je znečištění způsobené námořní dopravou –, které mají dopad na zdraví rybích populací spolu s rybolovem;
- F. vzhledem k tomu, že 80 % rybářského loďstva a 60 % pracovních míst v tomto odvětví v oblasti Středozemního moře představuje drobný rybolov; vzhledem k tomu, že je politováníhodné, že na evropské úrovni neexistuje žádná společně přijímaná definice drobného rybolovu, i když je třeba uznat, že se vzhledem k různým zvláštěm a charakteristikám mořského ekosystému a odvětví rybolovu jedná o obtížnou záležitost; vzhledem k tomu, že „drobný pobřežní rybolov“ je formálně definován pouze pro účely Evropského rybářského fondu (nařízení Rady (ES) č. 1198/2006) jako „rybolov prováděný rybářskými plavidly o celkové délce menší než 12 metrů, která nepoužívají vlečná zařízení“ (jako jsou vlečné sítě); vzhledem k tomu, že definice drobného rybolovu by měla zohledňovat celou řadu vnitrostátních a regionálních charakteristik;
- G. vzhledem k tomu, že na zasedání na vysoké úrovni o situaci populací ve Středozemním moři konané v únoru 2016 v Catanii bylo dosaženo shody na tom, že je naléhavě zapotřebí tyto negativní tendence zvrátit, a bylo uznáno, že čelíme významné výzvě obnovení a zachování populací ryb nad úrovněmi biomasy, které jsou schopny vytvářet maximální udržitelný výnos, při současném dodržování povinnosti společné rybářské politiky týkající se maximálního udržitelného výnosu pro všechny druhy, a to nejpozději do roku 2020;
- H. vzhledem k tomu, že vedle nadměrného rybolovu čelí Středozemní moře četným dalším problémům, z nichž většinu lze připsat hustě osídlenému pobřeží (nadměrné množství živin, znečišťující látky, změny přírodních stanovišť a pobřeží), ale i námořní dopravě a nadměrnému využíváním zdrojů, mj. těžbě ropy a zemního plynu; vzhledem k tomu, že Středozemní moře je nadto velmi zranitelné, pokud jde o změnu klimatu, což v kombinaci s intenzivní námořní dopravou usnadňuje zavlékání a usazování nových invazivních druhů;
- I. vzhledem k tomu, že nemožnost používat specifické zařízení a techniky, které jsou přijatelnější a mají menší dopady na stav ohrožených populací, má závažný vliv na životaschopnost již nyní marginalizovaných pobřežních a ostrovních společenství, brání rozvoji a zhoršuje vyhlídky;
- J. vzhledem k tomu, že pobřežní společenství napříč středomořskými členskými státy jsou vysoce závislá na rybolovu, a zejména na drobném rybolovu, a jsou tak ohrožena nedostatkem udržitelnosti rybích populací;

Úterý, 13. června 2017

- K. vzhledem k tomu, že v EU existuje velký počet pobřežních společenství, která do velké míry závisí na tradičních a drobných rybolovných činnostech v oblasti Středozemního moře;
- L. vzhledem k tomu, že rekreační rybolov má v mnoha regionech Středomoří sociálně-ekonomickou hodnotu a přímý i nepřímý dopad na zaměstnanost;
- M. vzhledem k tomu, že je nezbytné brát v potaz úlohu, kterou rekreační rybolov hraje, pokud jde o stav populací ve Středomoří;
1. zdůrazňuje, že je důležité, aby byly v krátké době v plném rozsahu vymáhány cíle a opatření stanovené ve společné rybářské politice a aby byly včas a účinně prováděny víceleté plány řízení v souladu s přístupem zaměřeným na regionalizaci a velký počet druhů; zvláště zdůrazňuje, že je zapotřebí dosáhnout cíle dobrého stavu prostředí stanoveného rámcovou směrnicí 2008/56/ES o strategii pro mořské prostředí, přičemž je třeba vzít v úvahu, že o opatřeních v oblasti řízení rybolovu by se mělo rozhodovat v souvislosti se společnou rybářskou politikou;
2. domnívá se, že se Středomořím musí být v rámci společné rybářské politiky nadále zacházeno jinak než s ostatními mořskými oblastmi, neboť jeho velkou část pokrývají mezinárodní vody, v nichž hrají rozhodující úlohu, pokud jde o stav populací, třetí země;
3. je přesvědčen o tom, že je zapotřebí reagovat kolektivně a na základě víceúrovňové spolupráce: mezinárodní, evropské, vnitrostátní a regionální; domnívá se, že všechny příslušné zúčastněné subjekty – včetně profesionálních i rekreačních rybářů, odvětví rybolovu, tradičního drobného rybolovu, vědeckých pracovníků, regionálních organizací, správců chráněných mořských oblastí, odborů a nevládních organizací – by měly být zapojeny do inkluzivního, zdola nahoru směřujícího procesu; zdůrazňuje strategickou úlohu, kterou má v této souvislosti Poradní rada pro Středomoří (MEDAC);
4. zdůrazňuje, že bez informovanosti, plné podpory a zapojení pobřežních společenství, které musí vědět o nebezpečí, jež představuje vyčerpání populací a druhů pro jejich ekonomickou a sociální budoucnost, nedosáhnou kroky a předpisy v oblasti řízení svého plného potenciálu;
5. upozorňuje, že neexistují společné podrobné definice drobného a tradičního rybolovu; zdůrazňuje, že v zájmu dalších politických kroků je zapotřebí tyto definice na úrovni EU co nejrychleji zavést;
6. zdůrazňuje, že pokud jde o rybolov, měla by být tvorba politik taková, aby rybářům a jejich sdružením a organizacím producentů, odborovým organizacím, pobřežním akčním skupinám a místním společenstvím umožnila zapojovat se do rozhodovacího procesu a být jeho integrální součástí, v souladu se zásadou regionalizace společné rybářské politiky, a to včetně třetích zemí na východním a jižním pobřeží Středozemního moře; zdůrazňuje, že zajištění zdravých rybolovných zdrojů a udržitelného a ziskového rybolovu – a v důsledku toho i zachování současné úrovně zaměstnanosti a v ideálním případě i vytvoření více pracovních míst v odvětví rybolovu – bude možné pouze vytvořením spravedlivých, vyvážených a rovných podmínek pro všechny dotčené země a všechny subjekty v oblasti rybolovu ve Středomoří; zdůrazňuje význam silných a nezávislých sociálních partnerů v odvětví rybolovu, institucionalizovaného sociálního dialogu a účasti zaměstnanců na záležitostech podniků;
7. konstatuje, že společná rybářská politika podněcuje k rybolovu – mj. prostřednictvím rybolovných práv – prováděnému selektivně a způsobem, jenž má malý dopad na mořský ekosystém a rybolovné zdroje; zdůrazňuje v této souvislosti, že je třeba, aby členské státy uplatňovaly transparentní a objektivní kritéria, včetně kritérií environmentální, sociální a hospodářské povahy (článek 17 nařízení o společné rybářské politice); naléhavě vyzývá, aby bylo vynaloženo úsilí v tomto směru s cílem zajistit, aby více pobídek a preferenční přístup do oblastí pobřežního rybolovu získávaly lodě provozující drobný (tradiční) rybolov, pokud loví selektivně a způsobem, jenž má omezený dopad na mořský ekosystém; zdůrazňuje význam konzultací s dotčenými pobřežními společenstvími;
8. bere na vědomí, že vliv rekreačního rybolovu na populace a jeho sociálně-ekonomický potenciál ve Středomoří nebyly dosud dostatečně zkoumány; domnívá se, že by v budoucnu měly být shromažďovány údaje o počtu rekreačních rybářů, objemu jejich úlovků a přidané hodnotě, kterou vytvářejí v pobřežních společenstvích;
9. konstatuje, že rekreační rybolov vytváří pro místní společenství vysoký ekonomický příjem prostřednictvím aktivit, jako je cestovní ruch, a má malý dopad na životní prostředí, a proto by měl být podporován;

Úterý, 13. června 2017

10. považuje za zásadně důležité definovat pobřežní, drobný pobřežní a tradiční rybolov v souladu se sociálně-ekonomickými charakteristikami a současně za použití regionálního přístupu;

11. zdůrazňuje, že pobřežní rybolov používá tradiční zařízení a techniky, které z podstaty svých specifických charakteristik vymezují identitu a způsob života pobřežních oblastí, a že je tudíž nezbytné zachovat jejich používání a chránit je jakožto prvek kulturního, historického a tradičního dědictví;

12. domnívá se, že v souvislosti s regionalizací a s ohledem na specifika každého druhu rybolovu by měly být povoleny některé odůvodněné výjimky, pokud jde o používání specifických rybolovných zařízení a technik;

13. zdůrazňuje, že podle Organizace pro výživu a zemědělství (FAO) je třeba uplatňovat v úsilí o zachování, řízení a využívání živých mořských zdrojů obezřetnostní přístup, jenž při prosazování udržitelného rybolovu zohledňuje sociálně-ekonomické aspekty a současně chrání a zachovává mořské prostředí jako celek; zdůrazňuje, že nedostatek vědeckých informací nesmí být záminkou pro neprovádění opatření namířených na ochranu a řízení; považuje za zásadně důležité rychle napravit nedostatek údajů a hmatatelných vědeckých informací o stavu populací; zdůrazňuje, že v rámci tohoto procesu musí být konzultovány a zapojeny všechny zúčastněné strany;

14. zastává názor, že mají-li politiky řízení rybolovu chránit a zabezpečovat středomořské rybolovné zdroje a životní prostředí, musí být účinné a musí se opírat o silné, široké a naléhavé politiky a opatření pro boj proti faktorům, které mají na tyto zdroje dopad a negativně je ovlivňují, jako jsou: změna klimatu (globální oteplování, acidifikace, deštný režim), znečištění (chemické, organické, makroskopické i mikroskopické), neřízený průzkum a těžba zemního plynu a ropy, námořní doprava, invazivní druhy a ničení nebo změny přírodních stanovišť, zejména v pobřežních oblastech; zdůrazňuje proto, že je důležité lépe chápat dopad těchto faktorů na rybí populace; žádá, aby byly v tomto ohledu posíleny stávající evropské kapacity pro pozorování a monitorování Středozemního moře, jako je síť EMODnet a program Copernicus a jeho námořní složka;

15. domnívá se, že ochrana a zabezpečení rybolovných a mořských zdrojů v oblasti Středozemního moře by se neměla zakládat pouze na opatřeních týkajících se odvětví rybolovu, ale měla by zahrnovat i další odvětví činností, která mají dopad na mořské prostředí;

16. zastává názor, že je třeba zvýšit úsilí při získávání poznatků o mořském prostředí a zvláště se při tom zaměřovat na komerčně využívané druhy a že získané poznatky by měly sloužit jako základ pro plánování jejich udržitelného využívání;

17. rozhodně zdůrazňuje, že v oblasti Středozemního moře stále přetrvává rozsáhlý fenomén nedovoleného, nehlášeného a neregulovaného (NNN) rybolovu, a to i v zemích EU; domnívá se, že žádný zásah na ochranu zdrojů, včetně zásahů zaměřených především na hospodářství založená na drobném rybolovu, nemůže být účinný bez odhodlaného a rozhodného boje proti rybolovu NNN; je toho názoru, že je třeba, aby si EU pro boj s rybolovem NNN zajistila podporu třetích zemí v oblasti Středozemního moře; dále se domnívá, že vzhledem k velké různorodosti uplatňovaných postupů inspekce a sankcí je třeba postupy inspekce v celé oblasti Středozemního moře harmonizovat;

18. opakuje, že pobřežní společenství mají velký vliv na účinnost opatření zaměřená na prevenci, odhalení a identifikaci rybolovu NNN;

19. považuje za prioritu zintenzívnit kontrolní činnosti na pevnině, a to v celém distribučním řetězci (trhy a pohostinství), i na moři, zvláště v oblastech, v nichž je rybolov dočasně pozastaven nebo zakázán;

20. je toho názoru, že v zájmu zabránění sociálním nerovnostem by měla být rybolovná práva přidělována na základě objektivních a transparentních kritérií, včetně kritérií environmentální, sociální a ekonomické povahy, s náležitým zohledněním metod pro dosažení malého dopadu; má za to, že rybolovná práva by měla být v rámci různých segmentů rybolovu, včetně tradičního a drobného rybolovu, rozdělena rovnoměrně; zastává názor, že je navíc třeba poskytovat pobídky pro lodě, aby používaly selektivnější rybolovná zařízení a techniky, které mají omezený dopad na mořské prostředí, v souladu s článkem 17 nařízení o společné rybářské politice;

Úterý, 13. června 2017

21. zastává názor, že vyčerpávání populací ve Středozemním moři je třeba řešit pomocí opatření týkajících se řízení a zachování komerčního i rekreačního rybolovu, jejichž součástí budou především omezení v určitém prostoru a čase a denní či týdenní limity rybolovu a v případě potřeby kvóty; domnívá se, že u sdílených populací by takový postup zaručoval rovné podmínky s třetími zeměmi; je toho názoru, že aby se zajistilo účinné provádění, mělo by se o těchto opatřeních rozhodovat v úzké spolupráci s dotčeným odvětvím;
22. vítá zvýšení počtu inspekcí Evropské agentury pro kontrolu rybolovu a zdůrazňuje, že je potřeba zvýšit úsilí o řešení dvou hlavních problémů v souvislosti s dodržováním pravidel v roce 2016, kterými jsou: falšované dokumenty (lodní deníky, prohlášení o vykládce a převozu, doklady o prodeji atd.) a použití zakázaných nebo nevyhovujících lovných zařízení;
23. zdůrazňuje, že odpovědnost vyplývající z povinnosti vykládky stanovené v reformované společné rybářské politice nesmí v žádném případě zůstat jen na rybářích;
24. žádá, aby byly prozkoumány dopady vyplývající z ukončení výmětů, pokud jde o nedostatek živin u mořských organismů a dalších druhů, jako jsou rackové;
25. konstatuje, že systém chráněných mořských oblastí ve Středozemním moři pokrývá nedostatečné území a že existují velké rozdíly v pokrytí mezi jednotlivými oblastmi; upozorňuje, že panuje všeobecný nedostatek ekonomických zdrojů; má za to, že je zásadně důležité uznat a posílit úlohu, kterou chráněné mořské oblasti již nyní hrají jako vyspělé laboratoře pro vědecký výzkum, pro provádění konkrétních kroků a pro spolupráci a řízení za účasti rybářů, a optimalizovat jejich využití s ohledem na vědecké poradenství a cíle ochrany; považuje za důležité v tomto ohledu stabilně zvyšovat objem finančních prostředků, které může systém využívat; má za to, že je zásadně důležité určit prostřednictvím užší spolupráce s Generální komisí pro rybolov ve Středozemním moři a s třetími zeměmi oblasti, na něž se budou vztahovat ochranná opatření, a přijmout účinný systém sledování a kontroly k ověření účinnosti těchto oblastí;
26. zdůrazňuje, že je důležité zajistit, aby v souladu s cílem 14.5 udržitelného rozvoje OSN pokrývaly chráněné mořské oblasti do roku 2020 alespoň 10 % Středozemního moře; vyzývá Generální komisí pro rybolov ve Středozemním moři, aby se za účelem dosažení tohoto cíle během výročního zasedání v roce 2018 shodla na rozfázovaném harmonogramu zahrnujícím kvalifikované cíle; zdůrazňuje, že stávající chráněné mořské oblasti mnohdy nejsou řádně řízeny; zastává proto názor, že je kromě zavedení účinného systému sledování a kontroly zapotřebí vytvořit a uplatňovat opatření v oblasti řízení podle ekosystémového přístupu, aby bylo možné ověřovat účinnost ochranných opatření;
27. zdůrazňuje zejména potřebu chránit spolupráci v řízení citlivých oblastí, které představují významné oblasti tření pro ekonomicky nejvýznamnější druhy (např. propast Jabuka v Jaderském moři);
28. zdůrazňuje, že pro Středozemní moře je typická biologicky jedinečná populace, kterou loví loďstva z různých zemí, a že je proto nezbytná úzká spolupráce a koordinace opatření k regulaci rybolovu ze strany všech zúčastněných subjektů a na všech úrovních;
29. vyzývá Komisi a členské státy, aby přijaly opatření s cílem řešit problém odpadků a plastů v moři, které působí velmi vážné environmentální, ekologické, hospodářské a zdravotní škody;
30. považuje za velmi důležité, aby politiky zaujímaly v rámci jednotlivých plánů řízení různorodý a modulovaný přístup s odlišnými kritérii založenými na biologických vlastnostech druhů a na technických vlastnostech způsobů rybolovu; mimoto se domnívá, že každý víceletý plán by měl stanovit odpovídající plánování v prostoru (oblasti bez rybolovu, oblasti s rotací, s celkovou nebo částečnou uzávěrou na základě systémů rybolovu) a v čase (biologický klid), stejně jako podporu technických opatření zaměřených na maximální selektivitu zařízení; zdůrazňuje, že by se mělo uvažovat o odpovídající finanční náhradě;
31. vítá zapojení Komise ve prospěch víceletého plánu řízení pro Středozemního moře; trvá na významu regionalizace společné rybářské politiky pro řízení rybolovu v oblasti Středozemního moře; požaduje, aby byla po celou dobu přípravy a provádění víceletého plánu řízení a opatření pro jednotlivé regiony zapojena Poradní rada pro Středomoří (MEDAC);

Úterý, 13. června 2017

32. zdůrazňuje, že během období biologického klidu musí být rybářům zaručen důstojný příjem;
33. zdůrazňuje, že v oblasti Středozemního moře by měla být na základě nejlepších dostupných vědeckých poznatků schválena pro všechny komerční i rekreačně lovené druhy minimální povolená velikost v závislosti na pohlavní dospělosti; upozorňuje, že je vhodné zajistit přísnější vymáhání těchto minimálních povolených velikostí;
34. domnívá se, že je nezbytné zintenzivněním politické a technické spolupráce pod záštitou mezinárodních institucí působících v této oblasti podněcovat akce koordinované s třetími středomořskými zeměmi; vítá iniciativu, kterou zahájila Komise nedávným spuštěním programu MedFish4Ever, výzvy k akci za účelem zastavení snižování stavu rybích populací ve Středomoří; zdůrazňuje, že je nezbytné vyvinout v rámci tohoto programu veškeré úsilí s cílem podpořit udržitelný rybolov ve středomořských zemích;
35. konstatuje, že je třeba podporovat a zavést dohodu o zákazech rybolovu v určitém čase / určité oblasti, která uloží dočasné sekvenční mezní hodnoty rybolovu v zónách tření určitých druhů během celého roku; upozorňuje, že toto sezónní uspořádání a specializace intenzity rybolovu budou velmi produktivní a je třeba je naplánovat se souhlasem rybářských společenství a vědeckých poradců;

Opatření ve vztahu k třetím zemím

36. žádá Komisi, aby prostřednictvím Generální komise pro rybolov ve Středozemním moři podpořila opatření s cílem zlepšit stav populací sdílených s třetími zeměmi a využila přitom i činnosti v rámci spolupráce, které jsou již navázány mezi subjekty zastupujícími loďstvo a podniky působícími v odvětví rybolovu a příslušnými orgány nebo subjekty dotčených třetích zemí;
37. konstatuje, že chybějící společný právní rámec pro loďstva EU a třetích zemí působících ve Středozemním moři je příčinou nekalé soutěže mezi rybáři a zároveň ohrožuje u sdílených druhů dlouhodobou udržitelnost úlovků;
38. zdůrazňuje význam spolupráce se třetími zeměmi a regionálními organizacemi pro řízení rybolovu a potřebu u nich podporovat dodržování předpisů a rovných podmínek v oblasti kontroly rybolovu a posílit horizontální koordinaci pro správu mořských oblastí a rybích populací za hranicí vnitrostátních jurisdikcí;
39. vyzývá Komisi, aby pomohla zemím v oblasti Středozemního moře, které nejsou členy EU, dosáhnout udržitelného rybolovu prostřednictvím podpory drobného a pobřežního rybolovu, sdílením osvědčených postupů a udržováním otevřeného komunikačního kanálu a vytvořit nezbytný dialog mezi jednotlivými zapojenými vnitrostátními správními orgány s cílem náležitě podporovat provádění střednědobé strategie Generální komise pro rybolov ve Středozemním moři (2017–2020) a zvrátit alarmující trend stavu středomořských populací; vyzývá Komisi, aby zavedla účinné výměny informací s třetími zeměmi v oblasti Středozemního moře o činnostech loďstev třetích zemí působících ve Středomoří;
40. žádá, aby byl v zájmu zajištění rovných podmínek pro všechna plavidla provádějící rybolov v oblasti Středozemního moře zahájen pod záštitou Generální komise pro rybolov ve Středozemním moři regionální plán, jenž zajistí spravedlivou rovnováhu mezi rybolovnými zdroji a kapacitou loďstev všech států na pobřeží Středozemního moře; dále žádá, aby bylo zřízeno regionální středisko pro systém sledování plavidel a společnou inspekční činnost;
41. doporučuje, aby Komise pozastavila dovozy ze třetích zemí, které neprovádějí opatření nezbytná pro předcházení rybolovu NNN, odrazování od něj a pro jeho vymýcení, jež jim ukládá mezinárodní právo jakožto státům vlajky, státům přístavu, pobřežním státům nebo státům trhu;
42. vyzývá členské státy a Komisi, aby podporovaly třetí země, poskytovaly jim veškerou možnou pomoc a spolupracovaly s nimi s cílem lépe bojovat proti rybolovu NNN v celém Středozemním moři;

Úterý, 13. června 2017

43. naléhavě vyzývá pobřežní státy, aby spolupracovaly s cílem vytvořit oblasti s omezením rybolovu a chráněné mořské oblasti, mj. v mezinárodních vodách;
44. zdůrazňuje, že je nezbytné stanovit soubor základních norem pro řízení rekreačního rybolovu pro celé Středomoří;

Sociálně-ekonomické aspekty

45. zdůrazňuje, že na palubách plavidel je přímo zaměstnáno 250 000 osob a že počet osob, které na odvětví rybolovu závisí, je exponenciálně vyšší, pokud se berou v úvahu rodiny, jejichž obživa se odvíjí od regionálního rybolovu a které jsou zaměstnány v navazujících odvětvích, jako je údržba plavidel, a cestovní ruch, včetně cestovního ruchu spojeného s rekreačním rybolovem; bere na vědomí, že 60 % práce spojené s rybolovem se odehrává v rozvojových zemích v jižní a východní části Středomoří, což dokazuje, jak důležitá je úloha drobného (tradičního) a rekreačního rybolovu pro udržitelný rozvoj těchto oblastí, a zejména pro nejzranitelnější pobřežní společenství;

46. považuje za zásadně důležité zlepšit pracovní podmínky rybářů, počínaje důstojnou odměnou a spravedlivou hospodářskou soutěží, se zvláštní pozorností věnovanou vysoké míře nehod v tomto odvětví a vysokému ohrožení nemocí z povolání; navrhuje, aby členské státy vytvořily – při náležitém dodržování právních předpisů a zvyklostí každého členského státu – nástroje na podporu příjmu; konečně doporučuje, aby členské státy vytvořily stálý fond pro kompenzaci příjmu určený k pokrytí období, kdy je rybolov zakázán kvůli nepříznivému počasí, které rybolov znemožňuje, období hájení (období biologického klidu), jež slouží k ochraně životního cyklu lovených druhů, kvůli environmentálním katastrofám nebo událostem zahrnujícím dlouhotrvající znečištění nebo kontaminaci životního prostředí mořskými biotoxiny;

47. konstatuje, že odvětví rybolovu EU prochází již několik let obtížným obdobím v důsledku zvýšení výrobních nákladů, klesajícího stavu rybích populací, snížení úlovků a soustavného poklesu příjmů;

48. bere na vědomí, že sociálně-ekonomická situace v tomto odvětví se z různých důvodů zhoršuje, a to i v důsledku poklesu rybích populací, poklesu hodnoty ryb při prvním prodeji (který se kvůli nespravedlivému rozdělení přidané hodnoty napříč hodnotovým řetězcem v případě většiny zprostředkovatelů a v některých regionech kvůli distribučnímu monopolu dosud neprojevil v maloobchodních cenách) a nárůstu ceny paliva; poukazuje na skutečnost, že tento soubor problémů přispívá ke zvyšování intenzity rybolovu, což vyvolává znepokojení zvláště v případě drobného rybolovu a může skutečně ohrozit budoucnost tohoto tradičního způsobu života a přežití místních komunit, které jsou na rybolovu silně závislé;

49. podtrhuje význam rozvoje iniciativ, které by mohly mít pozitivní dopad na zaměstnanost a jsou slučitelné se snižováním intenzity rybolovu, jako jsou rybářská turistika či výzkumné činnosti;

50. vyzývá Komisi a členské státy, aby zlepšily přístup k důstojným pracovním podmínkám a náležité sociální ochraně pro všechny pracovníky v odvětví rybolovu bez ohledu na velikost a druh podniku, který je zaměstnává, místo výkonu práce nebo pracovní smlouvu, mj. využíváním partnerských dohod o udržitelném rybolovu podepsaných v daném regionu v rámci boje se sociálním dumpingem a zajišťování lepšího přístupu na trhy a k financím, jakož i spolupráce s veřejnými správami a institucemi a diverzifikace způsobu obživy; zdůrazňuje v této souvislosti význam účinných pracovních inspekcí a kontrol;

51. zdůrazňuje, že vzhledem k vysoké míře úrazů v tomto odvětví a nepřiměřeně vysokému riziku nemocí z povolání, tělesných i duševních, je třeba zlepšit pracovní podmínky rybářů; zdůrazňuje, že je zapotřebí zajistit řádnou rovnováhu mezi pracovním a soukromým životem rybářů; podtrhuje, jak je důležité mít odpovídající hygienická zařízení, a to jak na palubě rybářských lodí, tak na pevnině, jakož i důstojné ubytování a příležitosti k rekreaci; zdůrazňuje, že je třeba vždy zajistit, aby přístavy a vodní cesty zůstaly provozně bezpečné a splavné;

52. zdůrazňuje, že je třeba zaručit, aby každá ryba a každý produkt rybolovu dovezené do EU splňovaly podmínky, které jsou v souladu s mezinárodními normami v oblasti životního prostředí, práce a lidských práv; vyzývá Komisi a členské státy, aby zajistily spravedlivou hospodářskou soutěž a udržitelnost v odvětví rybolovu s cílem zachovat pracovní místa a růst; zdůrazňuje, že je to zásadně důležité nejen s ohledem na konkurenci v rámci Unie, ale zejména s ohledem na konkurenty usazené ve třetích zemích;

Úterý, 13. června 2017

53. domnívá se, že Komise a členské státy by měly podporovat úplné využívání finančních prostředků z Evropského námořního a rybářského fondu (ENRF) a evropského nástroje sousedství; je toho názoru, že by Komise měla co nejvíce pomáhat členským státům i státům mimo EU při využívání všech dostupných finančních prostředků co nejúčinnějším způsobem, zejména pokud jde o:

- zlepšení pracovních podmínky a bezpečnosti na palubě,
- zhodnocování práce a odborné přípravy a podporu vytváření a rozvíjení nových ekonomických aktivit v tomto odvětví prostřednictvím přijímání, vzdělávání a víceoborové odborné přípravy mladých lidí,
- zhodnocování úlohy žen v odvětví rybolovu a ve výrobních odvětvích, která jsou s ním přímo spjata, vzhledem ke skutečnosti, že ženy tvoří 12 % celkové pracovní síly v tomto odvětví;

54. připomíná, že fond ENRF musí pomáhat odvětví drobného rybolovu obnovovat lovná zařízení, především aby mohlo splňovat výrazná omezení v souvislosti s povinností vykládky;

55. vyzývá Komisi, aby podněcovala zakládání místních akčních skupin v oblasti rybolovu, které budou podporovat udržitelný model rybolovu, a jejich činnost;

56. domnívá se, že je zásadně důležité podporovat, zdůrazňovat a poskytovat pobídky pro spolupráci mezi rybáři, zejména drobnými rybáři v téže oblasti či tomtéž regionu, aby společně řešili plánování a řízení místních rybolovných zdrojů s cílem dosáhnout účinné a konkrétní regionalizace v souladu s cíli společné rybářské politiky; domnívá se, že obrovská rozdílnost a různorodost profesí, cílů, technických charakteristik a používaného vybavení je specifická pro rybolov ve Středozemním moři, a že horizontální a jednotný přístup by tudíž tyto místní zvláštnosti nerespektoval;

57. bere na vědomí, že navzdory nedávným zlepšením zůstává počet populací bez skutečného posouzení stavu stále vysoký a že Vědeckotechnický a hospodářský výbor pro rybářství (VTHVR) vyjádřil politování nad tím, že počet posouzení ve skutečnosti klesl, a to ze 44 v roce 2012 na pouhých 15 v roce 2014; zdůrazňuje, že je důležité zajistit rychlé a řádné shromažďování údajů a podněcovat a podporovat zvýšení počtu studií a druhů, o nichž jsou údaje k dispozici, a tím rozšiřovat znalosti o populacích, dopadu rekreačního rybolovu a vnějších faktorech, jako je znečištění, s cílem dosáhnout udržitelného řízení populací;

58. domnívá se, že racionální a udržitelné řízení zdrojů je podmíněno objemem shromážděných údajů a vědeckým využitím údajů týkajících se faktorů, jako je rybolovná kapacita, prováděné rybolovné činnosti a jejich sociálně-ekonomická situace a biologický status lovené populace;

59. konstatuje, že jen 40 % ryb vyložených v oblasti působnosti Generální komise pro rybolov ve Středozemním moři pochází z populací, pro něž byla Komisi předložena vědecká posouzení, a že toto procento je ještě nižší u populací, na něž se vztahuje plán řízení; upozorňuje, že je nezbytné zlepšit rozsah vědeckých posouzení stavu populací a zvýšit procento vykládek pocházejících z druhů rybolovu regulovaných víceletými plány řízení;

60. považuje za důležité posoudit intenzitu rekreačního rybolovu a rovněž shromažďovat údaje o úlovcích pro každou mořskou oblast a ve Středozemním moři;

61. zdůrazňuje, že je zapotřebí prosazovat integrované přístupy, které zohledňují zároveň různorodost mořského prostředí, složitost druhů (lovených i nelovených) v mořích, různé vlastnosti a průběh rybolovných činností, fenomén snížení hodnoty ryb při prvním prodeji a v některých oblastech monopol na distribuci, jakož i všechny další faktory, které mají vliv na zdraví rybích populací;

62. uznává, že dostupné údaje pro měření rozsahu a dopadu činností drobného rybolovu jsou omezené a mohou se v jednotlivých zemích lišit; uznává, že z důvodu tohoto nedostatku údajů bývá neprůmyslový rybolov podceňován;

63. zdůrazňuje, že lepší pochopení ekonomického a sociálního dopadu jednotlivých druhů rybolovu, zejména drobného a rekreačního rybolovu, by pomohlo při určování nejlepších opatření v oblasti řízení;

Úterý, 13. června 2017

64. rozhodně podporuje návrh Generální komise pro rybolov ve Středozemním moři, aby byl vytvořen katalog rybolovných činností a byly do něj zahrnuty informace o rybolovných zařízeních a operacích, popis rybolovných oblastí, jakož i cílových druhů a vedlejších úlovků, s cílem vytvořit úplný popis rybolovných činností v oblasti a interakcí s dalšími odvětvími, jako je rekreační rybolov;

65. domnívá se, že na rekreační rybolov by měla být uplatňována nová pravidla a že by měl být vypracován i katalog činností rekreačního rybolovu, který by obsahoval informace o rybolovných zařízeních a činnostech, popis rybolovných oblastí a cílových druhů a vedlejších úlovků;

66. vyzývá Komisi, aby podporovala intenzivní vědeckou spolupráci a aby pracovala na zlepšení shromažďování údajů o nejdůležitějších populacích, na zkrácení doby mezi shromážděním údajů a jejich konečným posouzením a na požádání výboru VTHVR o posouzení nových populací; s politováním konstatuje, že ve Středozemním moři se většina vykládek týká druhů, o nichž existuje málo údajů („rybolov s nedostatkem údajů“);

67. zdůrazňuje, že je rozhodně nezbytné a klíčové sdílet údaje a bojovat proti jejich nedostupnosti a roztržitosti pomocí vytvoření společné databáze s komplexními a spolehlivými údaji o rybolovných zdrojích a zřízení sítě odborníků a výzkumných institucí pokrývajících jednotlivé oblasti vědy v odvětví rybolovu; zdůrazňuje, že tuto databázi by měla financovat EU a měla by obsahovat veškeré údaje o rybolovu a rybolovných aktivitách podle geografické podoblasti, včetně údajů o rekreačním rybolovu, s cílem usnadnit sledování kvalitních, nezávislých a komplexních údajů, a tím zlepšit posuzování populací;

68. konstatuje, že dopady, charakteristiky a rozsah rybolovu NNN nejsou v současné době dostatečně posouzeny, jejich hodnocení se v jednotlivých zemích oblasti Středozemního moře liší, a proto nejsou v informacích o aktuálním stavu rybolovu a dlouhodobějších trendech dané země řádně reprezentovány; zdůrazňuje, že tyto země by měly být při vědeckém posuzování pro účely řízení rybolovu odpovídajícím způsobem zohledňovány;

69. vyzývá členské státy, aby bojovaly proti podvodům v oblasti mořských plodů prostřednictvím označování a zpětné vysledovatelnosti produktů a aby zvýšily své úsilí při potírání nezákonného rybolovu; vyjadřuje politování nad nedostatkem dostupných informací o stavu většiny populací („populace chudé na údaje“) a nad skutečností, že přibližně 50 % úlovků není oficiálně hlášeno a 80 % vykládek pochází z populací chudých na údaje;

70. vyzývá členské státy, aby ratifikovaly a plně provedly všechny příslušné úmluvy Mezinárodní organizace práce pro pracovníky v odvětví rybolovu s cílem zajistit dobré pracovní podmínky a posílit instituce kolektivního vyjednávání, aby námořní pracovníci, včetně osob samostatně výdělečně činných, mohli požívat svých pracovních práv;

71. vyzývá Komisi, aby stimulovala a podporovala investice do diverzifikace a inovací v odvětví rybolovu prostřednictvím rozvoje doplňkových činností;

Informovanost

72. zdůrazňuje, že účinných výsledků a úplného úspěchu lze dosáhnout, pokud budou subjekty v tomto odvětví jednat s vysokou mírou odpovědnosti a informovanosti, což se zajistí rozvojem dovedností a vzděláváním všech rybářů (profesionálních i rekreačních), jejich zapojením do rozhodovacího procesu a přidáním konkrétních kroků s cílem šířit osvědčené postupy;

73. domnívá se, že je důležité prosazovat povinné poskytování řádných informací pro spotřebitele zahrnujících podrobnosti o přesném původu produktu a způsobu a datu úlovku; domnívá se, že stejně tak by mělo být prozkoumáno a posouzeno, zda opatření stanovená v nové společné organizaci trhů přinesla v souvislosti s informacemi poskytovanými spotřebitelům zlepšení;

74. považuje navíc za důležité spotřebitele informovat a vzdělávat je k odpovědné konzumaci ryb, jež spočívá v upřednostňování místních druhů ulovených udržitelným způsobem, případně ryb pocházejících z populací, které nejsou loveny nadměrně a široce prodávány; domnívá se, že je pro tento účel nezbytné podporovat, ve spolupráci s příslušnými zúčastněnými subjekty, účinný a spolehlivý systém zpětné vysledovatelnosti a označování, mj. s cílem informovat spotřebitele a bojovat proti podvodům v potravinářství;

Úterý, 13. června 2017

75. domnívá se, že je třeba nastolit rovnováhu mezi spravedlivou hospodářskou soutěží, požadavky spotřebitelů, udržitelností rybolovu a zachováním pracovních míst; zdůrazňuje, že aby bylo možné čelit výzvám a zlepšit situaci ve Středozemním moři, je zapotřebí komplexní přístup a silná politická vůle všech středomořských států;
76. vítá kampaň MedFish4Ever, kterou zahájila Komise s cílem informovat veřejnost o situaci ve Středozemním moři;
77. domnívá se, že školy, nemocnice a další veřejná zařízení by měly být zásobovány rybami z místního rybolovu;
78. zdůrazňuje, že s ohledem na tento nový scénář a všechny tyto nové faktory, které se v oblasti Středozemního moře vzájemně propojují, je nutné, aby bylo pro Středomoří nařízení Rady (ES) č. 1967/2006 revidováno s cílem přizpůsobit je současné situaci;
79. zdůrazňuje, že nařízení Rady (ES) č. 1967/2006 je třeba revidovat, zejména část, která poukazuje na zákaz používání určitých tradičních zařízení (např. zákaz používání tenatových sítí mimo kategorii komerčního rybolovu), a ustanovení týkající se konkrétních vlastností rybolovných zařízení, jako jsou výška či velikost ok rybolovných sítí a hloubka a vzdálenost od pobřeží, v nichž mohou být tato zařízení používána;

o

o o

80. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.
-

Středa, 14. června 2017

P8_TA(2017)0260

Potřeba vypracovat strategii EU pro odstranění rozdílu ve výši důchodů žen a mužů a předcházení tomuto rozdílu

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. června 2017 o potřebě vypracovat strategii Evropské unie pro odstranění rozdílu ve výši důchodů žen a mužů a předcházení tomuto rozdílu (2016/2061(INI))

(2018/C 331/08)

Evropský parlament,

- s ohledem na článek 2 a čl. 3 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii,
- s ohledem na články 8, 151, 153 a 157 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU),
- s ohledem na Listinu základních práv Evropské unie, zejména na ustanovení o sociálních právech a o rovnosti žen a mužů,
- s ohledem na články 22 a 25 Všeobecné deklarace lidských práv,
- s ohledem na obecnou připomínku č. 16 Výboru OSN pro hospodářská, sociální a kulturní práva k rovnosti mužů a žen při využívání hospodářských, sociálních a kulturních práv (článek 3 Mezinárodního paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech) ⁽¹⁾ a obecnou připomínku č. 19 Výboru OSN pro hospodářská, sociální a kulturní práva k právu na sociální zabezpečení (článek 9 Mezinárodního paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech) ⁽²⁾,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 3. března 2010 nazvané „Evropa 2020: Strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění (COM(2010)2020),
- s ohledem na čl. 4 odst. 2, čl. 4 odst. 3, články 12, 20 a 23 Evropské sociální charty,
- s ohledem na závěry Evropského výboru pro sociální práva ze dne 5. prosince 2014 ⁽³⁾,
- s ohledem na směrnici Rady 79/7/EHS ze dne 19. prosince 1978 o postupném zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti sociálního zabezpečení ⁽⁴⁾,
- s ohledem na směrnici Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání ⁽⁵⁾,
- s ohledem na směrnici Rady 2004/113/ES ze dne 13. prosince 2004, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s muži a ženami v přístupu ke zboží a službám a jejich poskytování ⁽⁶⁾,
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006 o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ 11. srpna 2005, E/C.12/2005/4.

⁽²⁾ 4. února 2008, E/C.12/GC/19.

⁽³⁾ XX-3/def/GRC/4/1/EN.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 6, 10.1.1979, s. 24.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 303, 2.12.2000, s. 16.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 373, 21.12.2004, s. 37.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 204, 26.7.2006, s. 23.

Středa, 14. června 2017

- s ohledem na plán Komise ze srpna 2015 o novém začátku s cílem řešit problém rovnováhy mezi pracovním a soukromým životem, kterému čelí pracující rodiny,
- s ohledem na pracovní dokument útvarů Komise ze dne 3. prosince 2015 nazvaný „Strategický závazek ohledně rovnosti žen a mužů v letech 2016–2019“ (SWD(2015)0278), a zejména jeho cíl 3.2,
- s ohledem na své usnesení ze dne 13. září 2011 o situaci žen blížících se důchodovému věku ⁽¹⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 25. října 2011 o situaci matek samoživitelek ⁽²⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 24. května 2012 obsahující doporučení Komisi k uplatňování zásady stejného odměňování žen a mužů za stejnou či rovnocennou práci ⁽³⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 12. března 2013 o dopadech hospodářské krize na rovnost mužů a žen a na práva žen ⁽⁴⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 10. března 2015 o pokroku v oblasti rovnosti žen a mužů v Evropské unii v roce 2013 ⁽⁵⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 9. června 2015 o strategii EU pro rovnost žen a mužů pro období po roce 2015 ⁽⁶⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 8. října 2015 o uplatňování směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006 o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání ⁽⁷⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 13. září 2016 o vytvoření podmínek na trhu práce příznivých pro rovnováhu mezi pracovním a soukromým životem ⁽⁸⁾,
- s ohledem na závěry Rady ze dne 18. června 2015 o rovných příležitostech pro ženy a muže z hlediska příjmů: odstranění rozdílu ve výši důchodů žen a mužů,
- s ohledem na prohlášení trojice předsednictví EU (Nizozemsko, Slovensko a Malta) ze dne 7. prosince 2015 o rovnosti žen a mužů,
- s ohledem na Evropský pakt pro rovnost žen a mužů (2011–2020), který přijala Rada dne 7. března 2011,
- s ohledem na studii zadanou tematickou sekcí Občanská práva a ústavní záležitosti nazvanou „The gender pension gap: differences between mothers and women without children“ (Rozdíly ve výši důchodu mezi ženami a muži: rozdíly mezi matkami a bezdětnými ženami, 2016) a studii Evropské komise „The Gender Gap in Pensions in the EU“ (Rozdíly ve výši důchodu mezi ženami a muži v EU, 2013),
- s ohledem na článek 52 jednacího řádu,
- s ohledem na zprávu Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví a stanovisko Výboru pro zaměstnanost a sociální věci (A8-0197/2017),

⁽¹⁾ Úř. věst. C 51 E, 22.2.2013, s. 9.

⁽²⁾ Úř. věst. C 131 E, 8.5.2013, s. 60.

⁽³⁾ Úř. věst. C 264 E, 13.9.2013, s. 75.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 36, 29.1.2016, s. 6.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 316, 30.8.2016, s. 2.

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 407, 4.11.2016, s. 2.

⁽⁷⁾ Přijaté texty, P8_TA(2015)0351.

⁽⁸⁾ Přijaté texty, P8_TA(2016)0338.

Středa, 14. června 2017

- A. vzhledem k tomu, že v roce 2015 činil v EU rozdíl ve výši důchodů žen a mužů, který je možné definovat jako rozdíl mezi průměrnou výší důchodu (před odečtením daní) žen ve srovnání s muži, 38,3 % ve věkové skupině osob starších 65 let a za posledních 5 let se v polovině členských států zvýšil; vzhledem k tomu, že finanční krize posledních několika let negativně ovlivňuje platy a důchody mnoha žen; vzhledem k tomu, že v některých členských státech nemá 11 až 36 % žen vůbec žádný přístup k důchodu;
- B. vzhledem k tomu, že rovnost žen a mužů je jednou ze společných a základních zásad zakotvených v článku 2 a v čl. 3 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii, článku 8 SFEU a článku 23 Listiny základních práv Evropské unie; vzhledem k tomu, že rovnost žen a mužů by měla být rovněž začleňována do všech politik, iniciativ, programů a činností EU;
- C. vzhledem k tomu, že ženy jsou s ohledem na výši důchodů ve většině členských států EU méně zabezpečeny než muži a jsou zároveň nadměrně zastoupeny v kategorii nejchudších důchodců a nedostatečně zastoupeny v kategorii důchodců nejbohatších;
- D. vzhledem k tomu, že tyto rozdíly jsou nepřijatelné a měly by se snížit a všechny příspěvky na důchodové pojištění by měly být v EU započítávány a odváděny genderově neutrálním způsobem, neboť jednou ze zásad, na nichž je EU založena, je rovnost žen a mužů, a jedním z jejich základních práv, zakotvených v Listině základních práv EU, je právo všech lidí na důstojný život;
- E. vzhledem k tomu, že v zemích EU-28 závisí každá čtvrtá osoba na svém důchodu jako na hlavním zdroji příjmů a že výrazný nárůst počtu osob v důchodovém věku kvůli prodlužování střední délky života a obecnému stárnutí obyvatelstva povede k tomu, že v roce 2060 bude počet lidí v této kategorii dvojnásobný;
- F. vzhledem k tomu, že v důsledku demografických změn bude v budoucnu muset stále se zmenšující počet aktivních zaměstnanců přispívat na stále více důchodců, z čehož vyplývá, že bude nabývat na významu jak soukromé, tak zaměstnanecké penzijní pojištění;
- G. vzhledem k tomu, že cílem důchodových systémů je zabezpečit ekonomickou nezávislost, která má rozhodující význam pro rovnost žen a mužů, a také to, aby systémy sociálního zabezpečení v členských státech zajistily všem občanům EU důstojný a odpovídající důchodový příjem a přijatelnou životní úroveň a ochránit je před rizikem chudoby v důsledku různých faktorů či sociálního vyloučení, aby se tak zaručilo jejich aktivní zapojení do společenského, kulturního a politického života a důstojný život ve stáří a občané se mohli nadále podílet na chodu společnosti;
- H. vzhledem k tomu, že rostoucí individuální odpovědnost za rozhodnutí o úsporách, s nimiž se pojí různá rizika, také znamená, že jednotlivci musí být o dostupných možnostech a s tím spojených rizicích jasně informováni; vzhledem k tomu, že je nutné poskytnout ženám i mužům, ale zejména ženám, podporu při zvyšování úrovně jejich finanční gramotnosti, aby byli schopni činit v této stále složitější oblasti informovaná rozhodnutí;
- I. vzhledem k tomu, že rozdíl ve výši důchodů ještě zhoršuje situaci žen, pokud jde o jejich ekonomickou zranitelnost a ponechává je napospas sociálnímu vyloučení, trvalé chudobě a ekonomické závislosti, zejména na jejich manželech či jiných rodinných příslušnících; vzhledem k tomu, že rozdíl v odměňování a výši důchodů se projevuje mnohem silněji u žen s vícečetným znevýhodněním nebo příslušnic rasových, etnických, náboženských a jazykových menšin, protože jsou často zaměstnány v profesích, které vyžadují méně dovedností a menší odpovědnost;
- J. vzhledem k tomu, že důchody spojené s individuálními spíše než odvozenými právy by mohly pomoci zaručit ekonomickou nezávislost všech osob, snížit překážky pro účast na formálním zaměstnání a minimalizovat genderové stereotypy;

Středa, 14. června 2017

- K. vzhledem k tomu, že ženy mívají kvůli delší střední délce života po dobu svého důchodu v průměru vyšší potřeby příjmů než muži; vzhledem k tomu, že k tomuto dodatečnému příjmu by mohly mít přístup na základě mechanismů pozůstalostních důchodů;
- L. vzhledem k tomu, že nedostatek srovnatelných, úplných, spolehlivých a pravidelně aktualizovaných údajů, které by umožňovaly vyhodnotit velikost rozdílů mezi důchody a váhu jednotlivých faktorů, které k nim přispívají, vede k nejistotě ohledně toho, které prostředky by byly v boji proti těmto rozdílům nejefektivnější;
- M. vzhledem k tomu, že ve srovnání s průměrem kategorie všech osob starších 65 let je tento rozdíl vyšší ve věkové kategorii 65–74 let (kde přesahuje 40 %), a to především z důvodu převodu nároků, např. těch souvisejících s ovdověním, které existují v některých členských státech;
- N. vzhledem k tomu, že zmrazení a škrty v důchodech zvyšují riziko chudoby ve stáří, zejména v případě žen; vzhledem k tomu, že podíl starších žen ohrožených chudobou a sociálním vyloučením dosahoval v roce 2014 výše 20,2 % v porovnání se 14,6 % mužů a že v roce 2050 by mohl podíl osob starších 75 let ohrožených chudobou dosáhnout ve většině členských států 30 %;
- O. vzhledem k tomu, že osoby starší 65 let disponují příjmy ve výši téměř 94 % celkového průměru obyvatelstva; vzhledem k tomu, že okolo 22 % žen starších 65 let se přesto nachází pod prahovou hodnotou ohrožení chudobou;
- P. vzhledem k tomu, že za průměrným rozdílem ve výši důchodů v EU v roce 2014 se skrývají velké rozdíly mezi členskými státy; vzhledem k tomu, že pro srovnání nejnižší rozdíl ve výši důchodů mužů a žen činil 3,7 % a nejvyšší 48,8 %, přičemž ve 14 členských státech je tento rozdíl vyšší než 14 %;
- Q. vzhledem k tomu, že mezi členskými státy existují velké rozdíly v podílu obyvatel, kteří pobírají důchod, jež se v roce 2013 pohyboval mezi 15,1 % na Kypru a 31,8 % v Litvě, zatímco hlavními příjemci důchodů v roce 2013 byly ve většině členských státech EU ženy;
- R. vzhledem k tomu, že tento rozdíl ve výši důchodů, jenž je způsoben mnoha faktory, dokládá nerovnováhu v situaci žen a mužů, pokud jde o jejich profesní dráhu a rodinný život, jejich možnosti přispívat do systému důchodového zabezpečení, jejich pozici v rodině a metody výpočtu výše důchodů, jež jsou zakotveny v příslušném důchodovém systému; vzhledem k tomu, že se do něho promítá také segregace na trhu práce a vyšší podíl žen pracujících na částečný úvazek, za nižší hodinovou mzdu, s faktorem přerušení kariéry a menším počtem odpracovaných let v důsledku neplacené práce, kterou ženy a matky vykonávaly poskytováním péče ve svých rodinách; vzhledem k tomu, že rozdíl ve výši důchodů by měl být chápán jako klíčový ukazatel genderové nerovnosti na trhu práce, a to tím spíše, že stávající rozdíl ve výši důchodů mužů a žen je velmi blízko celkovému rozdílu ve výdělcích (39,7 % v roce 2015);
- S. vzhledem k tomu, že úplná míra rozdílů v důchodech coby úhrnu všech nerovnováh a nerovností mezi situací žen a mužů, které vznikají po celou dobu jejich profesní dráhy a odrážejí se v prvním a druhém důchodovém pilíři, pokud jde například o celoživotní přístup k moci a finančním prostředkům, může být zkrácena existencí nápravných mechanismů;
- T. vzhledem k tomu, že bez ohledu na to, kdy rozdíl ve výši důchodů zkoumáme, vždy se v něm odrážejí sociální podmínky a podmínky na trhu práce, které sahají několik desetiletí do minulosti; vzhledem k tomu, že tyto podmínky podléhají změnám, někdy značným, které budou mít dominový efekt na potřeby různých generací žen v důchodu;
- U. vzhledem k tomu, že rozdíl ve výši důchodů má odlišná specifika v závislosti na osobním stavu, společenském postavení a rodinném stavu či poměrech dotčené důchodkyně; vzhledem k tomu, že za těchto okolností nemusí jednotný přístup nutně vést k nejlepším výsledkům;

Středa, 14. června 2017

- V. vzhledem k tomu, že obzvláště zranitelné jsou domácnosti rodičů samoživitelů, jelikož představují 10 % všech domácností s nezaopatřenými dětmi a 50 % z nich je ohroženo chudobou a sociálním vyloučením, což je dvojnásobná míra oproti obyvatelstvu jako celku; vzhledem k tomu, že existuje jasná souvislost mezi rozdílem ve výši důchodu a počtem dětí vychovaných během života, a vzhledem k tomu, že rozdíly ve výši důchodů mužů a žen jsou mnohem větší v případě vdáných žen a matek než v případě svobodných bezdětných žen; vzhledem k tomu, že nerovnosti zakoušené matkami, zejména matkami samoživitelkami, pravděpodobně ještě vzrostou, jakmile tyto ženy odejdou do důchodu;
- W. vzhledem k tomu, že těhotenství a rodičovská dovolená často vede matky, které představují 79,76 % osob snižujících si pracovní úvazek z důvodu péče o děti ve věku nižším osmi let, k tomu, aby přijímaly zaměstnání s nízkou mzdou nebo na částečný úvazek nebo aby svou kariéru kvůli péči o děti nežádoucím způsobem přerušily; vzhledem k tomu, že mateřské dovolené, otcovské dovolené a rodičovské dovolené jsou nezbytnými a nepostradatelnými nástroji pro lepší sdílení úkolů souvisejících s péčí o děti, jimiž se také docílí lepšího skloubení rodinného a pracovního života a u žen se maximálně omezí přerušování kariéry;
- X. vzhledem k tomu, že u otců se počet jejich dětí na výši odměny a následně i důchodových nárocích neodráží, nebo se dokonce odráží pozitivně;
- Y. vzhledem k tomu, že míra nezaměstnanosti žen se podceňuje, neboť mnohé ženy nejsou vedeny jako nezaměstnané, zejména ženy, které žijí ve venkovských nebo odlehlých oblastech, z nichž mnohé se věnují pouze domácím pracím a péči o děti; vzhledem k tomu, že tato skutečnost je příčinou nerovností v jejich důchodech;
- Z. vzhledem k tomu, že páry, v nichž oba rodiče chtějí pracovat na plný úvazek, se v důsledku tradičních způsobů organizace práce setkávají s obtížemi, chtějí-li dosáhnout harmonického sladění rodinného a pracovního života;
- AA. vzhledem k tomu, že důchodové kredity pro muže a ženy jako určitá forma dávek pobíraných za péči o děti nebo rodinné příslušníky by mohly pomoci zabránit tomu, aby přerušování pracovní kariéry z důvodu péče měla negativní dopad na důchod, a že je žádoucí, aby se tyto systémy rozšířily nebo posílily ve všech členských státech;
- AB. vzhledem k tomu, že důchodové kredity vztahující se na **různé** formy práce by mohly pomoci všem pracovníkům, aby získali důchod;
- AC. vzhledem k tomu, že navzdory určitým snahám o nápravu této situace míra zaměstnanosti žen stále nedosahuje míry stanovené v cílech strategie Evropa 2020 a je nadále mnohem nižší než u mužů; vzhledem k tomu, že zvyšující se účast žen na trhu práce přispívá k úsilí o snížení rozdílů mezi výší důchodů žen a mužů v EU, neboť mezi účastí na trhu práce a výší důchodu existuje přímá souvislost; vzhledem k tomu, že z údajů o míře zaměstnanosti ovšem nelze vyčíst nic o délce ani typu zaměstnání, a jediné, co se z nich můžeme dovědět, tak jsou informace o výši mezd a důchodů;
- AD. vzhledem k tomu, že počet odpracovaných let má přímý dopad na důchodový příjem; vzhledem k tomu, že délka profesní aktivity je u žen v průměru o více než deset let kratší než u mužů, a vzhledem k tomu, že u žen, jež vykážou profesní aktivitu kratší než čtrnáct let, je rozdíl v důchodu dvakrát větší (64 %) než u žen, jejichž profesní aktivita je delší (32 %);
- AE. vzhledem k tomu, že u žen **je** více než u mužů pravděpodobné, že budou přerušovat kariéru, využívat nestandardních forem zaměstnání, pracovat na částečný úvazek (32 % žen ve srovnání s 8,2 % mužů) nebo že budou mít neplacenou práci, zejména pokud pečují o děti a příbuzné a spočívá na nich téměř výlučná odpovědnost za poskytování péče a domácí práce kvůli přetrvávajícím genderovým nerovnostem, což jde všechno na úkor jejich důchodů;
- AF. vzhledem k tomu, že investice do škol, předškolního vzdělávání, vysokých škol a péče o starší osoby mohou pomoci dosáhnout lepší rovnováhy mezi pracovním a osobním životem a v dlouhodobém měřítku mohou vést nejen k vytváření pracovních míst, ale také k tomu, že získají vysoce kvalitní pracovní místa a setrvají tak na trhu práce déle, což se v dlouhodobém horizontu pozitivně odrazí na jejich důchodech;

Středa, 14. června 2017

- AG. vzhledem k tomu, že neformální péče patří k základním pilířům naší společnosti a ve velké míře ji vykonávají ženy, přičemž tato nerovnost se rovněž odráží v rozdílu mezi důchody žen a mužů; vzhledem k tomu, že tento typ neviditelné práce není dostatečně uznáván, zejména při posuzování důchodových nároků;
- AH. vzhledem k tomu, že v EU stále přetrvávají velké rozdíly v platech mezi ženami a muži; vzhledem k tomu, že v roce 2014 činil tento rozdíl 16,3 %, a to především kvůli diskriminaci a segregaci, jež vedou k tomu, že jsou ženy nadměrně zastoupeny v odvětvích, v nichž je nižší platové ohodnocení než v těch, kde převažují muži; vzhledem k tomu, že k rozdílu v platech mezi ženami a muži přispívají i jiné faktory, např. přerušování kariéry či nedobrovolné přijetí zaměstnání na zkrácený úvazek za účelem sloučení pracovních a rodinných povinností, stereotypy, podhodnocování práce žen a rozdíly v dosaženém vzdělání a v pracovních zkušenostech;
- AI. vzhledem k tomu, že článek 151 SFEU uznává, že cílem EU je zajistit přiměřenou sociální ochranu; vzhledem k tomu, že za tím účelem by EU měla podpořit členské státy prostřednictvím doporučení týkajících se zlepšování ochrany starších osob, které z důvodu svého věku nebo osobní situace mají nárok na pobírání důchodu;
- AJ. vzhledem k tomu, že posilování vazby mezi příspěvky do důchodového systému a příjmy spolu se zvyšováním úlohy druhého a třetího pilíře v organizaci důchodových systémů vede k tomu, že se riziko, že se do rozdílu ve výši důchodů promítnou genderové faktory, přesouvá na soukromé subjekty;
- AK. vzhledem k tomu, že reformy důchodových systémů uvedené v bílé knize o důchodech Evropské komise z roku 2012 postrádají posouzení dopadů na rovnost žen a mužů *ex ante* a *ex post*;
- AL. vzhledem k tomu, že organizace veřejných systémů sociálního zabezpečení a důchodových systémů spadá do výlučné pravomoci členských států; vzhledem k tomu, že EU má v oblasti důchodového zabezpečení především podpůrné pravomoci, a to zejména na základě článku 153 SFEU;

Obecné poznámky

1. žádá Komisi, aby úzce spolupracovala s členskými státy při vytváření strategie, jejímž cílem je odstranit rozdíly ve výši důchodů mezi ženami a muži v Evropské unii, a pomohla jim v tomto ohledu zavést obecné zásady;
2. schvaluje a podporuje výzvu Rady k přijetí nové iniciativy Komise, na jejímž základě bude stanovena strategie pro rovnost mužů a žen pro období 2016–2020, která bude mít podobu sdělení, jako tomu bylo u předchozích strategií, a k rozšíření strategického zapojení EU v oblasti rovnosti mužů a žen a spojení se strategií Evropa 2020;
3. je toho názoru, že tato strategie by nejen měla usilovat o nápravu důsledků rozdílů ve výši důchodů na úrovni členských států, zejména v případě nejzranitelnějších skupin, ale zároveň jí zabránit v budoucnu tím, že bude bojovat proti jejich základním příčinám, jako je nerovné postavení žen a mužů na trhu práce, pokud jde o mzdy, kariérní postup a příležitosti k zaměstnání na plný úvazek, ale i segregace na trhu práce; vybízí v tomto ohledu k mezivládnímu dialogu a sdílení osvědčených postupů mezi členskými státy;
4. zdůrazňuje, že má-li být strategie úspěšná, je nezbytný mnohostranný přístup, jenž musí kombinovat činnosti v rámci různých politik, jejichž cílem je zlepšení genderové rovnosti, a zahrnovat přístup k důchodům zohledňující celý profesní život jedinců, zabývat se jak nerovnostmi mezi ženami a muži, pokud jde o úroveň zaměstnanosti, profesní dráhu a možnost hrazení příspěvků do důchodového systému, tak i nerovnostmi plynoucími z organizace důchodových systémů; vyzývá Komisi a členské státy, aby navázaly na závěry Rady ze dne 18. června 2015 nazvané „Rovné příležitosti pro ženy a muže z hlediska příjmů: odstranění rozdílů ve výši důchodů žen a mužů“;
5. připomíná důležitou úlohu sociálních partnerů v diskusi o otázkách týkajících se minimální mzdy za současného dodržení zásady subsidiarity; zdůrazňuje významnou úlohu odborů a kolektivního vyjednávání při dosahování toho, aby starší osoby měly přístup k veřejným důchodům v souladu se zásadami mezigenerační solidarity a rovnosti žen a mužů; poukazuje na to, že je důležité, aby sociální partneři byli bráni v úvahu při přijímání politických rozhodnutí, jež mění

Středa, 14. června 2017

významné právní aspekty podmínek způsobilosti určujících nárok na důchod; vyzývá EU a členské státy, aby ve spolupráci se sociálními partnery a organizacemi zabývajícími se rovností žen a mužů stanovily a prováděly politiky zaměřené na odstranění rozdílů v odměňování žen a mužů; doporučuje, aby členské státy doplňkově k těmto snahám zvážily pravidelné sledování oblasti mezd;

6. vyzývá členské státy, aby zavedly důstojná a chudobě zabraňující opatření pro pracovníky, jimž zdravotní stav neumožňuje pracovat až do dosažení zákonem stanoveného důchodového věku; podporuje zachování předčasného odchodu do důchodu pro pracovníky, kteří jsou vystaveni namáhavým nebo rizikovým pracovním podmínkám; domnívá se, že zvýšení míry zaměstnanosti prostřednictvím kvalitních pracovních míst by mohlo pomoci výrazně zmírnit budoucí nárůst počtu lidí neschopných pracovat až do zákonem stanoveného důchodového věku, a tím zmírnit finanční zátěž stárnutí;

7. je hluboce znepokojen dopadem doporučení pro jednotlivé země v důsledku úsporných opatření na důchodové systémy a jejich udržitelnost a přístup k příspěvkovým důchodům v rostoucím počtu členských států, jakož i negativními dopady, které mají doporučení pro jednotlivé země na úrovni příjmů a sociální transfery potřebné k odstranění chudoby a sociálního vyloučení;

8. zdůrazňuje, že zásada subsidiarity se musí přísně uplatňovat i v otázkách důchodů;

Účinnější kroky proti rozdílům ve výši důchodů prostřednictvím hodnocení a zvyšování povědomí

9. vyzývá členské státy a Komisi, aby ve spolupráci s Eurostatem a Evropským institutem pro rovnost žen a mužů (EIGE) nadále rozdílů ve výši důchodů mužů a žen prověřovaly s cílem vytvořit v tomto ohledu formální a spolehlivé ukazatele a aby identifikovaly jednotlivé faktory vedoucí ke vzniku tohoto rozdílu za účelem sledování a stanovení jasných cílů pro jeho snížení a aby o tom podávaly zprávy Evropskému parlamentu; vyzývá členské státy, aby Eurostatu poskytovaly každoroční statistické údaje týkající se rozdílů v odměňování a výši důchodů žen a mužů, aby bylo možné posoudit vývoj situace v celé EU a prostředky, jak záležitost řešit;

10. vyzývá Komisi, aby důkladně prozkoumala dopady doporučení z bílé knihy z roku 2012 týkající se důchodů, která jsou zaměřena na boj proti příčinám rozdílů ve výši důchodu žen a mužů, na nejzranitelnější skupiny, zejména ženy, aby mohla vypracovat formální ukazatel rozdílů ve výši důchodu žen a mužů a provádět systematické sledování; žádá, aby bylo provedeno odpovídající hodnocení a sledování dopadu dosud provedených doporučení nebo opatření na muže a ženy; vyzývá Komisi, aby podporovala vypracovávání statistik a výzkumů zaměřených na ženy a muže s cílem zlepšit sledování a hodnocení účinků důchodových reforem na blahobyt a zdraví žen;

11. vybízí členské státy, aby prosazovaly boj proti rozdílům ve výši důchodů mužů a žen v rámci svých sociálních politik prostřednictvím zvyšování povědomí o této problematice mezi příslušnými subjekty přijímajícími rozhodnutí a tvorbou programů, jejichž cílem bude zvyšovat informovanost žen o důsledcích tohoto jevu a poskytovat jim nástroje, které jim umožní vytváření strategií pro financování svého důchodu, jež budou dlouhodobé, udržitelné a uzpůsobené jejich konkrétním potřebám, jakož i přístup žen k druhému a třetímu důchodovému pilíři, zejména ve feminizovaných odvětvích, v nichž může být míra zavádění nízká; vyzývá Komisi a členské státy, aby rozšiřovaly a dále zvyšovaly povědomí veřejnosti o stejné odměně pro muže a ženy, o rozdílech v důchodech žen a mužů a o přímé i nepřímé diskriminaci žen v práci;

12. připomíná, že s cílem umožnit srovnání na úrovni EU je třeba jasně a jednotně definovat pojmy, jako jsou „rozdíly v odměňování žen a mužů“ či „rozdíly ve výši důchodu žen a mužů“;

13. vyzývá členské státy a orgány Unie, aby podporovaly studie o dopadech genderových rozdílů na důchody a finanční závislost žen; tyto studie by měly přihlížet k problémům jako stárnutí populace, rozdílů ve zdravotním stavu a naději na dožití u žen a mužů, druhy změn v rodinných strukturách, zvýšení počtu jednočlenných domácností a rozdílů v osobních situacích žen; vyzývá je také, aby vypracovaly možné strategie, jak rozdílů ve výši důchodů mezi ženami a muži odstranit;

Středa, 14. června 2017

Snižování nerovností v oblasti rozsahu příspěvků do důchodového systému

14. vyzývá Evropskou komisi a členské státy, aby dohlížely na řádné provádění a systematické sledování pokroku evropských právních předpisů bojujících proti přímé či nepřímé diskriminaci na základě pohlaví, aby v případě jejich neplnění zahajovaly postupy pro nesplnění povinnosti i případné přezkumy s cílem zaručit rovnost, pokud jde o možnosti žen a mužů přispívat do důchodového systému;

15. jednoznačně odsuzuje rozdíly v odměňování žen a mužů a jejich „nevysvětlitelnou“ složku vyplývající z diskriminace na pracovišti a opakuje svou výzvu, aby byla podrobena přezkumu směrnice 2006/54/ES, která byla jasně a dostatečně provedena pouze ve dvou členských státech, s cílem zajistit větší rovnost žen a mužů v oblasti zaměstnání a platového ohodnocení, za použití zásady stejné odměny mužů a žen za stejnou nebo rovnocennou práci, která byla zaručena Smlouvou již při založení EHS;

16. vyzývá členské státy a Komisi, aby podnikly kroky s cílem zajistit uplatňování zásad zákazu diskriminace a rovnosti na trhu práce a v přístupu k zaměstnání, a zejména aby přijaly opatření v oblasti sociální ochrany s cílem zajistit, aby odměny a sociální nároky žen, včetně důchodů, byly v souladu se zásadou stejné odměny pro ženy a muže za stejnou nebo rovnocennou práci; žádá členské státy, aby zavedly odpovídající opatření s cílem zamezit porušování zásady stejné odměny pro ženy a muže za stejnou a rovnocennou práci;

17. naléhavě vyzývá členské státy, zaměstnavatele a odborové organizace, aby navrhly a využívaly konkrétní a vhodné nástroje pro hodnocení pracovních pozic s cílem stanovit práci stejné hodnoty, a zajistit tak rovné odměňování mužů i žen, a tím v budoucnosti i rovné důchody; vybízí firmy, aby prováděly výroční audity rovného odměňování, aby tyto údaje s maximální transparentností zveřejňovaly a aby zmenšily rozdíl ve výši mezd mužů a žen;

18. vyzývá Evropskou komisi a členské státy, aby řešily horizontální a vertikální segregaci na trhu práce tím, že budou odstraňovat nerovnosti mezi muži a ženami a diskriminaci v zaměstnání a vybízet ženy a dívky, především prostřednictvím vzdělávacích programů a zvyšování povědomí, k volbě studia, povolání či profesní dráhy v inovačních odvětvích vykazujících růst, ve kterých v dnešní době kvůli přetrvávajícím stereotypům převažují muži;

19. vyzývá Komisi a členské státy, aby s cílem zvýšit míru ekonomické nezávislosti žen dnes i v budoucnosti nabízely ženám lepší pobídky k tomu, aby pracovaly déle a pracovní činnost přerušovaly na kratší dobu;

20. v souvislosti s nárůstem v přesunu odpovědnosti z důchodových systémů na systémy financování z osobních zdrojů připomíná, že je důležité zajistit, aby nedocházelo k diskriminaci v přístupu k finančním službám spadajícím do oblasti působnosti směrnice 2004/113/ES a aby byl tento přístup založen na pojistně matematických kritériích stejného přístupu k oběma pohlavím; konstatuje, že uplatnění pravidla stejného přístupu k oběma pohlavím napomůže tomu, jak u žen a mužů snížit rozdíl ve výši důchodů; vyzývá členské státy a Komisi, aby s přihlédnutím k zásadám EU týkajícím se nediskriminace a rovnosti žen a mužů zvýšily transparentnost, přístup k informacím a jistotu účastníků a příjemců zaměstnaneckých penzijních pojištění;

21. zdůrazňuje, že Soudní dvůr Evropské unie dal jasně najevo, že zaměstnanecké penzijní plány mají být považovány za odměnu, a proto se zásada rovného zacházení vztahuje i na tyto plány;

22. vyzývá členské státy, aby věnovaly zvláštní pozornost ženám, které mnohdy nezískaly nárok na důchod, a postrádají tudíž hospodářskou nezávislost, zejména v případě rozvodu;

Snižování nerovností mezi ženami a muži v souvislosti s profesní dráhou

23. vítá skutečnost, že Komise reagovala na výzvu Evropského parlamentu k lepšímu sladění pracovního a soukromého života předložením nelegislativních návrhů a jednoho legislativního návrhu, kterým se vytváří několik druhů dovolené s cílem řešit problémy 21. století; zdůrazňuje, že návrhy Komise jsou dobrým základem pro splnění očekávání evropských občanů; vyzývá všechny orgány, aby co nejdříve tento balíček realizovaly;

Středa, 14. června 2017

24. vyzývá členské státy, aby jednaly v souladu s právními předpisy o právech žen na mateřské dovolené a aby dodržování těchto předpisů vymáhaly, a zajistily tak, že ženy nebudou z hlediska důchodu znevýhodňovány jen proto, že se během svého pracovního života staly matkami;

25. vyzývá členské státy, aby zvážily, zda zpřístupnit zaměstnancům možnost vyjednávat o dobrovolných flexibilních pracovních ujednáních, včetně modelů tzv. smart working, v souladu s vnitrostátními zvyklostmi a nezávisle na věku dětí nebo rodinné situaci, což by umožnilo ženám a mužům lépe skloubit rodinný a pracovní život tak, aby nebyli nuceni upřednostňovat jeden z nich, ujmou-li se pečovatelských povinností;

26. bere na vědomí návrh Komise na to, aby směrnice o rovnováze mezi pracovním a soukromým životem rodičů a pečujících osob obsahovala možnost pečovatelské dovolené, a připomíná svůj požadavek, aby byly zajištěny přiměřené odměny a sociální ochrana; vyzývá členské státy, aby na základě sdílení osvědčených postupů, ku prospěchu žen i mužů, zavedly „započitatelná období péče o závislé osoby“ s cílem kompenzovat přerušení kariéry kvůli neformální péči o rodinného příslušníka i období formální dovolené za účelem péče, jako je mateřská, otcovská a rodičovská dovolená, a spravedlivě je zhodnocovat při výpočtu nároku na důchod; zdůrazňuje, že tyto kredity je třeba udělovat za krátká a pevně stanovená období, aby se nezaváděly další stereotypy a nerovnosti;

27. vyzývá členské státy, aby navrhly strategie pro uznání významu neformální péče poskytované rodinným příslušníkům a dalším závislým osobám a toho, aby byly mezi ženami a muži spravedlivě sdíleny, jelikož nedostatečné sdílení je potenciální příčinou přerušení profesní dráhy a nejisté práce pro ženy, což ohrožuje jejich nároky na důchod; v této souvislosti zdůrazňuje význam pobídek, jež podnítl může k čerpání rodičovské a otcovské dovolené;

28. vyzývá členské státy, aby umožnily nástup zaměstnance po mateřské nebo rodičovské dovolené zpět do srovnatelného pracovního poměru;

29. připomíná, že náležité rovnováhy mezi rodinným a pracovním životem mohou ženy a muži dosáhnout pouze tehdy, budou-li na místní úrovni k dispozici vysoce kvalitní, cenově dostupná a přístupná pečovatelská zařízení a služby pro děti, seniory a jiné závislé rodinné příslušníky a bude-li podporováno rovnoměrné rozdělení odpovědnosti, nákladů a péče; vyzývá členské státy, aby zvýšily investice do služeb pro děti; zdůrazňuje, že je třeba, aby ve venkovských oblastech byla k dispozici zařízení péče o děti, a naléhavě žádá Komisi, aby podporovala členské státy, a to i prostřednictvím poskytování dostupných finančních prostředků EU, při vytváření těchto zařízení ve formě, která bude přístupná všem; vyzývá členské státy, aby nejen co nejrychleji splnily barcelonské cíle, a to nejpозději do roku 2020, ale aby rovněž stanovily podobné cíle pro služby dlouhodobé péče, a zároveň daly rodinám, které dávají přednost jiným modelům výchovy dětí, možnost svobodně si vybrat; blahopřeje těm členským státům, které již obou souborů uvedených cílů dosáhly;

Dopady důchodových systémů na rozdíl ve výši důchodů

30. vyzývá členské státy, aby s cílem bojovat proti diskriminaci a zajistit větší transparentnost důchodových systémů členských států vyhodnotily na základě spolehlivých a srovnatelných údajů dopady svých důchodových systémů na rozdíl ve výši důchodů a na faktory, které k němu vedou;

31. zdůrazňuje, že udržitelnost důchodových systémů musí vzít v úvahu výzvy vyplývající z demografických změn, stárnutí obyvatelstva, míry porodnosti, poměru ekonomicky aktivních osob a osob ve věku příslušném pro pobírání důchodových dávek; připomíná, že situace těchto lidí je úzce spjata s počtem let, které odpracovali, a výší odvedených příspěvků;

32. vyzývá členské státy, aby urychleně provedly nezbytné strukturální změny důchodových systémů s cílem zajistit udržitelné sociální zabezpečení s ohledem na zvyšující se průměrnou délku života v EU;

33. vyzývá Komisi a členské státy, aby se důkladněji zabývaly tím, jak se může na rozdíl ve výši důchodů potenciálně projevit posun od zákonem definovaných státních důchodů k flexibilnějším mechanismům zaměstnaneckého a soukromého penzijního pojištění, ať již jde o výpočet doby odvádění příspěvků do důchodového systému, nebo o postupný odchod z trhu práce;

Středa, 14. června 2017

34. upozorňuje na rizika pro rovnost žen a mužů, která způsobuje přechod od důchodů v rámci sociálního zabezpečení na soukromě financované důchody, jelikož osobní důchody jsou založeny na individuálních příspěvcích a nekompenzují dobu strávenou péčí o děti a jiné závislé příbuzné ani období nezaměstnanosti, pracovní neschopnosti nebo invalidity; upozorňuje na skutečnost, že reformy důchodových systémů, které spojují sociální dávky s růstem a stavem trhů práce a finančních trhů, se zaměřují pouze na makroekonomické aspekty a přehlíží sociální účel vlastních důchodů;

35. vyzývá členské státy, aby odstranily prvky svých důchodových systémů a provedených reforem, které přispívají k nerovnováze v důchodech (zejména k nerovnováze mezi ženami a muži, jako je současná nerovnováha v oblasti důchodů), a vzaly přitom v úvahu dopad případných budoucích důchodových reforem na ženy a muže a aby provedly opatření k odstranění této diskriminace; zdůrazňuje, že jakékoli změny politik týkajících se důchodů by měly být posuzovány s ohledem na jejich dopad na rozdíly mezi ženami a muži a měly by být doprovázeny konkrétní analýzou porovnávající dopady navrhovaných změn na ženy a muže, což by mělo být klíčovým prvkem plánování, navrhování, provádění i vyhodnocování procesů veřejné politiky;

36. vyzývá Komisi, aby podporovala výměny osvědčených postupů s cílem identifikovat jak ty nápravné mechanismy, které jsou nejúčinnější, tak ty, jež jsou schopny bojovat proti faktorům, které k rozdílu ve výši důchodů přispívají;

37. vyzývá Komisi a členské státy, aby v důchodových systémech zavedly tarify životního pojištění založené na stejném přístupu k oběma pohlavím a zvýhodnění za péči a z toho odvozené dávky, aby mohly ženy za stejné příspěvky dostávat stejné důchody, přestože mají delší předpokládanou dobu dožití než muži, a aby střední délka života žen nesloužila jako záminka k diskriminaci, zejména při výpočtu důchodů;

38. žádá, aby byly přezkoumány všechny pobídky v rámci daňového a důchodového systému a jejich vliv na rozdíl ve výši důchodů žen a mužů, a to se zvláštním zaměřením na domácnosti, v jejichž čele stojí matky samoživitelky; vyzývá rovněž ke zrušení kontraproduktivních pobídek a k individualizaci nároků;

39. zdůrazňuje důležitou úlohu, kterou hrají pozůstalostní důchody při ochraně a zabezpečení mnoha starších žen před vyšším rizikem chudoby a sociálního vyloučení, jemuž starší ženy ve srovnání se staršími muži čelí; žádá členské státy, aby v případě nutnosti reformovaly své systémy pozůstalostních důchodů, jako jsou vdovské důchody, s cílem zabránit penalizaci neprovdaných žen; vyzývá členské státy k tomu, aby s podporou Komise zkoumaly účinky různých systémů poskytování pozůstalostních důchodů s ohledem na vysokou míru rozvodovosti, výskyt chudoby u nesezdaných párů a sociální vyloučení starších žen, a aby zvážily poskytnutí právních nástrojů k zajištění sdíleného práva na důchod v případě rozvodu;

40. zdůrazňuje skutečnost, že všichni lidé mají právo na důstojný všeobecně přístupný důchod, a připomíná článek 25 Listiny základních práv Evropské unie, ve kterém je zakotveno právo starších osob na nezávislý důstojný život, a že článek 34 Listiny uznává nárok na přístup k dávkám sociálního zabezpečení a na sociální služby, které zajišťují ochranu v případech, jako jsou mateřství, nemoc, pracovní úraz, invalidita, závislost na dlouhodobé péči nebo stáří, a v případě ztráty zaměstnání; zdůrazňuje význam veřejných systémů sociálního zabezpečení financovaných z příspěvků jakožto důležitého stavebního prvku dostatečného důchodového zabezpečení;

41. vyzývá členské státy, aby zajistily, aby muži i ženy měli šanci dosáhnout plného příspěvkového období a aby všichni měli nárok na důchod, a to s cílem odstranit rozdíl ve výši důchodů žen a mužů prostřednictvím boje proti diskriminaci na základě pohlaví v zaměstnání, úpravou vzdělávání a plánování kariéry, zlepšením rovnováhy mezi pracovním a soukromým životem a zvýšením investic do péče o děti a seniory; zastává názor, že je důležité také zavedení řádných předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci zahrnujících pracovní rizika v závislosti na pohlaví i psychosociální rizika, investice do veřejných služeb zaměstnanosti, možnost pomáhat ženám všech věkových kategorií při hledání zaměstnání a zavedení pružných pravidel pro přechod z práce do důchodu;

Středa, 14. června 2017

42. připomíná, že Výbor OSN pro hospodářská, sociální a kulturní práva ve své obecné připomínce č. 16 (2005) k rovnosti mužů a žen při využívání hospodářských, sociálních a kulturních práv uvedl, že článek 3 s ohledem na článek 9 Mezinárodního paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech mimo jiné vyžaduje, aby byl věk povinného odchodu do důchodu stejný pro muže i ženy a aby bylo zaručeno, že ženám budou vypláceny stejné dávky důchodových systémů, jak veřejných, tak soukromých;

o

o o

43. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

Středa, 14. června 2017

P8_TA(2017)0261

Zpráva Komise o Srbsku za rok 2016

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. června 2017 o zprávě Komise o Srbsku za rok 2016 (2016/2311(INI))
(2018/C 331/09)

Evropský parlament,

- s ohledem na závěry předsednictví ze zasedání Evropské rady, které se konalo v Soluni ve dnech 19. a 20. června 2003, týkající se vyhlídek zemí západního Balkánu na přistoupení k Evropské unii,
- s ohledem na rozhodnutí Rady 2008/213/ES ze dne 18. února 2008 o zásadách, prioritách a podmínkách evropského partnerství se Srbskem a o zrušení rozhodnutí 2006/56/ES ⁽¹⁾,
- s ohledem na stanovisko Komise ze dne 12. října 2011 k žádosti Srbska o členství v Evropské unii (SEC(2011)1208), rozhodnutí Evropské rady ze dne 2. března 2012 o udělení statusu kandidátské země Srbsku a rozhodnutí Evropské rady přijaté ve dnech 27. a 28. června 2013 o zahájení jednání se Srbskem,
- s ohledem na Dohodu o stabilizaci a přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Srbskou republikou na straně druhé, jež vstoupila v platnost dne 1. září 2013,
- s ohledem na rezoluci Rady bezpečnosti OSN č. 1244 (1999), na poradní stanovisko Mezinárodního soudního dvora ze dne 22. července 2010 o otázce souladu jednostranného vyhlášení nezávislosti Kosova s mezinárodním právem a na rezoluci Valného shromáždění OSN 64/298 ze dne 9. září 2010, jež vzala na vědomí obsah stanoviska Mezinárodního soudního dvora a uvítala připravenost EU napomoci dialogu mezi Srbskem a Kosovem,
- s ohledem na prohlášení a doporučení přijatá na páté schůzi Parlamentního výboru pro stabilizaci a přidružení mezi Evropskou unií a Srbskem, která se uskutečnila ve dnech 22.–23. září 2016,
- s ohledem na zprávu o politice v oblasti podnikání a průmyslu, kterou dne 7. října 2016 přijal smíšený poradní výbor občanské společnosti EU-Srbsko,
- s ohledem na závěrečnou zprávu omezené volební pozorovatelské mise OBSE/ODIHR o předčasných parlamentních volbách v Srbsku, které se konaly dne 29. července 2016,
- s ohledem na zprávu Komise o Srbsku za rok 2016 ze dne 9. listopadu 2016 (SWD(2016)0361),
- s ohledem na hodnocení Komise týkající se srbského programu hospodářských reforem (2016–2018) (SWD(2016)0137),
- s ohledem na společné závěry hospodářského a finančního dialogu mezi EU a zeměmi západního Balkánu a Tureckem ze dne 26. května 2016 (9500/2016),
- s ohledem na závěry předsednictví ze dne 13. prosince 2016,
- s ohledem na třetí zasedání Rady stabilizace a přidružení EU-Srbsko, které se konalo dne 13. prosince 2016,
- s ohledem na své usnesení ze dne 4. února 2016 o zprávě o Srbsku za rok 2015 ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 80, 19.3.2008, s. 46.

⁽²⁾ Přijaté texty, P8_TA(2016)0046.

Středa, 14. června 2017

- s ohledem na článek 52 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro zahraniční věci (A8-0063/2017),
- A. vzhledem k tomu, že jako všechny země aspirující na členství v EU musí být také Srbsko hodnoceno podle toho, do jaké míry splňuje, uplatňuje a dodržuje stejný soubor kritérií; vzhledem k tomu, že časový plán pro přistoupení se odvíjí od kvality nezbytných reforem a odhodlání k jejich provedení;
- B. vzhledem k tomu, že pokrok Srbska v oblasti dodržování zásad právního státu podle kapitol 23 a 24 a v procesu normalizace vztahů s Kosovem podle kapitoly 35 má v souladu s rámcem pro jednání i nadále zásadní význam z hlediska celkového tempa jednání;
- C. vzhledem k tomu, že Srbsko učinilo významný krok v normalizaci vztahů s Kosovem, který vyústil do podepsání první dohody o zásadách normalizace vztahů ze dne 19. dubna 2013 a dohod ze srpna 2015, že je však v tomto ohledu zapotřebí ještě mnohé učinit; vzhledem k tomu, že je naléhavě třeba učinit další kroky s cílem zabývat se všemi nevyřešenými otázkami mezi těmito dvěma zeměmi, pokročit v nich a vyřešit je;
- D. vzhledem k tomu, že Srbsko i nadále usiluje o vytvoření fungujícího tržního hospodářství a pokračuje v provádění dohody o stabilizaci a přidružení;
- E. vzhledem k tomu, že musí být plně zajištěno provádění právního rámce o ochraně menšin, zejména v oblasti vzdělávání, používání jazyka, přístupu ke sdělovacím prostředkům a bohoslužbám v menšinových jazycích, a že je rovněž zapotřebí zajistit politické zastoupení národnostních menšin na místní, regionální i celostátní úrovni;
1. vítá zahájení jednání o kapitolách 23 (Soudnictví a základní práva) a 24 (Spravedlnost, svoboda a bezpečnost) jako klíčových kapitolách přístupu EU k procesu rozšíření na základě na zásady právního státu, jelikož dosažení pokroku v těchto kapitolách má pro celkové tempo procesu jednání i nadále zásadní význam; vítá otevření kapitol 32 (Finanční kontrola) a 35 (Jiné otázky), zahájení jednání o kapitole 5 (Zadávání veřejných zakázek) a otevření a předběžné uzavření kapitoly 25 (Věda a výzkum); zahájení jednání o kapitole 20 (Politika v oblasti podnikání a průmyslu) a otevření a předběžné uzavření kapitoly 26 (Vzdělávání a kultura); se zájmem očekává otevření dalších kapitol, které jsou z odborného hlediska připraveny;
2. vítá trvalý aktivní postoj Srbska na cestě integrace do EU a jeho konstruktivní a dobře připravený přístup k jednáním, což je jasnou známkou odhodlání a politické vůle; vyzývá Srbsko, aby toto strategické rozhodnutí aktivně prosazovalo a propagovalo u srbské veřejnosti, mimo jiné také podporou zvyšování informovanosti srbských občanů o finančních prostředcích z rozpočtu EU poskytnutých Srbsku; vyzývá srbské orgány, aby se zdržely protievropské rétoriky a projevů určených veřejnosti; zdůrazňuje, že o EU, jejích orgánech a institucích a o důsledcích členství EU je zapotřebí vést informovanou, transparentní a konstruktivní diskusi; bere na vědomí, že v rámci dialogu a veřejných konzultací s příslušnými zúčastněnými stranami a občanskou společností, jakož i v rámci jejich zapojení do integračního procesu EU došlo ke zlepšení;
3. zdůrazňuje, že klíčovým ukazatelem úspěšnosti procesu integrace zůstává důsledné provádění reforem a politik; s potěšením konstatuje, že byl přijat přepracovaný národní program pro přijetí *acquis*; vyzývá Srbsko ke zlepšení plánování, koordinace a kontroly uplatňování nových právních předpisů a politických opatření, k zajištění dostatečné a účinné administrativní kapacity a k tomu, aby se dále snažilo zajistit systematické zapojování občanské společnosti do politického dialogu, včetně dialogu o procesu přistoupení, coby nástroje ke zlepšení norem demokratické správy věcí veřejných; vítá pokračující iniciativy vládního úřadu pro spolupráci s občanskou společností, jejichž cílem je zlepšit spolupráci mezi státem a občanským sektorem;
4. bere na vědomí prodlevy při čerpání předvstupní pomoci, mj. v důsledku nedostatečného institucionálního rámce; naléhavě vyzývá příslušné orgány, aby vyhledávaly pozitivní příklady a příklady osvědčené praxe v členských státech; zdůrazňuje nutnost vytvoření účinnějšího a komplexnějšího institucionálního systému na celostátní, regionální a místní úrovni, jehož prostřednictvím by se čerpaly prostředky z nástroje předvstupní pomoci a z dalších dostupných fondů;

Středa, 14. června 2017

5. vítá pokrok, jehož Srbsko dosáhlo při vytváření fungujícího tržního hospodářství a zlepšování celkové hospodářské situace v zemi; zdůrazňuje, že Srbsko dosáhlo značného pokroku při řešení některých politických nedostatků, zejména pokud jde o rozpočtový schodek, který je nyní pod úrovní stanovenou v maastrichtských kritériích; zdůrazňuje, že vyhlídky růstu se zlepšily a domácí a vnější nerovnováhy se snížily; vítá skutečnost, že došlo k pokroku při restrukturalizaci podniků ve státním vlastnictví, zejména v oblasti energetiky a železniční dopravy, a zdůrazňuje význam jejich profesionálního řízení, aby se staly efektivnějšími, konkurenceschopnějšími a hospodárnějšími; poukazuje na zásadní význam zaměstnanosti ve veřejném sektoru v Srbsku a dodržování práv pracovníků;

6. bere na vědomí výsledky prezidentských voleb konaných dne 2. dubna 2017; důrazně odsuzuje rétoriku používanou vládními úředníky a provládními sdělovacími prostředky během předvolební kampaně proti ostatním kandidátům na prezidenta; vyjadřuje politování nad nerovným přístupem kandidátů ke sdělovacím prostředkům během předvolební kampaně a také přerušením činnosti parlamentu během této kampaně, neboť tak opoziční politici přišli o veřejné fórum; vyzývá orgány, aby řádně vyšetřily tvrzení o různých nesrovnalostech, násilí a zastrašování v průběhu voleb; bere na vědomí protesty, které v té době probíhaly v různých srbských městech, a vybízí orgány, aby zvážily požadavky protestujících v souladu s demokratickými standardy a v demokratickém duchu;

7. zdůrazňuje mimořádný význam malých a středních podniků (MSP) pro srbské hospodářství a vyzývá Srbsko, aby dále zlepšovalo podnikatelské prostředí pro soukromý sektor; vyzývá srbskou vládu a orgány EU, aby rozšířily možnosti financování MSP, zejména v oblasti IT a digitální ekonomiky; oceňuje snahu Srbska v oblasti duálního učení a odborného vzdělávání s cílem řešit problém nezaměstnanosti mládeže, a zdůrazňuje, že je důležité, aby se při organizování odborné přípravy přihlíželo k poptávce na trhu práce; vybízí Srbsko, aby propagovalo podnikání, zejména mezi mladými lidmi; bere na vědomí nepříznivý demografický trend a fenomén „odlivu mozků“ a vyzývá Srbsko, aby zavedlo národní programy na podporu zaměstnanosti mladých lidí;

8. vítá průběh parlamentních voleb konaných dne 24. dubna 2016, které mezinárodní pozorovatelé hodnotili kladně; vyzývá příslušné orgány, aby se v plném rozsahu zabývaly všemi doporučeními Úřadu pro demokratické instituce a lidská práva v rámci OBSE (OBSE/ODIHR), zejména těmi, která se týkají neobjektivního zpravodajství, nepatřičného zvyhodňování stávajících struktur, stírání rozdílů mezi státními a stranickými činnostmi, procesu registrace a nedostatečné transparentnosti financování politických stran a volebních kampaní; zdůrazňuje, že financování politických stran musí být v souladu s nejpřísnějšími mezinárodními normami; vyzývá příslušné orgány, aby řádně vyšetřily stížnosti týkající se případů nesrovnalostí, násilí a zastrašování, k nimž došlo během voleb; vyzývá Srbsko, aby v dubnu 2017 zajistilo spravedlivé a svobodné volby;

9. bere na vědomí, že předseda vlády Aleksandar Vučić v prezidentských volbách dne 2. dubna 2017 získal 55,08 % hlasů; zdůrazňuje, že průběh voleb sledovala mnohostranná delegace Parlamentního shromáždění Rady Evropy a že organizace OBSE/ODIHR vyslala misi zaměřenou na posouzení volebního procesu;

10. znovu žádá Srbsko, aby v souladu s požadavky jeho statusu kandidátské země postupně uvedlo svoji zahraniční a bezpečnostní politiku do souladu s politikou EU, a to i pokud jde o politiku vůči Rusku; považuje konání společných srbsko-ruských vojenských cvičení za politováníhodné; je znepokojen přítomností ruských leteckých sil v Niši; s politováním konstatuje, že loni v prosinci patřilo Srbsko k 26 zemím, které nepodpořily rezoluci OSN o Srbsku, v níž se požadovalo vyslání mezinárodní pozorovatelé mise pro monitorování stavu lidských práv na tomto poloostrově; vítá skutečnost, že Srbsko významně přispívá k celé řadě mezinárodních mírových operací EU v rámci SBOP (EUTM Mali, EUTM Somálsko, EUNAVFOR Atalanta, EUTM Středoafrická republika) a že se těchto operací trvale účastní; důrazně vybízí a podporuje Srbsko, aby jednalo o přistoupení k WTO;

11. oceňuje konstruktivní a humanitární přístup Srbska k řešení migrační krize; vyzývá Srbsko, aby podporovalo tento konstruktivní přístup i se sousedními zeměmi; pozitivně vnímá značné úsilí Srbska o zajištění toho, aby státním příslušníkům třetích zemí bylo poskytnuto ubytování a dodávky humanitární pomoci za podpory EU a mezinárodního společenství; zdůrazňuje, že by Srbsko mělo přijmout a uplatňovat nový azylový zákon; vyzývá srbské orgány, aby všem uprchlíkům a migrantům nadále poskytovaly základní služby, jako je odpovídající bydlení, strava, hygienické zázemí

Středa, 14. června 2017

a zdravotní péče; vyzývá Komisi a Radu, aby Srbsku nadále poskytovaly podporu při řešení migrační krize a aby úzce monitorovaly využívání finančních dotací při organizaci a řízení migračních toků; vyzývá Srbsko, aby udrželo klesající trend v počtu žadatelů o azyl přicházejících do EU ze Srbska; vyzývá Srbsko, aby plně dodržovalo práva žadatelů o azyl v Srbsku a zajišťovalo identifikaci a ochranu nezletilých osob bez doprovodu a nezletilých osob odloučených od svých rodin; vyzývá Komisi, aby se všemi zeměmi Západního Balkánu pokračovala ve spolupráci v oblasti migrace, a zajistila tak dodržování evropských a mezinárodních norem a standardů;

Právní stát

12. konstatuje, že ačkoli bylo v oblasti týkající se soudnictví dosaženo určitého pokroku, zejména pokud jde o přijetí opatření zaměřených na harmonizaci judikatury a další podporu systému náboru založeného na zásluhách, není nezávislost soudnictví v praxi zajištěna, což soudcům a státním zástupcům brání při provádění přijatých právních předpisů; vyzývá příslušné orgány, aby uvedly právní rámec do souladu s evropskými normami, aby se tak omezil politický vliv na nábor a jmenování soudců a státních zástupců; zdůrazňuje, že kvalita a efektivita soudnictví, jakož i přístup ke spravedlnosti zůstávají omezeny kvůli nerovnoměrnému rozložení pracovní zátěže, zatěžujícímu nahromadění neuzavřených případů a chybějícímu systému bezplatné právní pomoci, který je třeba zavést; vyzývá k provedení rozsudků Evropského soudu pro lidská práva;

13. je znepokojen nedostatečným pokrokem v boji proti korupci, a naléhavě vyzývá Srbsko, aby prokázalo jasnou politickou vůli a odhodlání při řešení tohoto problému, mj. posílením a plným uplatňováním právního rámce; vyzývá Srbsko, aby urychlilo provádění národní protikorupční strategie a akčního plánu, a požaduje vytvoření počátečního přehledu údajů o vyšetřování, stíhání a pravomocných odsouzeních v případech korupce na vysoké úrovni; vítá pokrok, jehož bylo dosaženo při finalizaci návrhu zákona o zřízení protikorupčního úřadu a provádění opatření v oblasti předcházení a boje proti korupci, jež jsou plánována v rámci nově zřízeného projektu partnerství EU; naléhavě vyzývá Srbsko, aby novelizovalo a provedlo oddíl trestního řádu týkající se hospodářských a korupčních trestných činů, a zajistilo tak důvěryhodný a předvídatelný trestněprávní rámec; je znepokojen opakovanými úniky informací o probíhajících vyšetřováních do sdělovacích prostředků; vyzývá srbské orgány, aby důkladně prošetřily několik bedlivě sledovaných případů, kdy novináři předložili důkazy údajného protiprávního jednání; opakovaně požaduje náležitou reformu trestného činu zneužití funkce a zneužití odpovědného postavení, aby se zabránilo případnému zneužívání nebo svévolnému výkladu; zdůrazňuje, že nadměrné využívání ustanovení o zneužití funkce v soukromém sektoru poškozuje podnikatelské prostředí a ohrožuje právní jistotu; vyzývá Srbsko, aby zaručilo neutralitu a kontinuitu veřejné správy;

14. vítá aktivní úlohu Srbska v rámci policejní a soudní spolupráce na mezinárodní a regionální úrovni a pokrok, jehož bylo dosaženo v boji proti organizované trestné činnosti, a skutečnost, že Srbsko přijalo první vnitrostátní posouzení hrozeb závažné a organizované trestné činnosti (SOCTA); vyzývá Srbsko, aby vynaložilo větší úsilí při vyšetřování širších zločineckých sítí, zlepšilo finanční šetření a policejní práci založenou na zpravodajských informacích a dosáhlo přesvědčivých výsledků v oblasti pravomocných rozsudků; vyzývá Srbsko, aby v plném rozsahu uplatňovalo zákon o policii z února 2016, uvedlo pravidla pro konfiskaci výnosů z trestné činnosti do souladu s právními předpisy EU a zřídilo bezpečnou platformu pro výměnu zpravodajských informací mezi donucovacími orgány; vítá nedávné změny zákona o veřejném majetku a zdůrazňuje, že je třeba zajistit jeho transparentní a nediskriminační provádění a přijmout další opatření, jež by v plné míře nastolila právní jasnost v oblasti majetkových práv; vyzývá k většímu úsilí o to, aby byly řešeny otázky rozsahu působnosti, provádění a důsledků zákona o organizaci a pravomocích státních orgánů v řízeních o válečných zločinech; vyzývá příslušné orgány, aby se zabývaly případy nepřiměřeného použití síly ze strany policie vůči občanům; se znepokojením bere na vědomí kontroverzní události v bělehradské městské části Savamala, zejména pokud jde o ničení soukromého majetku; vyjadřuje znepokojení nad tím, že již uběhl celý rok, aniž by došlo k pokroku ve vyšetřování, a požaduje rychlé vyřešení těchto událostí a plnou spolupráci se soudními orgány v rámci vyšetřování, aby bylo možné předat pachatele spravedlnosti; žádá srbské ministerstvo vnitra a bělehradské městské orgány, aby v tomto případě plně spolupracovaly se státním zástupcem; žádá orgány, aby upustily od obviňování, nátlaku a útoků na členy občanského hnutí „Nenechte Bělehrad utopit“;

Středa, 14. června 2017

15. vítá aktivní úlohu Srbska v boji proti terorismu a připomíná, že Srbsko již v roce 2014 stanovilo trestnost pro činnost zahraničních bojovníků v souladu s rezolucí Rady bezpečnosti OSN č. 2178 (2014); naléhavě vyzývá k přijetí vnitrostátní strategie pro prevenci terorismu a boj proti němu, která byla dokončena v březnu 2016; vyzývá Srbsko, aby v plné míře provedlo doporučení obsažená v hodnotící zprávě vypracované Výborem expertů Rady Evropy pro hodnocení opatření proti praní peněz (MONEYVAL), a zejména doporučení Finančního akčního výboru (FATF) týkající se financování terorismu a praní peněz; vítá pokračující mezinárodní a regionální spolupráci Srbska v boji proti drogám, zdůrazňuje však, že je třeba vyvinout další úsilí o vysledování a rozbití zločineckých sítí zapojených do obchodování s lidmi; domnívá se, že regionální strategie a posílená spolupráce v regionu mají pro boj proti korupci a organizované trestné činnosti zásadní význam;

Demokracie

16. vítá opatření přijatá za účelem zvýšení transparentnosti a zlepšení konzultačního procesu v parlamentu, včetně veřejných slyšení a pravidelných schůzek a konzultací s Národním konventem o evropské integraci, a to zvláště proto, že jsou významnou součástí postupu jednání; je i nadále znepokojen rozsáhlým využíváním postupů pro naléhavé případy při přijímání právních předpisů; zdůrazňuje, že častým využíváním postupů pro naléhavé případy a změnami parlamentního programu na poslední chvíli se snižuje účinnost parlamentu a kvalita a transparentnost procesu tvorby právních předpisů, protože dostatečné zapojení zúčastněných stran a širší veřejné konzultace nejsou vždy možné; zdůrazňuje, že je třeba posílit dohled parlamentu nad výkonnou mocí; žádá lepší koordinaci na všech úrovních a okamžité přijetí parlamentního kodexu chování; vyjadřuje politování nad tím, že v důsledku přerušení jednání nemohl vedoucí delegace EU v Srbsku představit zprávu Komise v srbském parlamentu ve výboru pro evropskou integraci; zdůrazňuje, že vedoucí delegace EU by měl mít možnost tuto zprávu prezentovat bez zbytečných překážek, což taktéž umožní získat náležitý přehled o přístupovém procesu probíhajícím v srbském parlamentu;

17. konstatuje, že je nezbytné upravit ústavu tak, aby byla plně zohledněna doporučení Benátské komise, zejména pokud jde o úlohu parlamentu při jmenování soudců, kontrolu politických stran během období mandátu poslanců, nezávislost klíčových institucí a ochranu základních práv;

18. vítá přijetí programu pro reformu správy veřejných financí, strategie pro oblast elektronické veřejné správy, strategie týkající se reformy právních předpisů a tvorby politik, nových zákonů o obecných administrativních postupech, platech státních zaměstnanců a úřednicích oblastní a místní správy; konstatuje, že provádění akčního plánu pro reformu veřejné správy pokračovalo v některých oblastech jen zvolna a že nebylo dosaženo žádného pokroku, pokud jde o změnu právního rámce pro státní zaměstnance a úředníky v ústředních orgánech státní správy; zdůrazňuje, že třeba vynaložit větší úsilí na další profesionalizaci a odpolitizování veřejné správy a na zvýšení transparentnosti přijímacích a propouštěcích postupů;

19. připomíná významnou úlohu nezávislých regulačních orgánů, jako jsou např. úřad veřejného ochránce práv, komisař pro informace veřejného významu a ochranu osobních údajů, státní kontrolní úřad, protikorupční úřad a protikorupční rada, kterou plní při zajišťování dohledu nad exekutivou a její odpovědností; zdůrazňuje, že je nutné zajistit transparentnost a veřejnou odpovědnost státních orgánů; vyzývá příslušné orgány, aby v plném rozsahu chránily nezávislost těchto regulačních orgánů, aby jim při práci poskytovaly maximální politickou a administrativní podporu a zajistily náležité zohledňování jejich doporučení; vyzývá tyto orgány, aby přestaly na adresu veřejného ochránce práv směřovat různá obvinění a upustily od nepodložených politických útoků na jeho úřad;

20. zdůrazňuje, že je zapotřebí zajistit dostupný vzdělávací systém s komplexními a vyváženými osnovami, jež budou zahrnovat informace o významu lidských práv a zákazu diskriminace, nabídnout pracovní a vzdělávací možnosti pro mladé lidi a podporovat evropské studijní programy, jako je program Erasmus;

Lidská práva

21. zdůrazňuje, že právní a institucionální rámec pro dodržování mezinárodního práva v oblasti lidských práv již existuje; zdůrazňuje, že je tedy nezbytné zajistit jeho důsledné provádění v celé zemi; konstatuje, že je třeba nadále vytrvat v úsilí o zlepšení situace osob náležících ke zranitelným skupinám, včetně Romů, osob se zdravotním postižením, osob trpících HIV/AIDS, osob z komunity LGBT, migrantů, žadatelů o azyl a etnických menšin; zdůrazňuje, že je nutné, aby

Středa, 14. června 2017

srbské orgány, všechny politické strany a osobnosti veřejného života pomáhaly v Srbsku vytvářet klima tolerance a inkluze; vyzývá orgány, aby zajistily řádné uplatňování přijatých antidiskriminačních právních předpisů, zejména předpisů týkajících se trestných činů z nenávisti; vyjadřuje znepokojení nad zákonem o právech civilních obětí války, jenž vylučuje určité skupiny obětí násilí páchaného během konfliktu, a vyzývá příslušné orgány, aby provedly přezkum tohoto zákona;

22. znovu vyjadřuje své znepokojení nad tím, že nebylo dosaženo žádného pokroku, pokud jde o zlepšení situace v oblasti svobody projevu a autocenzury sdělovacích prostředků, jež se neustále zhoršuje; zdůrazňuje, že politické vměšování, vyhrožování a násilí vůči novinářům a jejich zastrašování, včetně fyzických útoků, slovních a písemných pohrůzek a útoků na majetek, je nadále problémem vyvolávajícím znepokojení; vyzývá orgány, aby veřejně a jednoznačně odsuzovaly veškeré útoky, poskytly náležité zdroje na proaktivnější vyšetření veškerých útoků na novináře a sdělovací prostředky a co nejrychleji postavily pachatele před soud; vyjadřuje znepokojení nad skutečností, že občanská soudní řízení ve věci pomluvy či hanobení a diskreditační kampaně jsou vedeny především proti kritickým sdělovacím prostředkům a novinářům, a také nad možným dopadem, který mohou mít soudní rozhodnutí týkající se pomluvy na svobodu sdělovacích prostředků; vyjadřuje znepokojení nad negativní kampaní proti investigativním novinářům, kteří podávají zprávy o korupci, a žádá vládní úředníky, aby se do takovýchto kampaní nezapojovali; vyzývá k uplatňování zákonů o sdělovacích prostředcích v plném rozsahu; vítá podepsání dohody o spolupráci a ochraně novinářů dohodnuté mezi prokurátory, policií, novináři a svazy sdělovacích prostředků a s nadějí očekává její uplatňování; zdůrazňuje, že je nutné zajistit naprostou transparentnost, pokud jde o vlastnictví sdělovacích prostředků a jejich financování; vybízí vládu, aby zaručila nezávislost a udržitelné financování obou veřejnoprávních sdělovacích prostředků a finanční životaschopnost mediálního obsahu v menšinových jazycích a posílila úlohu veřejných sdělovacích prostředků v této oblasti;

23. je znepokojen skutečností, že v roce 2015 byl bez řádné konzultace veřejnosti přijat zákon o reklamě, který zrušil důležitá ustanovení jako ta vztahující se k zákazu reklamy veřejných orgánů a politických reklam mimo volební kampaně;

24. odsuzuje požadavek související s využitím prostředků z nástroje předvstupní pomoci, který stanoví, že organizace občanské společnosti musí uzavřít partnerství se státem, má-li být jejich žádost úspěšná;

25. odsuzuje negativní kampaň proti organizacím občanské společnosti vedenou vládou a jí řízenými sdělovacími prostředky; je znepokojen tím, že vláda zřizuje fiktivní organizace občanské společnosti jako opozici vůči nezávislým organizacím občanské společnosti; pokládá za nepřijatelné, že pro úspěch žádostí organizací občanské společnosti o prostředky z nástroje předvstupní pomoci je nutné partnerství s vládou;

Respektování a ochrana menšin

26. připomíná, že prosazování a ochrana lidských práv, včetně práv národnostních menšin, je základní podmínkou nezbytnou ke vstupu do EU; vítá přijetí akčního plánu pro uplatňování práv národnostních menšin a přijetí výnosu o zřízení fondu pro národnostní menšiny, jenž musí zahájit činnost; vyzývá k tomu, aby byl akční plán a jeho příloha plně prováděny, a to komplexním a transparentním způsobem a za konstruktivní účasti všech stran; opakovaně vyzývá Srbsko, aby zajistilo důsledné uplatňování právních předpisů na ochranu menšin a věnovalo zvláštní pozornost nediskriminačnímu zacházení s národnostními menšinami v celé zemi, mj. v souvislosti se vzděláváním, používáním jazyků, odpovídajícím zastoupením v oblasti soudnictví, ve veřejné správě, v národním parlamentu a v místních a regionálních orgánech, a zaručilo přístup ke sdělovacím prostředkům a bohoslužbám v menšinových jazycích; vítá přijetí nových vzdělávacích standardů pro výuku srbstiny jako cizího jazyka a pokrok při překladau školních učebnic do menšinových jazyků a vyzývá srbské orgány, aby zajistily udržitelnost tohoto procesu; vyzývá Srbsko, aby v plné míře uplatňovalo všechny mezinárodní smlouvy týkající se práv menšin;

27. konstatuje, že multietnická, multikulturní a mnohonáboženská rozmanitost Vojvodiny rovněž přispívá k identitě Srbska; zdůrazňuje, že autonomní oblast Vojvodina nadále zajišťuje vysokou úroveň ochrany menšin a že mezietnická situace zůstala dobrá; zdůrazňuje, že autonomie Vojvodiny by neměla být oslabena a že by měl být bezodkladně přijat zákon o zdrojích Vojvodiny, jak stanoví ústava; vítá úspěch, jehož dosáhlo srbské město Novi Sad, které se v roce 2021 jako první město z kandidátské země stane držitelem titulu „Evropské hlavní město kultury“;

Středa, 14. června 2017

28. bere na vědomí přijetí nové strategie pro sociální začleňování Romů na období 2016–2025, která zahrnuje vzdělávání, zdravotní péči, bydlení, zaměstnání, sociální ochranu, antidiskriminační opatření a rovnost žen a mužů; vyzývá k řádnému a urychlenému provádění nové strategie pro začleňování Romů, neboť se jedná o nejslabší a nejvíce marginalizovanou a diskriminovanou skupinou v Srbsku, a k naléhavému přijetí akčního plánu a ke zřízení subjektu, jenž bude provádění akčního plánu koordinovat; odsuzuje demolice neoficiálních romských osad ze strany úřadů, k nimž dochází bez předběžného oznámení nebo nabídky alternativního ubytování; je extrémně znepokojen tím, že Romům nejsou vydávány osobní doklady, což omezuje jejich základní práva; je přesvědčen, že všechny zmíněné skutečnosti vedou k vysokému procentu žadatelů o azyl v EU z řad srbských Romů;

Regionální spolupráce a dobré sousedské vztahy

29. vítá skutečnost, že Srbsko i nadále usiluje o konstruktivní dvoustranné vztahy s dalšími přístupujícími zeměmi a se sousedními členskými státy EU; vybízí Srbsko, aby posílilo svůj proaktivní a pozitivní přístup ke svým sousedům a širšímu regionu, prosazovalo dobré sousedské vztahy a zvýšilo úsilí o vyřešení dvoustranných otázek se sousedními zeměmi v souladu s mezinárodními právními předpisy; připomíná svou výzvu, aby příslušné orgány usnadnily přístup k archivům, jež se týkají bývalých jugoslávských republik; vyzývá Srbsko, aby plně provádělo dvoustranné dohody se sousedními zeměmi; zdůrazňuje, že neuzavřené dvoustranné spory by neměly mít nepříznivý vliv na proces přistoupení; vybízí Srbsko, aby v zájmu hospodářského rozvoje prohloubilo spolupráci se sousedními členskými státy EU, zejména v pohraničních oblastech;

30. bere s uspokojením na vědomí rostoucí konstruktivní zapojení Srbska do iniciativ regionální spolupráce, jako je evropská strategie pro dunajský region, proces spolupráce v jihovýchodní Evropě, Rada pro regionální spolupráci, Středoevropská dohoda o volném obchodu, Jadersko-jónská iniciativa, proces Brdo-Brijuni, iniciativa šesti zemí západního Balkánu, a jeho agendu v oblasti propojení a tzv. berlínský proces; vítá schůzku předsedů vlád Bulharska, Rumunska a Srbska ohledně spolupráce týkající se energetické a dopravní infrastruktury a podporuje myšlenku stálého formátu schůzí „Craiovské skupiny“; zdůrazňuje význam Regionální kanceláře pro spolupráci mládeže na západním Balkáně při podpoře procesu smíření; vyzývá Srbsko, aby uplatňovalo reformní opatření v oblasti propojení související s agendou propojenosti, závěry pařížské konference z roku 2016 pro západní Balkán a nařízení o TEN-T; oceňuje úlohu obchodní a průmyslové komory Srbska spočívající v podpoře regionální spolupráce a podílu na založení a rozvoji investičního fóra komor západního Balkánu;

31. vítá přijetí národní strategie pro vyšetřování a trestní stíhání válečných zločinů; vyzývá Srbsko, aby podporovalo vytváření atmosféry respektu a tolerance a odsuzovalo všechny formy nenávistných projevů, společenského přijetí a popírání genocidy, zločinů proti lidskosti a válečných zločinů; bere na vědomí, že funkční období bývalého žalobce pro válečné zločiny skončilo v prosinci 2015; zdůrazňuje, že jmenování jeho nástupce vyvolává vážné znepokojení; vyzývá k provádění národní strategie a přijetí operační prokurátorské strategie v souladu se zásadami a pravidly mezinárodního práva a s mezinárodními normami; vyzývá k posílení regionální spolupráci při řešení válečných zločinů a uzavření veškerých nevyřešených otázek v tomto ohledu, mimo jiné prostřednictvím spolupráce prokuratur pro válečné zločiny v regionu, pokud jde o otázky společného zájmu; vyzývá k plné spolupráci s Mezinárodním trestním tribunálem pro bývalou Jugoslávii, který má i nadále zásadní význam; vyzývá k tomu, aby se k válečným zločinům přistupovalo bez jakékoli diskriminace, k řešení problematiky beztrestnosti a zajištění odpovědnosti; naléhavě vyzývá orgány, aby se i nadále zabývaly osudem nezvěstných osob, lokalizovaly hromadné hroby a zaručily práva obětí a jejich blízkých příbuzných; připomíná svoji podporu iniciativě na ustavení regionální komise pro zjišťování skutečností o válečných zločinech a dalším závažném porušování lidských práv v bývalé Jugoslávii a naléhavě vyzývá vládu Srbska, aby se ujala vedení, pokud jde o její zřízení;

32. vyjadřuje své znepokojení nad zapojením některých vysoce postavených srbských úředníků do oslavy Dne Republiky srbské 9. ledna 2017, která se konala v rozporu s rozhodnutími ústavního soudu v Bosně a Hercegovině; zdůrazňuje, že jak Srbsko jako kandidátská země, tak i Bosna a Hercegovina jako potenciální kandidátská země, by svým jednáním měly hájit a prosazovat právní stát; vyzývá srbské orgány, aby podporovaly ústavní reformy v Bosně a Hercegovině s cílem posílit schopnost země fungovat a účastnit se rozhovorů o přistoupení k EU;

Středa, 14. června 2017

33. oceňuje otevření tří nových hraničních přechodů mezi Srbskem a Rumunskem a pokládá to za pozitivní vývoj; doporučuje otevření tří hraničních přechodů s Bulharskem v Salaš-Novu Korito, Bankja-Petachinci a Trekljano-Bosilegradu, které se zpozdilo;

34. vyjadřuje uznání Srbsku a Albánii za jejich neutuchající odhodlání zlepšovat dvoustranné vztahy a posilovat regionální spolupráci na politické i společenské úrovni, např. prostřednictvím Regionální kanceláře pro spolupráci mládeže (RYCO) se sídlem v Tiraně; vybízí obě země, aby ve své dobré spolupráci pokračovaly a podporovaly usmíření v regionu;

35. vítá trvalý aktivní přístup Srbska v procesu normalizace vztahů s Kosovem a jeho odhodlání naplnit dohody, jichž bylo dosaženo v rámci dialogu vedeného pod záštitou EU; znovu opakuje, že pokrok v dialogu by měl být měřen z hlediska jeho provádění v praxi; znovu proto vyzývá obě strany, aby usilovaly o úplné provedení veškerých již dosažených dohod v dobré víře a bez prodlev a aby odhodlaně pokračovaly v normalizaci vztahů, a to i pokud jde o otázku společenství srbských obcí; vyzývá Srbsko a Kosovo, aby určily nová témata diskuse v rámci dialogu s cílem zlepšit životy lidí a v obecné rovině normalizovat vztahy; opakuje svou výzvu Evropské službě pro vnější činnost (ESVČ), aby vyhodnotila, jak strany dodržují uložené povinnosti;

36. vyjadřuje nicméně politování nad rozhodnutím srbských orgánů nedovolit bývalé prezidentce Kosova Atifete Jahjagaové, aby se zúčastnila festivalu „Mirědita, Dobar Dan“ v Bělehradě, na který byla pozvána, aby přednesla projev o obětech sexuálního násilí během války v Kosovu; vyjadřuje politování i nad následným recipročním opatřením kosovských orgánů, které zakázaly srbskému ministru práce Aleksandarovi Vulinovi vstup do Kosova; zdůrazňuje, že tato rozhodnutí jsou v rozporu s bruselskou dohodou o svobodě pohybu, kterou uzavřely Srbsko a Kosovo v rámci procesu normalizace vzájemných vztahů;

37. vyjadřuje však politování nad napětím, které mezi Srbskem a Kosovem nedávno vyvolala první cesta vlaku mezi Bělehradem a Mitrovicí na severu Kosova, kterou doprovázela válečná štvavá prohlášení a projevy namířené proti EU; zdůrazňuje, že je třeba, aby se jak Bělehrad, tak i Priština zdržely jakýchkoli kroků, které by mohly ohrozit pokrok, jehož bylo dosud dosaženo v tomto procesu, a upustily od provokací a negativní rétoriky, které by mohly bránit procesu normalizace;

38. vítá podporu srbských orgánů Černé Hoře při vyšetřování neúspěšných útoků naplánovaných na den voleb v Černé Hoře v roce 2016; bere na vědomí, že srbské orgány zatkly dvě podezřelé osoby na základě zatýkácího rozkazu vydaného Černou Horou; vyzývá srbské orgány, aby pokračovaly ve spolupráci s Černou Horou s cílem zajistit, aby podezřelé osoby byly vydány do Černé Hory v souladu s podmínkami stanovenými ve dvoustranné dohodě o vydávání osob, kterou tyto země uzavřely;

39. vyzývá Komisi, aby dále usilovala o podporu skutečného procesu usmíření v tomto regionu, zejména podporou kulturních projektů, které se zabývají nedávnou minulostí a podporují společné a oběma stranami sdílené chápání historie a kulturu tolerance, inkluze a usmíření ve veřejném a politickém životě;

Energetika

40. vyzývá Srbsko, aby v odvětví energetiky plně provádělo reformní opatření v oblasti propojení; vyzývá Srbsko, aby na trhu s plynem vytvořilo konkurenční prostředí a přijalo opatření s cílem zlepšit sladování s *acquis* v oblasti energetické účinnosti, energie z obnovitelných zdrojů a s cílem bojovat proti změně klimatu, a to i přijetím komplexní politiky v oblasti klimatu; vyzývá k ratifikaci Pařížské dohody o klimatu; vyzývá k vytvoření strategie v oblasti energie z vodních zdrojů pro celou oblast západního Balkánu, která bude v souladu s právními předpisy EU v oblasti životního prostředí, a příslušné orgány k tomu, aby využily dodatečné finanční prostředky EU ve výši 50 milionů EUR na rozvoj potenciálu regionu v oblasti vodní energie; vyjadřuje Srbsku uznání za založení systému financování pro životní prostředí prostřednictvím Ekologického fondu; zdůrazňuje, že Srbsko musí rozvíjet svá propojení rozvodných soustav zemního plynu a elektřiny se sousedními zeměmi; vybízí Srbsko, aby urychlilo technické a rozpočtové přípravy na plynovod mezi Bulharskem a Srbskem;

Středa, 14. června 2017

41. zdůrazňuje, že Srbsko musí ještě formálně přijmout strategii pro vodní hospodářství a že dosud nepřepracovalo zákon o vodách a národní plán povodí Dunaje; zdůrazňuje, že tyto zákony mají zásadní význam pro další sbližování s *acquis* EU a pro zlepšení provádění směrnic EU v oblasti vody;

o

o o

42. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a vládě a parlamentu Srbska.

Středa, 14. června 2017

P8_TA(2017)0262

Zpráva Komise o Kosovu za rok 2016

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. června 2017 o zprávě Komise o Kosovu za rok 2016 (2016/2314(INI))

(2018/C 331/10)

Evropský parlament,

- s ohledem na závěry předsednictví ze zasedání Evropské rady v Soluni ve dnech 19. a 20. června 2003, které se týkaly vyhlídek zemí západního Balkánu na přistoupení k Evropské unii,
- s ohledem na Dohodu o stabilizaci a přidružení mezi EU a Kosovem, která vstoupila v platnost dne 1. dubna 2016,
- s ohledem na podpis rámcové dohody s Kosovem o účasti na programech Unie,
- s ohledem na první dohodu o zásadách normalizace vztahů, kterou dne 19. dubna 2013 podepsali ministerští předsedové Hashim Thaçi a Ivica Dačić, a na prováděcí akční plán ze dne 22. května 2013,
- s ohledem na rozhodnutí Rady (SZBP) 2016/947 ze dne 14. června 2016, kterým se mění společná akce 2008/124/SZBP o Misi Evropské unie v Kosovu na podporu právního státu (EULEX Kosovo),
- s ohledem na zprávy generálního tajemníka OSN o pokračující činnosti Prozatímní správní mise OSN v Kosovu (UNMIK) a s ní souvisejícím vývoji, včetně nejnovější zprávy vydané dne 26. října 2016, a s ohledem na diskusi v Radě bezpečnosti o misi UNMIK, která proběhla dne 16. listopadu 2016,
- s ohledem na sdělení Komise o politice rozšíření EU pro rok 2016 ze dne 9. listopadu 2016 (COM(2016)0715),
- s ohledem na zprávu Komise o Kosovu za rok 2016 ze dne 9. listopadu 2016 (SWD(2016)0363),
- s ohledem na hodnocení Komise týkající se programu hospodářských reforem Kosova v období 2016–2018 ze dne 18. dubna 2016 (SWD(2016)0134),
- s ohledem na společné závěry hospodářského a finančního dialogu mezi EU a zeměmi západního Balkánu a Tureckem ze dne 26. května 2016 (9500/2016),
- s ohledem na evropský program reforem, který byl zahájen dne 11. listopadu 2016 v Prištině,
- s ohledem na závěry předsednictví ze dne 13. prosince 2016 o rozšíření a procesu stabilizace a přidružení,
- s ohledem na závěry ze zasedání Rady pro všeobecné záležitosti ze dne 7. prosince 2009, 14. prosince 2010 a 5. prosince 2011, které zdůraznily a potvrdily, že Kosovo, aniž by tím byl dotčen postoj členských států k jeho statusu, by mělo mít rovněž prospěch z případné vyhlídky na budoucí uvolnění vízového režimu, jakmile budou splněny všechny podmínky,
- s ohledem na návrh nařízení o uvolnění vízového režimu pro obyvatele Kosova (COM(2016)0277) ze dne 1. června 2016, který předložila Komise, a na čtvrtou zprávu Komise ze dne 4. května 2016 o pokroku Kosova při plnění požadavků stanovených v plánu uvolnění vízového režimu (COM(2016)0276);

Středa, 14. června 2017

- s ohledem na rezoluci Rady bezpečnosti OSN č. 1244 (1999), na poradní stanovisko Mezinárodního soudního dvora ze dne 22. července 2010 o otázce souladu jednostranného vyhlášení nezávislosti Kosova s mezinárodním právem a na rezoluci Valného shromáždění OSN 64/298 ze dne 9. září 2010, jež vzala na vědomí obsah stanoviska Mezinárodního soudního dvora a uvítala připravenost EU zprostředkovat dialog mezi Srbskem a Kosovem,
- s ohledem na společná prohlášení přijatá na meziparlamentních setkáních EP-Kosovo ve dnech 28.–29. května 2008, 6.–7. dubna 2009, 22.–23. června 2010, 20. května 2011, 14.–15. března 2012, 30.–31. října 2013 a 29.–30. dubna 2015, na prohlášení a doporučení přijatá na první a druhé schůzi Parlamentního výboru pro stabilizaci a přidružení mezi EU a Kosovem ve dnech 16.–17. května 2016 a 23.–24. listopadu 2016 a na první zasedání Rady stabilizace a přidružení, které se konalo dne 25. listopadu 2016,
- s ohledem na svá předchozí usnesení,
- s ohledem na článek 52 jednacího řádu,
- s ohledem na zprávu Výboru pro zahraniční věci (A8-0062/2017),

- A. vzhledem k tomu, že nezávislost Kosova uznává 114 ze 193 členských států Organizace spojených národů, mezi nimiž je i 23 z 28 členských států EU;
- B. vzhledem k tomu, že (potenciální) kandidátské země jsou posuzovány podle svých zásluh a že rychlost a kvalita nezbytných reforem jsou rozhodující pro stanovení časového plánu pro rozšíření;
- C. vzhledem k tomu, že EU opakovaně připomíná svou ochotu napomáhat k hospodářskému a politickému rozvoji Kosova prostřednictvím jasné evropské perspektivy, která by byla v souladu s evropskou perspektivou tohoto regionu, a že Kosovo prokázalo svou aspiraci na cestě k evropské integraci;
- D. vzhledem k tomu, že v rámci své politiky rozšíření klade EU zvláštní důraz na právní stát, základní práva, posilování demokratických orgánů a institucí včetně reformy veřejné správy, ale i na dobré sousedské vztahy, hospodářský rozvoj a konkurenceschopnost;
- E. vzhledem k tomu, že více než 90 % obyvatel Kosova se obává nezaměstnanosti a více než 30 % z nich dostává 0–120 EUR měsíčně;

1. vítá skutečnost, že dne 1. dubna 2016 vstoupila v platnost Dohoda o stabilizaci a přidružení mezi EU a Kosovem, která je prvním smluvním vztahem a zásadním krokem umožňujícím pokračování procesu integrace Kosova do EU; vítá skutečnost, že dne 11. listopadu 2016 byl spuštěn evropský program reforem, dále vítá přijetí vnitrostátní strategie pro provádění dohody o stabilizaci a přidružení jako platformy pro usnadnění jejího provádění a vyzývá Kosovo, aby nadále prokazovalo jasnou politickou vůli a odhodlání uskutečnit dohodnutý plán, včetně zřízení koordinačního mechanismu pro provádění dohody o stabilizaci a přidružení, a aby využilo pozitivní dynamiky vytvořené dohodou s cílem provádět a institucionalizovat reformy a zlepšit socioekonomický rozvoj Kosova, navázat spolupráci s EU v mnoha oblastech, což by také podpořilo obchodní a investiční integraci Kosova, pokročit ve vztazích se sousedními zeměmi a přispět ke stabilitě v regionu; vyzývá vládu Kosova, aby se zaměřila na provádění komplexních reforem potřebných k tomu, aby mohla splnit své závazky vyplývající z dohody o stabilizaci a přidružení; vítá skutečnost, že se ve dnech 23. a 24. listopadu 2016 uskutečnilo druhé zasedání Parlamentního výboru pro stabilizaci a přidružení a dne 25. listopadu 2016 první zasedání Rady stabilizace a přidružení mezi EU a Kosovem; konstatuje, jak jsou svobodné, spravedlivé a transparentní předčasné parlamentní volby a obecní volby v druhém pololetí roku 2017 zásadní pro demokratickou budoucnost Kosova i pro budoucnost jeho procesu integrace do EU;

2. vítá obecně poklidný a řádný průběh předčasných všeobecných voleb dne 11. června 2017; lituje však, že částečně kvůli nedostatku času nebyla provedena některá doporučení Úřadu OBSE pro demokratické instituce a lidská práva (ODIHR) z roku 2014; vyjadřuje své znepokojení v souvislosti s problémy, které v tomto ohledu zjistili pozorovatelé EU během volební kampaně, zejména pokud jde o rušivé vměšování některých politických stran do nezávislosti sdělovacích prostředků, a to jak soukromých, tak veřejných, a o hrozby a zastrašování členů a kandidátů komunity kosovských Srbů

Středa, 14. června 2017

v soutěži se stranou Srpska Lista; naléhavě vyzývá jednotlivé strany, aby rychle zformovaly vládu, jež bude i nadále směřovat Kosovo do EU a zaváže se k ratifikaci dohody o vymezení hranic s Černou Horou i k tomu, že bude pokračovat ve vydávání rozsudků na vysoké úrovni v případech korupce a organizované trestné činnosti s cílem připravit půdu pro bezvívazový styk pro občany Kosova;

3. vyjadřuje znepokojení nad přetrvávající extrémní polarizací politického prostředí; vyzývá všechny strany, aby prokázaly vlastní odpovědnost a vytvořily podmínky pro konstruktivní dialog orientovaný na řešení a výsledky, který by zmírnil napětí, a k dosažení udržitelného kompromisu zaměřeného na usnadnění pokroku této země na její cestě do Evropy;

4. naléhavě vyzývá vedoucí představitele kosovské srbské komunity, aby v plné míře přijali odpovědnost, která plyne z jejich místa a role v rámci kosovských orgánů, a aby jednali nezávisle na Bělehradu a konstruktivně ve prospěch všech obyvatel Kosova, a zároveň naléhavě vyzývá Kosovo, aby nadále podporovalo přístup kosovských Srbů ke kosovským orgánům; vítá v tomto ohledu začlenění srbských soudních zaměstnanců, policie a civilní ochrany v Kosovu do kosovského systému; vyzývá kosovské orgány, aby při prosazování ekonomické integrace jednotlivých komunit nadále budovaly vzájemnou důvěru mezi nimi;

5. co nejdůrazněji odsuzuje skutečnost, že někteří členové opozice v první polovině roku 2016 násilně přerušili činnost kosovského parlamentu, a vítá opětovné zapojení opozice do parlamentních projednávání většiny otázek a konstruktivní účast všech členů společné parlamentní delegace Evropského parlamentu a kosovského parlamentu během poslední části končícího volebního období; zdůrazňuje význam politického dialogu, aktivního a konstruktivního zapojení všech politických stran do rozhodovacích procesů a neomezené parlamentní činnosti jako základních podmínek pokroku v procesu integrace do EU;

6. zdůrazňuje, že cesta k integraci do EU vyžaduje dlouhodobou strategickou vizi a trvalé úsilí o přijetí a provedení potřebných reforem;

7. bere na vědomí, že pět členských států Kosovo neuznalo; zdůrazňuje, že uznání Kosova by bylo přínosem pro normalizaci vztahů mezi Kosovem a Srbskem a mohlo by zvýšit důvěryhodnost EU v rámci její vlastní vnější politiky; kladně hodnotí konstruktivní přístup všech členských států při usnadňování a posilování vztahů EU a Kosova v zájmu podpory socioekonomického rozvoje, právního státu a upevnění demokracie ve prospěch obyvatel Kosova; vybízí k pozitivnímu přístupu, pokud jde o účast Kosova v mezinárodních organizacích;

8. vítá návrh Komise na uvolnění vízového režimu, které by bylo pro Kosovo velmi pozitivním krokem na cestě k evropské integraci; vnímá kladně snížení počtu žádostí o azyl podaných občany Kosova v zemích EU i zemích přidružených k Schengenu a vítá zavedení fondu pro opětovné začlenění a reintegračních programů pro navrácené občany Kosova; vyjadřuje znepokojení nad patovou situací v **odstupujícím** parlamentu, která souvisí s podpisem demarkační dohody s Černou Horou, a zdůrazňuje, že uvolnění vízového režimu může být povoleno teprve tehdy, až Kosovo splní všechna kritéria, a to i pokud jde o pokrok v počtu vydaných rozsudků na vysoké úrovni v případech korupce a organizované trestné činnosti, čemuž značně pomáhá informačně-technologický mechanismus sledování nejvýznamnějších případů, který Kosovo používá v případech závažných zločinů, který by však měl být rozšířen, aby zahrnoval i další trestněprávní případy; vyzývá proto orgány, aby se usilovněji snažily řešit otázky praní peněz, obchodování s drogami, obchodování s lidmi, obchodu se zbraněmi a nezákonného držení zbraní;

9. domnívá se, že je mimořádně důležité, aby zahraniční a bezpečnostní politika Kosova byla v souladu se společnou zahraniční a bezpečnostní politikou EU;

10. vítá skutečnost, že po několika měsících, kdy se téměř nepokročilo v provádění několika dohod podepsaných od srpna 2016 v rámci procesu normalizace vztahů se Srbskem, bylo nyní určitého pokroku dosaženo; zdůrazňuje, že plné provedení dohod má zásadní význam pro další úspěšný vývoj dialogu mezi Prištinou a Bělehradem; vyzývá Kosovo i Srbsko, aby prokázaly větší angažovanost a vytrvalé politické odhodlání, pokud jde o normalizaci vztahů, a zdržely se veškerého jednání, které by ohrozilo pokrok, jehož bylo v tomto procesu dosud dosaženo; připomíná, že se jedná o jednu

Středa, 14. června 2017

z podmínek pro přistoupení k EU; bere na vědomí určitý pokrok dosažený v jiných otázkách technického charakteru, jako jsou katastry, univerzitní diplomy nebo poznávací značky vozidel, a při provádění dohody o mostu v Mitrovici; se znepokojením sleduje vývoj ve věci mitrovického mostu a podporuje nedávno uzavřenou dohodu; vítá přidělení nezávislé mezinárodní telefonní předvolby Kosovu; opakuje svou výzvu, aby Evropská služba pro vnější činnost (ESVC) pravidelně hodnotila, jak strany dodržují uložené povinnosti, a aby o tom informovala Evropský parlament; zdůrazňuje, že dosažené dohody by měly zlepšit každodenní život běžných občanů; konstatuje, že občanům Kosova a Srbska nejsou přínosy dialogu zřejmé, a zdůrazňuje potřebu maximální transparentnosti při informování o výsledcích tohoto dialogu, zejména v severním Kosovu; zdůrazňuje význam dobrých sousedských vztahů se všemi zeměmi západního Balkánu;

11. ostře odsuzuje vypravení srbského nacionalistického vlaku z Bělehradu do severního Kosova; vyjadřuje závažné znepokojení nad provokačními prohlášeními a projevy namířenými proti EU; bere na vědomí, že soud ve francouzském Colmaru odmítl vydat do Srbska pana Ramuše Haradinaje, nad nímž Mezinárodní trestní tribunál pro bývalou Jugoslávii (ICTY) vydal v letech 2008 a 2012 osvobozující rozsudky a který byl dne 4. ledna 2017 zatčen ve Francii na základě mezinárodního zatýkácího rozkazu vydaného Srbskem v roce 2004 v souladu se srbským zákonem o organizaci a pravomocích státních orgánů v řízeních o válečných zločinech, a rozhodl o jeho propuštění; lituje, že tento zákon byl doposud zneužíván ke stíhání občanů zemí, které byly součástí bývalé Jugoslávie, jak prokázal tento nedávný případ; naléhavě vyzývá obě strany, aby se zdržely provokací a škodlivých výroků, které by mohly zbrzdit proces normalizace; vyzývá EU, Kosovo a Srbsko, aby o těchto věcech konstruktivně diskutovaly v rámci jednání o přistoupení do EU;

12. konstatuje, že dosud nebylo založeno Sdružení srbských měst a obcí ani nebyly vypracovány jeho stanovy a že zřízení tohoto sdružení je odpovědností kosovské vlády; naléhavě vyzývá Kosovo, aby v souladu s dohodou uzavřenou v rámci dialogu zprostředkovaného EU a s rozhodnutím Ústavního soudu Kosova toto sdružení neprodleně zřídilo; nabádá v tomto ohledu kosovské orgány, aby ustavily pracovní skupinu na vysoké úrovni s jasným a časově ohraničeným mandátem, která by navrhla stanovy pro účast veřejnosti a parlamentní přezkum; vyjadřuje znepokojení nad přetrvávající existencí paralelních struktur v Srbsku, k níž rovněž přispívá skutečnost, že jsou tyto struktury nadále finančně podporovány, a žádá jejich odstranění; vybízí všechny zainteresované strany, aby našly schůdné a vzájemně přijatelné dlouhodobé řešení pro statut důlního komplexu Trepca;

13. vyzývá politické síly, aby zajistily dodržování občanských svobod srbské komunity a bezpečnost jejich příslušníků, jakož i respektování míst určených pro náboženské obřady;

14. vítá skutečnost, že byly zřízeny specializované senáty a specializovaná prokuratura pro Kosovo v Haagu, což je zásadně důležitým krokem k zajištění spravedlnosti a usmíření; zdůrazňuje, že pro úspěch zvláštního soudu je naprosto nezbytná ochrana svědků, a vyzývá proto dotyčné orgány, aby umožnily občanům využívat tento systém beze strachu z odplaty; vyzývá EU a členské státy, aby nadále podporovaly zvláštní soud, a to i prostřednictvím dostatečné finanční podpory; vítá ochotu Nizozemska umístit soud na svém území;

15. žádá Kosovo, aby řešilo otázku nezvěstných osob – včetně účinného zaručení vlastnických práv, zabránění uzurpace majetku a zaručení návratu a znovuzачlenění vysídlených osob; žádá Kosovo, aby zajistilo účinnou náhradu obětem znásilnění v době války, jak je stanoveno v národním akčním plánu; je znepokojen pomalým pokrokem ve vyšetřování, stíhání a odsuzování válečných zločinů, a to i v případech sexuálního násilí páchaného během války v Kosovu v letech 1998–1999, a naléhavě vyzývá Kosovo, aby v tomto ohledu vyvinulo větší úsilí;

16. vyjadřuje politování nad tím, že v rámci rozhodovacího procesu není pravidelně konzultována občanská společnost; naléhavě vyzývá k posílení postavení občanské společnosti a k zavedení minimálních norem pro veřejnou konzultaci jako výraz politické vůle zapojit občanskou společnost;

17. vyzývá politické síly, aby zaručily, respektovaly a podporovaly právní stát, včetně nezávislosti soudnictví, a zintenzivnily své úsilí o jeho zlepšení, a jasně rozlišovaly mezi legitimním požadavkem kosovských obyvatel na svobodu a spravedlnost a činy jednotlivců, kteří údajně spáchali válečné zločiny, jež musí být řádně stíhány příslušnými soudními orgány;

Středa, 14. června 2017

18. konstatuje, že veřejný ochránce práv začal uplatňovat zákon z roku 2015 o veřejném ochránci práv zahrnující ustanovení o intenzivnějším a lepším podávání zpráv a naléhavě vyzývá k přijetí souvisejících druhotných právních předpisů; vyzývá shromáždění a vládu Kosova, aby zajistily finanční, funkční a organizační nezávislost veřejného ochránce práv v souladu s mezinárodními standardy týkajícími se vnitrostátních úřadů pro lidská práva; naléhavě vyzývá vládu, aby přijala opatření v návaznosti na zprávy a doporučení úřadu generálního auditora a veřejného ochránce práv;

19. zdůrazňuje, že je třeba, aby řádně fungoval úřad veřejného ochránce práv, a že je nutné zajistit, aby měl k dispozici veškeré potřebné zdroje k výkonu své činnosti;

20. konstatuje, že ačkoli bylo dosaženo určitého pokroku v přijímání právních předpisů umožňujících řádné fungování soudnictví, výkon spravedlnosti je nadále pomalý a neúčinný a brání mu přetrvávající nedostatky v oblasti trestněprávních předpisů, politická a hospodářská výhodnost, politické vměšování, nedostatečná odpovědnost a omezené finanční a lidské zdroje, a to i v úřadu zvláštního prokurátora; vybízí Kosovo, aby tyto problémy řešilo jako prioritu, a zajistilo tak právní jistotu v souvislosti s vlastnickými právy zahraničních investorů; bere na vědomí úsilí policie a státního zastupitelství o vyřešení problematiky organizované trestné činnosti; vyjadřuje uznání příslušným orgánům za jejich úsilí při vyšetřování smrti Astrita Dehariho ve vězení a naléhavě je vyzývá, aby vyšetřování dokončily;

21. vítá podpis rámcové dohody o účasti Kosova na programech EU a podporuje co nejrychlejší vstup této dohody v platnost a její řádné provádění po schválení Evropským parlamentem;

22. vyjadřuje hluboké znepokojení nad skutečností, že nebylo dosaženo pokroku, pokud jde o ochranu svobody projevu a svobody sdělovacích prostředků, a že stále častěji dochází k politickému vměšování a k politickému nátlaku na sdělovací prostředky a k jejich zastrasování; je mimořádně znepokojen skutečností, že novináři jsou čím dál častěji terčem přímého vyhrožování a útoků a že je mezi nimi rozšířena autocenzura; naléhavě vyzývá kosovské orgány, aby v plné míře uznaly a chránily svobodu projevu v souladu se standardy EU, ukončily beztrestnost útoků na novináře a postavily odpovědné osoby před soud; naléhavě vyzývá vládu, aby zaručila nezávislost a udržitelnost subjektu zajišťujícího veřejnoprávní rozhlasové a televizní vysílání (RTK) a aby zavedla vhodný systém financování; žádá přijetí řádné legislativy týkající se autorského práva a zajištění transparentnosti vlastnictví sdělovacích prostředků;

23. vyzývá vládu Kosova, aby zajistila rychlé prošetření případů fyzických útoků na novináře a dalších forem nátlaku a aby urychlila a posílila rozhodování soudů o těchto případech, aby i nadále jednoznačně odsuzovala veškeré útoky na novináře a sdělovací prostředky a aby zajistila transparentnost vlastnictví sdělovacích prostředků s cílem bojovat proti zvyšujícímu se nebezpečí neoprávněného tlaku na redaktory a novináře;

24. vítá dohodu podepsanou dne 30. listopadu 2016 Kosovem a Srbskem o závěrečných krocích k provedení justiční dohody, která byla uzavřena v rámci dialogu dne 9. února 2015 a která umožní soudním orgánům této země fungovat na celém území Kosova;

25. zdůrazňuje, že systémová korupce je zcela v rozporu se zásadami transparentnosti a nezávislosti soudnictví, které patří mezi základní hodnoty EU; znovu vyjadřuje své znepokojení nad velmi pomalým pokrokem v boji proti korupci a organizované trestné činnosti a žádá, aby bylo obnoveno úsilí a jasná politická vůle k řešení těchto otázek, které brání dosažení významného hospodářského pokroku v budoucnu; vyjadřuje politování nad skutečností, že korupce a organizovaná trestná činnost zůstávají v některých částech Kosova nepotrestány, zejména na severu země; je znepokojen skutečností, že pokrok v záznamech o vyšetřování, stíhání a pravomocných rozsudcích je i nadále pomalý a že k zabavování majetku a obstavování aktiv pocházejících z trestné činnosti dochází jen zřídka, přestože se jedná o klíčový nástroj k potírání korupce, a proto doporučuje rychlé zmrazení aktiv a častější pravomocné zabavování majetku; vybízí kosovský protikorupční úřad, aby během vyšetřování zaujímal aktivnější přístup; vyjadřuje své znepokojení nad tím, že financování politických stran a kampaní nepodléhá řádnému regulačnímu dohledu; zastává názor, že je třeba přizpůsobit zákon o střetu zájmů evropským normám a v praxi zajistit, aby úředníci veřejné správy, kteří byli obviněni nebo usvědčeni ze spáchání závažných či s korupcí souvisejících trestných činů, museli ze svých funkcí odejít; vyjadřuje znepokojení nad nedostatkem účinné koordinace mezi orgány odpovědnými za odhalování, vyšetřování a stíhání případů korupce; je vážně znepokojen zapojením zločineckých ozbrojených skupin do trestné činnosti s přeshraničním rozměrem a vybízí k přímé a účinné spolupráci mezi Kosovem a Srbskem, ale i ostatními zeměmi regionu, v boji proti organizované trestné činnosti zdůrazňuje, že členství Kosova v Interpolu a jeho spolupráce s Europolem by toto úsilí usnadnil;

Středa, 14. června 2017

26. vyjadřuje znepokojení nad skutečností, že Kosovo zůstává i nadále skladištěm a tranzitní zemí pro tvrdé drogy; se znepokojením konstatuje, že je nedostatek kapacit pro uskladnění zabavených drog, které mají být zničeny; vyjadřuje vážné znepokojení nad nízkým počtem odsouzených osob v případech obchodování s lidmi, ačkoli je Kosovo zdrojovou, tranzitní a cílovou zemí, pokud jde o obchodování s ženami a dětmi; se znepokojením bere na vědomí existenci ozbrojených skupin, jejich zapojení do organizované trestné činnosti, jako je pašování zbraní, a očividnou beztrestnost, s jakou jsou schopny operovat napříč hranicemi;

27. vyzývá Kosovo, aby zvýšilo své úsilí o vymýcení násilí páchaného na základě pohlaví a zajistilo, aby ženy mohly v plné míře uplatňovat svá práva; vyzývá kosovské orgány, aby přidělily dostatečné finanční prostředky na provedení národní strategie proti domácímu násilí, která zahrnuje mezinárodní mechanismy, jako je Istanbulská úmluva; vítá politickou podporu na vysoké úrovni pro práva osob LGBTI; vítá skutečnost, že byl uspořádán druhý pochod Pride Parade, avšak připomíná, že v komunitě LGBTI nadále převládá strach;

28. vyzývá Kosovské orgány, aby se začleňováním hlediska rovnosti žen a mužů zabývaly přednostně a zajistily, aby řídicí subjekty a orgány šly v tomto směru příkladem; je znepokojen strukturálními problémy, které brání výkonu právních předpisů v oblasti rovnosti žen a mužů, a je nadále znepokojen nedostatečným zastoupením žen na pozicích s rozhodovacími pravomocemi; naléhavě vyzývá Kosovo, aby neustále povzbuzovalo ženy k tomu, aby se ucházely o pozice na vysoké úrovni; vyjadřuje své znepokojení nad tím, jak málo majetku ženy vlastní, a vyzývá orgány, aby se aktivně zasadily o zajištění majetkových práv žen, včetně dědických práv; vítá přijetí národní strategie pro předcházení domácímu násilí a vyzývá k jejímu plnému uplatňování, aby se dosáhlo pokroku při potírání domácího násilí a násilí na základě pohlaví; znovu zdůrazňuje, že existuje souvislost mezi sexuálním násilím páchaným během války a konfliktů a vysokou mírou násilí na základě pohlaví v zemích, které konfliktem prošly, pokud se tento problém odpovídajícím způsobem neřeší; naléhavě vyzývá příslušné orgány, aby veřejně podpořily a zavedly ochranné mechanismy a přístřeší pro ženy, které prolomí mlčení a oznámí domácí násilí; podporuje práci, kterou v tomto směru odvádějí nevládní organizace;

29. oceňuje založení meziministerské koordinační skupiny pro lidská práva v roce 2016, avšak konstatuje, že je třeba vyvinout další úsilí s cílem chránit práva všech menšin v Kosovu, včetně romské, aškálské, egyptské a goranské komunity, a to prostřednictvím úplného provádění příslušných právních předpisů a přidělením dostatečných zdrojů; vyzývá příslušné vnitrostátní a místní orgány, aby prioritně přijaly veškerá nezbytná legislativní a praktická opatření s cílem omezit diskriminaci a potvrdit práva jednotlivých etnických menšin, včetně kulturních, jazykových a majetkových práv, tak aby přispěly k rozvoji multietnické společnosti; vyzývá Kosovo, aby zajistilo, aby navracející se uprchlíci, mezi nimiž je mnoho Romů, byli plně integrováni a jejich občanská práva obnovena, čímž by se ukončila jejich situace bez státní příslušnosti; vyzývá Kosovo, aby přijalo novou strategii a akční plán pro integraci romské, aškálské a egyptské komunity;

30. vítá zvýšené úsilí v boji proti násilnému extremismu a radikalizaci a v jejich předcházení a potírání a uznává významný kus práce, který na tomto poli Kosovo odvedlo; konstatuje, že do Kosova se vrátilo mnoho zahraničních bojovníků, a žádá kosovské orgány, aby zajistily jejich sledování a stíhání a aby zaujaly komplexní přístup zahrnující účinné strategie pro prevenci, deradikalizaci a případně opětovné začlenění; vyzývá k další identifikaci přílivu zahraničních bojovníků a nevysledovatelných peněz určených na radikalizaci a k jejich zamezování a předcházení; zdůrazňuje, že je zapotřebí účinných komunitních programů k řešení nesrovnalostí, jež pohánějí násilný extremismus a radikalizaci, a že je třeba budovat vztahy posilující toleranci a dialog;

31. vítá zlepšení hospodářské situace a zvýšení daňových příjmů, díky nimž má vláda k dispozici více prostředků na realizaci svých politik; vyjadřuje však znepokojení nad udržitelností rozpočtu Kosova, zejména s ohledem na výši dávek přidělovaných válečným veteránům, a v této souvislosti žádá reformu příslušného právního předpisu, jak bylo dohodnuto s Mezinárodním měnovým fondem; připomíná, že pro podporu dlouhodobého růstu jsou zásadně důležité socioekonomické strukturální reformy; zdůrazňuje, že je naléhavě nutné posílit místní průmysl a zároveň se zaměřit na konkurenceschopnost výrobků z místní produkce, tak aby odpovídaly dovozním normám EU; je znepokojen závislostí na remitencích migrantů; vyjadřuje znepokojení nad rozhodnutími o financování přijatými ad hoc, která podkopávají potřebnou stabilitu pro podniky; opakuje, že je zapotřebí urychlit registraci nových podniků, čemuž v současnosti brání správa, která se nikomu nezodpovídá, zastaralá infrastruktura, slabý právní stát a korupce; naléhavě vyzývá Kosovo, aby provedlo doporučení vyplývající z posouzení v rámci iniciativy EU na podporu malých a středních podniků a ze zavedení

Středa, 14. června 2017

hodnocení dopadu právních a správních předpisů s cílem snížit administrativní zátěž malých a středních podniků, a vyzývá Komisi, aby zvýšila podporu malých a středních podniků; vyzývá Kosovo, aby plně provedlo doporučení programu hospodářských reforem na období 2016–2018 a evropského programu reforem, který byl zahájen dne 11. listopadu 2016;

32. se znepokojením bere na vědomí vysokou míru nezaměstnanosti, zejména u mladých lidí, a vyjadřuje znepokojení nad diskriminací žen na trhu práce, zejména při náboru pracovníků; žádá Kosovo, aby více usilovalo o zvýšení míry zaměstnanosti a zlepšilo podmínky na trhu práce; zdůrazňuje, že je zapotřebí zaměřit se na zvýšení kvality vzdělávání, a to i prostřednictvím odborné přípravy učitelů, na podporu přechodu ze vzdělávacího do pracovního procesu a na to, aby schopnosti získané v rámci vzdělávání odpovídaly poptávce po pracovnících, což je klíčovým krokem pro snížení velmi vysoké míry nezaměstnanosti mladých lidí; požaduje další úsilí o zvýšení společného vzdělávání všech složek kosovské společnosti; zdůrazňuje, že je třeba zlepšit mechanismy prosazování, zejména pracovní inspektoráty a soudy, a posílit prostřednictvím hospodářské a sociální rady Kosova dialog mezi veřejnými orgány a sociálními partnery; vítá závěry pařížského summitu v roce 2016 a zřízení první Regionální kanceláře pro spolupráci mládeže (RYCO);

33. vyjadřuje politování nad pomalým pokrokem při úsilí Kosova o budování dostatečných a účinných správních kapacit, což této zemi brání plně vykonávat přijaté právní předpisy a účinně využívat finanční prostředky z EU; vyjadřuje politování nad zakořeněnou korupcí, politickým vměšováním a politizací zaměstnanců veřejné správy na všech úrovních a nad tím, že členové různých nezávislých institucí a agentur jsou jmenováni na základě politické příslušnosti, a ne v dostatečné míře podle odborných kritérií; požaduje další úsilí o zajištění přijímání pracovníků podle zásluh, což je nezbytné k zajištění účinné, efektivní a profesionálně nezávislé veřejné správy; požaduje vyšetřování nedávného údajného politického vměšování do postupů přijímání pracovníků a rozhodování ve veřejných orgánech;

34. bere na vědomí, že zadávací dokumentace pro žádosti o jakýkoli druh smlouvy v rámci NPP je natolik náročná, že kosovské a regionální společnosti se o ně často vůbec nemohou ucházet, a žádá za tímto účelem, aby byla věnována zvláštní pozornost vedení a instruování zainteresovaných subjektů; naléhavě vyzývá orgány, aby zbývajícím pomoci, jež dosud nebyla naplánována, směřovaly na projekty s průměrným dopadem na kosovské hospodářství;

35. vítá prodloužení mandátu mise EULEX Kosovo a žádá Kosovo, aby i nadále aktivně spolupracovalo na úplném a ničím neomezovaném výkonu mandátu mise EULEX; žádá, aby EU pokračovala ve svém úsilí o další upevnění nezávislého soudnictví, policie a celních systémů i po roce 2018, tak aby Kosovo převzalo plnou odpovědnost za tyto funkce; žádá účinné a hladké převedení soudních případů, které řeší prokurátoři mise EULEX, do pravomoci vnitrostátních státních zástupců, a to s odpovídajícími zárukami, jež zajistí, aby oběti dřívějších porušení předpisů měly přístup k pravdě, spravedlnosti a odškodnění;

36. bere na vědomí, že bylo ukončeno trestní vyšetřování obvinění z korupce v rámci mise EULEX; vyjadřuje uspokojení nad zjištěním, že dotčení úředníci EU se nedopustili žádného protiprávního jednání; žádá misi EULEX, aby zajistila zvýšenou účinnost, plnou transparentnost a větší odpovědnost, pokud jde o tuto misi, a to po dobu trvání jejího mandátu, a aby v plné míře zrealizovala všechna doporučení navržená nezávislým odborníkem Jeanem Paulem Jacquém v jeho zprávě z roku 2014;

37. bere na vědomí, že Kosovo se zatím nestalo přední tranzitní trasou pro uprchlíky a migranty cestující po západobalkánské trase; naléhavě vyzývá kosovské orgány, aby zajistily, aby bylo s osobami, které Kosovem procházejí, zacházeno v souladu s evropským a mezinárodním právem, včetně Listiny základních práv EU a úmluvy o uprchlících z roku 1951; opakuje, že v obdobích krize a nedostatku je třeba, aby bylo k dispozici financování – mj. v rámci okruhu NPP II – a aby bylo připraveno k použití a rychlému a účinnému provedení;

Středa, 14. června 2017

38. vítá skutečnost, že některá srbská náboženská a kulturní místa, která byla bohužel v roce 2004 zničena, například pravoslavná katedrála, byla z veřejných prostředků Kosova zrenovována; vyjadřuje Kosovu uznání za jeho odhodlání chránit památky kulturního dědictví a žádá orgány, aby provedly všechny úmluvy OSN v oblasti kulturního dědictví na všech úrovních bez ohledu na status Kosova v rámci organizace UNESCO, a to přijetím vhodné strategie a vnitrostátních právních předpisů, a aby zajistily adekvátní ochranu a řízení kulturních památek v celém Kosovu; v této souvislosti vítá program financovaný z EU, který se zaměřuje na ochranu a rekonstrukci menších kulturních památek, s cílem podporovat mezikulturní a mezináboženský dialog ve všech multietnických obcích; opakuje, že je třeba schválit návrh zákona o svobodě vyznání, jehož součástí by měla být doporučení Benátské komise týkající se této otázky;

39. s potěšením vítá rozhodnutí Rady Evropy udělit Kosovu od ledna 2017 status pozorovatele v Parlamentním shromáždění, pokud jde o zasedání týkající se Kosova; podporuje úsilí Kosova o začlenění do mezinárodního společenství; v této souvislosti žádá, aby se Kosovo zapojilo do všech příslušných regionálních a mezinárodních organizací, a naléhavě vyzývá Srbsko, aby přestalo do tohoto procesu zasahovat;

40. naléhavě vyzývá kosovské orgány, aby přijaly přesvědčivou dlouhodobou strategii a legislativní rámec v oblasti energetiky založené na energetické účinnosti, diverzifikaci energetických zdrojů a rozvoji obnovitelných zdrojů energie; zdůrazňuje, že je zapotřebí dále pracovat na spolehlivosti elektrických rozvodných sítí a zvyšovat udržitelnost odvětví energetiky, pokud jde o zabezpečení dodávek i environmentální normy; žádá orgány, aby podepsaly memorandum o porozumění sdružení šesti zemí západního Balkánu týkající se rozvoje regionálního trhu s elektřinou a vytvoření rámce pro budoucí spolupráci s dalšími zeměmi; zdůrazňuje, že v roce 2017 bude Kosovo předsedat Smlouvě o Energetickém společenství, a připomíná právní povinnost kosovských orgánů zajistit do roku 2020 25 % podíl elektrické energie získávané z obnovitelných zdrojů, která z této smlouvy plyne; žádá vládu, aby dodržela dohodu o ukončení provozu elektrárny Kosovo A a renovaci elektrárny Kosovo B a aby využila částky 60 milionů EUR, kterou jí k tomuto účelu přidělila EU v rámci nástroje předvstupní pomoci; žádá přijetí strategie v oblasti energie z vodních zdrojů pro celý západní Balkán;

41. vyjadřuje znepokojení nad alarmující úrovní znečištění ovzduší v Kosovu, zejména v městské oblasti Prištiny, a žádá státní a místní orgány, aby urychleně přijaly náležitá opatření, kterými budou tuto naléhavou situaci řešit; zdůrazňuje, že je třeba řádně prosazovat národní strategii pro kvalitu ovzduší; je znepokojen, že mezi viditelnější problémy Kosova stále patří problém nakládání s odpady a že stávající legislativa problematické otázky dostatečně neřeší;

42. vítá zahájení nového projektu železničního propojení v rámci koridoru Východ – východní Středomoří, jenž zahrnuje novou trať a nová nádraží v Kosovu a představuje jediné propojení Kosova s širším regionem; žádá vládu Kosova, aby realizaci tohoto projektu plně podporovala;

43. vítá úsilí Komise zaměřené na odblokování sítě energetického propojení mezi Albánií a Kosovem, kterou Srbsko už měsíce blokuje, a požaduje konstruktivní spolupráci mezi srbskými a kosovskými elektroenergetickými orgány; připomíná Srbsku, že Energetické společenství stanovilo jako nejzazší termín pro odstranění blokády 31. prosinec 2016;

44. vyzývá Komisi, aby se všemi zeměmi západního Balkánu pokračovala ve spolupráci na otázkách týkajících se migrace, a zajistila tak dodržování evropských a mezinárodních norem a standardů; oceňuje práci, která byla v tomto směru dosud odvedena;

45. vyzývá Komisi, aby dále usilovala o podporu skutečného procesu usmíření v tomto regionu, zejména podporou kulturních projektů, které se zabývají nedávnou minulostí a podporují společné a oběma stranami sdílené chápání historie a kulturu tolerance, inkluze a usmíření ve veřejném a politickém životě;

46. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, Evropské službě pro vnější činnost a vládě a národnímu shromáždění Kosova.

Středa, 14. června 2017

P8_TA(2017)0263

Zpráva Komise o Bývalé jugoslávské republice Makedonii za rok 2016

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. června 2017 o zprávě Komise o Bývalé jugoslávské republice Makedonii za rok 2016 (2016/2310(INI))

(2018/C 331/11)

Evropský parlament,

- s ohledem na závěry předsednictví ze zasedání Evropské rady konaného v Soluni ve dnech 19. a 20. června 2003, které se týkají vyhlídek zemí západního Balkánu na přistoupení k Unii,
- s ohledem na Dohodu o stabilizaci a přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Bývalou jugoslávskou republikou Makedonie na straně druhé ⁽¹⁾,
- s ohledem na rámcovou dohodu, která byla uzavřena v Ochridu a podepsána dne 13. srpna 2001 ve Skopji (ochridská rámcová dohoda),
- s ohledem na rozhodnutí Evropské rady ze 16. prosince 2005 o udělení statusu kandidátské země pro členství v EU této zemi, na závěry Evropské rady z června 2008, na závěry Rady z prosince 2008, prosince 2012, prosince 2014 a prosince 2015 a na závěry předsednictví ze dne 13. prosince 2016, které podpořila naprostá většina delegací a v nichž se opakuje jednoznačný a pevný závazek pokračovat v procesu přistoupení této země k EU,
- s ohledem na třinácté zasedání Výboru pro stabilizaci a přidružení mezi touto zemí a Komisí, které se konalo dne 15. června 2016 ve Skopji,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 9. listopadu 2016 o politice rozšíření EU (COM(2016)0715) doplněné pracovním dokumentem útvarů Komise „Zpráva o Bývalé jugoslávské republice Makedonii za rok 2016“ (SWD(2016)0362),
- s ohledem na zvláštní zprávu Účetního dvora o Bývalé jugoslávské republice Makedonii z června 2016,
- s ohledem na naléhavé priority v oblasti reform, které Komise vydala pro Bývalou jugoslávskou republiku Makedonii v červnu 2015,
- s ohledem na doporučení skupiny vedoucích odborníků ohledně systémových otázek právního státu týkajících se odposlechů komunikace, které vyšlo najevo na jaře 2015,
- s ohledem na politickou dohodu (tzv. dohoda z Pržina) uzavřenou mezi čtyřmi hlavními politickými stranami ve Skopji ve dnech 2. června a 15. července 2015 a na čtyřstrannou dohodu o jejím uplatňování ze dne 20. července a 31. srpna 2016;
- s ohledem na závěrečné prohlášení předsedy summitu věnovaného západnímu Balkánu, který se konal dne 4. července 2016 v Paříži, a na doporučení organizací občanské společnosti pro pařížský summit v roce 2016,
- s ohledem na předběžná zjištění a závěry a na závěrečnou zprávu mise OBSE/ODIHR ohledně předčasných parlamentních voleb, které se konaly dne 11. prosince 2016,
- s ohledem na rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 817 (1993) a č. 845 (1993), na rezoluci Valného shromáždění OSN č. 47/225 a na prozatímní dohodu ze dne 13. září 1995,
- s ohledem na rozsudek Mezinárodního soudního dvora o uplatňování prozatímní dohody ze dne 13. září 1995,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 84, 20.3.2004, s. 13.

Středa, 14. června 2017

- s ohledem na svá předchozí usnesení o této zemi,
 - s ohledem na článek 52 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro zahraniční věci (A8-0055/2017),
- A. vzhledem k tomu, že po dvojím odložení se předčasné parlamentní volby v Bývalé jugoslávské republice Makedonii konaly dne 11. prosince 2016 ve standardní a klidné atmosféře v souladu s mezinárodními normami a s doporučeními OBSE/ODIHR; vzhledem k tomu, že tyto volby proběhly bez zásadních incidentů, byly dobře zorganizovány a měly velmi vysokou účast;
- B. vzhledem k tomu, že politická polarizace, hluboká vzájemná nedůvěra a nedostatek skutečného dialogu mezi stranami vedou k blokování reforem a příprav na přistoupení k EU; vzhledem k tomu, že v některých důležitých oblastech lze trvale pozorovat nepříznivý vývoj; vzhledem k tomu, že jsou soustavně zpochybňovány demokracie a právní stát, zejména kvůli tzv. zajištění státu (state capture), jímž bylo zasaženo fungování demokratických institucí a klíčových oblastí společnosti;
- C. vzhledem k tomu, že dne 27. dubna 2017 byl Talat Xhaferi zvolen předsedou makedonského parlamentu; vzhledem k tomu, že dne 17. května 2017 prezident Bývalé jugoslávské republiky Makedonie pověřil předsedu SDSM (Sociálně demokratického svazu Makedonie) Zorana Zaeva sestavením nové vlády; vzhledem k tomu, že dne 31. května 2017 makedonský parlament schválil novou vládu premiéra Zorana Zaeva;
- D. vzhledem k tomu, že mezi klíčové otázky v procesu reforem patří reforma soudnictví, veřejná správa a sdělovací prostředky, nezaměstnanost mladých lidí a přezkum provádění ochridské rámcové dohody;
- E. vzhledem k tomu, že aby tato země dále pokračovala na cestě integrace s EU a zachovala si euroatlantickou orientaci, je nutné skutečné odhodlání všech politických stran; vzhledem k tomu, že nová vláda musí přijmout a v plném rozsahu realizovat rozsáhlé reformy s konkrétními výsledky zejména v oblasti právního státu, justice, korupce, základních práv, vnitřních záležitostí a dobrých sousedských vztahů;
- F. vzhledem k tomu, že mezi Komisí, Radou a Parlamentem panuje obecná shoda na tom, že zachování kladného stanoviska k zahájení přístupových jednání nadále závisí na pokroku při uplatňování dohody z Pržina a podstatném pokroku v provádění naléhavých priorit v oblasti reforem, resp. je jimi nadále podmíněno;
- G. vzhledem k tomu, že Radou byl další pokrok zablokován kvůli nevyřešenému sporu s Řeckem o název; vzhledem k tomu, že dvoustranné záležitosti by neměly být využívány jako záminka, která brání urychlenému zahájení jednání s EU;
- H. vzhledem k tomu, že dvoustranné neshody by neměly bránit procesu přistoupení k EU nebo zahájení přístupových jednání, ale měly by být řešeny v konstruktivním duchu a v souladu s normami EU a OSN; vzhledem k tomu, že je potřeba pokračovat v úsilí o udržení dobrých sousedských vztahů a vztahů mezi etniky;
- I. vzhledem k tomu, že (potenciální) kandidátské země jsou posuzovány podle svých zásluh a že rychlost a kvalita nezbytných reforem určují časový plán pro přistoupení; vzhledem k tomu, že po splnění požadovaných podmínek by mělo být zaručeno zahájení jednání o přistoupení k EU; vzhledem k tomu, že tato země byla po mnoho let považována za jednu z nejpokročilejších kandidátských zemí EU, pokud jde o harmonizaci s *acquis*;
- J. vzhledem k tomu, že proces přistoupení k EU je významnou motivací pro další reformy, zejména co se týká právního státu, nezávislosti soudnictví, boje proti korupci a svobody sdělovacích prostředků; vzhledem k tomu, že regionální spolupráce a dobré sousedské vztahy jsou zásadními prvky procesu rozšíření, procesu stabilizace a přidružení a procesu přistoupení;

Středa, 14. června 2017

- K. vzhledem k tomu, že ve dnech 20. července a 31. srpna 2016 dosáhli vedoucí představitelé čtyř hlavních politických stran dohody o uplatňování dohody z Pržina, a to včetně stanovení dne 11. prosince 2016 jako data předčasných parlamentních voleb, a deklarovali svou podporu práci zvláště státní zástupkyně; vzhledem k tomu, že také znovu potvrdili své odhodlání uplatňovat naléhavé priority v oblasti reformem;
- L. vzhledem k tomu, že nedávná politická krize ukázala na nedostatečnou účinnost systému brzd a protivah makedonských institucí a na potřebu zvýšit transparentnost a veřejnou odpovědnost;
- M. vzhledem k tomu, že boj proti organizované trestné činnosti a korupci má nadále zásadní význam pro boj proti prorůstání zločinu do politických, právních a hospodářských struktur;
1. vítá, že dne 31. května 2017 byla sestavena nová vláda; naléhá na všechny politické strany, aby jednaly v duchu usmíření a ve společném zájmu všech občanů a aby spolupracovaly s vládou na obnově důvěry v tuto zemi a její instituce, mimo jiné plným prováděním dohody z Pržina a naléhavých reformních priorit;
2. vítá dodržování základních svobod, které dokládá konání předčasných voleb dne 11. prosince 2016, které byly dobře zorganizovány, proběhly transparentním a inkluzivním způsobem a nedošlo při nich k zásadním incidentům; konstatuje, že podle OBSE/ODIHR byla u těchto voleb svobodná soutěž; vítá skutečnost, že všechny politické strany v zájmu stability v zemi přijaly výsledky těchto voleb, a poukazuje na jejich odpovědnost při zajišťování toho, aby země znovu nesklouzla do politické krize; vyzývá všechny zúčastněné strany, aby nijak nebránily účinnému fungování parlamentu; naléhá na novou vládu, aby urychleně pokročila s nezbytnými reformami, aby se zajistila euroatlantická integrace země a pokrok na cestě této země do Evropy ku prospěchu občanů; domnívá se, že k řešení naléhavých domácích problémů a problémů spojených s EU a k zachování kladného doporučení k zahájení přístupových jednání v EU je nezbytná spolupráce všech stran a etnik;
3. vítá zlepšení ve volebním procesu, včetně právního rámce, seznamů voličů a mediálního pokrytí; vítá skutečnost, že ve velké většině volebních místností volby pozorovali zástupci občanské společnosti; vyzývá příslušné orgány, aby i rovněž s ohledem na volby do místních zastupitelstev v květnu 2017 účinně řešily údajné nesrovnalosti a nedostatky, včetně zastrašování voličů, kupování voličských hlasů a zneužívání administrativních zdrojů, politického nátlaku na sdělovací prostředky a rovněž konfrontačních vyjádření a slovních útoků na adresu novinářů; naléhavě vyzývá příslušné orgány, aby řešily doporučení OBSE/ODIHR a Benátské komise a aby zajistily důvěryhodné výsledky účinné kontroly financování politických stran a volebních kampaní; zdůrazňuje, že ke zvýšení důvěry veřejnosti v budoucí volby je nutná větší transparentnost a depolitizace činnosti volební správy;
4. považuje za důležité provést sčítání lidu (poslední sčítání bylo provedeno v roce 2002), a to za podmínky, že bude na úrovni celého státu panovat shoda na tom, jaká má být použita metodika, s cílem získat aktuální a realistický obrázek o demografickém stavu makedonské populace tak, aby bylo možno lépe naplňovat potřeby makedonských občanů a nabízet jim služby, a dále aktualizovat seznam voličů a do budoucna minimalizovat veškeré nesrovnalosti a nedostatky;
5. očekává, že nová vláda jakožto první prioritu urychlí ve spolupráci s ostatními stranami reformy související s EU; opakuje svou podporu zahájení přístupových jednání, která závisejí na pokroku při uplatňování dohody z Pržina s cílem zajistit její plné, konkrétní a trvalé uplatňování a na výrazném pokroku při provádění naléhavých priorit v oblasti reformem, pokud jde o systémové reformy; vyzývá Radu, aby se při nejbližší příležitosti zabývala otázkou přístupových jednání; je i nadále přesvědčen o tom, že jednání mohou vést k velmi potřebným reformám, vytvářet novou dynamiku, oživit evropskou perspektivu a pozitivně ovlivnit řešení bilaterálních sporů, aby se nenarušoval proces přistoupení k EU;
6. zdůrazňuje strategický význam dalšího pokroku v procesu přistoupení k EU a znovu požaduje, aby byla prokázána politická vůle a odpovědnost všech stran plným uplatňováním naléhavých priorit v oblasti reformem a dohody z Pržina; zdůrazňuje, že uplatňování dohody z Pržina má zásadní význam i po volbách, a to pro zajištění politické stability a udržitelnosti v budoucnu; vyzývá Komisi, aby při nejbližší příležitosti, nejpozději však do konce roku 2017, posoudila, jakého pokroku dosáhla tato země při jejich uplatňování, a aby o tom informovala Parlament a Radu; připomíná zároveň, že je nutné zahájit a realizovat reformy, které měly být provedeny už dávno, a podporuje pokračování dialogu o přistoupení

Středa, 14. června 2017

k EU na vysoké úrovni, v jehož rámci by měla být této zemi systematicky poskytována pomoc při této její snaze; s politováním konstatuje, že se neuskutečnilo žádné setkání v rámci dialogu o přistoupení k EU na vysoké úrovni a že nebylo dosaženo požadovaného pokroku při plnění cílů stanovených v předchozím období; poukazuje na potenciálně negativní politické, bezpečnostní a sociálně hospodářské důsledky dalších průtahů v procesu euroatlantické integrace této země; dále vyzývá Komisi a ESVČ, aby zvýšily viditelnost projektů financovaných z EU v této zemi, aby se tak EU přiblížila jejím občanům;

7. poukazuje na podstatný pokrok, kterého tato země dosáhla v procesu integrace s EU, a zdůrazňuje negativní důsledky dalšího oddalování procesu integrace, včetně ohrožení důvěryhodnosti unijní politiky rozšiřování a rizika nestability v regionu;

8. poukazuje na to, že současné výzvy, se kterými se Evropská unie potýká (brexit, migrace, radikalismus atd.), by neměly bránit procesu rozšiřování, naopak tyto výzvy prokázaly, že je nezbytná plná integrace zemí západního Balkánu do struktur EU s cílem posílit a prohloubit partnerství, a překonat tak mezinárodní krizi;

9. vítá vysokou úroveň sbližování právních předpisů s *acquis communautaire* a oceňuje, že účinné provádění a vymáhání stávajícího právního a politického rámce je pro tuto zemi prioritou stejně jako pro země již zapojené do přístupových jednání;

10. oceňuje skutečnost, že Bývalá jugoslávská republika Makedonie nadále plní své závazky podle dohody o stabilizaci a přidružení; vyzývá Radu, aby přijala návrh Komise z roku 2009 a v souladu s příslušnými ustanoveními dohody o stabilizaci a přidružení přikročila k její druhé fázi;

11. naléhavě vyzývá všechny strany, aby prokázaly politickou vůli a odpovědnost a překonaly konfliktní politické prostředí, polarizaci a nedostatečnou ochotu ke kompromisům a aby se znovu zapojily do dialogu; znovu poukazuje na klíčovou úlohu makedonského parlamentu pro demokratický rozvoj této země a jako fóra pro politický dialog a zastoupení; vyzývá k posílení jeho funkcí dohledu a k omezení praktiky častých legislativních změn právních předpisů a využívání zjednodušených postupů pro jejich přijetí, aniž by proběhly dostatečné konzultace nebo posouzení dopadů; naléhavě vyzývá k tomu, aby bylo umožněno hladké fungování parlamentního výboru pro odposlech komunikace a výboru pro bezpečnost a kontrašpionáž, a k zajištění jejich bezproblémového přístupu k nezbytným údajům a svědectvím, aby byla zajištěna důvěryhodná parlamentní kontrola nad příslušnými službami; uznává konstruktivní úlohu, kterou občanská společnost sehrává při podpoře a zlepšování demokratických procesů;

12. konstatuje, že při reformě veřejné správy došlo k určitému pokroku, mj. byly přijaty kroky k zavedení nového právního rámce pro řízení lidských zdrojů; vyzývá k tomu, aby se důsledněji přistupovalo k uplatňování doporučení Komise; je i nadále znepokojen politizací veřejné správy a tím, že státní úředníci jsou předmětem politického nátlaku; naléhavě žádá novou vládu, aby projevila pevné politické odhodlání a na všech úrovních zvýšila profesionalitu, princip zásluh, neutrality a nezávislosti tím, že pracovní místa budou obsazována prostřednictvím nových postupů založených na zásluhách a na hodnocení; zdůrazňuje, že je nutné dokončit strategii reformy veřejné správy na období 2017–2022, mj. vyčleněním dostatečných rozpočtových prostředků na její realizaci, a rozšířit příslušnou správní kapacitu; vyzývá nastupující vládu, aby byly stanoveny transparentní a efektivní linie odpovědnosti mezi institucemi a v rámci jednotlivých institucí; doporučuje, aby na všech úrovních veřejné správy byly spravedlivě zastoupeny všechny komunity;

13. doporučuje, aby nastupující vláda vytvořila komplexní strategii elektronické správy a současně dále rozvíjela elektronické služby pro občany a podniky s cílem omezit administrativní zátěž státu, občanů a podniků; poukazuje na to, že elektronická veřejná správa a elektronické služby by posílily hospodářskou výkonnost země a prohloubily transparentnost a účinnost veřejné správy a služeb; zdůrazňuje právo občanů na přístup k veřejným informacím a vyzývá, aby byly přijaty další kroky k zajištění toho, aby tomuto právu nic nebránilo; podporuje hledání inovativních elektronických řešení, která by zajistila snadný přístup k veřejným informacím a snížila s tím spojenou byrokracii;

14. lituje nadále nepříznivého vývoje při reformě soudnictví, jehož nezávislé fungování by mělo být podporováno; s politováním konstatuje, že při jeho činnosti dochází k politickému vměšování, mj. v rámci jmenování a povyšování soudců a státních zástupců, a k nedostatečné odpovědnosti a k případům selektivní spravedlnosti; znovu vyzývá příslušné orgány, aby se účinně zabývaly přetrvávajícími problémy, jak je uvádějí naléhavé priority v oblasti reformy, a projevily politickou vůli dosáhnout pokroku v rámci reformy soudnictví, v právních předpisech i v praxi, mj. na základě větší

Středa, 14. června 2017

transparentnosti postupů jmenování a povyšování soudců a státních zástupců a zkrácení délky soudních jednání; uznává, že určité úsilí bylo vynaloženo na zlepšení transparentnosti; vyzývá dále orgány, aby zajistily profesionalitu Rady pro soudnictví a Rady žalobců a funkční nezávislost celé justice;

15. znovu opakuje, že je důležité důkladně nezávisle a bez omezování prošetřit informace o údajném protiprávním jednání, jež se na veřejnost dostaly z odposlechů, a souvisejícím selháním dohledu; připomíná význam mandátu a práce zvláštní státní zástupkyně a parlamentního vyšetřovacího výboru, pokud jde o přezkoumání právní a politické odpovědnosti; podotýká, že zvláštní státní zástupkyně vznesla první trestněprávní obvinění z protiprávního jednání v souvislosti s odposlechy;

16. je znepokojen politickými útoky proti činnosti Úřadu zvláštní státní zástupkyně a správními a právními obstrukcemi a nedostatkem spolupráce ze strany dalších institucí; připomíná trestním soudům, které nereagují na oficiální požadavky Úřadu zvláštní státní zástupkyně, že mají zákonnou povinnost poskytovat tomuto úřadu součinnost; domnívá se, že pro demokratický proces je naprosto zásadní, aby mohl Úřad zvláštní státní zástupkyně plnit svou funkci a provádět důkladné vyšetřování zcela nezávisle, bez překážek a nezbytnými prostředky; požaduje, aby se úřadu dostalo plné podpory a podmínek a času potřebných pro dokončení jeho důležité práce; požaduje, aby byly ukončeny obstrukce při předkládání důkazů zvláštní státní zástupkyni u soudu; dále požaduje podporu změn zákona, které by jí zajistily svrchovaná oprávnění v oblasti ochrany svědků v souvislosti s případy, ke kterým je její úřad příslušný; je pevně přesvědčen, že výsledky šetření jsou důležitým krokem k obnově důvěry ve vnitrostátní instituce; navíc zdůrazňuje, že je třeba přijmout změny zákona o ochraně svědků;

17. je i nadále znepokojen tím, že korupce je stále závažným problémem a boj s korupcí oslabují politické zásahy; zdůrazňuje, že je nutná silná politická vůle k boji proti korupci; poukazuje na to, že je nutné zvýšit nezávislost policie, státního zastupitelství a Státní komise pro předcházení korupci; vyzývá ke krokům podporujícím větší transparentnost a zajišťujícím výběr a jmenování členů této komise na základě zásluh; vyzývá k tomu, aby byly urychleně zahájeny kroky k zajištění účinné prevence a trestání případů střetu zájmů a aby bylo dosaženo důvěryhodných výsledků v oblasti korupce ve vysokých kruzích, včetně vytvoření právního rámce pro ochranu informátorů v souladu s evropskými normami, naléhavými prioritami v oblasti reformy a doporučeními Benátské komise; opět vyzývá nezávislé občanské společnosti a sdělovací prostředky, aby na korupci upozorňovaly a podporovaly nezávislé a nestranné vyšetřování; vyzývá úřady, aby podpořily práci veřejného ochránce práv pomocí odpovídajících opatření v personální a rozpočtové oblasti;

18. je znepokojen sblíčováním mediálních, politických a vládních aktivit, zejména pokud se jedná o veřejné výdaje; důrazně odsuzuje existenci nezákonných ekonomických, politických a rodinných vazeb z hlediska vynakládání veřejných prostředků; vyzývá vládu, aby jako další opatření v boji proti korupci přijala legislativní rámec, který upraví střety zájmů a zajistí zveřejnění majetku osob ve vysokých státních funkcích;

19. vítá skutečnost, že byl zaveden legislativní rámec a strategie boje proti organizované trestné činnosti; vítá rozbití zločineckých sítí a tras souvisejících s obchodováním s lidmi a s drogami a požaduje další zintenzivnění úsilí v boji proti organizované trestné činnosti; vyslovuje se pro další zlepšení spolupráce mezi donucovacími orgány, a to jak v rámci státu, tak ve vztahu k sousedním zemím, a pro posílení pravomocí soudů a jejich zdrojů; považuje za zásadní dále rozvíjet schopnosti orgánů činných v trestním řízení vyšetřovat finanční trestné činy a konfiskovat majetek;

20. oceňuje pokračující úsilí v boji proti islámské radikalizaci a zahraničním teroristům; vítá přijetí strategie boje proti terorismu na období 2013–2019, v níž jsou mj. definovány pojmy násilného extremismu, radikalizace, prevence a reintegrace; vyzývá k jejímu provádění prostřednictvím užší spolupráce mezi bezpečnostními agenturami a organizacemi občanské společnosti, náboženskými představiteli, místními společenstvími a dalšími státními institucemi v oblasti vzdělávání, zdravotní péče a sociálních služeb při řešení různých fází radikalizace a vytváření nástrojů pro reintegraci a rehabilitaci; dále vyzývá k tomu, aby byli vracející se zahraniční bojovníci dále sledováni, vhodně začleněni do společnosti a k soustavné výměně informací s orgány EU a sousedních zemí;

Středa, 14. června 2017

21. je znepokojen signály přicházejícími od organizací občanské společnosti, které hovoří o zhoršení atmosféry, ve které pracují; je i nadále znepokojen radikálními veřejnými útoky politiků a sdělovacích prostředků na organizace občanské společnosti a zahraniční zástupce; uznává a podporuje důležitou úlohu, kterou organizace občanské společnosti sehrávají při monitorování, podpoře a zdokonalování demokratických procesů, včetně volebního procesu, a při zajišťování systému brzd a protivah; je znepokojen tím, že vláda projevuje omezené odhodlání a nedostatečně spolupracuje s organizacemi občanské společnosti na všech úrovních; zdůrazňuje význam pravidelného a konstruktivního dialogu a spolupráce s organizacemi občanské společnosti a naléhavě žádá příslušné orgány, aby strukturovaným způsobem pravidelně zapojovaly organizace občanské společnosti do vytváření politiky; vyzývá příslušné orgány, aby organizace občanské společnosti nediskriminovaly z žádného důvodu, např. kvůli politické orientaci, náboženským názorům nebo etnickému složení; domnívá se, že žádným skupinám by neměla být bez závažného důvodu odírána svoboda shromažďování a sdružování;

22. vyzývá příslušné orgány, aby pokračovaly v přerušném sčítání lidu, které by přineslo přesné statistické údaje o obyvatelstvu, jež by mohly sloužit jako základ pro rozvojové programy vlády a odpovídající rozpočtové plánování;

23. připomíná vládě a politickým stranám jejich odpovědnost za utváření kultury začleňování a tolerance, a to v právních předpisech i v praxi; vítá přijetí národní strategie pro rovnost a nediskriminaci na období 2016–2020; má obavy o nestrannost a nezávislost Komise na ochranu před diskriminací a vyzývá k transparentnímu výběru jejích členů; opakovaně odsuzuje verbální projevy nenávisti proti diskriminovaným skupinám; je znepokojen přetrváváním nedostatečné tolerance, diskriminace a útoků vůči lesbickým, gay, bisexuálním, transgender a intersexuálním osobám (LGBTI); znovu vyzývá ke sladění antidiskriminačních právních předpisů s *acquis communautaire*, pokud jde o diskriminaci na základě sexuální orientace; zdůrazňuje, že je třeba bojovat proti předsudkům a diskriminaci vůči Romům a usnadnit jejich integraci a přístup ke vzdělávacímu systému a pracovnímu trhu; je znepokojen tím, že ve věznicích panují i přes podstatné navýšení jejich rozpočtu nelidské podmínky a věznice jsou přeplněné; požaduje dodržování doporučení veřejného ochránce práv;

24. požaduje, aby bylo vynaloženo další úsilí na podporu rovnosti mezi muži a ženami a zvýšení účasti žen na politickém životě a na pracovním trhu, aby se zlepšila jejich sociálně-ekonomická situace a celkově posílila práva žen; vyzývá příslušné orgány, aby zlepšily uplatňování zákona o rovných příležitostech, bojovaly proti nedostatečnému zastoupení žen v klíkových rozhodovacích funkcích na všech úrovních a aby posílily účinnost institucionálních mechanismů na podporu rovnosti mezi muži a ženami; naléhavě vyzývá příslušné orgány, aby na jeho provádění přidělily dostatečné rozpočtové prostředky; je znepokojen tím, že ženy nemají přístup k některým základním zdravotnickým službám a že úmrtnost dětí je stále vysoká;

25. naléhavě žádá vládu, aby přijala opatření pro přezkum zákona o předcházení domácímu násilí a ochraně před ním a dalších relevantních právních předpisů s cílem poskytovat vhodnou ochranu všem obětem domácího násilí a násilí na základě pohlaví, a aby zlepšila služby na podporu obětí domácího násilí, včetně zřizování odpovídajícího počtu azylových domů; dále naléhavě žádá vládu, aby zajistila, aby byly případy domácího násilí důkladně vyšetřeny a jejich pachatelé stíháni, a aby i nadále zvyšovala povědomí o domácím násilí;

26. znovu opakuje, že situace v oblasti vztahů mezi jednotlivými etnickými skupinami je i nadále nestabilní; vyzývá všechny politické strany a organizace občanské společnosti, aby aktivně propagovaly inkluzivní a tolerantní multietnickou, multikulturní a nábožensky pluralitní společnost a aby podporovaly jejich soužití a dialog; je přesvědčen o tom, že jsou nezbytná zvláštní opatření, aby bylo možné dosáhnout sociální soudržnosti mezi různými etnickými, národnostními a náboženskými společenstvími; připomíná vládě a vedoucím představitelům stran jejich závazek plně uplatňovat transparentním a inkluzivním způsobem ochridskou rámcovou dohodu a bez dalšího odkladu dokončit její již dlouho potřebný přezkum, včetně politických doporučení, a zajistit dostatečné finanční prostředky pro její uplatňování; odsuzuje všechny formy iredentismu a veškeré pokusy o dezintegraci různých sociálních skupin; zdůrazňuje, že je důležité, aby bylo bezodkladně zahájeno dlouho očekávané sčítání obyvatel;

27. vyzývá Komisi, aby dále usilovala o podporu skutečného procesu usmíření v tomto regionu, zejména podporou kulturních projektů, které se zabývají nedávnou minulostí a podporují společné a oběma stranami sdílené chápání historie a kulturu tolerance, inkluze a usmíření ve veřejném a politickém životě;

28. opakuje, že makedonské orgány a občanská společnost by měly přijmout vhodná opatření pro dosažení historického smíření s cílem překonat propast mezi různými etnickými a národnostními skupinami i v rámci nich, včetně občanů bulharské národnosti;

Středa, 14. června 2017

29. naléhavě vyzývá vládu, aby veřejnosti a sdělovacím prostředkům vysílala jasné signály o tom, že diskriminace na základě národní identity není v zemi tolerována, a to i ve vztahu k soudnictví, sdělovacím prostředkům, zaměstnání a sociálním příležitostem; zdůrazňuje význam těchto kroků pro integraci různých etnických komunit a pro stabilitu a evropskou integraci této země;

30. vybízí příslušné orgány, aby ze Srbska získaly zpět příslušné archivy jugoslávské tajné služby; je toho názoru, že transparentní nakládání s totalitní minulostí, včetně otevření archivů tajných služeb, je krokem na cestě k další demokratizaci, odpovědnosti a silným institucím;

31. připomíná význam svobody a nezávislosti sdělovacích prostředků jako jedné ze základních hodnot EU a pilíře demokracie; je i nadále znepokojen situací v oblasti svobody slova a sdělovacích prostředků, používáním nenávistných verbálních projevů, případy zastrašování a autocenzury médií, soustavným politickým vměšováním a politickým nátlakem v oblasti tvorby programu a neexistencí investigativního, objektivního a vyváženého zpravodajství, stejně jako nevyváženým informováním o činnostech vlády; opakuje svou výzvu, aby mainstreamové sdělovací prostředky, zejména pokud se jedná o veřejnoprávní subjekt televizního vysílání, informovaly o různých názorech;

32. vyzývá novou vládu, aby zajistila prevenci a řádné vyšetření případů zastrašování novinářů a násilí vůči nim, a aby se postarala o to, aby se osoby odpovědné za toto jednání dostaly před soud; poukazuje na to, že je nezbytné, aby bylo veřejnoprávní vysílání udržitelné a politicky a finančně nezávislé, aby byla jeho příprava finančně a redakčně nezávislá a aby bylo zajištěno právo na přístup k nestranným informacím; požaduje pluralitní orgány zastupující zájmy médií; vyzývá k vypracování profesního etického kodexu, který by přijala veřejná i soukromá média; vybízí vládní úředníky, organizace občanské společnosti a novinářské organizace, aby spolupracovali na reformě sdělovacích prostředků;

33. je i nadále znepokojen tím, že politická situace představuje pro makedonské hospodářství závažné riziko; je rovněž nadále znepokojen nedostatečným prosazováním smluv, rozsahem neformální ekonomiky a obtížným přístupem k finančním prostředkům; poukazuje na to, že rozsáhlá šedá ekonomika je významnou překážkou podnikání; zdůrazňuje, že je zapotřebí přijmout opatření ke zvýšení konkurenceschopnosti a tvorby pracovních míst v soukromém sektoru, a vyzývá příslušné orgány, aby se zabývaly také problematikou účinnosti soudnictví;

34. vítá udržení makroekonomické stability, snížení míry nezaměstnanosti a trvalý závazek vlády posilovat růst a zaměstnanost prostřednictvím tržních hospodářských politik, má však obavy o udržitelnost veřejného dluhu a je znepokojen trvale velmi vysokou nezaměstnaností a velmi malou účastí na pracovním trhu, zejména v případě mladých lidí, žen a osob se zdravotním postižením; dále naléhavě vyzývá příslušné orgány, aby řešily otázku dlouhodobé a strukturální nezaměstnanosti, podporovaly spolupráci v oblasti hospodářské politiky, lépe sladily vzdělávání s požadavky pracovního trhu a vypracovaly cílenou strategii pro lepší zapojení mladých lidí a žen na pracovním trhu; je znepokojen odlivem vzdělaných mladých pracovníků a důrazně vyzývá vládu, aby vypracovala programy, které by kvalitně vzdělaným mladým odborníkům umožnily návrat a zapojení do politického a rozhodovacího procesu; vyzývá ke zlepšení fiskální kázně a transparentnosti a ke zvýšení rozpočtové plánovací kapacity; podporuje zásadu vyrovnaného rozpočtu; konstatuje, že spolehlivé a předvídatelné právní prostředí pro podnikání vede k větší makroekonomické stabilitě a k růstu; vyzývá k tomu, aby byly v té souvislosti vedeny řádné konzultace se všemi zainteresovanými subjekty;

35. vítá pokrok, jehož bylo dosaženo při modernizaci dopravních, energetických a telekomunikačních sítí, a zejména úsilí o dokončení koridoru X ⁽¹⁾; s ohledem na význam železničního propojení v rámci udržitelného systému dopravy vítá záměr vlády modernizovat nebo vystavět železniční spojení ze Skopje do hlavních měst sousedních zemí a vyzývá k většímu pokroku, zejména pokud se jedná o dokončení železničního a silničního spojení v rámci koridoru VIII ⁽²⁾;

⁽¹⁾ Koridor X je jedním z celoevropských dopravních koridorů a vede ze Salzburgu (Rakousko) do Soluně (Řecko).

⁽²⁾ Koridor VIII je jedním z celoevropských dopravních koridorů a vede z Durrës (Albánie) do Varny (Bulharsko). Prochází rovněž přes Skopje.

Středa, 14. června 2017

36. chválí kvalitní přípravu v oblasti elektronických komunikací a informační společnosti; požaduje další zlepšení v oblasti kybernetické bezpečnosti a zdůrazňuje, že je nutné vypracovat a přijmout národní strategii v oblasti kybernetické bezpečnosti s cílem zvýšit kybernetickou odolnost;

37. je znepokojen významnými nedostatky v oblasti životního prostředí, zejména v oblasti průmyslového znečištění a znečištění ovzduší a vody; konstatuje, že stávající stav systému pro dodávky vody je obecně špatný, což má za následek velké ztráty vody a problémy s její kvalitou; zdůrazňuje, že je nutné vytvořit a provádět udržitelnou politiku nakládání s odpady a vyzývá k vytvoření komplexní politiky a strategie v oblasti klimatu, která by byla v souladu s rámcem EU pro politiku v oblasti klimatu na období do roku 2030, a k ratifikaci a uplatňování Pařížské dohody o klimatu;

38. vítá konstruktivní úlohu země v regionální spolupráci, zejména v iniciativě šesti zemí západního Balkánu a v agendě v oblasti propojení; konstatuje však, že napojení dopravní a energetické infrastruktury na sousední státy v regionu a napojení na síť TEN-T je stále omezené; vítá pokrok, kterého bylo dosaženo v zabezpečení dodávek a rovněž v propojování přenosových sítí pro elektřinu i plyn; bere na vědomí dohodu podepsanou se zeměmi západního Balkánu o rozvoji regionálního trhu s elektřinou; zdůrazňuje, že je třeba dosáhnout pokroku ve zpřístupňování trhu s elektřinou a rozvíjet hospodářskou soutěž na trhu se zemním plynem a elektrickou energií směrem k oddělení odvětví v souladu s třetím energetickým balíčkem EU; požaduje výrazné zlepšení, pokud jde o energetickou účinnost, výrobu obnovitelné energie a boj proti změně klimatu; vyzývá k ratifikaci Pařížské dohody o klimatu;

39. naléhavě žádá příslušné orgány, aby rozšířily správní a finanční kapacity potřebné k zajištění transparentního, efektivního a účinného systému zadávání veřejných zakázek, předcházení nesrovnalostem a k řádnému a včasnému čerpání prostředků EU a zároveň aby podávaly pravidelně podrobné zprávy, pokud jde o programování a o využívání fondů Společenství; se znepokojením konstatuje, že Komise znovu omezila finanční pomoc v rámci nástroje předstupní pomoci (NPP), a to o přibližně 27 milionů EUR v důsledku nedostatečného politického úsilí o provedení reformy správy veřejných finančních prostředků; vyzývá Komisi, aby do svých zpráv začlenila informace o podpoře v rámci NPP pro tuto zemi a o účinnosti prováděných opatření, zejména o poskytnutí podpory v rámci NPP na provádění klíčových priorit a příslušných projektů;

40. oceňuje konstruktivní úlohu a spolupráci této země a její obrovské úsilí při řešení problémů migrační krize, čímž tato země podstatně přispívá k bezpečnosti a stabilitě EU; v této souvislosti vyzývá Komisi, aby zemi poskytla veškeré potřebné nástroje ke zmírnění krize; doporučuje přijmout v souladu s mezinárodním humanitárním právem další opatření a kroky, které by zlepšily azylový systém, zajistily potřebné kapacity pro prevenci a boj proti obchodování s lidmi a migranty, včetně dohod o spolupráci se sousedními zeměmi v oblasti potírání trestné činnosti, a zajistily účinnou správu hranic;

41. konstatuje, že země leží na tzv. západobalkánské trase a že přes ni zatím na své cestě do Evropy prošlo zhruba 600 000 uprchlíků a migrantů, včetně zranitelných skupin, jako jsou děti a starší lidé; naléhavě vyzývá její orgány, aby zajistily, aby s migranty a uprchlíky, kteří v zemi žádají o azyl nebo cestují přes její území, bylo nakládáno v souladu s mezinárodním právem a právem EU, zejména Úmluvou z roku 1951 o právním postavení uprchlíků a rovněž s Listinou základních práv EU;

42. vyzývá Komisi, aby nadále spolupracovala se všemi zeměmi západního Balkánu při řešení otázek souvisejících s přistěhovalectvím, aby se zajistilo, že evropské a mezinárodní normy a standardy jsou dodržovány;

43. zdůrazňuje význam regionální spolupráce jakožto nástroje, který posouvá integraci do EU kupředu, a oceňuje konstruktivní snahu a aktivní příspěvky země v oblasti podpory dvoustranných vztahů se všemi státy v regionu;

44. domnívá se, že regionální spolupráce je významným prvkem procesu přistoupení k EU, který do regionu vnáší stabilitu a prosperitu a měl by být pro vládu prioritou; vítá nepřetržitou konstruktivní úlohu a aktivní příspěvky země, které napomáhají k podporování dvoustranné, regionální a mezinárodní spolupráce, stejně jako její podíl na operacích pro řešení civilních a vojenských krizí; oceňuje její další sbližení se zahraniční politikou EU (73 %); vyzývá makedonské orgány, aby

Středa, 14. června 2017

svou politiku sladily rovněž s restriktivními opatřeními EU proti Rusku přijatými po nezákonném připojení Krymu; zdůrazňuje, že je důležité dovést jednání o smlouvě o přátelství a dobrých sousedských vztazích s Bulharskem do konce; vyzývá příslušné orgány, aby dodržovaly politická, sociální a kulturní práva občanů země, kteří sami sebe označují za Bulhary;

45. vyzývá ke zřízení společných výborů odborníků v oblasti historie a vzdělávání se sousedními zeměmi s cílem přispět k objektivnímu výkladu dějin založenému na faktech, k posílení akademické spolupráce a podpoře pozitivních postojů mladých lidí k sousedním zemím;

46. vítá hmatatelné výsledky, jichž bylo dosaženo na základě iniciativy týkající se opatření zaměřených na budování důvěry mezi touto zemí a Řeckem, která by mohla přispět k lepšímu porozumění a pevnějším dvoustranným vztahům, jež připraví půdu pro oboustranně přijatelné řešení otázky názvu, a uznává pozitivní vývoj ohledně jejich uplatňování; zdůrazňuje, že je důležité vyvarovat se veškerých gest, kontroverzních kroků a prohlášení, jež mohou dobré sousedské vztahy poškodit; důrazně připomíná svou výzvu adresovanou místopředsedkyni Komise, vysoké představitelce Unie a Komisi, aby vytvořily nové iniciativy na překonání zbývajících rozdílných postojů, aby ve spolupráci s oběma zeměmi a zvláštním zástupcem OSN usilovaly o vzájemně přijatelné řešení otázky názvu země a aby o této záležitosti informovaly Parlament;

47. vítá aktivity v rámci berlínského procesu, které jsou projevem silné politické podpory evropské perspektivy zemí západního Balkánu; upozorňuje na důležitost tohoto procesu pro podporu hospodářského rozvoje zemí v regionu prostřednictvím investic do hlavních sítí a dvoustranných projektů v oblasti infrastruktury, hospodářství a vzájemného propojení; opakuje, jak důležité je aktivní zapojení do regionálních iniciativ týkajících se mládeže, jako je např. regionální kancelář pro spolupráci mládeže zemí západního Balkánu; vítá zřízení Fondu zemí západního Balkánu a naléhavě vyzývá Komisi, aby přihléděla k iniciativám a navrhovaným projektům;

48. vyjadřuje zemi uznání za předsednictví ve středoevropské iniciativě v průběhu roku 2015, kdy byl důraz kladen na oblast hospodářské spolupráce a obchodních příležitostí, rozvoje infrastruktury a obecného hospodářského rozvoje, včetně rozvoje venkova a cestovního ruchu, jakož i překlenutí vzdálenosti mezi makroregiony;

49. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, místopředsedkyni Komise, vysoké představitelce Unie, Komisi, vládám a parlamentům členských států a parlamentu dotyčné země.

Středa, 14. června 2017

P8_TA(2017)0264

Situace v Demokratické republice Kongo**Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. června 2017 o situaci v Demokratické republice Kongo (2017/2703(RSP))**

(2018/C 331/12)

Evropský parlament,

- s ohledem na svá předchozí usnesení, zejména na usnesení o Demokratické republice Kongo (DRK) ze dne 23. června 2016 ⁽¹⁾, 1. prosince 2016 ⁽²⁾ a 2. února 2017 ⁽³⁾,
 - s ohledem na prohlášení vysoké představitelky Evropské unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, místopředsedkyně Komise Federiky Mogheriniové a její mluvčí o situaci v DRK,
 - s ohledem na prohlášení delegace EU v DRK o stavu lidských práv v této zemi,
 - s ohledem na politickou dohodu dosaženou v DRK dne 31. prosince 2016,
 - s ohledem na usnesení Smíšeného parlamentního shromáždění AKT-EU ze dne 15. června 2016 o předvolební a bezpečnostní situaci v DRK,
 - s ohledem na závěry Rady ze dnů 17. října 2016 a 6. března 2017 týkající se DRK,
 - s ohledem na zprávu generálního tajemníka OSN ze dne 10. března 2017 o stabilizační misi OSN v DRK,
 - s ohledem na rezoluce Rady bezpečnosti OSN o DRK, zejména na rezoluci 2293 (2016) o obnovení sankčního režimu vůči Demokratické republice Kongo a mandátu skupiny odborníků a na rezoluci 2348 (2017) o obnovení mandátu stabilizační mise OSN v Demokratické republice Kongo (MONUSCO),
 - s ohledem na společné prohlášení Africké unie, Organizace spojených národů, Evropské unie a Mezinárodní organizace pro frankofonii o Demokratické republice Kongo ze dne 16. února 2017,
 - s ohledem na revidovanou Dohodu o partnerství z Cotonou,
 - s ohledem na Africkou chartu lidských práv a práv národů z června 1981,
 - s ohledem na Africkou chartu pro demokracii, volby a veřejnou správu,
 - s ohledem na ústavu DRK přijatou dne 18. února 2006,
 - s ohledem na čl. 123 odst. 2 a 4 jednacího řádu,
- A. vzhledem k tomu, že DRK trpí neutuchajícími konflikty a brutálním politickým útlakem; vzhledem k tomu, že humanitární a bezpečnostní krize v DRK se nadále zhoršuje v důsledku politické krize vyvolané prezidentem Josephem Kabilou, který ignoruje ústavu, podle níž lze prezidentský úřad vykonávat po maximálně dvě volební období;

⁽¹⁾ Přijaté texty, P8_TA(2016)0290.⁽²⁾ Přijaté texty, P8_TA(2016)0479.⁽³⁾ Přijaté texty, P8_TA(2017)0017.

Středa, 14. června 2017

- B. vzhledem k tomu, že tento konflikt se odehrává v kontextu politické krize v DRK; vzhledem k tomu, že podle dohody dosažené dne 31. prosince 2016 pod záštitou Konžské národní biskupské konference (CENCO) se počítá s politickou transformací, jež má být završena svobodnými a spravedlivými prezidentskými volbami na konci roku 2017, aniž by byly provedeny změny ústavy; vzhledem k tomu, že dodnes nebylo v plnění dohody dosaženo žádného pokroku;
- C. vzhledem k tomu, že v srpnu 2016 vypukly v provincii Střední Kasai ozbrojené střety mezi konžskou armádou a místními milicemi, které se rozšířily do sousedních provincií Východní Kasai, Lomami a Sankuru a způsobily humanitární krizi, jejímž výsledkem je vnitřní vysídlení více než jednoho milionu civilních obyvatel; vzhledem k tomu, že zprávy OSN zdokumentovaly masivní porušování lidských práv, včetně případů hromadného vyvraždění více než 500 civilistů a objevení 40 masových hrobů; vzhledem k tomu, že podle OSN hrozí 400 000 dětí hladovění; vzhledem k tomu, že 165 organizací konžské občanské společnosti a ochránců lidských práv vyzvaly k nezávislému mezinárodnímu vyšetřování rozsáhlého porušování lidských práv v provinciích Kasai a Lomami, přičemž zdůrazňují, že se na těchto zločinech podílely jak vládní síly, tak příslušníci milic;
- D. vzhledem k tomu, že v březnu 2017 byli v provincii Kasai uneseni a zavražděni dva odborníci OSN a jejich podpůrní pracovníci;
- E. vzhledem k tomu, že Úřad OSN pro koordinaci humanitárních záležitostí (OCHA) vydal v dubnu 2017 výzvu k uvolnění 64,5 milionu USD na naléhavou humanitární pomoc v regionu Kasai;
- F. vzhledem k tomu, že organizace na ochranu lidských práv neustále informují o zhoršujícím se stavu lidských práv, o oklešťování svobody projevu, svobody shromažďování a práva na demonstrace, o zvyšování počtu politicky motivovaných soudních procesů a nepřiměřeném použití síly vůči pokojným demonstrantům, novinářům a politické opozici, zejména příslušníky armády a milic; vzhledem k tomu, že prvními oběťmi konfliktu jsou ženy a děti a že je velmi rozšířeno sexuální a genderové násilí, které se často používá jako válečná taktika;
- G. vzhledem k tomu, že mise MONUSCO by na základě mandátu, který byl v dubnu 2017 prodloužen o další rok, měla přispívat k ochraně civilních obyvatel uprostřed eskalujícího násilí a podpořit plnění politické dohody ze dne 31. prosince 2016; vzhledem k tomu, že kontingent MONUSCO by měl být rozmístěn také s náležitým ohledem na nové bezpečnostní a humanitární priority;
- H. vzhledem k tomu, že EU přijala dne 12. prosince 2016 restriktivní opatření proti sedmi osobám v reakci na maření volebního procesu a porušování lidských práv a dne 29. května 2017 proti dalším devíti osobám, které zastávaly odpovědné funkce ve státní správě a ve velení bezpečnostních složek DRK;
1. zůstává vážně znepokojen zhoršující se politickou, bezpečnostní a humanitární situací v DRK; rozhodně odsuzuje všechny akty porušující lidská práva, včetně násilných skutků, ať již byl viníkem kdokoli, únosů, vražd, mučení, sexuálního násilí, svěvolného zatýkání a nezákonného zadržování osob;
 2. žádá ustavení nezávislé vyšetřovací komise s rozsáhlým mandátem, která by měla zahrnovat i odborníky OSN a objasnit násilí v regionu Kasai a zajistit, aby byli pachatelé těchto masakrů za své činy potrestáni; vyzývá členské státy, aby tuto vyšetřovací komisi politicky a finančně podpořily;
 3. připomíná, že vláda DRK nese hlavní odpovědnost za ochranu civilistů na svém území a ve své jurisdikci, a to i za ochranu před zločiny proti lidskosti a válečnými zločiny;
 4. vyjadřuje velké politování nad zpožděním v organizaci příštích prezidentských a parlamentních voleb v DRK, které vážně porušuje konžskou ústavu; dále s politováním konstatuje, že nepokročilo ani plnění politické dohody ze dne 31. prosince 2016 o přechodných opatřeních; připomíná, že vláda DRK se zavázala k uspořádání věrohodných transparentních, svobodných a spravedlivých voleb, které by měly proběhnout do konce roku 2017, a k ochraně politických práv a svobod v souladu s politickou dohodou, což by mělo zajistit pokojné předání moci; znovu opakuje, že je

Středa, 14. června 2017

důležité zveřejnit podrobný harmonogram voleb, a vítá proces volební registrace; vyzývá k brzkému splnění závazků obsažených v uvedené dohodě, především ke změně a přijetí nezbytných právních předpisů v konžském parlamentu do konce tohoto volebního období; žádá, aby byl upraven volební zákon tak, aby pomocí vhodných opatření zajistil zastoupení žen;

5. zdůrazňuje, že Nezávislá národní volební komise má být nestrannou a inkluzivní institucí zajišťující důvěryhodný a demokratický průběh voleb; vyzývá, aby byla v souladu s politickou dohodou z roku 2016 okamžitě vytvořena národní rada pro monitorování dohody a volebního procesu;

6. připomíná povinnost vlády dodržovat, chránit a prosazovat základní práva, jež jsou jádrem demokracie; naléhavě žádá konžské orgány, aby obnovily prostředí, které bude přát svobodnému a pokojnému výkonu svobody projevu, sdružování a shromažďování a svobodě sdělovacích prostředků; požaduje okamžité propuštění všech nezákonně zatčených osob, včetně novinářů, příslušníků opozice a zástupců občanské společnosti; vyzývá všechny politické zúčastněné strany k vedení politického dialogu;

7. odsuzuje všechny případy porušení mezinárodního humanitárního práva ze strany státních orgánů a bezpečnostních služeb; dále je znepokojen zprávami o závažném porušování lidských práv příslušníky milic i náboem a využíváním dětských vojáků, které mohou představovat válečné zločiny podle mezinárodního práva; domnívá se, že státní orgány a mezinárodní společenství si musí za jednu z priorit vytyčit skoncování s fenoménem dětských vojáků;

8. opakovaně vyjadřuje hluboké znepokojení nad děsivým stavem lidských práv v DRK, které mj. obnáší vnitřní vysídlení, nejisté zásobování potravinami, epidemie a přírodní katastrofy; naléhá na EU a její členské státy, aby posílily finanční a humanitární pomoc prostřednictvím spolehlivých organizací, aby mohly být uspokojeny naléhavé potřeby obyvatelstva, zejména v provincii Kasai; ostře odsuzuje všechny útoky vůči humanitárním pracovníkům a zařízením a trvá na tom, že konžské orgány musí zajistit, aby humanitární organizace mohly místnímu obyvatelstvu plynule a včasné poskytovat pomoc;

9. vítá obnovení mandátu mise MONUSCO a práci odvedenou zvláštním zástupcem generálního tajemníka pro DRK na ochranu civilistů a prosazování lidských práv v souvislosti s volbami; zdůrazňuje, že původní i stávající mandát, který platí pro všechny jednotky OSN rozmístěné v této zemi, je „zneškodňovat ozbrojené skupiny“; požaduje, aby veškeré síly mise MONUSCO v plném rozsahu zasahovaly a chránily obyvatelstvo před ozbrojenými skupinami a ženy před znásilněním a jiným sexuálním násilím a aby nedovolovaly žádné omezení ze strany konžského velení;

10. se znepokojením si všímá, že hrozí destabilizace regionu; připomíná svou podporu Organizaci spojených národů, Mezinárodní organizaci pro frankofonii a Africké unii při podpoře politického dialogu; vyzývá k jejich intenzivnějšímu působení v oblasti Velkých jezer, aby bylo zabráněno další destabilizaci;

11. připomíná, jak je důležité, aby jednotlivé osoby nesly odpovědnost za porušování lidských práv a za další činy, které narušují konsenzuální a mírové řešení situace v DRK; podporuje použití cílených sankcí EU vůči jednotlivcům odpovědným za závažná porušení lidských práv; požaduje, aby v souladu se šetřeními provedenými skupinou odborníků OSN bylo vyšetřování rozšířeno i na další odpovědné osoby na nejvyšší vládní úrovni a aby na ně byly uvaleny sankce za násilí a trestné činy spáchané v DRK a za drancování jeho přírodních zdrojů; zdůrazňuje, že sankce musí zahrnovat zmrazení majetku a zákaz vstupu do EU;

12. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, místopředsedkyni Komise, vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, Africké unii, Panafrickému parlamentu, Radě ministrů a Smíšenému parlamentnímu shromáždění AKT-EU, generálnímu tajemníkovi OSN a prezidentovi, předsedovi vlády a parlamentu Demokratické republiky Kongo.

Středa, 14. června 2017

P8_TA(2017)0265

Aktuální stav provádění bangladéšského paktu udržitelnosti

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. června 2017 o aktuálním stavu provádění bangladéšského paktu udržitelnosti (2017/2636(RSP))

(2018/C 331/13)

Evropský parlament,

- s ohledem na své usnesení ze dne 26. listopadu 2015 o svobodě projevu v Bangladéši ⁽¹⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 29. dubna 2015 o druhém výročí zřízení budovy Rana Plaza a o vývoji ve věci bangladéšského paktu udržitelnosti ⁽²⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 18. září 2014 o porušování lidských práv v Bangladéši ⁽³⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 27. dubna 2017 o stěžejní iniciativě EU pro oděvní průmysl ⁽⁴⁾,
- s ohledem na svá předchozí usnesení o Bangladéši, zejména na usnesení ze dne 16. ledna 2014 ⁽⁵⁾, 21. listopadu 2013 ⁽⁶⁾ a 14. března 2013 ⁽⁷⁾,
- s ohledem na svá usnesení ze dne 25. listopadu 2010 o lidských právech a sociálních a environmentálních normách v mezinárodních obchodních dohodách ⁽⁸⁾ a o sociální odpovědnosti podniků v mezinárodních obchodních dohodách ⁽⁹⁾,
- s ohledem na svá usnesení ze dne 6. února 2013 o „sociální odpovědnosti podniků: řádné, transparentní a odpovědné obchodní chování a udržitelný růst“ ⁽¹⁰⁾ a o „sociální odpovědnosti podniků: podpora zájmů společnosti a cesta k udržitelné obnově podporující začlenění“ ⁽¹¹⁾,
- s ohledem na pracovní dokument útvarů Komise ze dne 24. dubna 2017 nazvaný „Udržitelné hodnotové řetězce v oděvním odvětví díky opatřením EU pro rozvoj“ (SWD(2017)0147),
- s ohledem na sdělení Komise nazvané „Obnovená strategie EU pro sociální odpovědnost podniků na období 2011–2014“ (COM(2011)0681) a na výsledky veřejné konzultace o činnosti Komise týkající se směru její politiky sociální odpovědnosti podniků (CSR) po roce 2014,
- s ohledem na své usnesení ze dne 5. července 2016 o nové a inovativní budoucí strategii pro obchod a investice ⁽¹²⁾,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 14. října 2015 nazvané „Obchod pro všechny – Cesta k zodpovědnější obchodní a investiční politice“ (COM(2015)0497),
- s ohledem na Dohodu o spolupráci mezi Evropským společenstvím a Bangladéšskou lidovou republikou o partnerství a rozvoji,

⁽¹⁾ Přijaté texty, P8_TA(2015)0414.

⁽²⁾ Úř. věst. C 346, 21.9.2016, s. 39.

⁽³⁾ Úř. věst. C 234, 28.6.2016, s. 10.

⁽⁴⁾ Přijaté texty, P8_TA(2017)0196.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 482, 23.12.2016, s. 149.

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 436, 24.11.2016, s. 39.

⁽⁷⁾ Úř. věst. C 36, 29.1.2016, s. 145.

⁽⁸⁾ Úř. věst. C 99 E, 3.4.2012, s. 31.

⁽⁹⁾ Úř. věst. C 99 E, 3.4.2012, s. 101.

⁽¹⁰⁾ Úř. věst. C 24, 22.1.2016, s. 28.

⁽¹¹⁾ Úř. věst. C 24, 22.1.2016, s. 33.

⁽¹²⁾ Přijaté texty, P8_TA(2016)0299.

Středa, 14. června 2017

- s ohledem na Pakt udržitelnosti pro trvalé zlepšování pracovních práv a bezpečnosti v továrnách na konfekční oděvy a pletené zboží v Bangladéši,
 - s ohledem na zprávy Komise o technickém stavu bangladéšského paktu udržitelnosti z července 2016 a ze dne 24. dubna 2015,
 - s ohledem na zprávu z pracovní cesty jeho Výboru pro mezinárodní obchod ze dne 23. ledna 2017 po návratu z pracovní cesty delegace ad hoc do Bangladéše (Dháky) konané ve dnech 15.–17. listopadu 2016,
 - s ohledem na Program lepší práce v Bangladéši Mezinárodní organizace práce (MOP), který byl zahájen v říjnu 2013,
 - s ohledem na zprávu z trojstranné mise MOP na vysoké úrovni a připomínky Výboru odborníků MOP na uplatňování úmluv a doporučení z roku 2017 týkající se úmluv č. 87 a 98,
 - s ohledem na zvláštní odstavec zprávy Výboru pro uplatňování norem MOP pro Mezinárodní konferenci práce 2016,
 - s ohledem na stížnost podanou v roce 2017 Výboru MOP pro svobodu sdružování týkající se násilných zákroků vlády proti pracovníkům v oděvním průmyslu v Ashulii v prosinci 2016 a stížnost podanou zvláštním zmocněncům OSN týkající se násilných zákroků v Ashulii,
 - s ohledem na Deklaraci OSN z Johannesburgu o udržitelné spotřebě a produkci na podporu sociálního a ekonomického rozvoje,
 - s ohledem na rámec politiky investic pro udržitelný rozvoj (2015) konference OSN o obchodu a rozvoji (UNCTAD),
 - s ohledem na obecné zásady OSN v oblasti podnikání a lidských práv, které pro vlády i společnosti stanovují rámec pro ochranu a dodržování lidských práv a které v červnu 2011 schválila Rada OSN pro lidská práva,
 - s ohledem na iniciativu OSN nazvanou Global Compact týkající se lidských práv, pracovních podmínek, životního prostředí a boje proti korupci,
 - s ohledem na pokyny OECD pro nadnárodní společnosti,
 - s ohledem na čtvrtletní souhrnnou zprávu dohody týkající se postupu sanace továren na konfekční oděvy, na něž se vztahuje dohoda ze dne 31. října 2016,
 - s ohledem na otázku předloženou Komisi ve věci „aktuálního stavu provádění bangladéšského paktu udržitelnosti“ (O-000037/2017 – B8-0217/2017),
 - s ohledem na návrh usnesení Výboru pro mezinárodní obchod,
 - s ohledem na čl. 128 odst. 5 a čl. 123 odst. 2 jednacího řádu,
- A. vzhledem k tomu, že se Bangladéš stal druhým největším výrobcem oděvů na světě a že textilní průmysl tvoří téměř 81 % celkového vývozu země; vzhledem k tomu, že 60 % výroby oděvů v Bangladéši směřuje do EU, která je jeho hlavním vývozním trhem;
- B. vzhledem k tomu, že bangladéšský oděvní průmysl zaměstnává přibližně 4,2 milionu lidí v až 5 000 továrnách a nepřímo poskytuje obživu nejméně 40 milionům lidí, tj. asi čtvrtině obyvatel Bangladéše; vzhledem k tomu, že oděvní průmysl značně přispěl ke snížení chudoby a zlepšení postavení žen; vzhledem k tomu, že ženy, převážně z venkovských oblastí, tvoří 80 % pracovní síly bangladéšského oděvního průmyslu; vzhledem k tomu, že je ale stále 80 % pracovníků zaměstnáno v neformálním sektoru; vzhledem k tomu, že spleť dodavatelských řetězců v oděvním průmyslu a nízká úroveň jeho transparentnosti umožňují porušování lidských práv a přispívá k většímu zneužívání; vzhledem k tomu, že minimální mzda v odvětví výroby konfekčních oděvů zůstává pod hranicí chudoby stanovenou Světovou bankou;

Středa, 14. června 2017

- C. vzhledem k tomu, že rovnost žen a mužů je hybnou silou rozvoje; vzhledem k tomu, že práva žen náleží do spektra lidských práv; vzhledem k tomu, že v článku 8 Smlouvy o fungování Evropské unie je jasné stanoveno, že „při všech svých činnostech usiluje Unie o odstranění nerovností a podporuje rovné zacházení pro muže a ženy“, a proto má EU povinnost začleňovat rovnost žen a mužů do všech svých politik a zajišťovat tak, aby měli muži a ženy stejný užitek ze společenských změn, hospodářského růstu a tvorby kvalitních pracovních míst, odstraňování diskriminace a prosazování respektu vůči právům žen ve světě;
- D. vzhledem k tomu, že přibližně 10 % pracovní síly v odvětví oděvního průmyslu je zaměstnáno ve vývozních zpracovatelských zónách (EPZ); vzhledem k tomu, že zákoník práce pro vývozní zpracovatelské zóny neuděluje osobám, které v nich pracují, dostatečná základní práva v porovnání s pracovníky zaměstnanými jinde v Bangladéši; vzhledem k tomu, že se počítá se značným rozšířením vývozních zpracovatelských zón;
- E. vzhledem k tomu, že k úspěšnému značně velkému objemu vývozu oděvních výrobků Bangladéše a růstu zaměstnanosti velkou měrou přispěly velkorysé jednostranné obchodní preference EU v souvislosti s iniciativou pro nejméně rozvinuté země (LDC) „Vše kromě zbraní“, které jsou zakotvené v nařízení EU o systému všeobecných celních preferencí (GSP) a umožňují bezcelní dovoz textilu z Bangladéše na základě flexibilních pravidel původu;
- F. vzhledem k tomu, že tyto obchodní preference jsou svázány se zásadou EU podporovat spravedlivý a volný obchod, a EU tak může zrušit zvýhodnění GSP v nejzávažnějších případech porušování lidských práv na základě kapitoly V, čl. 19, odst. 1, písm. a) nařízení o GSP, které stanoví, že preferenční zacházení může být dočasně zrušeno z řady důvodů, včetně závažného a systematického porušování zásad stanovených v úmluvách uvedených v části A přílohy VIII, mimo jiné osmi základních úmluv MOP;
- G. vzhledem k tomu, že na základě těchto ustanovení Komise a ESVC zahájily na začátku roku 2017 posílený dialog o pracovních a lidských právech ve snaze zajistit důslednější dodržování zásad těchto úmluv;
- H. vzhledem k tomu, že MOP věnovala Bangladéši zvláštní odstavec zprávy Výboru pro uplatňování norem MOP pro Mezinárodní konferenci práce 2016, ve kterém se uvádí, že země závažným způsobem porušuje své povinnosti vyplývající z úmluvy 87 (svoboda sdružování); vzhledem k tomu, že v roce 2015 MOP uvedla, že 78 % přihlášek k odborové registraci bylo zamítnuto, a to částečně kvůli nepřátelství vedoucích pracovníků v továrnách a některých politiků vůči odborovým organizacím a částečně kvůli neschopnosti administrativních orgánů přihlášky registrovat.
- I. vzhledem k tomu, že podle různých zpráv od roku 2006 při různých požárech v závodech v Bangladéši zemřely stovky pracovníků v oděvním průmyslu, za což bohužel mnozí majitelé továren a vedoucí pracovníci, kteří nesli odpovědnost, nebyli nikdy postaveni před soud; vzhledem k tomu, že se odhaduje, že každoročně v rámci všech odvětví umírá 11,7 tisíce pracovníků při smrtelných nehodách a dalších 24,5 tisíce pracovníků umírá na nemoci z povolání;
- J. vzhledem k tomu, že minimální současná měsíční mzda 5 300 tak (BDT) čili 67 USD se nezvýšila od roku 2013 a rada pro minimální mzdu nebyla svolána;
- K. vzhledem k tomu, že ode dne 21. prosince 2016, po stávkách a demonstracích bangladéšských pracovníků v oděvním průmyslu požadujících vyšší mzdy, bangladéšské orgány svévolně zatklly a zadržely nejméně 35 představitelů odborových organizací a bojovníků za práva pracovníků, zavřely kanceláře odborových a nevládních organizací a umístily je pod policejní dohled a suspendovaly či propustily 1 600 pracovníků za jejich účast na protestech proti nízkým mzdám v oděvním průmyslu;
- L. vzhledem k tomu, že Bangladéš na indexu transparentnosti obsadil 145. příčku ze 177 zemí; vzhledem k tomu, že pro dodavatelský řetězec oděvního průmyslu je typická korupce, do níž jsou zapojeni političtí představitelé i místní správa;
- M. vzhledem k tomu, že řada slibných iniciativ vedených soukromým odvětvím, jako je Bangladéšská dohoda o požární bezpečnosti a bezpečnosti budov (dále jen „dohoda“) během posledních 20 let vcelku kladně přispěla ke zlepšení standardů dodavatelského řetězce a bezpečnosti práce, neboť posílila práva pracovníků v dodavatelském řetězci v oděvním průmyslu;

Středa, 14. června 2017

- N. vzhledem k tomu, že závěry následných přezkumů paktu, které byly provedeny v letech 2014, 2015 a 2016, informují o viditelných pokrocích bangladéských orgánů a uznávají příspěvek paktu k určitému zlepšení zdravotních a bezpečnostních podmínek v továrnách i pracovních podmínek v oděvním průmyslu; vzhledem k tomu, že dosažení pokroku v souvislosti s právy pracovníků je náročnější a během posledních let v této oblasti nebyl zaznamenán žádný podstatný vývoj; vzhledem k tomu, že podle MOP nedostatky při změně a provádění bangladéského zákoníku práce z roku 2013 vyústily ve vážné překážky bránící uplatňování práva na svobodu sdružování a registraci odborových organizací, zejména v oděvním průmyslu ve vývozních zpracovatelských zónách; vzhledem k tomu, že pracujícím ve vývozních zpracovatelských zónách bylo upřeno právo vstoupit do odborů;
- O. vzhledem k tomu, že bezprostředně po katastrofě se zvedla nebyvalá vlna zájmu evropských spotřebitelů o bližší informace ohledně toho, jakého jsou výrobky původu a za jakých podmínek jsou vyráběny; vzhledem k tomu, že evropští občané podali řadu petic a zorganizovali kampaně, v nichž od oděvních značek požadovali větší míru odpovědnosti s cílem zajistit, aby jejich produkty byly vyráběny etickým způsobem;

Odpovědné chování podniků v Bangladéši – hlavní domácí priorita

1. zdůrazňuje, že navzdory obdivuhodnému růstu a rozvoji v posledních letech Bangladéš musí v dlouhodobém horizontu vynaložit značné úsilí za účelem dosažení udržitelného hospodářského růstu, který bude silněji podporovat začlenění; zdůrazňuje, že strukturální reformy vedoucí ke zvýšení produktivity, další diverzifikace vývozu, sociální spravedlnosti, práva pracujících, ochrana životního prostředí a boj proti korupci by byly v tomto ohledu zásadní;
2. vyzývá bangladéskou vládu, aby se více zapojila do zlepšování bezpečnosti a pracovních podmínek a práv pracujících v oděvním průmyslu a učinila z toho nejvyšší prioritu, aby rovněž zvýšila vládní financování inspektorátu práce, aby nadále prováděla nábor a odborné proškolení inspektorů továren, aby zajistila podmínky, které sníží fluktuaci inspektorů továren, aby vytvořila roční pracovní plán pravidelných inspekcí rekonstruovaných továren a aby rozšířila inspekci budov a továren i do ostatních odvětví;
3. vyzývá bangladéskou vládu, aby novelizovala bangladéský zákoník práce z roku 2013 s cílem účinněji řešit otázky svobody sdružování a kolektivního vyjednávání, aby podporovala sociální dialog, aby zajistila rychlou a objektivní registraci odborových svazů, aby zajistila účinné vyšetřování a postihování údajné diskriminace odborových svazů a nekalých pracovních praktik, aby zaručila plný soulad pracovního legislativního rámce s mezinárodními standardy, zejména pak s úmluvami MOP 87 a 98 týkajícími se svobody sdružování a kolektivního vyjednávání, a účinné provádění tohoto rámce; dále naléhavě tuto vládu vyzývá, aby zajistila, že legislativa upravující vývozní zpracovatelské zóny bude v souladu s týmiž mezinárodními standardy zcela zaručovat právo na svobodu sdružování, a aby co nejdříve a aktivně vyšetřila všechny případy diskriminace odborových svazů;
4. naléhavě vyzývá bangladéskou vládu, průmyslová sdružení a majitele továren, aby usilovali o sanaci všech továren oděvního průmyslu zaměřených na vývoz, aby byly prováděny opravy a další pravidelné inspekce pod transparentním dohledem příslušných orgánů veřejné správy s ohledem na účelnost finančních prostředků pocházejících od dárců a důležitost efektivní finanční podpory;
5. naléhavě žádá bangladéskou vládu, aby okamžitě znovu svolala radu pro minimální mzdu a stanovila kratší lhůty pro přezkum mezd;

Iniciativy soukromého sektoru- efektivní a cenný přínos

6. vyzývá mezinárodní oděvní značky a maloobchodní řetězce a bangladéský soukromý sektor, aby dlouhodobě usilovaly o dodržování pracovního práva a zaváděly opatření sociální odpovědnosti podniků a zdokonalily zodpovědné obchodní praktiky včetně důstojných pracovních podmínek pro bangladéské pracovníky v oděvním průmyslu a aby podpořily transparentní informace o tom, které továrny dané zboží vyrábějí a koordinované mechanismy mezi příslušnými iniciativami; vybízí k pokračování úsilí nadnárodních maloobchodních řetězců a oděvních značek o přijetí jednotného kodexu pro audity továren v Bangladéši;

Středa, 14. června 2017

7. zdůrazňuje úspěchy spolupráce soukromého podnikatelského sektoru s bangladéskou vládou a mezinárodními organizacemi působícími v Bangladéši založené na Dohodě o požární bezpečnosti a bezpečnosti budov; upozorňuje však na skutečnost, že navzdory výraznému pokroku v oblasti požární bezpečnosti a bezpečnosti budov panuje mezi partnery dohody znepokojení nad pomalým tempem realizace nápravy v otázkách zásadně důležitých pro bezpečnost; vyzývá smluvní strany dohody k prodloužení svých závazků rámci dohody na dalších pět let před tím, než stávající dohoda vyprší dne 12. května 2018 platnost; vybízí bangladéskou vládu společně s bangladéským podnikatelským odvětvím, aby uznaly užitečnost závazků maloobchodních řetězců v Bangladéši vyplývajících z dohody a aby podpořily prodloužení mandátů partnerů dohody v Bangladéši;

8. vyzývá bangladéskou vládu a soukromý sektor, aby pokračovaly v iniciativách směřujících k finančnímu odškodnění a rehabilitaci obětí, aby vyvinuly efektivní strategie opětovného zaměstnání a podporu rozvoje dovedností souvisejících s podnikáním a obživou;

Sdílená odpovědnost EU a mezinárodního společenství

9. podporuje následné kroky bangladéského paktu udržitelnosti a posílený dialog Komise a ESVČ o pracovních a lidských právech s Bangladéšem s cílem dosáhnout lepšího souladu se zásadami úmluv vyjmenovaných v nařízení o GSP;

10. je pro to, aby Komise posoudila možnost celounijních iniciativ pro oděvní průmysl, mezi jejichž klíčové zásady by patřila dobrovolnost a přísné kodexy chování; bere na vědomí pracovní dokument Komise ze dne 24. dubna 2017 nazvaný „Udržitelné hodnotové řetězce v oděvním odvětví zajištěné prostřednictvím rozvojové činnosti EU“ a opakuje svůj požadavek neomezovat se na pracovní dokument, ale zařadit sem možné úvahy o závazných právních předpisech o náležité péči, dále zdůrazňuje, že koordinace, sdílení informací, výměna osvědčených postupů a závazek vlád nastavit řádné rámcové podmínky mohou přispět ke zvýšení účinnosti soukromých a veřejných iniciativ v oblasti hodnotových řetězců a dosáhnout kladných výsledků v oblasti udržitelného rozvoje; zdůrazňuje, že je důležité zlepšovat informovanost spotřebitelů s cílem zvýšit transparentnost a podpořit úsilí o dosažení lepších pracovních a environmentálních standardů, bezpečnosti výrobků a udržitelné spotřeby;

11. domnívá se, že bangladéský pakt udržitelnosti, na němž se Evropská unie podílí jako jeden z hlavních aktérů, by mohl sloužit jako vzor pro navazování obdobných partnerských vztahů se třetími zeměmi; vybízí EU, aby pokračovala ve spolupráci na mezinárodní úrovni s organizacemi jako MOP, OECD a OSN v oblasti udržitelného rozvoje a sociální odpovědnost podniků a tuto spolupráci prohlubovala;

12. podporuje úsilí otevřené pracovní skupiny OSN, jehož cílem je navrhnout závaznou dohodu OSN o obchodu a lidských právech; vyzývá Komisi a členské státy, aby se do těchto jednání aktivně zapojily;

13. zdůrazňuje, že pokud se Bangladéši nepodaří zlepšit bezpečnostní situaci a systematicky reagovat na hrozby extremistů v této zemi, bude to mít přímý dopad na investice v Bangladéši, což se v konečném důsledku nepříznivě odrazí na dlouhodobém rozvoji a životech obyčejných lidí.

Závěry

14. zdůrazňuje, že vysoce kvalitní oděvní průmysl je stěžejní pro hospodářský a sociální vývoj v Bangladéši a že jeho expanze umožnila mnoha pracovníkům, zvláště ženám, vymanit se z neformální ekonomiky a začlenit se do formální ekonomiky; varuje před iniciativami, které by mohly vést k odklonu EU a jiných podniků od spolupráce s Bangladéšem, což by mělo negativní dopad nejen na pověst země, ale hlavně na perspektivy jejího budoucího vývoje;

15. zdůrazňuje, že přispívat k dosažení odpovědného chování podniků jako společnému cíli je sdílenou odpovědností bangladéské vlády, místního soukromého sektoru, mezinárodního společenství i obchodních partnerů;

o

o o

16. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Evropské službě pro vnější činnost, místopředsedkyni Komise, vysoké představitele Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, zvláštnímu zástupci EU pro lidská práva, vládám a parlamentům členských států, Radě OSN pro lidská práva, vládě a parlamentu Bangladéše a generálnímu řediteli Mezinárodní organizace práce.

Čtvrtek, 15. června 2017

P8_TA(2017)0267

Případ Afgana Muchtarliho a situace v oblasti sdělovacích prostředků v Ázerbájdžánu**Usnesení Evropského parlamentu ze dne 15. června 2017 o případu ázerbájdžánského novináře Afgana Muhtarliho (2017/2722(RSP))**

(2018/C 331/14)

Evropský parlament,

- s ohledem na svá předchozí usnesení o Ázerbájdžánu, zejména na usnesení o stavu lidských práv a o právním státě,
- s ohledem na vztahy mezi EU a Ázerbájdžánem, které byly navázány v roce 1999 uzavřením dohody o spolupráci a partnerství, vytvořením Východního partnerství a účastí Ázerbájdžánu v Parlamentním shromáždění Euronest,
- s ohledem na rozhodnutí ázerbájdžánského parlamentu (Milli Medžlis) ze dne 30. září 2016, kterým bylo zrušeno dřívější rozhodnutí ze dne 14. září 2015 o ukončení členství a účasti v Parlamentním shromáždění Euronest, a bylo tedy rozhodnuto zůstat jeho členem a dále se účastnit jeho činnosti;
- s ohledem na to, že dne 14. listopadu 2016 byl Evropské komisi a místopředsedkyni Komise, vysoké představitelce pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku (MK/VP) udělen mandát k tomu, aby jménem Unie a jejích členských států jednaly s Ázerbájdžánskou republikou o uzavření komplexní dohody, a s ohledem na to, že jednání o této dohodě byla zahájena dne 7. února 2017;
- s ohledem na návštěvu ázerbájdžánského prezidenta Ilhama Alijeva v Bruselu dne 6. února 2017;
- s ohledem na nedávnou cestu delegace Výboru pro zahraniční věci do Ázerbájdžánu, která se uskutečnila dne 22. května 2017;
- s ohledem na Mezinárodní úmluvu na ochranu všech osob před nuceným zmizením,
- s ohledem na zprávu organizace Freedom House „Svoboda ve světě“ z roku 2017, v níž je tisk v Ázerbájdžánu označen za „nesvobodný“ a internet za „částečně svobodný“,
- s ohledem na prohlášení MK/VP o odsouzení Mehmana Husejnova v Ázerbájdžánu ze dne 7. března 2017,
- s ohledem na dohodu o přidružení mezi EU a Gruzii / dohodu o prohloubené a komplexní zóně volného obchodu (AA/DFTA), která vstoupila v platnost dne 1. července 2016,
- s ohledem na minulá prohlášení komisaře Rady Evropy pro lidská práva Nilse Muižniekse o pronásledování novinářů, občanských a lidskoprávních aktivistů a členů opozice v Ázerbájdžánu,
- s ohledem na prohlášení ředitele Úřadu pro demokratické instituce a lidská práva OBSE Michaela Georga Linka o údajném únosu ázerbájdžánského novináře a lidskoprávního aktivisty Afgana Muhtarliho dne 8. června 2017, který byl ve vazbě též údajně týrán;
- s ohledem na prohlášení mluvčí MK/VP o protiprávním zadržování ázerbájdžánských občanů pobývajících v Gruzii,
- s ohledem na čl. 135 odst. 5 a čl. 123 odst. 4 jednacího řádu,

Čtvrtek, 15. června 2017

- A. vzhledem k tomu, že ázerbájdžánský investigativní novinář Afgan Muhtarli, žijící od roku 2015 v exilu v Tbilisi, dne 29. května 2017 zmizel z Tbilisi a objevil se o několik hodin později v Baku;
- B. vzhledem k tomu, že podle vyjádření jeho právníka zastavili Afgana Muhtarliho neznámí muži, kteří měli údajně na sobě uniformy gruzínské kriminální policie; vtáhli ho do auta, zbili ho a odvezli na ázerbájdžánskou hranici, kde byla údajně na jeho dopadení vypsána odměna 10 000 EUR;
- C. vzhledem k tomu, že Afganu Muhtarlimu nyní hrozí trestní stíhání za nezákonné překročení státních hranic, pašování a útok na policejního činitele; vzhledem k tomu, že trestní sazby za tyto činy mohou činit až několik let odnětí svobody a že dne 31. května 2017 soud nařídil tříměsíční vyšetřovací vazbu;
- D. vzhledem k tomu, že Afgan Muhtarli působil v několika nezávislých sdělovacích prostředcích, jako je Radio Free Europe / Radio Liberty, a je znám svými kritickými články o ázerbájdžánských státních činitelích; vzhledem k tomu, že do gruzínského exilu se uchýlil proto, aby se vyhnul represím ze strany ázerbájdžánských státních orgánů;
- E. vzhledem k tomu, že Gruzie je smluvní stranou Evropské úmluvy o lidských právech a je proto její povinností zaručit bezpečnost ázerbájdžánských občanů žijících na jejím území a nedopustit, aby byli násilím navraceni do své země; vzhledem však k tomu, že ázerbájdžánští občané se stále častěji setkávají s tím, že gruzínské úřady odmítají prodloužit jejich povolení k pobytu;
- F. vzhledem k tomu, že gruzínský prezident Giorgi Margvelašvili prohlásil, že únos Afgana Muhtarliho je „závažným problémem pro [gruzínský] stát a jeho svrchovanost“;
- G. vzhledem k tomu, že gruzínské ministerstvo vnitra zahájilo ve věci únosu Afgana Muhtarliho vyšetřování podle § 143 trestního zákoníku (protiprávní věznění) a začala jednat o tomto případu se svými ázerbájdžánskými protějšky;
- H. vzhledem k tomu, že celkový stav lidských práv v Ázerbájdžánu je po několik posledních let zdrojem závažných obav; čelní představitelé nevládních organizací, lidskoprávní aktivisté, členové opozice, novináři a ostatní představitelé občanské společnosti jsou neustále terčem zastrasování, represí a pronásledování a údajně i mučení, mají zakázáno vycestovat ze země a je omezována jejich svoboda pohybu;
- I. vzhledem k tomu, že dne 17. května 2017 odvolací soud v Baku nařídil, aby se Lejla a Arif Junusovi, kteří získali politický azyl v Nizozemsku, vrátili do Ázerbájdžánu a zúčastnili se obnoveného soudního řízení;
- J. vzhledem k tomu, že dne 12. května 2017 obvodní soud v Sabailu na základě žádosti ministerstva dopravy, komunikací a vysokých technologií potvrdil rozhodnutí o blokování pěti zpravodajských serverů; těmi jsou ázerbájdžánská sekce Rádia svobodná Evropa (Radio Free Europe / Radio Liberty), Azadliq.info, Meydan TV a satelitní televizní stanice Turan TV a Azerbaijani Saadi;
- K. vzhledem k tomu, že je velmi cenné, že byly obnoveny vztahy mezi ázerbájdžánským parlamentem a Evropským parlamentem a že se Ázerbájdžán znovu zapojil do činnosti Parlamentního shromáždění Euronest;
- L. vzhledem k tomu, že Evropská unie a Ázerbájdžán zahájily dne 7. února 2017 jednání o nové dohodě, která bude vycházet ze zásad stanovených v přezkumu evropské politiky sousedství z roku 2015 a poskytne nový základ pro politický dialog a spolupráci mezi EU a Ázerbájdžánem;
1. ostře odsuzuje únos Afgana Muhtarliho v Tbilisi a jeho následné protiprávní zadržování v Baku; soudí, že byla závažným způsobem porušena lidská práva, a odsuzuje toto závažné protiprávní jednání;
2. vyzývá gruzínské státní orgány, aby rychle, důkladně, transparentně a účinně vyšetřily nucené zmizení Afgana Muhtarliho v Gruzii a jeho protiprávní převoz do Ázerbájdžánu a aby pachatele postavily před soud;
3. domnívá se, že je velmi důležité, aby gruzínské státní orgány vyvinuly veškeré úsilí k tomu, aby byla nade vší pochybnost objasněna veškerá podezření z toho, že se na nuceném zmizení podíleli gruzínští státní agenti;

Čtvrtek, 15. června 2017

4. připomíná, že je povinností gruzínských orgánů poskytovat ochranu všem cizím státním příslušníkům, kteří žijí v Gruzii nebo zde žádají o politický azyl, a kterým hrozí vážné riziko, že budou ve své zemi souzeni pro svou činnost v oblasti lidských práv či politickou činnost; v této souvislosti poukazuje na článek 3 Evropské úmluvy o lidských právech, jíž je Gruzie smluvní stranou;
5. ostře odsuzuje trestní stíhání Afgana Muhtarliho na základě vykonstruovaných obvinění a opakuje, že důvodem jeho soudního stíhání je jeho nezávislá novinářská činnost;
6. vyzývá ázerbájdžánské státní orgány, aby okamžitě a bez jakýchkoli dalších podmínek zprostily Afgana Muhtarliho všech obvinění a propustily ho z vazby, stejně jako všechny ostatní, kteří jsou vězněni za to, že uplatnili svá základní práva, jako je mimo jiné svoboda projevu; vyzývá gruzínské státní orgány, aby v případě Afgana Muhtarliho učinily veškeré nezbytné kroky vůči ázerbájdžánským orgánům s cílem dosáhnout toho, aby se mohl sejt se svou rodinou;
7. vyjadřuje hluboké znepokojení nad tím, že případ Afgana Muhtarliho je další ukázkou toho, že se ázerbájdžánské orgány zaměřují na kritiky režimu žijící v exilu a pronásledují jak je samotné, tak i jejich příbuzné doma; připomíná předchozí případy, kdy ázerbájdžánské orgány žádaly o vydání mezinárodního zatykače na ázerbájdžánské občany žijící v exilu, kteří kritizovali státní moc;
8. vyzývá k okamžitému, plnému, věrohodnému a nestrannému vyšetření úmrtí ázerbájdžánského blogera a aktivisty Mehmana Galandarova, který zemřel dne 28. dubna 2017 ve vazbě;
9. vyzývá k okamžitému a bezpodmínečnému propuštění všech politických vězňů, včetně novinářů, obránců lidských práv a ostatních občanských aktivistů, konkrétně Afgana Muhtarliho, Ilkina Rustamzadeha, Rašada Ramazanova, Seymura Haziho, Gijase Ibrahimova, Mehmana Husejnova, Bayrama Mammadova, Ilgara Mammadova, Arazeho Gulijeva, Tofiga Hasanliho, Igize Qahramanova, Afgana Sadygova a dalších, mimo jiné těch, na něž se vztahuje příslušný rozsudek Evropského soudu pro lidská práva, a požaduje, aby byli zproštěni všech obvinění a byla jim navrácena veškerá jejich politická a občanská práva, což se týká také dříve vězněných a nyní již propuštěných politických vězňů, jako jsou Intigam Alijev, Chadídža Ismailová a další;
10. vyzývá ázerbájdžánské orgány, aby přestaly pronásledovat Lejlu a Arífa Junusovy, a upozorňuje Interpol na to, že se jedná o politický motivovaný případ;
11. znovu naléhavě vyzývá ázerbájdžánské státní orgány, aby ukončily praxi selektivního trestního stíhání a věznění novinářů, lidskoprávních aktivistů a všech ostatních kritiků vlády a aby všem zadržovaným osobám, včetně novinářů a politických a občanských aktivistů, zaručily jejich procesní práva a dbaly na to, aby byly v jejich případě uplatněny normy spravedlivého procesu;
12. žádá ázerbájdžánské orgány, aby zaručily nezávislým skupinám a aktivistům občanské společnosti možnost působit bez neoprávněných překážek a bez strachu z perzekuce, což znamená, že by měly být mimo jiné zrušeny zákony výrazně omezující občanskou společnost, uvolněny bankovní účty nevládních skupin a jejich čelných představitelů a mělo by jim být povoleno získávat financování ze zahraničí;
13. vyzývá ázerbájdžánskou vládu, aby se plně řídila veškerými rozhodnutími Evropského soudu pro lidská práva a plně spolupracovala s Benátskou komisí Rady Evropy, komisí pro lidská práva a zmocněncem OSN pro zvláštní postupy a aby prováděla jejich doporučení, pokud jde o obhájce lidských práv, právo na svobodu sdružování a pokojného shromažďování a svobodu projevu a o svévolné zadržování, s cílem změnit právní předpisy a upravit postupy tak, aby plně odpovídaly závěrům odborníků;
14. vítá, že v letech 2015 a 2016 bylo v Ázerbájdžánu propuštěno několik známých obránců lidských práv, novinářů a aktivistů;
15. poukazuje na význam příznivého politického klimatu mezi vládou, opozičními silami a občanskou společností jako celkem;

Čtvrtek, 15. června 2017

16. poukazuje na význam nové dohody o partnerství mezi Evropskou unií a Ázerbájdžánem; zdůrazňuje, že ústředními prvky nové dohody musí být demokratické reformy, právní stát, řádná správa a dodržování lidských práv a základních svobod; připomíná, že po celou dobu jednání o nové dohodě bude situaci v zemi bedlivě sledovat, než rozhodne o tom, zda udělí svůj souhlas;

17. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Evropské službě pro vnější činnost, Evropské radě, Komisi, prezidentům, vládám a parlamentům Ázerbájdžánu a Gruzie, Radě Evropy, OBSE a Radě OSN pro lidská práva.

Čtvrtek, 15. června 2017

P8_TA(2017)0268

Pákistán, zejména situace obhájců lidských práv a trest smrti**Usnesení Evropského parlamentu ze dne 15. června 2017 o Pákistánu, zejména o situaci ochránců lidských práv a o trestu smrti (2017/2723(RSP))**

(2018/C 331/15)

Evropský parlament,

- s ohledem na svá předchozí usnesení o Pákistánu,
 - s ohledem na závěry Rady ze dne 18. července 2016 týkající se Pákistánu,
 - s ohledem na pětiletý plán angažovanosti mezi EU a Pákistánem,
 - s ohledem na akční plán Pákistánu v oblasti lidských práv,
 - s ohledem na víceletý orientační program mezi EU a Pákistánem na období 2014–2020,
 - s ohledem na doporučení uvedená ve zprávách volební pozorovatelské mise EU v Pákistánu,
 - s ohledem na prohlášení vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a její mluvčí o Pákistánu,
 - s ohledem na Všeobecnou deklaraci lidských práv z roku 1948, a zejména na její článek 18,
 - s ohledem na Mezinárodní pakt o občanských a politických právech, k jehož signatářským zemím patří i Pákistán,
 - s ohledem na Úmluvu o právech dítěte,
 - s ohledem na ústavu Pákistánu,
 - s ohledem na obecné zásady EU na podporu a ochranu svobody náboženského vyznání nebo přesvědčení, na obecné zásady EU týkající se ochránců lidských práv a trestu smrti a na strategický rámec z roku 2012 pro oblast lidských práv a demokracie;
 - s ohledem na čl. 135 odst. 5 a čl. 123 odst. 4 jednacího řádu,
- A. vzhledem k tomu, že do roku 2015 platilo v Pákistánu moratorium na trest smrti, které bylo po masakru ve vojenské veřejné škole v Pěšávaru, k němuž došlo v prosinci 2014, znovu zrušeno; vzhledem k tomu, že moratorium bylo původně zrušeno pouze pro případ teroristické činnosti, později však bylo jeho zrušení rozšířeno na všechny trestné činy, za něž se uděluje trest smrti;
- B. vzhledem k tomu, že Pákistán je v současné době jednou ze zemí, kde na výkon trestu smrti čeká nejvíce lidí na světě; vzhledem k tomu, že byly hlášeny případy poprav, které se uskutečnily v době probíhajícího odvolacího řízení;
- C. vzhledem k tomu, že se za porušení pákistánského „zákona proti rouhání“ (oddíl 295-C trestního zákoníku) nutně uděluje trest smrti; vzhledem k tomu, že v současnosti na soudní řízení z důvodu „rouhání“ čekají stovky osob a řada jich čeká na vykonání trestu smrti; vzhledem k tomu, že tento zákon obsahuje nejasné definice, které lze snadno zneužít k boji proti politickým disidentům nebo k umlčení legitimní kritiky na adresu státních institucí a dalších orgánů;
- D. vzhledem k tomu, že v březnu 2017 předseda vlády nařídil zákaz veškerého „rouhačského“ obsahu na internetu a pákistánské orgány požádaly společnosti zajišťující provoz sociálních médií, aby jim pomohly při vyhledávání Pákistánců, kteří jsou podezřelí z „rouhačství“; vzhledem k tomu, že dne 14. dubna 2017 byl Mašál Chán – student na univerzitě Abdula Wálího Chána – poté, co byl obviněn ze zveřejnění „rouhačského“ materiálu na internetu, zlynčován skupinou dalších studentů; vzhledem k tomu, že dne 10. června 2017 pákistánský soud pro boj proti

Čtvrtek, 15. června 2017

terorismu odsoudil Tajmúra Rezu k trestu smrti za to, že se na Facebooku údajně dopustil „rouhačství“; vzhledem k tomu, že Baba Džán a 12 dalších demonstrantů bylo odsouzeno k doživotnímu trestu odnětí svobody, což je nejprísrnější trest, který byl kdy udělen za účast na demonstraci;

- E. vzhledem k tomu, že pákistánské Národní shromáždění dne 18. dubna 2017 schválilo usnesení, v němž odsoudilo zlynčování Mašála Chána ze strany násilnického davu za údajně „rouhačství“; vzhledem k tomu, že v Senátu proběhla diskuze o reformách, které by ukončily zneužívání tohoto zákona;
 - F. vzhledem k tomu, že na dobu dvou let, po kterou mělo dojít k upevnění systému civilního soudnictví, byly zavedeny vojenské soudy; vzhledem k tomu, že při rozvoji soudnictví bylo dosaženo jen nepatrného pokroku a že dne 22. března 2017 byly vojenské soudy zavedeny na základě kontroverzního rozhodnutí na další dva roky;
 - G. vzhledem k tomu, že v Pákistánu dochází k mnohočetným případům zavraždění, napadení, zatýkání, mučení, pronásledování a zabíjení ochránců lidských práv, politických disidentů a členů náboženských menšin a skupin, mj. členů hnutí Ahmádíja; vzhledem k tomu, že podle informací, jež shromáždila pracovní skupina OSN pro případy násilného nebo nedobrovolného zmizení a nevládní organizace, se násilného mizení dopouštějí bezpečnostní orgány a orgány k prosazování práva, jako je policie a zpravodajské služby; vzhledem k tomu, že před soud nebyl úspěšně postaven ani jeden pachatel těchto činů;
 - H. vzhledem k tomu, že vojenský soud v dubnu 2017 uznal indického státního příslušníka Kulbhúšana Jádava vinným a udělil mu trest smrti; vzhledem k tomu, že tento případ se v současné době projednává z důvodu, že mu nebylo přiznáno právo na přístup ke konzulárním službám, u Mezinárodního soudního dvora; vzhledem k tomu, že dne 4. května 2017 byl při útoku rozvášněného davu na policejní stanici v Balúčistánu, který byl zřejmě motivován údajným „rouhačstvím“, zabit desetiletý chlapec a pět dalších osob bylo zraněno; vzhledem k tomu, že dne 30. května 2017 vedlo údajně násilné nácetileté dívky (která je v místních sdělovacích prostředcích označována pouze jako „Šumajla“) ze strany rodinného příslušníka v Rádžanpúru k tomu, že kmenový soud obětí odsoudil k smrti; vzhledem k tomu, že tyto případy nejsou nikterak ojedinělé;
 - I. vzhledem k tomu, že případ Aasiye Norínové, která je známa spíše jako Asia Bíbíová, má v oblasti lidských práv v Pákistánu stále mimořádný význam; vzhledem k tomu, že Asia Bíbíová – pákistánská křesťanka – byla v roce 2010 pákistánským soudem uznána vinnou z rouhačství a odsouzena k trestu smrti oběšením; vzhledem k tomu, že pokud by byl trest vykonán, stala by se Asia Bíbíová první ženou, která kdy byla v Pákistánu právoplatně popravena za rouhačství; vzhledem k tomu, že o její propuštění žádala celá řada mezinárodních petic na základě toho, že byla perzekvována za své náboženské přesvědčení; vzhledem k tomu, že členové občanské domobrany zavraždili křesťanského ministra pro menšiny Šahbáze Bhattího a muslimského politika Salmána Tásíra, kteří ji obhajovali a vyslovili se proti „zákonům proti rouhačství“; vzhledem k tomu, že Asia Bíbíová je stále ve vězení a její rodina se skrývá nehledě na dočasné pozastavení výkonu trestu smrti;
 - J. vzhledem k tomu, že přísná opatření zaměřená proti nevládním organizacím nijak nepolevují; vzhledem k tomu, že pod záminkou uplatňování celostátního programu proti terorismu dochází k zavraždění a pronásledování celé řady nevládních organizací, přičemž v několika případech došlo k zapečetění jejich kanceláří;
 - K. vzhledem k tomu, že 12 milionů žen nemá průkaz totožnosti, a proto jim je upíráno právo zaregistrovat se k volbám; vzhledem k tomu, že několik pozorovatelských misí EU vydalo doporučení ohledně zlepšení volebního procesu při dalších volbách, které jsou naplánovány na rok 2018;
 - L. vzhledem k tomu, že dne 1. ledna 2014 byl Pákistán začleněn do nového systému všeobecných preferencí (GSP+); vzhledem k tomu, že tento systém by měl poskytovat jednoznačné pobídky k dodržování základních lidských a pracovních práv, k ochraně životního prostředí a k dodržování zásad řádného řízení;
 - M. vzhledem k tomu, že EU je i nadále plně odhodlána pokračovat v rámci pětiletého plánu angažovanosti a plánu, který jej nahradí, v dialogu a ve spolupráci s Pákistánem;
1. znovu zdůrazňuje jednoznačné odmítání trestu smrti ze strany EU, a to ve všech případech bez výjimky; vyzývá ke všeobecnému zrušení tohoto trestu; vyjadřuje hluboké znepokojení nad rozhodnutím Pákistánu zrušit moratorium na udělování trestu smrti a nad tím, že v současnosti dochází ke znepokojivému počtu poprav; vyzývá Pákistán ke znovuzavedení moratoria, s tím, že dlouhodobým cílem by mělo být úplné zrušení trestu smrti;

Čtvrtek, 15. června 2017

2. je hluboce znepokojen zprávami o tom, že se v Pákistánu používá trest smrti po nesprávně proběhlých soudních řízeních a že dochází k popravám nezletilých osob a osob s duševním postižením a k údajnému mučení; vyzývá pákistánskou vládu, aby uvedla ustanovení týkající se trestu smrti v pákistánských právních předpisech do souladu s mezinárodním právem a mezinárodními normami, včetně pozastavení poprav za všechny trestné činy kromě úmyslného zabití, zákazu poprav mladistvých delikventů a osob s duševním postižením a moratoria na výkon poprav v případech probíhajícího odvolacího procesu;

3. s politováním konstatuje, že v Pákistánu dochází ke zhoršení situace v oblasti dodržování lidských práv a právního státu, a zejména k nárůstu počtu mimosoudních poprav, k zastrahování novinářů, ochránců lidských práv, nevládních organizací a kritiků vlády a k používání síly vůči nim; připomíná, že povinností pákistánské vlády je zajistit dodržování základních práv; vítá, že Pákistán přijal akční plán v oblasti lidských práv, a vyzývá k tomu, aby se tento plán odrazil ve hmatatelném pokroku; varuje v této souvislosti, že EU bude velice znepokojena, pokud by se měli aktivisté i nadále stávat obětí těchto praktik a pokud by nebylo dosaženo pokroku;

4. vyjadřuje své znepokojení nad volností, kterou mají pro své fungování bezpečnostní složky, a vyzývá pákistánskou vládu, aby zajistila lepší dohled nad jejich činností; naléhavě vyzývá příslušné orgány, aby urychleně a nestranně prošetřily všechny případy úmrtí ve vazbě a případy zabití ze strany bezpečnostních složek a také tvrzení týkající se mučení a aby stáhly pachatele mimosoudního zabíjení a mučení;

5. s politováním konstatuje, že se v Pákistánu využívají vojenské soudy, které vedou tajná řízení a vykonávají civilní soudní pravomoc; trvá na tom, aby pákistánské orgány zajistily mezinárodním pozorovatelům a organizacím na ochranu lidských práv přístup za účelem sledování, jak jsou vojenské soudy využívány; požaduje také, aby v souladu s mezinárodními normami v oblasti soudního řízení došlo k okamžitému a transparentnímu přechodu k nezávislým civilním soudům; poukazuje na to, že příslušníkům třetích zemí, kteří se dostanou před soud, musí být zajištěn přístup ke konzulárním službám a ochraně;

6. je hluboce znepokojen tím, že se v Pákistánu nadále používá „zákon proti rouhačství“, a domnívá se, že to vyhrocuje atmosféru náboženské nesnášenlivosti; bere na vědomí zjištění Nejvyššího soudu Pákistánu, že osoby obviněné z „rouhačství“ „nadměrně a nenapravitelně trpí“, protože neexistují ochranné prostředky, které by bránily nesprávnému uplatňování těchto zákonů a jejich zneužívání; vyzývá proto pákistánskou vládu, aby zrušila oddíl 295-A, 295-B a 295-C trestního zákoníku a zavedla účinné procesní a institucionální záruky, které by bránily zneužívání obvinění z „rouhačství“; vyzývá pákistánskou vládu také k tomu, aby se více zasadila o odsouzení udavačství za údajné „rouhání“, a naléhavě ji vyzývá k tomu, aby sama nepoužívala „rouhačskou“ rétoriku;

7. vyzývá pákistánskou vládu, aby urychleně přijala opatření na ochranu života a práv novinářů a bloggerů; vyjadřuje své znepokojení nad žádostí pákistánských orgánů vůči platformám Twitter a Facebook, aby jim poskytl informace o svých uživateli, aby bylo možné vyhledávat osoby podezřelé z „rouhačství“; vyzývá pákistánskou vládu a parlament, aby novelizovaly zákon o prevenci elektronických trestných činů z roku 2016 a zrušily nadměrně široká ustanovení o sledování a uchovávání údajů a uzavírání internetových stránek na základě nejasných kritérií; vyzývá také ke zmírnění veškerých trestů smrti udělených za „rouhačství“ nebo politický disent, včetně trestu uděleného Tajmúru Rezovi; vyzývá v této souvislosti pákistánského prezidenta, aby využil svého práva udělovat milost;

8. bere na vědomí pokrok, jehož bylo dosaženo při uplatňování pětiletého plánu angažovanosti mezi EU a Pákistánem, vyjadřuje však naději, že nový strategický plán angažovanosti, který má být dokončen v roce 2017, bude ambiciózní a pomůže upevnit vztahy mezi EU a Pákistánem;

9. naléhavě vyzývá pákistánskou vládu, aby co nejrychleji a nejpozitivněji vyřešila dosud probíhající případ Asie Bíbíové; doporučuje, aby byly vzhledem ke způsobu, jakým v minulosti zacházeli s oběťmi údajného rouhačství členové občanské domobrany a mimosoudní aktéři, přijaty kroky, které by zajistily bezpečnost Asie Bíbíové a její rodiny;

10. připomíná, že udělení statusu GSP+ se váže na určité podmínky a že jedním ze základních požadavků v rámci tohoto systému je účinné uplatňování mezinárodních úmluv; naléhavě vyzývá pákistánskou vládu, aby se jednoznačně zasadila o uplatňování 27 základních úmluv a dosáhla v této oblasti pokroku;

Čtvrtek, 15. června 2017

11. vyzývá Komisi a ESVČ, aby v rámci pravidelného dialogu o otázce lidských práv upozorňovaly pákistánské orgány na tyto problémy;
 12. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, místopředsedkyni Evropské komise, vysoké představitele Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, zvláštnímu zástupci EU pro lidská práva, vládám a parlamentům členských států a vládě a parlamentu Pákistánu.
-

Čtvrtek, 15. června 2017

P8_TA(2017)0269

Situace v oblasti lidských práv v Indonésii**Usnesení Evropského parlamentu ze dne 15. června 2017 o situaci v oblasti lidských práv v Indonésii (2017/2724(RSP))**

(2018/C 331/16)

Evropský parlament,

- s ohledem na svá předchozí usnesení o Indonésii, zejména na usnesení ze dne 19. ledna 2017 ⁽¹⁾,
 - s ohledem na dohodu o partnerství a spolupráci mezi EU a Indonésií, která vstoupila v platnost dne 1. května 2014, a na společné tiskové prohlášení ze dne 29. listopadu 2016 po první schůzce smíšeného výboru EU–Indonésie zřízeného touto dohodou,
 - s ohledem na místní prohlášení EU ze dne 9. května 2017 o svobodě náboženského vyznání nebo přesvědčení a svobodě projevu,
 - s ohledem na zprávu Úřadu vysokého komisaře OSN pro lidská práva – kompilaci o Indonésii ze dne 17. února 2017 a na všeobecný pravidelný přezkum (třetí cyklus) a shrnutí příspěvků zúčastněných stran týkající se Indonésie ze dne 20. února 2017,
 - s ohledem na prohlášení mluvčí Evropské služby pro vnější činnost (ESVČ) ze dne 27. července 2016 o plánovaných popravách v Indonésii,
 - s ohledem na šestý dialog o lidských právech mezi EU a Indonésií, který proběhl dne 28. června 2016,
 - s ohledem na prohlášení z Bangkoku týkající se podpory globálního partnerství ASEAN–EU v oblasti společných strategických cílů ze dne 14. října 2016,
 - s ohledem na Všeobecnou deklaraci lidských práv ze dne 10. prosince 1948,
 - s ohledem na Mezinárodní úmluvu o občanských a politických právech (ICCPR), kterou Indonésie ratifikovala v roce 2006,
 - s ohledem na Úmluvu proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání z roku 1987,
 - s ohledem na čl. 135 odst. 5 a čl. 123 odst. 4 jednacího řádu,
- A. vzhledem k tomu, že Indonésie je čtvrtou nejlidnatější zemí světa, třetí největší demokracií, největší převážně muslimskou zemí a různorodou společností, která čítá 255 milionů obyvatel různých etnik, jazyků a kultur;
- B. vzhledem k tomu, že Indonésie je důležitým partnerem EU; vzhledem k tomu, že vztahy mezi EU a Indonésií, která je členskou zemí G20, jsou silné; vzhledem k tomu, že EU a Indonésie sdílejí stejné hodnoty, pokud jde o lidská práva, správu věcí veřejných a demokracii;
- C. vzhledem k tomu, že v roce 2016 došlo k bezprecedentnímu množství agresivních, diskriminačních, ponižujících slovních útoků a hystericky nenávistných výroků na adresu osob LGBTI v Indonésii; vzhledem k tomu, že tyto útoky byly údajně přímo či nepřímo podněcovány vládními představiteli, státními institucemi a extremisty; vzhledem k tomu, že v roce 2017 se navíc charakter těchto útoků ještě zhoršil;

⁽¹⁾ Přijaté texty, P8_TA(2017)0002.

Čtvrtek, 15. června 2017

- D. vzhledem k tomu, že ve zvláštní autonomní provincii Aceh, v níž vládne právo šaría, jsou kriminalizovány konsenzuální sexuální styky osob téhož pohlaví a nemanželské sexuální vztahy a hrozí za ně trest do výše 100 ran a 100 měsíců odnětí svobody; vzhledem k tomu, že v květnu 2017 byli dva mladí muži usvědčeni z homosexuálního vztahu odsouzeni k 85 ranám rákoskou; vzhledem k tomu, že zákaz mučení patří mezi základní a nezcizitelná práva;
- E. vzhledem k tomu, že v ostatních částech Indonésie není homosexualita nezákonná; vzhledem k tomu, že i přesto byla komunita LGBTI v posledních letech pod neustálým tlakem;
- F. vzhledem k tomu, že dne 21. května 2017 bylo v Jakartě během policejního zátahu v gay klubu zatčeno 141 mužů na základě obvinění z „porušení zákonů o pornografii“;
- G. vzhledem k tomu, že od ledna 2016 se ústavní soud v Indonésii zabývá peticí požadující, aby byl homosexuální a nemanželský sex prohlášen za trestný čin;
- H. vzhledem k tomu, že v Indonésii vzrůstá netolerantnost vůči náboženským menšinám, čemuž nahrávají diskriminační zákony a podzákonné předpisy, mj. zákon o rouhání, který oficiálně uznává pouze šest náboženských vyznání; vzhledem k tomu, že v červenci 2017 bylo podle zákonů o rouhání odsouzeno a posláno do vězení několik lidí;
- I. vzhledem k tomu, že v lednu 2017 Národní komise pro lidská práva (Komisi Nasional Hak Asasi Manusia) zjistila, že v některých provinciích, jako na Západní Jávě, se projevuje náboženská nesnášenlivost více než v jiných a že představitelé regionální státní správy často buď nesou odpovědnost za to, že příkoří tohoto druhu bylo trpěno, nebo se jej přímo dopouštěli;
- J. vzhledem k tomu, že je vážné znepokojení nad zastrašováním novinářů a násilnými útoky na ně; vzhledem k tomu, že by novináři měli mít přístup do všech částí země;
- K. vzhledem k tomu, že podle organizace Human Rights Watch se v letech 2010–2015 stalo obětí mrzačení ženských pohlavních orgánů 49 % dívek ve věku 14 let a mladších;
- L. vzhledem k tomu, že orgány v červenci 2016 popravily čtyři odsouzené překupníky drog a oznámily, že dalších 10 vězňů odsouzených k trestu smrti bude popraveno v roce 2017;
1. váží si silného vztahu mezi EU a Indonésií a znovu připomíná důležitost pevných a dlouhodobých politických, hospodářských a kulturních vazeb mezi oběma stranami; zdůrazňuje důležitost dialogu o lidských právech mezi EU a Indonésií, který umožňuje otevřeně hovořit o lidských právech a demokracii, které jsou rovněž základem dohody o partnerství a spolupráci;
2. požaduje intenzivnější parlamentní kontakty mezi EU a Indonésií, skrze něž lze konstruktivně diskutovat o různých otázkách, které zajímají jednu i druhou stranu, a jednou z nich jsou lidská práva; vyzývá indonéský parlament k posílení těchto meziparlamentních vztahů;
3. vítá aktivní zapojení Indonésie na regionální i mnohostranné úrovni; zdůrazňuje, že Indonésie byla nedávno prověřována v rámci všeobecného pravidelného přezkumu během zasedání Rady pro lidská práva v květnu 2017; zdůrazňuje, že podobně jako v předchozích cyklech se Indonésie tomuto přezkumu podrobila dobrovolně;
4. vyzývá orgány zvláštní autonomní provincie Aceh, aby zabránily dalšímu pronásledování homosexuálů a dekriminalizovaly homosexualitu prostřednictvím novelizace islámského trestního zákoníku; důrazně odsuzuje to, že dne 22. května 2017 byli v Acehu dva homosexuální muži ve věku 20 a 23 let potrestáni bitím rákoskou, přičemž to bylo poprvé, co orgány provincie Aceh přistoupily k trestu bití rákoskou za homosexuální praktiky; důrazně odsuzuje skutečnost, že homosexualita je podle islámského trestního zákoníku Acehu, který vychází z práva šaría, nezákonná; zdůrazňuje, že potrestání těchto dvou mužů představuje kruté, nelidské a ponižující zacházení a může se podle mezinárodního práva rovnat mučení; vyzývá navíc orgány, aby okamžitě opustily praxi veřejného bičování;
5. vyjadřuje také znepokojení nad tím, že nesnášenlivost vůči indonéské komunitě LGBTI narůstá i za hranicemi zvláštní autonomní provincie Aceh; důrazně odsuzuje skutečnost, že navzdory tomu, že homosexualita není podle indonéského trestního zákoníku trestným činem, bylo dne 21. května 2017 v Jakartě během policejního zátahu v gay klubu zatčeno 141 mužů; naléhavě vyzývá orgány a vládní představitele, aby nevydávali veřejná prohlášení, která by diskriminovala osoby LGBTI nebo jiné menšiny v zemi; zdůrazňuje, že úkolem policie je vymáhat dodržování práva a chránit zranitelné menšiny, a nikoli je pronásledovat;

Čtvrtek, 15. června 2017

6. odmítá tvrzení Indonéské psychiatrické společnosti, že homosexualita a „transgenderismus“ jsou duševními poruchami; vyzývá orgány, aby ukončily násilné zadržování osob LGBTI a skoncovaly i s veškerými formami „léčby“, která má tyto osoby „vyléčit“ z homosexuality, bisexuality či transsexuality, a aby tento zákaz důrazně prosazovaly;
7. vítá prohlášení prezidenta Widoda ze dne 19. října 2016, v němž odsoudil diskriminaci osob LGBTI; vyzývá prezidenta Widoda, aby využil své klíčové pozice a veřejně odsoudil nesnášenlivost a trestné činy vůči osobám LGBTI, menšinám, ženám a organizacím či shromážděním v zemi;
8. požaduje revizi zákona o rouhání, jelikož ohrožuje náboženské menšiny; podporuje doporučení OSN zrušit ustanovení článku 156 a čl. 156 písm. a) trestního zákoníku, zákon o předcházení zneužívání a hanobení náboženství a zákon o elektronických transakcích a údajích a stáhnout obvinění a zanechat stíhání osob obviněných z rouhání;
9. vyjadřuje znepokojení nad tím, že v Indonésii narůstá nesnášenlivost vůči etnickým, náboženským a sexuálním menšinám; naléhavě vyzývá indonéské orgány, aby vytrvaly ve svém úsilí o posílení náboženské tolerance a sociální rozmanitosti a aby toto úsilí zintenzivnily; důrazně odsuzuje veškeré projevy násilí, obtěžování a zastrašování namířené proti menšinám; žádá, aby se ti, kdo tyto činy páchají, ze svého jednání zodpovídali;
10. vyjadřuje znepokojení nad vážným porušováním svobody sdělovacích prostředků; naléhavě vyzývá indonéskou vládu, aby trvala na tom, aby státní agentury uplatňovaly politiku nulové tolerance vůči fyzickému týrání novinářů, a aby zahraničním médiím zajistila volný vstup do země;
11. vyzývá indonéské orgány, aby zrušily veškerá právní ustanovení, která nepřiměřeně omezují základní svobody a lidská práva; vyzývá indonéské orgány, aby provedly přezkum veškerých svých právních předpisů a zajistily jejich soulad s mezinárodními závazky země, zejména se závazky týkajícími se svobody projevu, myšlení, svědomí a náboženského vyznání, rovnosti před zákonem, zákazu diskriminace a práva na svobodu projevu a veřejné shromažďování;
12. je znepokojen zprávami o přetrvávajícím násilí páchaném na ženách a o praktikách, které ženám ubližují, jako je například mrzačení ženských pohlavních orgánů; vyzývá indonéské orgány, aby prosazovaly dodržování právních předpisů týkajících se násilí páchaného na ženách, ukládaly tresty za všechny formy sexuálního násilí a přijaly právní předpisy za účelem odstranění nerovností mezi ženami a muži a posílení postavení žen;
13. vítá pozastavení poprav osob odsouzených k trestu smrti za obchod s drogami do doby, než bude jejich případ přezkoumán; naléhavě vyzývá indonéskou vládu, aby všechny takové popravy i nadále zastavovala a konala s obviněnými nová soudní řízení v souladu s mezinárodními normami; vyzývá k okamžitému obnovení moratoria na trest smrti s vyhlídkou na jeho úplné zrušení;
14. vyzývá indonéskou vládu, aby plnila veškeré své závazky a respektovala, chránila a prosazovala práva a svobody zakotvené v Mezinárodním paktu o občanských a politických právech;
15. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, místopředsedkyni Komise, vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, vládám a parlamentům členských států, vládě a parlamentu Indonésie, generálnímu tajemníkovi Sdružení národů jihovýchodní Asie (ASEAN), Mezivládní komisi sdružení ASEAN pro lidská práva a Radě OSN pro lidská práva.

Čtvrtek, 15. června 2017

P8_TA(2017)0270

Provádění Evropského fondu pro strategické investice

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 15. června 2017 o provádění Evropského fondu pro strategické investice (2016/2064(INI))

(2018/C 331/17)

Evropský parlament,

- s ohledem na články 165 a 166 Smlouvy o fungování Evropské unie,
- s ohledem na Listinu základních práv Evropské unie, zejména na článek 14 této listiny,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2015/1017 ze dne 25. června 2015 o Evropském fondu pro strategické investice, Evropském centru pro investiční poradenství a Evropském portálu investičních projektů a o změně nařízení (EU) č. 1291/2013 a (EU) č. 1316/2013 – Evropský fond pro strategické investice ⁽¹⁾ (nařízení o EFSI),
- s ohledem na zprávu Komise ze dne 31. května 2016 Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému účetnímu dvoru o řízení záručního fondu Evropského fondu pro strategické investice v roce 2015 (COM(2016)0353),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 1. června 2016 Evropskému parlamentu, Evropské radě, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů nazvaného „Obnova investic v Evropě – Zhodnocení investičního plánu pro Evropu“ (COM(2016)0359),
- s ohledem na výroční zprávu Evropské investiční banky Evropskému parlamentu a Radě o finančních a investičních operacích EIB v rámci EFSI za rok 2015 ⁽²⁾,
- s ohledem na hodnocení Komise ve formě pracovního dokumentu (SWD(2016)0297), hodnocení fungování Evropského fondu pro strategické investice (EFSI) provedené Evropskou investiční bankou ⁽³⁾, audit ad hoc ve věci uplatňování nařízení (EU) 2015/1017 provedený firmou Ernst and Young ⁽⁴⁾ a na stanovisko Evropského účetního dvora ⁽⁵⁾,
- s ohledem na návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (EU) č. 1316/2013 a (EU) 2015/1017, pokud jde o prodloužení doby trvání Evropského fondu pro strategické investice, jakož i zavedení technických zlepšení daného fondu a Evropského centra pro investiční poradenství (COM(2016)0597),
- s ohledem na pařížskou dohodu přijatou na 21. zasedání konference smluvních stran (COP 21) Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu (UNFCCC), jež se konalo v Paříži (Francie) v prosinci 2015,
- s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽⁶⁾,
- s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 169, 1.7.2015, s. 1.

⁽²⁾ http://www.eib.org/attachments/strategies/efsi_2015_report_ep_council_en.pdf

⁽³⁾ http://www.eib.org/attachments/ev/ev_evaluation_efsi_en.pdf, září 2016.

⁽⁴⁾ Zpráva ze dne 14. listopadu 2016, https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/ey-report-on-efsi_en.pdf

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 465, 13.12.2016, s. 1.

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 268, 14.8.2015, s. 27.

⁽⁷⁾ Úř. věst. C 195, 12.6.2015, s. 41.

Čtvrtek, 15. června 2017

- s ohledem na společná jednání Rozpočtového výboru a Hospodářského a měnového výboru podle článku 55 jednacího řádu,
- s ohledem na článek 52 jednacího řádu, jakož i na čl. 1 odst. 1 písm. e) a přílohu 3 rozhodnutí Konference předsedů ze dne 12. prosince 2002 o postupu vydávání svolení k vypracování zpráv z vlastního podnětu,
- s ohledem na zprávu Rozpočtového výboru a Hospodářského a měnového výboru a na stanoviska Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku, Výboru pro dopravu a cestovní ruch, Výboru pro mezinárodní obchod, Výboru pro rozpočtovou kontrolu, Výboru pro zaměstnanost a sociální věci, Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů, Výboru pro regionální rozvoj a Výboru pro kulturu a vzdělávání (A8-0200/2017),

1. bere na vědomí velkou investiční mezeru v Evropě, kterou Komise odhaduje na 200–300 miliard EUR ročně; v této souvislosti upozorňuje zejména na potřeby, které existují v Evropě v oblasti vysoce rizikového financování, zejména pokud jde o financování malých a středních podniků (MSP), výzkumu a vývoje, IKT a dopravní, komunikační a energetická infrastruktury, neboť jsou to oblasti nezbytné pro zachování inkluzivního hospodářského rozvoje; je znepokojen tím, že nejnovější údaje o národních účtech nenaznačují od zahájení činnosti Evropského fondu pro strategické investice (EFSI) žádný nárůst investic, což vyvolává obavy, že pokud nedojde ke změně, bude pokračovat tlumený růst a přetrvávat vysoká míra nezaměstnanosti, především u mladých lidí a nových generací; zdůrazňuje, že zacelení této investiční mezery vytvořením prostředí, které by bylo příznivé pro investice do určitých strategických oblastí, má klíčový význam pro oživení růstu, boj proti nezaměstnanosti, podporu rozvoje silného, udržitelného a konkurenceschopného průmyslu a dosahování dlouhodobých politických cílů EU;

2. zdůrazňuje úlohu EFSI, kterou je přispívat k řešení obtíží a odstraňovat překážky v oblasti financování a realizovat strategické, transformační a produktivní investice s vysokou přidanou hodnotou pro hospodářství, životní prostředí a společnost, reformovat a modernizovat hospodářství členských států, vytvářet růst a pracovní místa, pro něž nebylo navzdory ekonomické proveditelnosti možné získat tržní financování, a podněcovat soukromé investice ve všech regionech EU;

3. připomíná úlohu Parlamentu stanovenou v nařízení, zejména pokud jde o monitorování provádění fondu EFSI; uznává, že je příliš brzy na konečné celkové hodnocení fungování EFSI a jeho dopadu na hospodářství EU na základě získaných poznatků, zastává však názor, že předběžné hodnocení založené na komplexních údajích o vybraných a zamítnutých projektech a souvisejících rozhodnutích má zásadní význam pro určení případných oblastí vyžadujících zlepšení v EFSI 2.0 a v následujícím období; žádá Komisi, aby v okamžiku, kdy bude mít tyto údaje k dispozici, předložila neprodleně komplexní hodnocení;

Adicionalita

4. připomíná, že účelem EFSI je zajistit adicionalitu tím, že pomůže řešit selhání trhu nebo nepříznivé investiční situace a podpoří operace, které by v rámci stávajících finančních nástrojů Unie nebo soukromých zdrojů bez využití EFSI nebylo možné provést, nebo ne v tomtéž rozsahu; konstatuje však, že je zapotřebí dále vyjasnit koncept adicionality;

5. připomíná, že projekty podporované z EFSI, jejichž cílem je vytvářet pracovní místa, udržitelný růst, hospodářskou, územní a sociální soudržnost v souladu s obecnými cíli stanovenými v článku 9 nařízení o EFSI, jsou považovány za projekty zajišťující adicionalitu v případě, že nesou riziko, jež odpovídá zvláštním činnostem EIB ve smyslu článku 16 statutu EIB a ve smyslu pokynů pro politiku úvěrových rizik EIB; připomíná, že projekty podporované z EFSI mají obvykle významnější rizikový profil než projekty podporované z běžných operací EIB; zdůrazňuje, že EFSI může podporovat projekty EIB, které nesou riziko nižší, než je minimální riziko spojené se zvláštními činnostmi EIB pouze v případě, že je k zajištění adicionality nutné využít záruku EU;

6. upozorňuje, že ačkoli jsou všechny projekty schvalované v rámci EFSI uváděny jako „zvláštní činnosti“, z nezávislého hodnocení vyplynulo, že některé projekty mohly být financovány bez využití záruky EU;

Čtvrtek, 15. června 2017

7. vyzývá Komisi, aby ve spolupráci s EIB a řídicími strukturami EFSI vypracovala seznam veškerého financování EIB s podporou EU, které spadá do kritérií adicionality, a aby poskytla jasné a komplexní vysvětlení údajů dokládajících, že tyto projekty by nebylo možné realizovat jinými prostředky;

8. konstatuje, že může dojít k rozporu mezi kvalitativními a kvantitativními cíli EFSI ve smyslu toho, že za účelem dosažení cíle, kterým je přilákání soukromých investic, může EIB financovat méně rizikové investice, kde zájem investorů již existuje; naléhavě žádá řídicí struktury EIB a EFSI, aby zajistily skutečnou adicionalitu, jak stanoví článek 5 nařízení o EFSI, a zaručily, aby selhání trhů a nepříznivé situace byly řešeny v plném rozsahu;

9. vyzývá EIB, aby při správě fondů a pokud jde o původ jakéhokoli příspěvku od veřejných, soukromých a třetích stran zajistila transparentnost a poskytla konkrétní údaje, včetně údajů týkajících se konkrétních projektů a zahraničních investorů, a upozorňuje na požadavky na podávání zpráv Parlamentu obsažené v nařízení o EFSI; opětovně poukazuje na skutečnost, že všichni přispěvatelé ze třetích zemí, kteří budou případně do tohoto fondu v budoucnu přispívat, musejí dodržovat veškerá pravidla EU v oblasti zadávání veřejných zakázek, pracovního práva a předpisů na ochranu životního prostředí, a očekává, že sociální a environmentální kritéria vztahující se na projekty EIB budou plně dodržena i v rozhodnutích o financování projektů EFSI;

Srovnávací přehled a výběr projektů

10. upozorňuje, že jak stanoví nařízení, než je projekt vybrán pro podporu z EFSI, musí projít hloubkovou kontrolou a rozhodovacími procesy jak na úrovni EIB, tak řídicích struktur EFSI; připomíná, že navrhovatelé projektů se vyjádřili, že si přejí rychlou zpětnou vazbu a zvýšenou transparentnost, a to jak pokud jde o kritéria výběru, tak pokud jde o částku a typ/transži případné podpory z EFSI; požaduje zajištění srozumitelnějších informací, aby se tak povzbudili navrhovatelé projektů k podávání žádostí o podporu z EFSI, a to i tím, že se žadatelům o financování z EFSI zpřístupní srovnávací tabulky; požaduje, aby byla zvýšena transparentnost rozhodovacího procesu, pokud jde o kritéria výběru a finanční podporu, a aby se rozhodovací proces zrychlil a zároveň se zajistila náležitá hloubková kontrola s cílem chránit zdroje EU; zdůrazňuje, že pro zjednodušení postupu hodnocení, zejména v případě investičních platforem, by měly být podporovány hloubkové kontroly, které budou společně provádět EIB a národní podpůrné banky, nebo jimiž EIB národní podpůrné banky pověř;

11. zastává názor, že kritéria, podle nichž jsou projekty a způsobilé protistrany posuzovány, je nutné dále vyjasnit; požaduje proto další informace od řídicích orgánů EFSI o hodnoceních provedených u všech projektů schválených v rámci EFSI, zvláště pokud jde o jejich adicionalitu a přínos pro růst a jejich potenciál vytvářet pracovních příležitosti, jak definuje nařízení; požaduje v souvislosti se způsobilými protistranami přísnější pravidla týkající se správy a řízení takovýchto typů subjektů, na základě nichž by se staly přijatelnými partnery EFSI, a to v souvislosti s dodržováním zásad EU a norem Mezinárodní organizace práce (MOP);

12. připomíná, že srovnávací přehled je nástrojem, který investičnímu výboru slouží ke stanovení priorit, pokud jde o použití záruky EU pro operace, které vykazují lepší výsledky a vyšší přidanou hodnotu, a že investiční výbor musí tento nástroj využívat odpovídajícím způsobem; hodlá vyhodnotit to, zda je srovnávací přehled řádně respektován, uplatňován a používán, a to včetně jeho ukazatelů; žádá, aby byla řádně uplatňována kritéria výběru projektů a aby se tento proces stal transparentnějším; připomíná, že podle přílohy tohoto nařízení musí investiční výbor při určování prioritních projektů přikládat všem pilířům stejný význam bez ohledu na to, zda jsou výsledky v pilíři vyjádřeny numericky nebo zda hodnocení tvoří kvalitativní a kvantitativní ukazatele; vyjadřuje politování nad tím, že pilíři 3, jenž se týká se technických aspektů navrhovaných projektů, je v současném srovnávacím přehledu přikládána stejná váha jako pilířům 1 a 2, které se týkají významnějších žádoucích výsledků; kritizuje skutečnost, že sama EIB připouští, že odborníci v investičním výboru využívají čtvrtý pilíř jen pro informační účely, nikoli pro přijímání rozhodnutí; požaduje, aby s výjimkou obchodně citlivých informací byly srovnávací přehledy zveřejňovány po přijetí konečného rozhodnutí o příslušných projektech;

13. uznává, že příprava nových inovačních projektů může trvat několik let a že EIB čelí tlaku, aby dosáhla cíle ve výši 315 miliard EUR, a proto neměla jinou možnost než zahájit činnost EFSI okamžitě; vyjadřuje však znepokojení nad tím, že EIB při provádění EFSI dosud velkou měrou využívala stávajících připravených investičních projektů s nižší mírou rizika a tím omezovala své vlastní konvenční financování; obává se, že EFSI neposkytuje doplňkové financování pro inovační projekty s vysokým rizikem; zdůrazňuje, že i pokud projekt splní podmínky pro zvláštní činnost, nutně z toho nevyplyvá,

Čtvrtek, 15. června 2017

že je rizikový; zařazení do skupiny zvláštních činností totiž může vycházet i ze skutečnosti, že financování projektu je strukturováno uměle rizikově, což znamená, že i projekty s velmi nízkým rizikem mohou být snadno vyhodnoceny jako vysoce rizikové; zdůrazňuje, že by projektová kritéria v žádném případě neměla být ohýbána jen proto, aby bylo dosaženo politického cíle, jímž je vygenerovat investice ve výši 315 miliard EUR;

14. žádá, aby EIB předložila odhad své potenciální roční úvěrové kapacity ve střednědobém výhledu s ohledem na EFSI a možný vývoj v oblasti regulace a aby pokračovala ve své vlastní úvěrové činnosti v objemu 70–75 miliard EUR ročně a využívala k tomu zisky, částky splacené v rámci programů atd. a aby EFSI uplatňovala jako doplňkový nástroj; konstatuje, že by to znamenalo, že objem obchodních transakcí EIB by dosáhl nejméně 90 miliard EUR, nikoli celkové částky 75 miliard EUR;

15. zastává názor, že je důležité jednat o tom, zda je předpokládaný pákový efekt ve výši 15 vhodný k tomu, aby umožnil využít EFSI na podporu vysoce kvalitních projektů s vyšším rizikem, a vybízí Komisi, aby poskytla v této věci hodnocení; připomíná, že tento pákový efekt ve výši 15 je založen na portfoliu a odráží zkušenosti EIB v oblasti financování, jehož s cílem je řešit selhání trhu; vyzývá, aby byly posouzeny veřejné cíle, jichž má EFSI dosáhnout jako doplněk požadavku na objem; navrhuje také, aby byly zohledněny cíle Unie, které byly stanoveny na pařížské konferenci o klimatu (COP21); vyzývá EIB, aby zveřejnila dosud dosažený pákový efekt a použitou metodu výpočtu;

16. zdůrazňuje, že malé projekty se často potýkají s obtížemi při získávání financování, které potřebují; se znepokojením konstatuje, že malé projekty jsou na základě své velikosti odrazovány od podávání žádostí o financování z EFSI či dokonce prohlášeny za nezpůsobilé pro toto financování; poukazuje na významný dopad, který může i malý projekt mít v celostátním nebo regionálním měřítku; zdůrazňuje, že je nutné posílit technickou pomoc Evropského centra pro investiční poradenství (EIAH), které slouží k tomu, aby radilo a pomáhalo navrhovatelům menších projektů při strukturování a spojování projektů prostřednictvím investičních platforem nebo rámcových dohod; vyzývá řídicí radu, aby se touto otázkou zabývala a předložila návrhy k nápravě situace;

Odvětvová diverzifikace

17. zdůrazňuje, že EFSI je nástrojem založeným na poptávce, jenž by však měl být veden politickými cíli, které stanoví nařízení a definuje řídicí rada; vyzývá k rozsáhlejší propagaci a poskytování informací odvětvím, která mají neuspokojenou poptávku po investicích, avšak nedokázala EFSI využívat v plné míře; v této souvislosti konstatuje, že na makroekonomické úrovni EU by měla být přijata další opatření na podporu poptávky po investicích;

18. vítá, že do financování z EFSI byla zahrnuta všechna odvětví vymezená v nařízení o EFSI; poukazuje však na to, že určitá odvětví jsou zastoupena nedostatečně, zejména odvětví sociální infrastruktury, zdravotnictví a vzdělávání, na která jsou určena pouhá 4 % schváleného financování EFSI; konstatuje, že by to mohlo být způsobeno řadou důvodů, například skutečností, že některá odvětví nemají zkušenosti nebo technické znalosti, pokud jde o získání přístupu k EFSI, nebo některá odvětví již při zahájení činnosti EFSI nabízela lepší investiční příležitosti z hlediska v praxi připravených a bankami financovatelných projektů; v této souvislosti vyzývá EIB, aby projednala, jak zlepšit odvětvovou diverzifikaci a propojit ji s cíli stanovenými v nařízení, a aby se zabývala i otázkou, zda by měla být podpora z EFSI rozšířena i na další odvětví;

19. připomíná, že klimatická dohoda COP 21, kterou EU podpořila, vyžaduje výraznou změnu orientace směrem k udržitelným investicím, což by měl EFSI v plném rozsahu podpořit; zdůrazňuje, že by investice z EFSI měly být v souladu s tímto závazkem; poukazuje na to, že je nutné posílit podávání zpráv o změně klimatu;

20. poukazuje na potřebu zvýšit procentní podíl zdrojů vyčleněných na dlouhodobé projekty, jako jsou telekomunikační sítě nebo projekty zahrnující relativně vysoký stupeň rizika, které jsou často spojené se vznikem vyspělejších nových technologií; konstatuje, že investice do širokopásmové infrastruktury a 5G, kybernetické bezpečnosti, digitalizace tradiční ekonomiky, mikroelektroniky a vysoce výkonné výpočetní techniky by mohly dále zmenšit digitální propast;

Čtvrtek, 15. června 2017

21. vyjadřuje politování nad tím, že v počáteční fázi nebyly stanoveny mezní hodnoty koncentrace; připomíná, že největším dílem do EFSI přispělo dopravní odvětví, přičemž jeho příspěvek měl hodnotu 2,2 miliardy EUR z celkové částky 8 miliard EUR, což představuje více než 25 % celkového záručního fondu; se znepokojením poukazuje na to, že dopravní odvětví získalo k dnešnímu datu pouze zhruba 13 % veškerých uvolněných investic poskytnutých v rámci nástroje EFSI pro infrastrukturu a inovace, což je hluboko pod hranici 30 % stanovenou pro jednotlivá odvětví; vyzývá investiční výbor, aby věnoval zvláštní pozornost projektům dopravního odvětví, jelikož jsou tyto projekty v investičním portfoliu stále velmi málo zastoupeny a doprava hraje významnou úlohu při zajišťování hospodářského růstu a bezpečnosti spotřebitelů;

Řízení

22. konstatuje, že řídicí struktury EFSI byly v rámci EIB zavedeny v plném rozsahu; zastává názor, že v zájmu zlepšení efektivnosti a odpovědnosti EFSI by měly být projednány možnosti úplného oddělení řídicí struktury EFSI od řídicí struktury EIB;

23. připomíná, že výkonný ředitel odpovídá za každodenní řízení EFSI, připravuje zasedání investičního výboru a předsedá jím a zastupuje EFSI navenek; připomíná, že výkonnému řediteli je nápomocen zástupce výkonného ředitele; vyjadřuje politování nad tím, že v praxi nejsou jasné určeny příslušné úlohy, zejména úloha zástupce výkonného ředitele; vyzývá EIB, aby se zamyslela nad jasnější formulací úkolů výkonného ředitele a zástupce výkonného ředitele s cílem zajistit transparentnost a odpovědnost; domnívá se, že je důležité, aby výkonný ředitel, kterému by byl nápomocen zástupce výkonného ředitele, i nadále připravoval pořad jednání zasedání investičního výboru; dále navrhuje, že by výkonný ředitel měl vypracovat postupy pro řešení případných střetů zájmů v rámci investičního výboru, podávat zprávy řídicí radě, navrhopvat sankce za porušení povinností i prostředky jejich prosazování; je přesvědčen, že autoritu výkonného ředitele a zástupce výkonného ředitele při plnění těchto úkolů by zvýšila jejich větší autonomie vůči EIB; vyzývá proto EIB, aby zkoumala možnosti zvýšení nezávislosti výkonného ředitele a zástupce výkonného ředitele;

24. připomíná, že odborníci v investičním výboru nesou odpovědnost za výběr projektů pro EFSI, poskytování záruky EU a schvalování operací s investičními platformami a národními podpůrnými bankami nebo institucemi; dále připomíná, že tito odborníci jsou nezávislí; vyjadřuje proto znepokojení v souvislosti s doloženými případy střetu zájmů členů investičního výboru, kterým je v budoucnosti nutné za všech okolností zabránit;

25. domnívá se, že výběr projektů není dostatečně transparentní; zdůrazňuje, že EIB by měla zlepšit zveřejňování informací o projektech, které schvaluje v rámci EFSI, a to s řádným zdůvodněním adicionality a srovnávacím přehledem, a také o tom, jakou mírou projekty přispívají k dosahování cílů EFSI, přičemž by měl být zvláštní důraz kladen na očekávaný dopad operací EFSI na investiční mezeru v Unii;

26. vybízí EIB, aby se zabývala možnými způsoby posílení spolupráce v rámci investičního výboru za pomoci výkonného ředitele a řídicí rady; domnívá se, že je důležité, aby se výkonný ředitel účastnil zasedání řídicí rady, což mu umožňuje informovat řídicí radu o budoucích činnostech;

27. navrhuje projednat možné cesty zvýšení transparentnosti řídicích struktur EFSI pro Parlament a doplnění dalšího řádného člena řídicí rady, kterého by jmenoval Parlament; naléhavě žádá řídicí orgány EFSI, aby proaktivně sdílely informace s Parlamentem;

Národní podpůrné banky

28. připomíná, že díky svému *know-how* mají národní podpůrné banky pro úspěch EFSI zásadní význam, neboť jsou blízké místním trhům a dobře je znají; domnívá se, že dosud není v potřebné míře využíváno součinnosti; upozorňuje na riziko, že EIB vytlačí místní instituce, a vyzývá EIB, aby zlepšila svoji schopnost přilákat vnitrostátní partnery a partnery na nižší než celostátní úrovni; žádá EIB, aby podporovala posílení stávajících veřejných bankovních struktur, aby mezi těmito institucemi aktivně usnadňovala výměnu osvědčených postupů a tržních znalostí; je přesvědčen, že národní podpůrné banky by proto měly usilovat o uzavření dohod s Evropským investičním fondem (EIF); uznává, že EFSI a EIB jsou stále

Čtvrtek, 15. června 2017

ochotnější sjednávat s národními podpůrnými bankami více vedlejších/podřízených tranší, a naléhavě je vyzývá, aby tak postupovaly i nadále; vyzývá EIB, aby projednala, zda by nebylo užitečné zohlednit v řídicí radě i odborné zkušenosti národních podpůrných bank;

Investiční platformy

29. připomíná, že prostřednictvím pomoci při financování a propojování finančních prostředků z různých zdrojů by měly být umožňovány diverzifikované investice se zeměpisným nebo tematickým zaměřením; upozorňuje, že první investiční platforma byla zřízena až ve třetím čtvrtletí roku 2016 a že toto prodlení je významnou překážkou toho, aby prostředky z fondu EFSI bylo možné využít i v případě menších projektů, a brání rozvoji přeshraničních projektů; zdůrazňuje, že je třeba zjednodušit pravidla pro vytváření investičních platform; požaduje, aby EIB a Evropské centrum pro investiční poradenství (EIAH) podporovaly využívání investičních platform jakožto prostředku pro dosažení zeměpisné a tematické diverzifikace investic;

30. naléhavě žádá řídicí orgány EFSI, aby věnovaly větší pozornost investičním platformám s cílem maximalizovat jejich možné přínosy při překonávání investičních překážek, zejména v členských státech s méně rozvinutými finančními trhy; vyzývá EIB, aby zúčastněným subjektům, včetně celostátních, místních a regionálních subjektů, poskytovala více informací o platformách a podmínkách a kritériích upravujících jejich zřizování; uznává úlohu místních a regionálních orgánů při určování strategických projektů a podporuje jejich účast;

31. navrhuje diskusi o dalších metodách podporování investičních platform, jako jsou například přednostní schvalování projektů předložených prostřednictvím platformy, sdružování menších projektů a skupinových smluv a zřizování mechanismů k financování seskupení smluv; je přesvědčen, že by měly být zvláště prosazovány nadnárodní platformy, neboť mnoho energetických a digitálních projektů má nadnárodní rozměr;

Finanční nástroje

32. připomíná, že EIB pro účely EFSI vyvinula nové finanční nástroje, aby poskytovala individuálně přizpůsobené produkty pro vysoce rizikové financování; naléhavě vyzývá EIB, aby svou přidanou hodnotu zvýšila tím, že se zaměří na rizikovější finanční produkty, jako jsou podřízené finance a nástroje kapitálového trhu; vyjadřuje obavy ohledně kritiky navrhovatelů projektů, podle nichž nejsou nabízené nástroje financování slučitelné s potřebami jejich projektů (vysoce rizikové projekty často potřebují peníze hned na počátku pro startovní investice, a nikoli v menších částkách vyplácených ročně), a je znepokojen i tím, že investoři zdůrazňují, že v současné době nejsou schopni podílet se na financování z EFSI kvůli nedostatku vhodných nástrojů soukromého kapitálu; vyzývá EIB, aby se ve spolupráci s navrhovateli projektů a investory touto problematikou zabývala; vyzývá dále EIB, aby posoudila, jak může rozvoj „zelených“ dluhopisů maximalizovat potenciál EFSI při financování projektů, které mají příznivý dopad na životní prostředí nebo klima;

Zeměpisná diverzifikace

33. vítá, že do konce roku 2016 obdrželo financování z EFSI všech 28 zemí; se znepokojením však konstatuje, že k 30. červnu 2016 získaly 91 % země EU-15, zatímco země EU-13 obdržely pouze 9 % podpory z EFSI; vyjadřuje politování nad tím, že z podpory EFSI nejvíce těžil jen omezený počet zemí, v nichž je nedostatek investic již dnes pod průměrem EU; konstatuje, že v rámci přijímajících zemí často panuje nerovné zeměpisné rozdělení projektů financovaných z EFSI; domnívá se, že hrozí riziko územní koncentrace, a zdůrazňuje, že je třeba věnovat větší pozornost méně rozvinutým regionům všech 28 členských států; vyzývá EIB, aby poskytovala další technickou podporu těm zemím a regionům, jež z EFSI měly menší prospěch;

34. bere na vědomí, že počet schválených projektů souvisí s HDP; uznává, že větší členské státy jsou schopny využít výhody rozvinutějších kapitálových trhů, a tudíž budou s větší pravděpodobností těžit z tržního nástroje, jako je EFSI; zdůrazňuje, že nižší podporu EFSI v zemích EU-13 lze přičíst dalším faktorům, jako je malá velikost projektů, periferní zeměpisná poloha daného regionu a konkurence evropských strukturálních a investičních fondů (ESI fondy); se znepokojením však konstatuje, že některé země z EFSI těží neúměrně více, a zdůrazňuje, že je nutné více diverzifikovat

Čtvrtek, 15. června 2017

zeměpisné rozložení, obzvláště v klíčových sektorech, a dosáhnout tak mj. zvýšení produktivity a udržitelnosti ekonomik se zvláštním důrazem na technologický rozvoj; žádá Komisi, aby dále zkoumala a mapovala příčiny stávajícího zeměpisného rozložení;

Evropské centrum pro investiční poradenství (EIAH)

35. přikládá mimořádný význam činnosti centra EIAH; zastává názor, že poslání centra, kterým je působit jako jednotné kontaktní místo pro komplexní poradenskou a technickou pomoc během všech fází projektového cyklu, do značné míry reaguje na narůstající potřebu technické pomoci mezi orgány a navrhovateli projektů;

36. je potěšen tím, že centrum EIAH vyvíjí činnost již od září 2015 a prošlo rychlou zaváděcí fází; uznává, že kvůli omezené době, po níž centrum existuje, a nedostatku pracovníků v počáteční fázi nejsou všechny služby centra EIAH plně rozvinuty a že se činnost zaměřuje především na poskytování podpory pro vývoj a strukturování projektů, politické poradenství a prověřování projektů; zdůrazňuje, že je třeba, aby EIAH nabralo odborníky z různých oblastí s cílem lépe zaměřovat své poradenství, komunikaci a podporu v sektorech, které dosud v plné míře nevyužívají EFSI;

37. je přesvědčen, že centrum EIAH má potenciál plnit přínosnou úlohu při řešení mnoha nedostatků při provádění EFSI; pevně věří, že centrum proto musí zaujmout proaktivnější postoj, pokud jde o poskytování pomoci v oblastech, jako je zřizování investičních platforem, a to i s ohledem na jejich důležitost při financování menších projektů; zdůrazňuje také úlohu centra EIAH při poskytování poradenství ohledně kombinování dalších zdrojů financování Unie s EFSI;

38. obdobně má za to, že centrum EIAH může aktivně přispívat k zeměpisné a odvětvové diverzifikaci, a to nejen tím, že bude při poskytování svých služeb pokrývat všechny regiony a více odvětví, ale i tím, že bude nápomocno EIB při zahajování operací; je přesvědčen, že centrum EIAH může hrát důležitou úlohu z hlediska přínosu pro cíl hospodářské, sociální a územní soudržnosti;

39. připomíná, že nařízení o EFSI uděluje centru EIAH mandát posilovat místní znalosti s cílem usnadnit poskytování podpory z EFSI v celé Unii; je přesvědčen, že je v této oblasti třeba dosáhnout značných zlepšení, a zejména posílit spolupráci s příslušnými vnitrostátními institucemi; přikládá velký význam poskytování služeb na místní úrovni, a to mj. v zájmu zohlednění konkrétní situace a místních potřeb, zejména v zemích, které nemají zkušené národní podpůrné instituce nebo národní podpůrné banky; zastává názor, že pro zohlednění uvedených skutečností by měly být posíleny vazby s dalšími místními poskytovateli;

40. očekává, že centrum EIAH bez dalšího prodlení dokončí své náborové postupy a dosáhne plného stavu zaměstnanců; vyjadřuje však pochybnosti nad tím, zda bude předpokládaná personální kapacita dostačovat k tomu, aby centrum EIAH poskytovalo požadované poradenské služby a vyrovnalo se se zvýšenou pracovní zátěží, jakož i s širším mandátem;

41. zdůrazňuje, že centrum EIAH musí zlepšit kvalitu svých služeb, posílit komunikaci a zvýšit povědomí a znalosti zúčastněných stran o činnostech centra; zastává názor, že pro dosažení tohoto cíle by měly být využity všechny relevantní komunikační kanály, včetně kanálů na celostátní a místní úrovni;

Evropský portál investičních projektů (EIPP)

42. vyjadřuje politování nad tím, že Komise zahájila činnost Evropského portálu investičních projektů (EIPP) až dne 1. června 2016, téměř rok po přijetí nařízení o EFSI; konstatuje, že portál nyní funguje a aktuálně uvádí 139 projektů, domnívá se však, že tento stav je stále velmi vzdálen od potenciálu, který byl očekáván v době přijetí nařízení o EFSI;

43. zastává názor, že portál EIPP nabízí navrhovatelům projektů uživatelsky přívětivou platformu pro transparentní zvýšení viditelnosti jejich investičních projektů; je však přesvědčen, že klíčem k úspěchu portálu je významně zvýšit jeho viditelnost, aby byl jak mezi investory, tak mezi navrhovateli projektů obecně uznán za užitečný, spolehlivý a účinný nástroj; naléhavě žádá Komisi, aby v tomto smyslu aktivně vyvíjela činnost prostřednictvím důsledných komunikačních aktivit;

Čtvrtek, 15. června 2017

44. konstatuje, že náklady spojené se zřízením, vývojem, řízením, podporou, údržbou a hostingem portálu EIPP nyní hradí rozpočet EU v rámci ročního přidělu ve výši 20 milionů EUR stanoveného pro centrum EIAH; připomíná však, že poplatky vybírané od soukromých navrhovatelů projektů, kteří na portálu registrují své projekty, se v případě portálu EIPP považují za vnější účelově vázaný příjem pro EIPP a v budoucnosti budou jeho hlavním zdrojem financování;

Záruka

45. připomíná, že Unie v rámci EFSI poskytuje EIB neodvolatelnou a nepodmíněnou záruku na finanční a investiční operace; je přesvědčen, že záruka EU umožnila EIB podstupovat vyšší riziko v rámci nástroje pro infrastrukturu a investice (IIW) a dovolila posílit a předstoupit financování malých a středních podniků a podniků se střední tržní kapitalizací v rámci iniciativ COSME a InnovFin podporovaných ze speciálního nástroje pro MSP (SMEW); je přesvědčen, že prahová hodnota ve výši 25 milionů EUR, kterou zřejmě EIB uplatňuje u svých běžných úvěrových operací, by se neměla uplatňovat na EFSI s cílem navýšit financování menších projektů a usnadnit přístup MSP a dalším potenciálním příjemcům;

46. zdůrazňuje, že v důsledku rozsáhlého využití, které bylo odrazem vysoké poptávky na trhu, byl nástroj pro malé a střední podniky na základě stávajícího právního rámce dále posílen o 500 milionů EUR z dluhopisového portfolia nástroje pro infrastrukturu a inovace; vítá, že díky pružnosti nařízení o EFSI bylo poskytnuto dodatečné financování malým a středním podnikům a malým podnikům se střední tržní kapitalizací; hodlá pečlivě sledovat přidělování záruky v rámci obou nástrojů; dále konstatuje, že k 30. červnu 2016 dosáhly operace podepsané v rámci IIW pouze 9 % celkového cílového objemu;

47. připomíná, že záruční fond EU je financován především z rozpočtu EU; bere na vědomí všechna relevantní hodnocení, která naznačují, že stávající dotační míra záručního fondu ve výši 50 % je z hlediska krytí případných ztrát podle všeho opatrná a obezřetná a rozpočet Unie by byl chráněn již při revidované cílové míře ve výši 35 %; hodlá přezkoumat, zda by měly návrhy nižší cílové míry vliv na kvalitu a povahu vybraných projektů; zdůrazňuje, že dosud nebylo uplatněno žádné čerpání v důsledku selhání operací EIB nebo EIF;

Budoucí financování, kapacita fondu

48. konstatuje, že Komise navrhla rozšíření EFSI, a to jak z hlediska doby trvání, tak z hlediska finanční kapacity, a že toto rozšíření by mělo vliv na rozpočet EU; vyjadřuje svůj záměr předložit návrhy na alternativní financování;

49. připomíná, že členské státy byly vyzvány, aby přispěly do EFSI s cílem rozšířit jeho kapacitu, a umožnit mu tak podporovat větší počet rizikovějších investic; vyjadřuje politování nad tím, že ačkoli jsou tyto investice považovány za jednorázové opatření ve smyslu článku 5 nařízení Rady (ES) č. 1466/97 ze dne 7. července 1997 o posílení dohledu nad stavy rozpočtů a nad hospodářskými politikami a o posílení koordinace hospodářských politik ⁽¹⁾ a článku 3 nařízení Rady (ES) č. 1467/97 ze dne 7. července 1997 o urychlení a vyjasnění postupu při nadměrném schodku ⁽²⁾, členské státy se této iniciativy nechopily; požaduje informace od EIB a Komise, zda v mezidobí podnikly kroky k tomu, aby přesvědčily členské státy, aby přispívaly do EFSI, a zda by mohly být schopny přilákat další investory; vyzývá Komisi a EIB, aby zvýšily své úsilí v tomto směru;

Doplňkovost s jinými zdroji financování EU

50. konstatuje, že povědomí o překrývání a konkurenci mezi EFSI a finančními nástroji rozpočtu EU na straně Komise a EIB vedlo k přijetí pokynů, které doporučují kombinaci financování z EFSI a ESI fondů; zdůrazňuje, že žádná kombinace financování z EFSI a ESI fondů by neměla mít v konečném důsledku negativní dopady na úroveň či orientaci grantového financování z ESI fondů; poukazuje však na přetrvávající rozdíly z hlediska kritérií způsobilosti, nařízení, časového rámce pro podávání zpráv a uplatňování pravidel státní podpory, které brání kombinovanému využití; vítá, že Komise se těmito problémy začala zabývat ve svém návrhu revize finančního nařízení, a vyjadřuje naději, že tato revize proběhne včas, aby

⁽¹⁾ Úř. věst. L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 209, 2.8.1997, s. 6.

Čtvrtek, 15. června 2017

bylo možné zjednodušit kombinované financování a vyhnout se vytváření konkurence a překrývání; je přesvědčen, že je zapotřebí další úsilí a že za tímto účelem mají klíčový význam druhý a třetí pilíř investičního plánu;

51. navrhuje, aby Komise ve svých pravidelných zprávách uváděla seznam projektů, které využily možnosti spojení grantů Nástroje pro propojení Evropy (CEF) s prostředky z EFSI;

52. konstatuje, že projekty dopravní infrastruktury realizované v rámci partnerství veřejného a soukromého sektoru by standardně měly být založeny na zásadě „uživatel platí“, aby tak bylo sníženo zatížení veřejných rozpočtů a daňových poplatníků v souvislosti s výstavbou a údržbou infrastruktury; konstatuje, že je důležité koordinovat různé typy financování z prostředků EU a neprosazovat financování založené na partnerství veřejného a soukromého sektoru na úkor strukturálních fondů, aby tak bylo zajištěno, že cíle politiky EU v oblasti dopravy budou plněny v celé EU;

Daně

53. vyjadřuje hluboké znepokojení nad tím, že EIB se prostřednictvím EFSI v některých případech snaží o podporu projektů, které byly strukturovány s využitím firem v daňových rájích; naléhavě žádá EIB a EIF, aby nepoužívaly struktury pro vyhýbání se daňovým povinnostem, zejména systémy agresivního daňového plánování nebo postupy, které nesplňují zásady řádné správy EU v oblasti daní, které stanoví příslušné právní předpisy Unie, včetně doporučení a sdělení Komise, ani se do takových struktur nezapojovaly; zdůrazňuje, že žádný projekt ani navrhovatel projektu nesmí být závislý na osobě či společnosti působící v zemi, která je uvedena na připravovaném společném unijním seznamu nespolupracujících daňových jurisdikcí;

Komunikační a propagační činnost

54. připomíná, že mnoho navrhovatelů projektů nemá povědomí o existenci EFSI nebo dostatečně jasnou představu o tom, co jim EFSI může nabídnout, ani o specifických kritériích způsobilosti a konkrétních krocích, které je třeba při podávání žádosti o financování učinit; zdůrazňuje, že je třeba se dále snažit – včetně cílené technické pomoci v členských státech, pro něž byl EFSI doposud méně přínosný, v příslušném jazyce EU – o zvýšení povědomí o tom, co vlastně EFSI je, které konkrétní produkty a služby může nabídnout a jaká je úloha investičních platforem a národních podpůrných bank;

55. požaduje, aby byl za účelem posílení informovanosti a usnadnění místního přístupu k dotčeným informacím zajištěn překlad veškerých informačních materiálů a materiálů, které jsou součástí procesu financování, do všech jazyků členských států;

56. vyjadřuje obavu, že přímá podpora finančním zprostředkovatelům, kteří pak nesou odpovědnost za přidělování financování z EU, by mohla vést k situacím, kdy si konečný příjemce není vědom toho, že využívá financování z EFSI, a žádá, aby byla nalezena řešení, která zlepší viditelnost EFSI; vyzývá proto EIB, aby do smluv týkajících se EFSI zahrnula zvláštní doložku, která navrhovateli projektu vyjasní, že získané financování umožnil EFSI / rozpočet EU;

Rozšíření

57. uznává, že EFSI sám (a v omezeném rozsahu) pravděpodobně nebude schopen vyplnit investiční mezeru v Evropě, přesto však tvoří ústřední pilíř investičního plánu EU a ukazuje odhodlání EU tento problém řešit; žádá, aby byly předloženy další návrhy na trvalé posílení investic v Evropě;

o

o o

58. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, Evropské investiční bance a vládám a parlamentům členských států.

Čtvrtek, 15. června 2017

P8_TA(2017)0271

Evropský program pro ekonomiku sdílení**Usnesení Evropského parlamentu ze dne 15. června 2017 o evropském programu pro ekonomiku sdílení (2017/2003(INI))**

(2018/C 331/18)

Evropský parlament,

- s ohledem na své usnesení ze dne 19. ledna 2016 o směřování k Aktu o jednotném digitálním trhu ⁽¹⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 26. května 2016 o strategii pro jednotný trh ⁽²⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 24. listopadu 2016 o nových příležitostech pro malé dopravní podniky, včetně obchodních modelů založených na užší spolupráci ⁽³⁾,
- s ohledem na schůzi pracovní skupiny Rady na vysoké úrovni o konkurenceschopnosti a růstu konanou dne 12. září 2016 a na diskusní dokument předsednictví k tomuto tématu ⁽⁴⁾,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 2. června 2016 nazvané „Evropský program pro ekonomiku sdílení“ (COM(2016)0356),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 25. května 2016 nazvané „On-line platformy a jednotný digitální trh, Příležitosti a výzvy pro Evropu“ (COM(2016)0288),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 28. října 2015 nazvané „Zlepšování jednotného trhu: více příležitostí pro lidi a podniky“ (COM(2015)0550),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 6. května 2015 nazvané „Strategie pro jednotný digitální trh v Evropě“ (COM(2015)0192),
- s ohledem na zasedání Rady pro konkurenceschopnost a jeho výsledek ze dne 29. září 2016,
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu ⁽⁵⁾ (směrnice o službách),
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (směrnice o elektronickém obchodu) ⁽⁶⁾,
- having regard to s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) ⁽⁷⁾,
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/136/ES ze dne 25. listopadu 2009, kterou se mění směrnice 2002/22/ES o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací, směrnice 2002/58/ES o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací a nařízení (ES) č. 2006/2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ Přijaté texty, P8_TA(2016)0009.⁽²⁾ Přijaté texty, P8_TA(2016)0237.⁽³⁾ Přijaté texty, P8_TA(2016)0455.⁽⁴⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-11834-2016-INIT/en/pdf>⁽⁵⁾ Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 36.⁽⁶⁾ Úř. věst. L 178, 17.7.2000, s. 1.⁽⁷⁾ Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22.⁽⁸⁾ Úř. věst. L 337, 18.12.2009, s. 11.

Čtvrtek, 15. června 2017

- s ohledem na pracovní dokument útvarů Komise ze dne 25. května 2016 o pokynech o provádění směrnice 2005/29/ES o nekalých obchodních praktikách (SWD(2016)0163),
 - s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES („obecné nařízení o ochraně osobních údajů“) ⁽¹⁾,
 - s ohledem na stanovisko Výboru regionů ze dne 7. prosince 2016 nazvané „Ekonomika sdílení a on-line platformy – společný pohled měst a regionů“ ⁽²⁾,
 - s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ze dne 15. prosince 2016 k otázce ekonomiky sdílení ⁽³⁾,
 - s ohledem na článek 52 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů a stanoviska Výboru pro zaměstnanost a sociální věci, Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku a Výboru pro dopravu a cestovní ruch (A8-0195/2017),
- A. vzhledem k tomu, že ekonomika sdílení zaznamenala v posledních letech rychlý růst, pokud jde o uživatele, transakce a příjmy, přetvořila způsob, jakým jsou poskytovány produkty a služby, a stala se výzvou pro zavedené obchodní modely v mnoha oblastech;
- B. vzhledem k tomu, že ekonomika sdílení má pro občany EU sociální přínosy;
- C. vzhledem k tomu, že malé a střední podniky (MSP), které podle údajů z roku 2014 tvoří 99,8 % všech podniků mimo finanční sektor a na něž připadají dvě ze tří pracovních míst z celkového počtu, jsou hlavním motorem evropského hospodářství;
- D. vzhledem k tomu, že pouze 1,7 % podniků v EU plně využívá vyspělé digitální technologie a 41 % je nevyužívá vůbec; vzhledem k tomu, že digitalizace všech odvětví má klíčový význam pro zachování a zvýšení konkurenceschopnosti EU;
- E. vzhledem k tomu, že podle nedávné studie Komise využívá 17 % evropských spotřebitelů služby poskytované ekonomikou sdílení a 52 % o nabízených službách ví ⁽⁴⁾;
- F. vzhledem k tomu, že neexistují oficiální statistiky o objemu zaměstnání v rámci ekonomiky sdílení;
- G. vzhledem k tomu, že ekonomika sdílení nabízí mladým lidem, migrantům, pracovníkům na částečný úvazek a seniorům příležitost proniknout na trh práce;
- H. vzhledem k tomu, že modely ekonomiky sdílení mohou pomoci posílit účast žen na trhu práce a v ekonomice, neboť nabízí možnosti pružných forem podnikání a zaměstnání;
- I. vzhledem k tomu, že nedávné sdělení Komise nazvané „Evropský program pro ekonomiku sdílení“ sice představuje dobrý začátek pro účinnou podporu a regulaci tohoto odvětví, do další analýzy a doporučení v této oblasti je však třeba začlenit hledisko rovnosti žen a mužů a zvážit ustanovení příslušných právních předpisů namířených proti diskriminaci;
- J. vzhledem k tomu, že cílem vnitřního trhu EU je rovněž podpora sociální spravedlnosti a ochrany definovaných v článku 3 Smlouvy o Evropské unii a článku 9 Smlouvy o fungování Evropské unie;

⁽¹⁾ Úř. věst L 119, 4.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ ECON-VI/016.

⁽³⁾ Úř. věst. C 75, 10.3.2017, s. 33.

⁽⁴⁾ Bleskový průzkum Eurobarometru 438 (březen 2016) na téma „Využívání kooperativních platform“.

Čtvrtek, 15. června 2017

Obecné úvahy

1. vítá sdělení o evropském programu pro ekonomiku sdílení a zdůrazňuje, že by měl představovat první krok směrem k vyvážené, komplexnější a ambicióznější strategii EU v oblasti ekonomiky sdílení;
2. je přesvědčen, že rozvíjí-li se ekonomika sdílení zodpovědně, vytváří významné příležitosti pro občany a spotřebitele, kteří mají prospěch ze zesílené konkurence, služeb přizpůsobených na míru, většího výběru a nižších cen; zdůrazňuje, že růst v tomto odvětví je pohaněn spotřebiteli, kterým umožňuje zaujmout aktivnější postoj;
3. zdůrazňuje, že je nutné odstranit překážky, zdvojování a roztržičnost bránící přeshraničnímu rozvoji, a umožnit tak růst podnikání;
4. vyzývá členské státy, aby zajistily právní srozumitelnost a nenahlížely na ekonomiku sdílení jako na hrozbu tradiční ekonomice; zdůrazňuje význam regulace ekonomiky sdílení způsobem, který ji usnadňuje a umožňuje, nikoli omezuje;
5. souhlasí s tím, že ekonomika sdílení přináší nové a zajímavé podnikatelské příležitosti, pracovní místa a růst a často hraje významnou úlohu při transformaci ekonomického systému v systém nejen pouze účinnější, ale rovněž sociálně a environmentálně udržitelnější, což umožňuje lepší přidělování zdrojů a aktiv, která jinak nejsou dostatečně využívána, a tak přispívá k přechodu k oběhovému hospodářství;
6. zároveň uznává, že ekonomika sdílení může mít významný dopad na dlouho zavedené a regulované modely podnikání v mnoha strategických odvětvích, jako je doprava, ubytování, pohostinství, služby, maloobchod a finance; chápe problémy plynoucí ze situace, kdy pro podobné ekonomické subjekty existují různé právní normy; je toho názoru, že ekonomika sdílení posiluje postavení spotřebitelů, nabízí nové pracovní příležitosti a má potenciál usnadňovat dodržování daňových předpisů, přesto však zdůrazňuje, že je důležité zajistit vysokou úroveň ochrany spotřebitelů, zachovat v plném rozsahu práva pracovníků a zajistit dodržování daňových předpisů; uznává, že ekonomika sdílení má vliv na městské i venkovské prostředí;
7. upozorňuje, že podnikatelé, spotřebitelé a příslušné orgány nemají jasno, jak v některých oblastech uplatňovat stávající právní předpisy, a proto je zapotřebí zabývat se šedými zónami v oblasti regulace, a vyjadřuje znepokojení nad nebezpečím roztržičnosti jednotného trhu; je si vědom toho, že nebudou-li tyto změny řádně řízeny, mohly by vyústit v právní nejistotu ohledně platných právních předpisů a vést k omezením při uplatňování individuálních práv a ochraně spotřebitelů; domnívá se, že regulace musí odpovídat digitálnímu věku, a je hluboce znepokojen negativním dopadem právní nejistoty a složitostí předpisů na evropské začínající podniky a neziskové organizace zapojené do ekonomiky sdílení;
8. domnívá se, že nezbytnou podmínkou pro vzkvétající ekonomiku sdílení v EU je rozvoj dynamického, jasného a ve vhodných případech harmonizovaného právního prostředí a zavedení rovných podmínek;

Ekonomika sdílení v EU

9. zdůrazňuje, že je nutné považovat ekonomiku sdílení nejen za soubor nových obchodních modelů nabízejících zboží a služby, ale také za novou formu integrace ekonomiky a společnosti, neboť nabízené služby vycházejí ze široké škály vztahů, čímž dochází k zakotvení ekonomických vztahů do vztahů sociálních a k vytváření nových forem společenství a nových obchodních modelů;
10. všímá si, že ekonomika sdílení v Evropě má určité specifické rysy a odráží také evropskou strukturu podnikání, která spočívá především v malých a středních podnicích a mikropodnicích; zdůrazňuje, že je zapotřebí zajistit takové podnikatelské prostředí, ve kterém mají platformy pro spolupráci možnost se rozšiřovat a být vysoce konkurenceschopné na světovém trhu;

Čtvrtek, 15. června 2017

11. konstatuje, že evropští podnikatelé vykazují silnou náchylnost k vytváření platform pro spolupráci pro sociální účely, a potvrzuje nárůst zájmu o ekonomiku sdílení, jež vychází z obchodních modelů založených na spolupráci;
12. zdůrazňuje význam předcházení veškerým formám diskriminace tak, aby byl zaručen účinný a rovný přístup ke službám založeným na spolupráci;
13. domnívá se, že ty služby nabízené v rámci ekonomiky sdílení, které jsou veřejně inzerovány a nabízeny za účelem zisku, spadají do oblasti působnosti směrnice Rady 2004/113/ES ze dne 13. prosince 2004, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s muži a ženami v přístupu ke zboží a službám a jejich poskytování⁽¹⁾, a proto by měly být v souladu se zásadou rovného zacházení se ženami a muži;

Regulační rámec EU: „peers“ (subjekty na stejné úrovni), spotřebitelé, platformy pro spolupráci

14. uznává, že zatímco některé části ekonomiky sdílení podléhají regulaci, včetně regulace na místní a vnitrostátní úrovni, jiné části této ekonomiky se mohou ocitat v regulačních šedých zónách, neboť není vždy jasné, které právní předpisy EU se na ně vztahují, což vede ke značným rozdílům mezi jednotlivými členskými státy kvůli vnitrostátním, regionálním a místním předpisům i judikatuře a vyúsťuje v roztržičnost jednotného trhu;
15. vítá úmysl Komise řešit stávající roztržičnost, ale s politováním konstatuje, že její sdělení nevnáší dostatečnou jasnost, pokud jde o uplatnění stávajících právních předpisů EU na různé modely ekonomiky sdílení; zdůrazňuje, že je zapotřebí, aby členské státy posílily prosazování stávajících právních předpisů, a vyzývá Komisi, aby se zasadila o vytvoření rámce prosazování, jenž by členské státy podporoval v jejich úsilí, zejména pokud jde o směrnici o službách a spotřebitelské *acquis*; vyzývá Komisi, aby v této souvislosti v plné míře využila všechny nástroje, které má k dispozici, včetně řízení o nesplnění povinností, kdykoli je zjištěno nesprávné nebo nedostatečné provádění daných právních předpisů;
16. zdůrazňuje, že požadavky týkající se přístupu na trh pro platformy pro spolupráci a poskytovatele služeb musí být nezbytné, odůvodněné a přiměřené, jak je stanoveno ve Smlouvách a sekundárních právních předpisech, jakož i jednoduché a jasné; zdůrazňuje, že by toto hodnocení mělo přihlížet k tomu, zda jsou služby poskytovány profesionály nebo soukromými osobami, přičemž by na „peers“ (subjekty na stejné úrovni) poskytující služby měly být uplatňovány méně přísné právní požadavky, zároveň je však nutné zajistit standardy kvality a vysokou úroveň ochrany spotřebitele a zohledňovat rozdíly mezi odvětvími;
17. uznává, že zavedení i noví provozovatelé a služby napojení na digitální platformy a ekonomiku sdílení se musí vyvíjet v podnikatelsky příznivém prostředí, v němž existují zdravá hospodářská soutěž a transparentnost, pokud jde o změny v právních předpisech; souhlasí, že při posuzování požadavků pro přístup na trh v kontextu směrnice o službách, by členské státy měly zohlednit zvláštní rysy podniků působících v rámci ekonomiky sdílení;
18. naléhavě žádá Komisi, aby ve spolupráci s členskými státy vydala další pokyny ke stanovení účinných kritérií pro rozlišení mezi neprofesionály a profesionály, které je pro spravedlivý rozvoj ekonomiky sdílení rozhodující; poukazuje na to, že tyto pokyny by měly přinést jasnost a právní jistotu a měly by zohlednit mj. odlišné právní předpisy v členských státech a jejich hospodářské okolnosti, jako je výše příjmu, charakteristické rysy různých odvětví, podmínky mikropodniků a malých podniků a obchodní účel činnosti; zastává názor, že dalším krokem kupředu by mohly být soubor obecných zásad a kritérií na úrovni EU a soubor prahových hodnot na úrovni vnitrostátní, a vyzývá Komisi, aby v tomto ohledu vypracovala studii;
19. upozorňuje na skutečnost, že stanovení prahových hodnot sice může zajistit odpovídající dělící čáry mezi subjekty na stejné úrovni („peers“) a podniky, zároveň však může způsobit nepoměr mezi mikropodniky a malými podniky na jedné straně a „peers“ na straně druhé; domnívá se, že mezi srovnatelnými kategoriemi poskytovatelů služeb je třeba důrazně prosazovat rovné podmínky; vyzývá k tomu, aby se pro všechny provozovatele podniků, zejména mikropodniků a malých podniků, odstranily zbytečná regulační zátěž a neopodstatněné požadavky na přístup na trh, které rovněž brzdí inovace;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 373, 21.12.2004, s. 37.

Čtvrtek, 15. června 2017

20. vítá iniciativu Komise, která si klade za cíl zajistit odpovídající spotřebitelské právo a předcházet tomu, aby byla ekonomika sdílení zneužívána za účelem obcházení právních předpisů; domnívá se, že spotřebitelé by měli mít zaručenou vysokou a účinnou míru ochrany bez ohledu na to, zda služby poskytují profesionálové nebo „peers“, a zdůrazňuje zejména význam ochrany spotřebitelů při transakcích peer-to-peer, přičemž uznává, že jistou formu ochrany může zajistit samoregulace;

21. vyzývá k přijetí kroků, které zaručí plné využívání pravidel ochrany spotřebitele a jejich neustálé dodržování ze strany příležitostných poskytovatelů služeb na stejném nebo srovnatelném základě jako u profesionálních poskytovatelů služeb;

22. poznamenává, že by spotřebitelé měli mít přístup k informacím o tom, zda nemohou být recenze dalších uživatelů služeb ovlivňovány ze strany poskytovatele, například placenou reklamou;

23. upozorňuje na to, že je třeba vyjasnit otázku ochrany spotřebitelů v případech sporů, a vyzývá platformy pro spolupráci, aby pro postupy vyřizování stížností a urovnávání sporů zajistily účinné systémy, které spotřebitelům umožní využívat svých práv;

24. upozorňuje na to, že obchodní modely v rámci ekonomiky sdílení se z velké části zakládají na dobré pověsti, a v tomto ohledu vyzdvihuje jako zásadní transparentnost; domnívá se, že obchodní modely v rámci ekonomiky sdílení podpořené technologií posilují v řadě případů postavení spotřebitelů a umožňují jim jednat aktivně; zdůrazňuje, že v ekonomice sdílení jsou stále zapotřebí předpisy na ochranu spotřebitelů, zejména tam, kde trhům dominují jisté subjekty a kde přetrvávají asymetrická informovanost, nedostatečný výběr či nedostatečná hospodářská soutěž; zdůrazňuje, že je důležité zaručit spotřebitelům odpovídající informace o platném právním režimu každé transakce a souvisejících právech a právních závazcích;

25. vyzývá Komisi, aby co nejdříve vyjasnila režimy odpovědnosti platform pro spolupráci, aby bylo možné zlepšit odpovědné chování a zvýšit transparentnost a právní jistotu, a tím i důvěru uživatelů; uznává, že jistota chybí zejména v otázce, zda platforma poskytuje základní služby, nebo nabízí pouze služby informační společnosti podle směrnice o elektronickém obchodu; vyzývá proto Komisi, aby v souvislosti s těmito aspekty vydala pokyny a aby zvažila, zda jsou zapotřebí další opatření k tomu, aby byl regulační rámec účinnější; podněcuje zároveň platformy pro spolupráci, aby v tomto ohledu přijaly dobrovolná opatření;

26. vyzývá Komisi k dalšímu přezkoumání právních předpisů EU, jehož cílem bude omezit nejistoty a zaručit větší právní jistotu, pokud jde o předpisy uplatňované na obchodní modely v rámci ekonomiky sdílení, a posoudit, zda jsou vhodné nové nebo změněné předpisy, zejména v souvislosti s aktivními zprostředkovateli a jejich požadavky na informace a transparentnost, neplnění povinnosti a odpovědnost;

27. domnívá se, že každý nový regulační rámec by měl využít samosprávné schopnosti platform a mechanismy vzájemného hodnocení, které prokázaly účinnost a ohledy na spokojenost spotřebitele se službami v rámci ekonomiky sdílení; je přesvědčen, že samy platformy pro spolupráci mohou sehrát aktivní úlohu v tvorbě takového nového regulačního prostředí tím, že budou uvádět na pravou míru asymetrické informace, zejména pomocí digitálních reputačních mechanismů za účelem budování důvěry uživatelů; zároveň poznamenává, že samosprávné kapacity platform pro spolupráci nenahrazují stávající potřebné předpisy, jako je směrnice o službách, směrnice o elektronickém obchodu, spotřebitelské právo EU a další použitelné předpisy;

28. domnívá se tudíž, že digitální mechanismy budování důvěry jsou neoddelitelnou součástí ekonomiky sdílení; vítá veškeré snahy a iniciativy, které platformy pro spolupráci vyvíjejí k tomu, aby zabraňovaly narušování, a rovněž k tomu, aby zvyšovaly důvěru v mechanismy hodnocení a vzájemného hodnocení i jejich transparentnost, stanovovaly spolehlivá kritéria dobré pověsti, zaváděly záruky či pojištění, ověřovaly totožnost „peers“ a výrobců-spotřebitelů a rozvíjely bezpečné a transparentní platební systémy; považuje tento nový technologický vývoj, např. dvoucestné mechanismy hodnocení, nezávislé kontroly hodnocení a dobrovolné přijetí certifikačních systémů, za dobrý příklad, jak předcházet zneužívání, manipulacím, podvodům a falešné zpětné vazbě; vyzývá platformy pro spolupráci, aby vycházely z osvědčených postupů a zvyšovaly povědomí o právních povinnostech svých uživatelů;

Čtvrtek, 15. června 2017

29. poukazuje na to, že v zájmu zaručení přiměřenosti a transparentnosti algoritmů je naprosto klíčové objasnit metody, podle kterých fungují na algoritmech založené automatizované systémy rozhodování; žádá Komisi, aby tuto otázku prozkoumala také z hlediska právních předpisů EU v oblasti hospodářské soutěže; vyzývá Komisi, aby společně s členskými státy, soukromým sektorem a příslušnými regulačními orgány usilovala o stanovení účinných kritérií pro rozvoj zásad odpovědnosti týkající se algoritmů pro platformy pro spolupráci založené na informacích;

30. zdůrazňuje, že je zapotřebí posuzovat využívání údajů tam, kde by mohly mít různé dopady na různé segmenty společnosti, předcházet diskriminaci a prověřovat případná poškození soukromí způsobená velkými objemy dat; připomíná, že EU již obecným nařízením o ochraně osobních údajů vypracovala komplexní rámec pro ochranu údajů, a vyzývá proto platformy ekonomiky sdílení, aby otázku ochrany údajů nezanedbávaly a aby poskytovatelům služeb a uživatelům podávaly transparentní informace o nashromážděných osobních údajích a o způsobu, kterým se tyto údaje zpracovávají;

31. konstatuje, že řada pravidel z *acquis* EU je již uplatnitelná na ekonomiku sdílení; vyzývá Komisi, aby posoudila potřebu dalšího rozvoje právního rámce EU, aby bylo možné v souladu se zásadami zlepšování právní úpravy a se zkušenostmi členských států předcházet větší roztržitosti jednotného trhu; domnívá se, že tento rámec by měl být podle potřeby harmonizovaný, ale také pružný, z technologického hlediska neutrální a připravený na budoucnost a vedle všech specifických odvětvových předpisů, které by mohly být zapotřebí, by ho měla tvořit kombinace obecných zásad a zvláštních pravidel;

32. zdůrazňuje význam soudržných právních předpisů, které zaručují pro všechny řádné fungování vnitřního trhu, a vyzývá Komisi, aby v oblasti práv pracovníků a spotřebitelů spíše zachovala stávající pravidla a právní předpisy, než aby zaváděla nové, které by mohly vést k roztržitosti vnitřního trhu;

Hospodářská soutěž a dodržování daňových předpisů

33. oceňuje skutečnost, že růst ekonomiky sdílení přinesl větší hospodářskou soutěž a podnítl stávající provozovatele k tomu, aby se zaměřovali na skutečné požadavky spotřebitelů; vyzývá Komisi, aby podporovala rovné podmínky pro hospodářskou soutěž, pokud jde o srovnatelné služby mezi jednotlivými platformami pro spolupráci a mezi nimi a tradičními podniky; zdůrazňuje význam nalezení a řešení překážek bránících vzniku a rozšiřování podnikání založeného na spolupráci, zejména začínajících podniků; v této souvislosti zdůrazňuje potřebu volného toku dat, přenosnosti dat a interoperability, které usnadňují přechod mezi platformami a předcházejí situacím závislosti zákazníků na určitém poskytovateli (tzv. lock-in) a jsou klíčovými faktory pro otevřenou a spravedlivou soutěž a pro posílení postavení uživatelů platform pro spolupráci, a to s přihlédnutím k oprávněným zájmům všech účastníků trhu a při zachování ochrany informací o uživatelích a jejich osobních údajích;

34. oceňuje větší sledovatelnost ekonomických operací, kterou umožňují internetové platformy v zájmu dodržování daňových předpisů a jejich prosazování, je však znepokojen obtížemi, jež vyvstávají v některých odvětvích; zdůrazňuje, že ekonomika sdílení by nikdy neměla být využívána jako způsob, jak se vyhnout daňovým povinnostem; dále zdůrazňuje naléhavou potřebu spolupráce mezi příslušnými orgány a platformami pro spolupráci v oblasti dodržování daňových předpisů a výběru daní; uznává, že tyto otázky se v některých státech řešily, a bere na vědomí zdařilou spolupráci v této oblasti mezi veřejným a soukromým sektorem; vyzývá Komisi, aby mezi členskými státy usnadnila výměnu osvědčených postupů, aby do ní zapojila příslušné orgány a zúčastněné strany, aby vyvinula účinná a inovativní řešení, která povedou k lepšímu dodržování a prosazování daňových předpisů, což zároveň odstraní riziko přeshraničních daňových podvodů; podněcuje platformy pro spolupráci, aby v tomto ohledu zastávaly aktivní úlohu; vyzývá členské státy, aby ve vzájemné spolupráci zpřesnily informace, které musí různé hospodářské subjekty zapojené do ekonomiky sdílení oznamovat orgánům daňové správy v rámci svých povinností podávat daňové informace podle vnitrostátních právních předpisů;

35. souhlasí s tím, že na podniky poskytující srovnatelné služby by měly být uplatňovány funkčně podobné daňové povinnosti, ať už v tradiční ekonomice, či ekonomice sdílení, a domnívá se, že daně by se měly platit tam, kde jsou vytvářeny zisky a kde se jedná o víc než o pouhé příspěvky na náklady, a to s ohledem na zásadu subsidiarity a rovněž v souladu s vnitrostátním a místním daňovým právem;

Čtvrtek, 15. června 2017

Dopad na trh práce a na práva pracovníků

36. zdůrazňuje, že digitální revoluce má významný dopad na trh práce a že nově se objevující trendy v ekonomice sdílení jsou součástí aktuálního trendu v rámci digitalizace společnosti;

37. konstatuje, že ekonomika sdílení zároveň otevírá nové příležitosti a nové flexibilní cesty k práci pro všechny uživatele, zejména pro osoby samostatně výdělečně činné, pro nezaměstnané, pro osoby momentálně vzdálené od trhu práce nebo osoby, které by se jinak do trhu práce zapojit nemohly, a tudíž by mohla sloužit jako místo vstupu na trh práce, především pro mladé lidi a skupiny na okraji společnosti; poukazuje však na to, že v některých případech může tento vývoj vést rovněž k nejistým situacím; zdůrazňuje, že na jedné straně je nezbytná flexibilita trhu práce a na druhé jsou nutné hospodářské a sociální jistoty pracovníků, a to v souladu se zvyky a tradicemi v členských státech;

38. vyzývá Komisi, aby prověřila, do jaké míry se stávající předpisy Unie mohou uplatňovat na digitální trh práce, a zajistila jejich náležité provádění a prosazování; vyzývá členské státy, aby ve spolupráci se sociálními partnery a dalšími zúčastněnými stranami proaktivně a na základě principu předvídání posuzovaly potřebu modernizace stávajících právních předpisů, včetně systémů sociálního zabezpečení, tak aby při zajišťování ochrany pracovníků držely krok s technologickým vývojem; vyzývá Komisi a členské státy, aby koordinovaly systémy sociálního zabezpečení s cílem zajistit exportovatelnost dávek a sčítání dob pojištění v souladu s právními předpisy Unie i členských států; vybízí sociální partnery k případné aktualizaci kolektivních smluv, aby existující standardy ochrany mohly být uplatňovány také ve světě digitální práce;

39. upozorňuje na mimořádný význam, který má v souvislosti se službami v rámci ekonomiky sdílení ochrana práv pracovníků – v první řadě právo pracovníků sdružovat se, právo na kolektivní vyjednávání a akce v souladu s vnitrostátními právními předpisy a postupy; připomíná, že všichni pracovníci v rámci ekonomiky sdílení jsou podle převládající situace buď zaměstnanci, nebo osoby samostatně výdělečně činné, a musí být podle toho klasifikováni; vyzývá členské státy a Komisi, aby v rámci svých příslušných pravomocí zajistily spravedlivé pracovní podmínky a odpovídající právní a sociální ochranu všem pracovníkům v rámci ekonomiky sdílení, a to bez ohledu na jejich postavení;

40. vyzývá Komisi, aby zveřejnila pokyny pro uplatňování práva Unie na různé typy platformových obchodních modelů, aby bylo v případě nutnosti možné vyplnit mezery v právních předpisech týkajících se zaměstnanosti a sociálního zabezpečení; domnívá se, že velký potenciál platformové ekonomiky z hlediska transparentnosti umožňuje v souladu s cílem vymáhání stávajících právních předpisů dobrou sledovatelnost; vyzývá členské státy, aby v souvislosti s on-line platformami prováděly dostatečné inspekce práce, aby ukládaly sankce za porušování pravidel, zejména pokud jde o pracovní podmínky a podmínky zaměstnání, a vydávaly specifické požadavky na kvalifikace; vyzývá Komisi a členské státy, aby věnovaly zvláštní pozornost nehlášené práci a nepravé samostatně výdělečné činnosti v tomto odvětví a začlenily platformovou ekonomiku do programu evropské platformy pro boj proti nehlášené práci; vyzývá členské státy, aby na inspekce poskytovaly dostatečné zdroje;

41. zdůrazňuje, že je důležité zaručit základní práva a přiměřené sociální zabezpečení pro rostoucí počet samostatně výdělečně činných pracovníků, kteří jsou klíčovými aktéry ekonomiky sdílení, včetně práva na kolektivní vyjednávání a kolektivní akce, a to i s ohledem na jejich odměňování;

42. vyzývá členské státy, aby uznaly, že ekonomika sdílení přinese i narušení, a aby tak pro některá odvětví připravily absorpční opatření na podporu odborné přípravy a podporovaly odbornou přípravu a podporu při změně pracovního místa;

43. zdůrazňuje, že je důležité zajistit přenositelnost hodnocení a recenzí pro pracovníky platform sdílení, neboť představují jejich „hodnotu“ na digitálním trhu, a usnadnit převoditelnost a akumulaci hodnocení a recenzí mezi různými platformami při dodržování pravidel o ochraně osobních údajů a o ochraně soukromí všech zúčastněných subjektů; upozorňuje na potenciál nekalých a svévolných praktik, pokud jde o on-line hodnocení, které mohou mít dopad na pracovní podmínky a práva pracovníků platform a na jejich možnosti získat pracovní místo; je přesvědčen, že mechanismy hodnocení a recenzí by měly být vyvíjeny transparentním způsobem a že pracovníci by měli být informováni a konzultováni na odpovídající úrovni v souladu s právními předpisy a praxí členských států, pokud se jedná o obecná kritéria používaná pro vyvíjení těchto mechanismů;

Čtvrtek, 15. června 2017

44. zdůrazňuje význam nejnovějších dovedností v měnícím se světě zaměstnanosti a také význam toho, abychom zajistili, aby všichni pracovníci mohli získat odpovídající dovednosti vyžadované v digitální společnosti a ekonomice; vyzývá Komisi, členské státy a podniky v rámci ekonomiky sdílení, aby zpřístupnily celoživotní učení a rozvoj digitálních dovedností; je přesvědčen, že jsou zapotřebí nové veřejné a soukromé investice a možnosti financování pro celoživotní učení a odbornou přípravu, zejména pro mikropodniky a malé podniky;

45. zdůrazňuje význam teleworkingu a smartworkingu v rámci ekonomiky sdílení a doporučuje v tomto ohledu, aby byly tyto formy práce postaveny na roveň tradičním formám;

46. vyzývá Komisi, aby prověřila, do jaké míry je směrnice o agenturním zaměstnávání (2008/104/EC ⁽¹⁾) použitelná pro konkrétní on-line platformy; domnívá se, že řada zprostředkovatelských on-line platform se svou strukturou podobá agenturám práce (trojúhelníkový smluvní vztah mezi: zaměstnancem agentury práce / pracovníkem platformy; agenturou práce / on-line platformou; uživatelským podnikem / klientem);

47. vyzývá vnitrostátní veřejné služby zaměstnanosti a síť EURES, aby lépe komunikovaly o příležitostech, které nabízí ekonomika sdílení;

48. vyzývá Komisi, členské státy a sociální partnery, aby pracovníkům platform poskytovali adekvátní informace o pracovních podmínkách, podmínkách zaměstnání, právech zaměstnanců a pracovních vztazích jak s platformami, tak s uživateli; domnívá se, že platformy by měly v zájmu plnění zákonných požadavků proaktivně poskytovat uživatelům a pracovníkům informace o platném regulačním rámci;

49. upozorňuje na nedostatek údajů týkajících se změn ve světě zaměstnanosti, které přinesla ekonomika sdílení; vyzývá členské státy a Komisi (ve spolupráci se sociálními partnery), aby shromažďovaly spolehlivější a komplexnější údaje v tomto ohledu, a vybízí členské státy, aby již existujícímu vnitrostátnímu subjektu svěřily pravomoc monitorovat a vyhodnocovat nové trendy na pracovním trhu sdílení; vyzdvihuje význam, který má v této souvislosti výměna osvědčených postupů mezi jednotlivými členskými státy; zdůrazňuje význam monitorování pracovního trhu a pracovních podmínek v ekonomice sdílení pro boj proti protiprávním praktikám;

Místní rozměr ekonomiky sdílení

50. konstatuje, že rostoucí počet místních orgánů a vlád je již dnes aktivní při regulaci a podpoře ekonomiky sdílení a soustředí se na postupy sdílení jakožto subjekt svých politik i jakožto organizační zásadu nových podob správy založené na sdílení a participativní demokracie;

51. konstatuje, že celostátní, regionální a místní orgány mají široký manévrovací prostor při přijímání konkrétních a specifických pokynů s cílem věnovat se jasně stanoveným cílům veřejného zájmu s přiměřenými opatřeními, plně v souladu s právními předpisy EU; proto vyzývá Komisi, aby podporovala členské státy při tvorbě jejich politik a při přijímání pravidel v souladu s právem EU;

52. konstatuje, že prvními iniciátory jsou města, kde městské podmínky, jako je hustota obyvatelstva a fyzická blízkost, usnadňují přijímání postupů založených na spolupráci, rozšiřují pozornost z inteligentních měst („smart cities“) na „města sdílení“ (sharing cities) na usnadňují přechod na infrastrukturu přizpůsobenou potřebám občanů; je rovněž přesvědčen, že ekonomika sdílení může nabídnout významné příležitosti pro vnitřní periferie a venkovské oblasti a znevýhodněné oblasti, může s sebou přinést nové a inkluzivní formy rozvoje, může mít pozitivní sociálně-ekonomické dopady a může pomoci vyločeným komunitám s nepříznivými přírůsky pro odvětví cestovního ruchu;

Podpora ekonomiky sdílení

53. poukazuje na význam odpovídajících schopností a dovedností a odborné přípravy, aby bylo co nejvíce jednotlivcům umožněno hrát aktivní úlohu v ekonomice sdílení a plně rozvinout její potenciál;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 327, 5.12.2008, s. 9.

Čtvrtek, 15. června 2017

54. zdůrazňuje, že IKT umožňují rychlý a účinný vývoj inovativních nápadů v rámci ekonomiky sdílení, přičemž propojují účastníky, ať již v pozici uživatelů, nebo v pozici poskytovatelů služeb, zlepšují jejich postavení a usnadňují jim přístup na trh a uplatnění na trhu a zpřístupňují odlehle a venkovské oblasti;

55. vyzývá Komisi, aby jednala proaktivně a podněcovala spolupráci mezi veřejným a soukromým sektorem, zejména s ohledem na zájem o elektronické identifikátory, zvyšovala důvěru spotřebitelů a poskytovatelů služeb v transakce on-line na základě rámce EU pro vzájemné uznávání systémů elektronické identifikace, a aby odstraňovala další existující překážky bránící růstu ekonomiky sdílení, například překážky bránící poskytování přeshraničních systémů pojištění;

56. poukazuje na to, že zavádění služeb 5G zásadně promění logiku našich ekonomik a nabídne větší různorodost a dostupnost služeb; v tomto ohledu zdůrazňuje, že je důležité, aby byl zajištěn konkurenční trh pro inovativní podniky, jejichž úspěch bude v konečném důsledku rozhodovat o síle našich ekonomik;

57. poukazuje na to, že narůstá význam ekonomiky sdílení v energetickém odvětví, v němž tak mají spotřebitelé, výrobci, jednotlivci a společnosti možnost účinně se zapojit do několika decentralizovaných fází cyklu obnovitelné energie, včetně vlastní výroby a spotřeby, skladování a distribuce, v souladu s klimatickými a energetickými cíli Unie;

58. poukazuje na to, že ekonomika sdílení vzrůstá zejména ve společnostech, ve kterých jsou modely vzájemného sdílení poznatků a vzdělávání pevně ukotvené, čímž se vytváří a upevňuje kultura otevřených inovací; zdůrazňuje význam soudržných politik a zavádění vysokorychlostních pevných a bezdrátových sítí jakožto nezbytné podmínky pro plnohodnotnou realizaci potenciálu ekonomiky sdílení a pro využívání výhod, které nabízí model sdílení; připomíná proto, že je nezbytné zajistit všem občanům v EU odpovídající přístup k sítím, zejména v méně obydlených, odlehlých nebo venkovských oblastech, kde ještě není k dispozici dostačující konektivita;

59. zdůrazňuje, že ekonomika sdílení pro svůj rozvoj a růst potřebuje podporu a že musí zůstat otevřena výzkumu, inovacím a novým technologiím, aby byla atraktivní pro investory; vyzývá Komisi a členské státy, aby zajistily, že právní předpisy a politiky EU jsou adaptované na budoucí vývoj, přičemž se obzvláště zaměří na otvírání nevylučných a na experimentování zaměřených prostorů prosazujících digitální konektivitu a gramotnost, na podporu evropských podnikatelů a nových, inovativních podniků, na zavádění pobídek pro program Industry 4.0, centra inovací, klastry a inkubátory a současně na rozvíjení spolupráce a součinnosti s tradičními podnikatelskými modely;

60. zdůrazňuje složitou povahu odvětví dopravy v rámci ekonomiky sdílení i mimo ni; konstatuje, že toto odvětví podléhá přísné regulaci; poukazuje na potenciál modelu ekonomiky sdílení pro výrazné posílení účinnosti a udržitelného rozvoje dopravního systému (mj. prostřednictvím plynulého multimodálního výdeje lístků a cestování v rámci jediné cesty pro uživatele dopravy s aplikacemi ekonomiky sdílení) a jeho zabezpečení a bezpečnosti a pro lepší zpřístupnění odlehlých oblastí a snížení nežádoucích externalit příliš hustého provozu;

61. vyzývá příslušné orgány, aby podporovaly přínosnou koexistenci sdílených dopravních služeb a konvenčního dopravního systému; vyzývá Komisi, aby zahrнула ekonomiku sdílení do své práce na nových technologiích v oblasti dopravy (spojená vozidla, autonomní vozidla, integrovaný digitální prodej jízdenek a inteligentní dopravní systémy) z důvodu jejich silné interakce a přirozené součinnosti;

62. zdůrazňuje, že platformy a jejich uživatelé potřebují právní jistotu, má-li být zajištěn rozvoj ekonomiky sdílení v odvětví dopravy v EU; konstatuje, že v oblasti mobility je důležité jasně rozlišovat mezi, na jedné straně, i) sdílením vozidel a sdílením nákladů v souvislosti s cestou, kterou řidič plánoval pro vlastní potřebu, a ii) regulovanými dopravními službami pro cestující na straně druhé;

63. připomíná, že podle odhadů Komise je největším odvětvím ekonomiky sdílení na základě vytvořeného obchodu vzájemné ubytování, zatímco největším odvětvím z hlediska příjmů platformy je vzájemná doprava;

Čtvrtek, 15. června 2017

64. zdůrazňuje, že sdílení domova představuje v odvětví cestovního ruchu představuje znamenité využití zdrojů a nedostatečně využitého prostoru, a to zejména v oblastech, které tradičně netěží z turistického ruchu;
65. v této souvislosti odsuzuje předpisy zavedené některými veřejnými orgány, které se snaží omezit poskytování turistického ubytování prostřednictvím ekonomiky sdílení;
66. poukazuje na obtíže, kterým čelí evropské platformy sdílení při získávání přístupu k rizikovému kapitálu a při své strategii rozšiřování a které jsou ještě zdůrazněny malým rozsahem a roztržitostí domácích trhů a kritickým nedostatkem přeshraničních investic; vyzývá Komisi a členské státy, aby plně využívaly stávající finanční nástroje k investicím do ekonomiky sdílení a aby podporovaly iniciativy k usnadnění přístupu k financování, zejména pro nové, inovativní podniky (tzv. start-ups) a malé a střední podniky;
67. zdůrazňuje, že systémy financování založené na spolupráci – jako skupinové financování – jsou důležitým doplňkem tradičních kanálů financování v rámci účinného ekosystému financování;
68. konstatuje, že služby poskytované malými a středními podniky v odvětví ekonomiky sdílení nejsou vždy dostatečně přizpůsobeny potřebám osob se zdravotním postižením a seniorům; vyzývá k vytvoření nástrojů a programů zaměřených na podporu příslušných provozovatelů tak, aby zohledňovali potřeby osob se zdravotním postižením;
69. vyzývá Komisi, aby usnadnila a podporovala přístup k odpovídajícímu financování pro evropské podnikatele, kteří působí v oblasti ekonomiky sdílení, a to mj. i v rámci programu EU pro výzkum a inovace – Horizont 2020;
70. bere na vědomí rychlý rozvoj a rychlé šíření inovativních technologií a digitálních nástrojů, například Blockchains a DLT (technologie distribuované účetní knihy), a to i ve finančním sektoru; zdůrazňuje, že používání těchto decentralizovaných technologií by mohlo umožnit účinné vzájemné transakce a propojení v rámci ekonomiky sdílení vedoucí k vytvoření nezávislých trhů nebo sítí a v budoucnu i k nahrazení úlohy zprostředkovatelů, kterou dnes hrají platformy sdílení;

o

o o

71. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.
-

Čtvrtek, 15. června 2017

P8_TA(2017)0272

On-line platformy a jednotný digitální trh**Usnesení Evropského parlamentu ze dne 15. června 2017 o on-line platformách a jednotném digitálním trhu (2016/2276(INI))**

(2018/C 331/19)

Evropský parlament,

- s ohledem na sdělení Komise ze dne 25. května 2016 nazvané „On-line platformy a jednotný digitální trh – příležitosti a výzvy pro Evropu“ (COM(2016)0288) a na průvodní pracovní dokument útvarů Komise (SWD(2016)0172),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 2. června 2016 nazvané „Evropský program pro ekonomiku sdílení“ (COM(2016)0356) a na průvodní pracovní dokument útvarů Komise (SWD(2016)0184),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 19. dubna 2016 nazvané „Akční plán EU pro ‚eGovernment‘ na období 2016–2020 – urychlování digitální transformace veřejné správy“ (COM(2016)0179) a na průvodní pracovní dokumenty útvarů Komise (SWD(2016)0108 a SWD(2016)0109),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 19. dubna 2016 nazvané „Digitalizace evropského průmyslu – dosažení maximálních přínosů jednotného digitálního trhu“ (COM(2016)0180) a na průvodní pracovní dokument útvarů Komise (SWD(2016)0110),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 6. května 2015 nazvané „Strategie pro jednotný digitální trh v Evropě“ (COM(2015)0192) a na průvodní pracovní dokument útvarů Komise (SWD(2015)0100),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 19. dubna 2016 nazvané „Evropská iniciativa v oblasti cloud computingu – vybudování konkurenceschopné evropské ekonomiky založené na datech a znalostech“ (COM(2016)0178) a na průvodní pracovní dokument útvarů Komise (SWD(2016)0106),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 10. ledna 2017 nazvané „Budování evropské ekonomiky založené na datech“ (COM(2017)0009) a průvodní pracovní dokument útvarů Komise (SWD(2017)0002),
- s ohledem na své usnesení ze dne 16. února 2017 o Evropské iniciativě v oblasti cloud computingu ⁽¹⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 19. ledna 2016 o směřování k Aktu o jednotném digitálním trhu ⁽²⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 19. ledna 2017 o evropském pilíři sociálních práv ⁽³⁾,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2120 ze dne 25. listopadu 2015, kterým se stanoví opatření týkající se přístupu k otevřenému internetu a mění směrnice 2002/22/ES o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací a nařízení (EU) č. 531/2012 o roamingu ve veřejných mobilních komunikačních sítích v Unii ⁽⁴⁾,
- s ohledem na návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (EU) č. 531/2012, pokud jde o pravidla pro velkoobchodní trhy s roamingem (COM(2016)0399),

⁽¹⁾ Přijaté texty, P8_TA(2017)0052.⁽²⁾ Přijaté texty, P8_TA(2016)0009.⁽³⁾ Přijaté texty, P8_TA(2017)0010.⁽⁴⁾ Úř. věst. L 310, 26.11.2015, s. 1.

Čtvrtek, 15. června 2017

- s ohledem na návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se stanoví evropský kodex pro elektronické komunikace (COM(2016)0590),
- s ohledem na návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o autorském právu na jednotném digitálním trhu (COM(2016)0593),
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu⁽¹⁾ (směrnice o elektronickém obchodu),
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů)⁽²⁾,
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1148 ze dne 6. července 2016 o opatřeních k zajištění vysoké společné úrovně bezpečnosti sítí a informačních systémů v Unii⁽³⁾ (směrnice o bezpečnosti sítí a informací),
- s ohledem na návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2010/13/EU o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb s ohledem na měnící se situaci na trhu (COM(2016)0287) (směrnice o audiovizuálních mediálních službách),
- s ohledem na návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele (COM(2016)0283),
- s ohledem na návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o některých aspektech smluv o poskytování digitálního obsahu (COM(2015)0634),
- s ohledem na pracovní dokument útvarů Komise ze dne 25. května 2016 nazvaný „Návod pro provádění/uplatňování směrnice 2005/29/ES týkající se nekalých obchodních praktik“ (SWD(2016)0163),
- s ohledem na obecné pokyny pro odvětví informačních a komunikačních technologií k provádění obecných zásad OSN v oblasti podnikání a lidských práv, které zveřejnila Komise v červnu roku 2013,
- s ohledem na pracovní dokument útvarů Komise ze dne 15. září 2016 nazvaný „Předběžná zpráva o šetření v oblasti elektronického obchodování“ (SWD(2016)0312),
- s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ke sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů nazvanému „On-line platformy a jednotný digitální trh – příležitosti a výzvy pro Evropu“⁽⁴⁾,
- s ohledem na článek 52 jednacího řádu,
- s ohledem na společná jednání Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku a Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů podle článku 55 jednacího řádu,
- s ohledem na zprávu Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku a Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů a na stanovisko Výboru pro právní záležitosti (A8-0204/2017),

A. vzhledem k tomu, že důvodem existence jednotného digitálního trhu je zamezit roztržitésti kvůli vnitrostátním právním předpisům a odstranit technické, právní a daňové překážky s cílem umožnit podnikům, občanům a spotřebitelům plně využívat výhod digitálních nástrojů a služeb;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 178, 17.7.2000, s. 1

⁽²⁾ Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 194, 19.7.2016, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 75, 10.3.2017, s. 119.

Čtvrtek, 15. června 2017

- B. vzhledem k tomu, že digitalizace a nové technologie nadále mění způsoby komunikace, přístup k informacím i chování občanů, spotřebitelů a společností, a vzhledem k tomu, že čtvrtá průmyslová revoluce povede k digitalizaci všech aspektů ekonomiky a společnosti;
- C. vzhledem k tomu, že vývoj v používání internetu a mobilních zařízení nabízí nové podnikatelské příležitosti podnikům všech velikostí a vytváří nové a alternativní obchodní modely, které využívají nových technologií a přístupu na celosvětový trh, je však zároveň zdrojem nových problémů;
- D. vzhledem k tomu, že mění se vývoj a používání internetových platforem k široké škále činností, včetně obchodních činností a sdílení zboží a služeb, změnily způsoby, jakými uživatelé a společnosti interagují s poskytovateli obsahu, obchodníky a dalšími jednotlivci nabízejícími zboží a služby;
- E. vzhledem k tomu, že směrnice o elektronickém obchodu osvobozuje zprostředkovatele od odpovědnosti za obsah jen tehdy, pokud nemají povědomí o předávaných nebo hostovaných informacích ani kontrolu nad nimi; pokud jsou si však zprostředkovatelé vědomi porušení nebo protiprávní činnosti či informací, ukládá jim tato směrnice, aby po zjištění této skutečnosti neprodleně jednali s cílem tyto protiprávní informace či činnosti odstranit nebo k nim znemožnit přístup;
- F. vzhledem k tomu, že mnohé on-line platformy a služby informační společnosti nabízejí snadnější přístup ke zboží, službám a digitálnímu obsahu a rozšiřují svou činnost ve vztahu ke spotřebitelům a dalším subjektům;
- G. vzhledem k tomu, že Komise provádí řadu posouzení předpisů na ochranu spotřebitele a mezipodnikové (B2B) praxe, kterou používají on-line platformy ve vztahu ke svým uživatelům z řad podniků;
- H. vzhledem k tomu, že tvořivost a inovace jsou hnací silou digitální ekonomiky, a vzhledem k tomu, že je tedy nutné zajistit vysokou úroveň ochrany práv duševního vlastnictví;

Obecný úvod

1. vítá sdělení nazvané „On-line platformy a jednotný digitální trh – příležitosti a výzvy pro Evropu“;
2. vítá jednotlivé iniciativy, které již byly navrženy v rámci strategie pro jednotný digitální trh v Evropě; zdůrazňuje význam koordinace a soudržnosti těchto iniciativ; domnívá se, že dosažení jednotného digitálního trhu je nezbytné k posílení konkurenceschopnosti EU, vytváření vysoce kvalitních a vysoce kvalifikovaných pracovních míst a podpoře růstu digitální ekonomiky v Evropě;
3. uznává, že on-line platformy prospívají dnešní digitální ekonomice a společnosti rozšiřováním výběru, který mají spotřebitelé k dispozici, a tvorbou a formováním nových trhů; upozorňuje však, že on-line platformy představují nové politické a regulační výzvy;
4. připomíná, že se mnoho politik EU vztahuje i na on-line platformy, ale poznamenává, že v některých případech nejsou právní předpisy řádně vymáhány nebo jsou v členských státech vykládány různým způsobem; zdůrazňuje, že dříve než začneme uvažovat o otázce, zda je zapotřebí doplnit stávající právní rámec, aby došlo k nápravě této situace, je důležité řádně provádět a vymáhat právní předpisy EU;
5. vítá pokračující práci na aktualizaci a doplnění stávajícího právního rámce s cílem uzpůsobit jej potřebám digitálního věku; domnívá se, že pro rozvoj on-line a digitálního podnikání v Evropě je klíčové efektivní a atraktivní regulační prostředí;

Definice platform

6. bere na vědomí, že by bylo velmi obtížné dospět na úrovni EU k jediné, právně relevantní definici on-line platform, jež by obstála i v budoucnosti, a to z důvodů, jako je např. velká různorodost existujících on-line platforem a oblastí jejich činnosti nebo rychle se měnící prostředí digitálního světa; v každém případě je toho názoru, že jediná unijní definice či uplatňování univerzálního přístupu by EU nepomohly k úspěchu v platformové ekonomice;

Čtvrtek, 15. června 2017

7. zároveň si je vědom skutečnosti, že je důležité zabránit roztržštěnosti vnitřního trhu EU, k níž by mohlo dojít na základě šíření regionálních nebo vnitrostátních pravidel a definic, i že je nutné poskytnout jistotu a rovné podmínky jak podnikům, tak spotřebitelům;

8. domnívá se proto, že by on-line platformy měly být v příslušných odvětvových právních předpisech na úrovni EU rozlišovány a definovány podle svých charakteristických rysů, klasifikací a zásad a s využitím přístupu vycházejícího z konkrétních problémů;

9. vítá pokračující práci Komise týkající se on-line platform, včetně konzultací se zúčastněnými stranami a provedení posouzení dopadu; je toho názoru, že tento druh přístupu založeného na důkazech je nezbytný k dosažení komplexního porozumění dané oblasti; vyzývá Komisi, aby v nutných případech navrhla na základě této hloubkové analýzy regulační či jiná opatření;

10. konstatuje, že on-line platformy mezi podnikem a spotřebitelem (B2C) a platformy mezi spotřebiteli (C2C) působí v rámci velmi rozmanité škály činností, k nimž patří elektronický obchod, sdělovací prostředky, vyhledávače, komunikace, platební systémy, poskytování práce, operační systémy, doprava, reklama, distribuce kulturního obsahu, ekonomika sdílení a sociální sítě, dále konstatuje, že ačkoli některé společné rysy umožňují identifikaci těchto subjektů, mohou mít on-line platformy řadu podob a k jejich identifikaci lze zaujmout řadu různých přístupů;

11. konstatuje, že on-line platformy mezi podnikem a spotřebitelem a on-line platformy mezi spotřebiteli mají ve větší či menší míře určité společné charakteristické rysy, jako je například: působení na mnohostranných trzích, umožnění stranám, které patří do dvou či více odlišných skupin uživatelů, navázat přímý kontakt elektronickým způsobem, propojování různých typů uživatelů, nabízení on-line služeb přizpůsobených na míru preferencím uživatelů a vycházejících z údajů, které tito uživatelé poskytli, klasifikace nebo vytváření odkazů na obsah (např. pomocí algoritmů), zboží a služby, jež jsou nabízeny nebo umístovány na internet třetími stranami, či shromáždění několika stran za účelem prodeje určitého zboží, poskytnutí služby nebo výměny či sdílení obsahu, informací, zboží nebo služeb;

12. zdůrazňuje, že je velmi důležité vyjasnit postupy používané při přijímání rozhodnutí založených na algoritmech a prosazovat transparentnost používání těchto algoritmů; z tohoto důvodu vyzývá Komisi a členské státy, aby prověřily možné chyby a předpojatosti při používání těchto algoritmů, aby se zabránilo jakékoli diskriminaci, nekalým praktikám nebo narušování soukromí;

13. domnívá se však, že by se mělo jasně rozlišovat mezi platformami mezi podnikem a spotřebitelem (B2C) a mezipodnikovými (B2B) platformami v souvislosti s nově se objevujícími mezipodnikovými on-line platformami, jež jsou klíčové pro rozvoj průmyslového internetu, jako jsou služby založené na cloudu nebo platformy pro sdílení údajů umožňující komunikaci mezi produkty internetu věcí; vyzývá Komisi, aby řešila překážky na jednotném trhu, které brání růstu takových platform;

Usnadnění udržitelného růstu evropských on-line platform

14. konstatuje, že on-line platformy používají internet jako prostředek interakce a působí jako zprostředkovatelé mezi jednotlivými stranami, a jsou tak přínosem pro uživatele, spotřebitele i podniky, neboť jim usnadňují přístup na celosvětový trh; konstatuje, že on-line platformy mohou přispívat k úpravě nabídky a poptávky v oblasti zboží a služeb, a to na základě komunitního smýšlení, sdíleného přístupu, dobré pověsti a důvěry;

15. konstatuje, že on-line platformy a aplikace, z nichž mnohé pochází od evropských subjektů zabývajících se vývojem aplikací, využívají ohromného a neustále se zvyšujícího počtu připojených mobilních zařízení, PC, laptopů a jiných výpočetních zařízení a jsou na nich ve stále větší míře k dispozici;

16. poukazuje na to, že zajištění dostatečných investic pro zavádění vysokorychlostních širokopásmových sítí a jiné digitální infrastruktury za účelem dosažení cílů v oblasti konektivity gigabitové společnosti musí být nejvyšší prioritou, neboť jejich zavedení má klíčový význam pro to, aby občané a podniky mohli mít prospěch z rozvoje technologie 5G a obecně aby byla zajištěna konektivita na celém území členských států;

Čtvrtek, 15. června 2017

17. zdůrazňuje, že stále běžnější používání chytrých zařízení, včetně chytrých telefonů a tabletů, dále rozšířilo a zlepšilo přístup k novým službám, jako jsou on-line platformy, čímž se posílila jejich úloha v ekonomice a ve společnosti, zejména mezi mladými lidmi, ale rovněž stále více ve všech věkových skupinách; konstatuje, že digitalizace se bude dále zvyšovat spolu s rychlým rozvojem internetu věcí, který by měl podle očekávání do roku 2020 propojit 25 miliard objektů;

18. považuje přístup k on-line platformám prostřednictvím vysoce kvalitních technologií za důležitý pro všechny občany a podniky, nejen pro ty, kteří již jsou aktivní on-line; zdůrazňuje význam předcházení rozdílům, které by případně mohly vzniknout kvůli nedostatečným digitálním dovednostem nebo nerovnosti v přístupu k technologiím; zdůrazňuje, že je nezbytný odhodlaný přístup k rozvíjení digitálních dovedností na úrovni členských států i EU;

19. upozorňuje na rychle se rozvíjející trhy v rámci on-line platform, které jsou novou příležitostí pro výroby a služby; bere na vědomí celosvětovou a přeshraniční povahu těchto trhů; zdůrazňuje, že celosvětové trhy v rámci on-line platform nabízejí spotřebitelům výběr ze široké škály produktů a efektivní cenovou soutěž; konstatuje, že dohoda o „roamingu za cenu domácího volání“ podporuje přeshraniční rozměr on-line platform, neboť díky ní je používání on-line služeb cenově dostupnější;

20. konstatuje rostoucí úlohu on-line platform při sdílení a poskytování přístupu ke zprávám a dalším informacím, které jsou cenné jak pro občany, tak pro fungování demokracie; je toho názoru, že on-line platformy mohou rovněž působit rovněž jako nástroje umožňující elektronickou veřejnou správu (e-governance);

21. naléhavě vyzývá Komisi, aby nadále podporovala růst evropských on-line platform a začínajících podniků a posilovala jejich schopnost rozšiřovat se a obstát v celosvětové konkurenci; vyzývá Komisi, aby u on-line platform zachovala politiku příznivou pro inovace s cílem usnadnit vstup na trh; vyjadřuje politování nad nízkým podílem EU, pokud jde o tržní kapitalizaci on-line platform; zdůrazňuje, že je důležité odstranit překážky, které brání hladkému přeshraničnímu fungování on-line platform a narušují fungování evropského jednotného digitálního trhu; zdůrazňuje, že je důležité zabránit diskriminaci a usnadnit přechod mezi platformami nabízejícími slučitelné služby;

22. zdůrazňuje, že ke klíčovým faktorům patří otevřené prostředí, jednotná pravidla, dostupnost dostatečného připojení, interoperabilita existujících aplikací a dostupnost otevřených standardů;

23. bere na vědomí významné přínosy, které mohou mít on-line platformy pro malé a střední podniky a začínající podniky; konstatuje, že on-line platformy jsou často nejsnazším a nejvhodnějším prvním krokem pro malé podniky, které chtějí působit on-line a využívat on-line distribuční kanály; konstatuje, že on-line platformy umožňují malým a středním podnikům a začínajícím podnikům přístup na celosvětové trhy, aniž by musely neúměrně investovat do vybudování nákladné digitální infrastruktury; zdůrazňuje význam transparentnosti a spravedlivého přístupu k platformám a připomíná, že rostoucí dominantní postavení některých on-line platform by nemělo omezovat podnikatelskou svobodu;

24. naléhavě vyzývá Komisi, aby upřednostňovala opatření, která umožní vznik evropských začínajících podniků a on-line platform a rozšiřování jejich činnosti; zdůrazňuje, že snazší financování a investice do začínajících podniků s využitím všech stávajících finančních nástrojů mají zásadní význam pro rozvoj on-line platform vznikajících v Evropě, zejména prostřednictvím přístupu k rizikovému kapitálu a různým kanálům, jako je bankovníctví nebo veřejné finance, nebo prostřednictvím alternativních možností financování, například skupinového financování a skupinového investování;

25. konstatuje, že některé on-line platformy umožňují ekonomiku sdílení a přispívají k růstu v Evropě; vítá sdělení Komise o ekonomice sdílení a zdůrazňuje, že by mělo představovat první krok směrem ke komplexnější strategii EU v této oblasti, která podporuje rozvíjení nových obchodních modelů; zdůrazňuje, že tyto nové obchodní modely vytvářejí pracovní místa, posilují podnikání a nabízejí nové služby, širší výběr a lepší ceny pro občany a spotřebitele a dále vytvářejí flexibilitu a nové příležitosti, ale mohou rovněž vést ke vzniku nových problémů a rizik pro zaměstnance;

Čtvrtek, 15. června 2017

26. poukazuje na to, že členské státy v uplynulých desetiletích zlepšily pracovní a sociální normy a systémy sociální ochrany, a zdůrazňuje, že rovněž v digitální oblasti je třeba rozvíjet sociální rozměr; konstatuje, že narůstající digitalizace má dopady na pracovní trhy, na nové vymezení pracovních míst a na smluvní vztahy mezi zaměstnanci a podniky; konstatuje, že je důležité zajistit dodržování pracovních a sociálních práv a řádné vymáhání stávajících právních předpisů, aby se dále posílily systémy sociálního zabezpečení a kvalita zaměstnanosti; vyzývá rovněž členské státy, aby ve spolupráci se sociálními partnery a dalšími relevantními zúčastněnými stranami posoudily potřebu modernizace stávající právní úpravy, zejména systémů sociálního zabezpečení, aby držela krok s technologickým vývojem a aby byla zároveň zajištěna ochrana pracovníků a důstojné pracovní podmínky a obecné přínosy pro celou společnost;

27. vyzývá členské státy, aby zajistily odpovídající sociální zabezpečení pro samostatně výdělečně činné pracovníky, kteří jsou na digitálním trhu práce klíčovými aktéry; rovněž vyzývá členské státy, aby případně vytvořily nové mechanismy ochrany, a zajistily tak odpovídající krytí pracovníků on-line platform a rovněž nediskriminaci a rovnost žen a mužů, a aby sdílely osvědčené postupy na evropské úrovni;

28. konstatuje, že on-line zdravotní platformy mohou podporovat inovační činnosti tím, že budou vytvářet a umožňovat přenos příslušných znalostí od účastníků se spotřebitelů zdravotní péče do prostředí inovativní zdravotní péče; zdůrazňuje, že nové inovační platformy budou spoluvytvářet a formovat příští generaci produktů v oblasti inovativní zdravotní péče tak, aby přesně odpovídaly aktuálním nenaplněným potřebám;

Vyjasnění odpovědnosti zprostředkovatelů

29. konstatuje, že stávající omezená odpovědnost zprostředkovatelů EU je jednou z hlavních otázek, které účastníci vznesli v probíhající diskusi o on-line platformách; konstatuje, že konzultace ohledně regulačního prostředí pro platformy ukázaly relativní podporu stávajícího rámce obsaženého ve směrnici o elektronickém obchodu, ale rovněž potřebu odstranit určité nedostatky v jejím vymáhání; domnívá se proto, že režim odpovědnosti by měl být dále vyjasněn, neboť jde o zásadní pilíř, na němž spočívá digitální ekonomika EU; domnívá se, že je třeba, aby Komise vypracovala pokyny pro uplatňování rámce odpovědnosti zprostředkovatelů, aby mohly on-line platformy plnit své povinnosti a dodržovat předpisy týkající se odpovědnosti, aby se posílila právní jistota a zvýšila důvěra uživatelů; vyzývá Komisi, aby za tímto účelem podnikla další kroky, a připomíná, že platformy, které nemají neutrální úlohu definovanou ve směrnici o elektronickém obchodu, nemohou žádat o výjimku z odpovědnosti;

30. zdůrazňuje, že navzdory tomu, že prostřednictvím služeb, jako jsou platformy pro obsah nahraný uživateli a služby agregace obsahu, se dnes spotřebovává více tvůrčího obsahu než kdykoli dříve, kreativní odvětví nezaznamenala srovnatelný nárůst příjmu z nárůstu spotřeby; zdůrazňuje, že za jednu z hlavních příčin se považuje přesun hodnoty, k čemuž dochází v důsledku nejasností ohledně statusu těchto on-line služeb z hlediska autorského práva a předpisů týkajících se elektronického obchodu; zdůrazňuje, že byl vytvořen nespravedlivý trh, který ohrožuje rozvoj jednotného digitálního trhu a jeho hlavní subjekty, kterými jsou kulturní a kreativní odvětví;

31. vítá závazek Komise zveřejnit pokyny pro odpovědnost zprostředkovatelů, neboť pokud jde o stávající předpisy a jejich uplatňování v některých členských státech, vyskytují se určité nejasnosti; domnívá se, že pokyny posílí důvěru uživatelů v on-line služby; naléhavě žádá Komisi, aby předložila své návrhy; vyzývá Komisi, aby upozornila na rozdíly v předpisech pro on-line a off-line prostředí a aby, pokud je to vhodné a možné, vytvořila stejné podmínky pro srovnatelné služby on-line i off-line a aby zohlednila zvláštnosti každé z těchto oblastí, vývoj společnosti, potřebu vyšší transparentnosti a právní jistoty a potřebu nebránit inovacím;

32. domnívá se, že digitální platformy jsou prostředkem pro zajištění širšího přístupu ke kulturním a autorským dílům a kulturnímu a kreativnímu odvětví nabízejí skvělé příležitosti k vývoji nových obchodních modelů; zdůrazňuje, že je třeba zvážit, jak by tento proces mohl fungovat s větší právní jistotou a respektem pro držitele práv; zdůrazňuje význam transparentnosti a zajištění rovných podmínek; v tomto ohledu se domnívá, že ochrana držitelů práv v rámci autorského práva a duševního vlastnictví je nezbytná, aby bylo možné zajistit uznávání hodnot a stimulaci inovací, kreativity, investic a vytváření obsahu;

Čtvrtek, 15. června 2017

33. naléhavě žádá on-line platformy, aby zintenzivnily opatření pro boj proti nezákonnému a škodlivému obsahu; vítá pokračující práce na směrnici o audiovizuálních mediálních službách a záměr Komise předložit návrhy opatření pro platformy pro sdílení videonahrávek s cílem chránit nezletilé osoby a odstraňovat obsah související s nenávistnými výroky; konstatuje, že chybí odkazy na obsah související s podněcováním k terorismu; žádá, aby byla věnována zvláštní pozornost prevenci šikany a násilí vůči zranitelným osobám;

34. domnívá se, že předpisy v oblasti odpovědnosti pro on-line platformy by měly umožňovat efektivní řešení otázek souvisejících s nezákonným obsahem a zbožím, díky např. uplatňování náležité péče při současném zachování vyváženého přístupu příznivého pro inovace; naléhavě vyzývá Komisi, aby definovala a dále objasnila postupy pro oznamování a odstraňování a aby poskytovala pokyny pro dobrovolná opatření k řešení podobného obsahu;

35. zdůrazňuje, že je důležité, aby byla přijata opatření proti šíření falešných zpráv; vyzývá on-line platformy, aby uživatelům poskytovaly nástroje k veřejnému označení falešných zpráv, aby ostatní uživatelé mohli být informováni o tom, že věrohodnost obsahu byla zpochybněna; poukazuje zároveň na to, že svobodná výměna názorů má zásadní význam pro demokracii a že právo na ochranu soukromí se vztahuje i na oblast sociálních médií; zdůrazňuje hodnotu svobodného tisku, který poskytuje občanům důvěryhodné informace;

36. vyzývá Komisi, aby důkladně analyzovala současnou situaci a právní rámec s ohledem na falešné zprávy a aby ověřila možnost legislativního zásahu za účelem omezení dalšího šíření falešného obsahu;

37. zdůrazňuje, že je třeba, aby on-line platformy bojovaly proti nezákonnému zboží a obsahu a nekalým praktikám (např. další prodej vstupenek za předražené ceny) prostřednictvím regulačních opatření doplněných účinnými samoregulačními opatřeními (např. prostřednictvím jasných podmínek pro používání a odpovídajících mechanismů pro identifikaci osob, které podmínky opakovaně porušují, nebo vytvořením specializovaných týmů pro moderování obsahu a vysledování nebezpečných produktů) nebo hybridními opatřeními;

38. vítá odvětvový kodex chování pro boj proti on-line šíření nelegálních nenávistných projevů, který byl schválen v roce 2016 a který Komise podpořila, a žádá Komisi, aby našla odpovídající a přiměřené prostředky, které by on-line platformám umožnily odhalovat a odstraňovat nezákonné zboží a obsah;

39. domnívá se, že dodržování obecného nařízení o ochraně údajů a směrnice o bezpečnosti sítí a informací je zásadní, pokud jde o vlastnictví údajů; konstatuje, že uživatelé jsou často vybízeni, aby sdíleli své osobní údaje s on-line platformami; zdůrazňuje, že uživatele je třeba informovat o přesné povaze shromažďovaných údajů a o způsobech, jak budou využity; trvá na tom, že je nezbytné, aby uživatelé měli kontrolu nad shromažďováním a využíváním svých osobních údajů; zdůrazňuje, že by rovněž měla existovat možnost osobní data nesdílet; konstatuje, že „právo být zapomenut“ platí rovněž pro on-line platformy; vyzývá on-line platformy, aby zajistily anonymitu údajů, pokud je zpracovávají třetí osoby;

40. vyzývá Komisi, aby urychleně dokončila svůj přezkum potřebnosti formálních postupů pro oznamování protiprávního obsahu a přijímání opatření, neboť se to jeví jako slibný prostředek pro harmonizované posílení režimu odpovědnosti v celé EU;

41. vyzývá Komisi, aby co nejdříve předložila své praktické pokyny týkající se tržního dohledu nad výrobky prodávanými on-line;

Vytváření rovných podmínek

42. naléhavě vyzývá Komisi, aby zajistila rovné podmínky pro poskytovatele služeb on-line platform a jiných služeb, s nimiž soutěží, a to i mezi podniky navzájem a mezi spotřebiteli; zdůrazňuje, že regulační jistota je klíčová pro vytvoření prosperující digitální ekonomiky; konstatuje, že konkurenční tlaky se liší mezi jednotlivými odvětvími a jednotlivými subjekty v rámci odvětví; připomíná, že proto jsou málokdy vhodná univerzální řešení; domnívá se, že všechna navrhovaná regulační opatření a řešení přizpůsobená okolnostem musí zohledňovat zvláštní znaky platform, aby se zajistila spravedlivá hospodářská soutěž a rovné podmínky;

Čtvrtek, 15. června 2017

43. upozorňuje na skutečnost, že se velikost on-line platform značně liší, od nadnárodních podniků až po mikropodniky; zdůrazňuje, že je důležité, aby mezi on-line platformami probíhala spravedlivá a efektivní hospodářská soutěž, která bude podporovat možnost výběru pro spotřebitele a zabrání vzniku monopolů nebo dominantního postavení, které narušují trhy prostřednictvím zneužívání tržní síly; zdůrazňuje, že základním opatřením, pokud jde o prevenci selhání trhu a vyvarování se patových situací, je usnadnění přechodu na jinou on-line platformu nebo on-line službu;

44. konstatuje, že on-line platformy mění vysoce regulovaný tradiční obchodní model; zdůrazňuje, že případné reformy stávajícího regulačního rámce by se měly zaměřovat na harmonizaci předpisů a zmírňování jejich roztržitosti, s cílem zajistit otevřený a konkurenční trh pro on-line platformy a zaručit vysoké standardy ochrany zákazníků; zdůrazňuje, že je zapotřebí zabránit nadměrné regulaci a pokračovat v procesu programu REFIT a v provádění zásady zlepšování právní úpravy; zdůrazňuje, že je důležité zajistit v nezbytném a možném rozsahu technologickou neutralitu soudržnosti předpisů, které platí on-line i off-line v rovnocenných situacích; zdůrazňuje, že regulační jistota podporuje hospodářskou soutěž, investice a inovace;

45. zdůrazňuje význam investic do infrastruktury jak v městských, tak venkovských oblastech; zdůrazňuje, že spravedlivá hospodářská soutěž zajišťuje investice do kvalitních vysokorychlostních širokopásmových služeb; zdůrazňuje, že cenově dostupný přístup ke spolehlivé vysokorychlostní infrastruktuře a plné zavedení takové infrastruktury, jako jsou ultrarychlé připojení a telekomunikace, podporuje poskytování a využívání služeb on-line platform; zdůrazňuje nutnost neutrality sítě a spravedlivého a nediskriminačního přístupu k on-line platformám jako nezbytné podmínky pro inovace a skutečně konkurenční trh; naléhavě vyzývá Komisi, aby zjednodušila finanční systémy pro související iniciativy napomáhající procesu digitalizace s cílem využít Evropský fond pro strategické investice (EFIS), evropské strukturální a investiční fondy (ESIF) a program Horizont 2020 a příspěvky z rozpočtů členských států; vyzývá Komisi, aby posoudila potenciál partnerství veřejného a soukromého sektoru a společných technologických iniciativ;

46. vyzývá Komisi, aby zvažila stanovení harmonizovaného přístupu k právu uživatelů platform na opravu, na popření výroku a na shovívavost;

47. vyzývá Komisi, aby vytvořila rovné podmínky, pokud jde o nároky na náhradu škody vznesené proti platformám kvůli cirkulaci očeňujících skutečností, které uživatele neustále poškozují;

Informování a posilování postavení občanů a spotřebitelů

48. zdůrazňuje, že internet budoucnosti nemůže uspět bez důvěry uživatelů v on-line platformy, větší transparentnosti, rovných podmínek, ochrany osobních údajů, lepší kontroly reklamy a jiných automatizovaných systémů a on-line platform, které dodržují všechny platné právní předpisy a respektují oprávněné zájmy uživatelů;

49. zdůrazňuje, jak důležitá je transparentnost v souvislosti se shromažďováním údajů a jejich používáním, a domnívá se, že on-line platformy musí odpovídajícím způsobem reagovat na obavy uživatelů tím, že budou řádně žádat o jejich souhlas v souladu s obecným nařízením o ochraně údajů a budou je účinněji a jasněji informovat o tom, jaké osobní údaje se shromažďují, jak jsou sdíleny a využívány v souladu s rámcem EU pro ochranu údajů, přičemž musí být zachována možnost vzít zpět svůj souhlas s jednotlivými ustanoveními, aniž by tím úplně pozbyli přístupu k určité službě;

50. vyzývá Komisi a členské státy, aby přijaly nezbytná opatření k zajištění plného dodržování práva občanů na soukromí a práva na ochranu jejich osobních údajů v digitálním prostředí; upozorňuje na to, že je důležité řádně provádět obecné nařízení o ochraně osobních údajů, přičemž se musí plně uplatňovat ochrana soukromí již ve stadiu návrhu („privacy by design“) a standardní nastavení ochrany soukromí („privacy by default“);

51. konstatuje, že je důležité vyjasnit otázky týkající se přístupu k údajům, vlastnictví údajů a odpovědnosti za ně, a vyzývá Komisi, aby důkladněji posoudila současný regulační rámec s ohledem na tyto otázky;

Čtvrtek, 15. června 2017

52. podtrhuje, že přeshraniční povaha on-line platform je obrovskou výhodou při rozvíjení jednotného digitálního trhu, požaduje však rovněž lepší spolupráci mezi vnitrostátními orgány veřejné moci; žádá, aby stávající služby a mechanismy na ochranu spotřebitele spolupracovaly a zajišťovaly účinnou ochranu spotřebitele v souvislosti s činností on-line platform; dále upozorňuje v této souvislosti na důležitost nařízení o přeshraničním vymáhání právních předpisů a přeshraniční spolupráci; vítá záměr Komise dále v rámci kontroly účelnosti právních předpisů EU týkajících se spotřebitele a marketingu v roce 2017 vyhodnotit případnou další potřebu aktualizace stávajících předpisů na ochranu spotřebitele v souvislosti s platformami;

53. podněcuje on-line platformy k tomu, aby nabízely zákazníkům jasné, komplexní a spravedlivé obchodní podmínky a zajistily uživatelsky vstřícnou prezentaci svých podmínek, způsobu zpracovávání údajů, právních a obchodních záruk a možných nákladů, aby se zvýšila ochrana spotřebitele, byla posílena důvěra a zákazníci si byli více vědomi práv spotřebitelů, neboť právě to je pro úspěch on-line platform životně důležité;

54. zdůrazňuje, že přísné normy ochrany spotřebitele týkající se on-line platform jsou nezbytné nejen v meziodnikové (B2B) praxi, ale také ve vztazích mezi spotřebiteli (C2C);

55. vyzývá k posouzení stávajících právních předpisů a samoregulačních mechanismů s cílem zjistit, zda uživatelům, spotřebitelům a podnikům poskytují odpovídající ochranu, a to s ohledem na narůstající počet stížností na některé platformy a na vyšetřování těchto platform, které zahájila Komise;

56. zdůrazňuje, jak je důležité poskytnout uživatelům jasné, nestranné a transparentní informace k tom, jaká kritéria jsou používána k filtrování, řazení, sponzorování, personalizaci nebo hodnocení informací, které jsou jim prezentovány; zdůrazňuje, že je nutné jasně rozlišovat mezi sponzorovaným a jakýmkoli jiným obsahem;

57. vyzývá Komisi, aby se zabývala některými otázkami spojenými se systémy hodnocení platform, jako jsou falešné recenze a odstraňování negativních recenzí, s cílem získat konkurenční výhodu; zdůrazňuje, že je třeba zajistit, aby byly recenze spolehlivější a aby platformy dodržovaly stávající povinnosti, a učinit v tomto ohledu opatření proti takovým praktikám, jako jsou nepovinné režimy; vítá pokyny k provádění směrnice o nekalých obchodních praktikách;

58. vyzývá Komisi, aby posoudila, zda je zapotřebí vypracovat kritéria a limity stanovující podmínky, za kterých by mohly být on-line platformy podrobeny dalšímu dohledu nad trhem, a poskytnout on-line platformám pokyny s cílem usnadnit jim včasné plnění stávajících povinností a pokynů, zejména v oblasti ochrany spotřebitele a pravidel hospodářské soutěže;

59. zdůrazňuje, že i v digitální éře musí být chráněna práva autorů a tvůrců, a připomíná důležitost kreativního odvětví pro zaměstnanost a ekonomiku v EU; vyzývá Komisi, aby posoudila stávající směrnici o dodržování práv duševního vlastnictví⁽¹⁾, s cílem předejít záměrnému zneužívání procesů podávání zpráv a zajistit, aby všechny články v hodnotovém řetězci, včetně zprostředkovatelů, jimiž jsou například poskytovatelé internetových služeb, mohli účinněji bojovat proti padělkům přijetím proaktivních, přiměřených a účinných opatření s cílem zajistit jejich výsledovatelnost a zamezit propagaci a distribuci padělaného zboží vzhledem k tomu, že padělky představují riziko pro spotřebitele;

60. zdůrazňuje, že je třeba obnovit rovnováhu při sdílení hodnoty duševního vlastnictví, zejména na platformách distribuujících chráněný audiovizuální obsah;

61. vyzývá k užší spolupráci mezi platformami a držiteli práv za účelem zajištění řádného výkonu práv a boje proti porušování práv duševního vlastnictví na internetu; připomíná, že toto porušování může představovat skutečný problém nejen pro společnosti, ale i pro zdraví a bezpečnost spotřebitelů, kteří musí být o nezákonném obchodu s padělkami informováni; opětovně proto žádá, aby byl ve spolupráci s příslušnými platebními službami uplatňován princip „follow the money“ s cílem připravit padělatele o prostředky, které potřebují ke své hospodářské činnosti; zdůrazňuje, že vhodným

⁽¹⁾ Směrnice 2004/48/ES (Úř. věst. L 157, 30.4.2004, s. 45).

Čtvrtek, 15. června 2017

prostředkem k zajištění vysoké úrovně spolupráce mezi platformami, uživateli a všemi ostatními hospodářskými subjekty je revize směrnice o dodržování práv duševního vlastnictví a správné uplatňování směrnice o elektronickém obchodu;

62. vyzývá Komisi, aby dále prosazovala platformu pro urovnávání sporů mezi spotřebiteli zahrnujících nákupy on-line, aby zlepšila její uživatelskou vstřícnost a sledovala, dodržují-li obchodníci svou povinnost umístit na svých internetových stránkách odkaz na tuto platformu, aby bylo možné lépe řešit narůstající počet stížností na několik on-line platform;

Zvyšování důvěry on-line a podpora inovací

63. zdůrazňuje, že pokud jde o zvyšování důvěry, spočívají prioritní opatření v efektivním vymáhání ochrany údajů a práv spotřebitelů na on-line trzích v souladu s obecným nařízením o ochraně osobních údajů a se směrnicí o bezpečnosti sítí a informací, jak ve veřejné politice, tak u podniků; zdůrazňuje, že ochrana spotřebitele a údajů vyžaduje řadu různých opatření a technických prostředků v oblasti ochrany soukromí na internetu a internetové a kybernetické bezpečnosti; vyzdvihuje význam transparentnosti v souvislosti se shromažďováním údajů a zabezpečením plateb;

64. konstatuje, že platby on-line skýtají vysokou úroveň transparentnosti, která pomáhá chránit práva spotřebitelů a podnikatelů a minimalizovat rizika podvodů; vítá také nové inovativní alternativní platební způsoby, jako jsou virtuální měny a elektronické peněženky; konstatuje, že transparentnost usnadňuje srovnávání cen a transakčních nákladů a zlepšuje sledovatelnost ekonomických transakcí;

65. zdůrazňuje, že pro vznik nových nápadů a inovací je klíčové spravedlivé a předvídatelné prostředí podporující inovace, stejně jako investice do výzkumu a vývoje a zvyšování kvalifikace pracovníků; zdůrazňuje význam otevřených údajů a otevřených standardů pro rozvoj nových on-line platform a inovací; připomíná, že přezkum provádění směrnice o opakovaném použití informací veřejného sektoru ⁽¹⁾ se má uskutečnit v roce 2018; konstatuje, že otevřené, pokročilé a sdílené zkušební sítě a otevřená aplikační programovací rozhraní mohou být pro Evropu výhodou;

66. zdůrazňuje důležitost odhodlaného přístupu ze strany Komise a zvláště členských států k rozvíjení digitálních dovedností s cílem vytvořit vysoce kvalifikovanou pracovní sílu, protože právě to je podmínkou pro zajištění vysoké míry zaměstnanosti za spravedlivých podmínek po celé EU a současně odstranit digitální negramotnost, která přizívá digitální propast a vyloučení; domnívá se tudíž, že rozvoj a zlepšování digitálních dovedností jsou nezbytně nutné a vyžadují značné investice do vzdělávání a celoživotního učení;

67. domnívá se, že platformy, na nichž je uloženo značné množství chráněných děl, která jsou k dispozici veřejnosti, by měly s příslušnými držiteli práv uzavírat licenční dohody za účelem spravedlivého sdílení zisku s autory, tvůrci a příslušnými držiteli práv, ledaže tito držitelé práv nevyvíjejí žádnou činnost, tudíž se na ně vztahuje výjimka podle článku 14 směrnice o elektronickém obchodu; zdůrazňuje, že tyto licenční dohody a jejich uplatňování musí respektovat základní práva uživatelů;

Dodržování mezipodnikových vztahů a právních předpisů EU v oblasti hospodářské soutěže

68. vítá kroky Komise s cílem lépe prosazovat dodržování práva hospodářské soutěže v digitálním prostředí, a zdůrazňuje, že je třeba přijímat včasné rozhodnutí v případech týkajících se hospodářské soutěže vzhledem k rychlému tempu vývoje digitálního odvětví; konstatuje však, že právní předpisy v oblasti hospodářské soutěže musí být v některých ohledech uzpůsobeny digitálnímu prostředí, aby mohly plnit svůj účel;

69. je znepokojen problematickými neférovými mezipodnikovými obchodními praktikami ze strany některých on-line platform, jako je netransparentnost (např. u výsledků vyhledávání, používání osobních údajů nebo tvorby cen), jednostranné změny obchodních podmínek, podpora reklamy nebo sponzorovaných výsledků, zatímco se snižuje viditelnost neplacených výsledků, možné neférové obchodní podmínky, například pokud jde o možnosti platby, a možné

⁽¹⁾ Směrnice 2003/98/ES (Úř. věst. L 345, 31.12.2003, s. 90).

Čtvrtek, 15. června 2017

zneužívání dvojí úlohy platform coby zprostředkovatelů a konkurentů; konstatuje, že tato dvojí úloha může vytvářet ekonomické pobídky pro on-line platformy, aby diskriminačním způsobem zvýhodňovaly své vlastní produkty a služby a stanovovaly diskriminační mezipodnikové podmínky; vyzývá Komisi, aby v tomto ohledu přijala vhodná opatření;

70. vyzývá Komisi, aby navrhla prorůstový a prospotřebitelský cílený legislativní rámec pro mezipodnikové vztahy založený na zásadách předcházení zneužívání tržní síly a zajištění toho, aby se platformy, které slouží jako vstupní brána k navazujícím trhům, nestaly také strážci; soudí, že by takovýto rámec měl sloužit k zamezení negativním dopadům na spokojenost spotřebitelů a podporovat hospodářskou soutěž a inovace; dále doporučuje, aby byl tento rámec technologicky neutrální a schopný řešit současná rizika, například ve vztahu k trhu mobilních operačních systémů, ale také budoucí rizika spojená s novými technologiemi založenými na internetu, jako je internet věcí nebo umělá inteligence, díky nimž se bude dále upevňovat postavení platform, které budou ještě důležitějším meziklánekem mezi on-line podniky a spotřebiteli;

71. vítá cílené zjišťování stavu zaměřené na praxi v oblasti B2B, které má Komise provést do jara 2017, a naléhavě žádá, aby byly provedeny účinné kroky k zajištění spravedlivé hospodářské soutěže;

72. zdůrazňuje, že je zapotřebí, aby právní předpisy a orgány EU v oblasti hospodářské soutěže ve vhodných případech zaručovaly rovné podmínky, a to i s ohledem na ochranu spotřebitele a daňové otázky;

73. poukazuje na nedávná odhalení týkající se mimo jiných věcí i velkých společností v digitálním odvětví a jejich praktik daňového plánování v EU; vítá v této spojitosti úsilí, které vyvíjí Komise v boji proti vyhýbání se daňové povinnosti, a vyzývá členské státy a Komisi, aby navrhly další reformy ve snaze zabránit praktikám vyhýbání se daňové povinnosti v EU; žádá praktické kroky, které zajistí, aby všechny společnosti, včetně společností v digitálním odvětví, platily své daně ve členských státech, v nichž vyvíjejí své hospodářské činnosti;

74. upozorňuje na rozdíly v právním prostředí ve 28 členských státech a na specifika digitálního odvětví, v němž často není zapotřebí, aby byla společnost fyzicky přítomna v zemi daného trhu; vyzývá členské státy, aby přizpůsobily svůj systém daně z přidané hodnoty (DPH) zásadě země určení⁽¹⁾;

Pozice EU ve světě

75. upozorňuje na to, že přítomnost EU na světovém trhu je politováníhodně nízká, především kvůli současné roztržitosti digitálního trhu, právní nejistotě a nedostatku financování a kapacit k uvádění technologických inovací na trh, v důsledku čehož je pro evropské společnosti obtížné, aby na celosvětové úrovni zaujímaly v této nové, globální konkurenční ekonomice přední místa a konkurovaly hráčům ve zbytku světa; podněcuje k vytvoření takového prostředí pro začínající podniky a rychle se rozvíjející podniky, které bude živnou půdou pro rozvoj a vytváření pracovních míst na místní úrovni;

76. vyzývá evropské orgány, aby zajistily rovné podmínky pro hospodářské subjekty z EU a z třetích zemí, např. pokud jde o zdanění a podobné záležitosti;

77. je přesvědčen, že EU má potenciál stát se významným aktérem v digitálním prostředí, a domnívá se, že by EU měla vytvářet podmínky pro prostředí příznivé pro inovace v Evropě tím, že zajistí nepropustný právní rámec chránící všechny zúčastněné strany;

o

o o

78. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Komisi, Radě, Evropské radě a vládám a parlamentům členských států.

⁽¹⁾ Viz usnesení Evropského parlamentu ze dne 24. listopadu 2016 na téma „Směrem k definitivnímu systému DPH a boj proti podvodům v oblasti DPH“ – Přijaté texty, P8_TA(2016)0453.

Čtvrtek, 15. června 2017

P8_TA(2017)0273

Humanitární situace v Jemenu

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 15. června 2017 o humanitární situaci v Jemenu (2017/2727(RSP))

(2018/C 331/20)

Evropský parlament,

- s ohledem na svá předchozí usnesení o Jemenu, zejména na usnesení ze dne 25. února 2016 o humanitární situaci v Jemenu ⁽¹⁾ a ze dne 9. července 2015 o situaci v Jemenu ⁽²⁾,
 - s ohledem na závěry Rady ze dne 3. dubna 2017 týkající se Jemenu,
 - s ohledem na prohlášení místopředsedkyně Komise, vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku ze dne 8. října 2016 o útoku v Jemenu a na její prohlášení ze dne 19. října 2016 o příměří v Jemenu,
 - s ohledem na rezoluce Rady bezpečnosti OSN týkající se Jemenu, zejména na rezoluce 2216 (2015), 2201 (2015) a 2140 (2014),
 - s ohledem na setkání na vysoké úrovni, které se konalo dne 25. dubna 2017 v Ženevě a jehož cílem bylo přijmout závazky týkající se humanitární krize v Jemenu,
 - s ohledem na výzvu zvláštního zpravodaje OSN pro lidská práva a mezinárodní sankce Idrisse Jazairyho ze dne 12. dubna 2017 k ukončení námořní blokády Jemenu,
 - s ohledem na prohlášení vysokého komisaře OSN pro lidská práva Zaída Raáda Zaída Husajna ze dne 10. října 2016 o hrůzném útoku na smuteční hosty pohřbu v Jemenu, ze dne 10. února 2017 o civilním obyvatelstvu v Jemenu, které se ocitlo v situaci uprostřed válčících stran, a ze dne 24. března 2017 o více než 100 civilních obětech zabitých za jediný měsíc, mezi nimiž byli rybáři a uprchlíci, a to dva roky po vypuknutí konfliktu v Jemenu,
 - s ohledem na prohlášení zvláštního vyslance OSN pro Jemen Ismaíla Uld šajcha Ahmada ze dne 21. října a 19. listopadu 2016 a ze dne 30. ledna 2017,
 - s ohledem na čl. 123 odst. 2 a 4 jednacího řádu,
- A. vzhledem k tomu, že humanitární situace v Jemenu je katastrofická; vzhledem k tomu, že v únoru 2017 Organizace OSN pro výživu a zemědělství (FAO) označila situaci v Jemenu za „nejhorší potravinovou krizi na světě“; vzhledem k tomu, že Úřad OSN pro koordinaci humanitárních záležitostí (OCHA) uvedl, že v květnu 2017 potřebovalo v Jemenu potravinovou pomoc 17 milionů osob, přičemž 7 milionů těchto osob čelí „potravinové krizi“; vzhledem k tomu, že 2,2 milionu osob trpí vážnou akutní podvýživou, přičemž každých deset minut umírá jedno dítě z příčin, kterým by šlo předejít; vzhledem k tomu, že byly vnitřně vysídleny 2 miliony osob a že počet navracených osob činí 1 milion;
- B. vzhledem k tomu, že probíhající konflikt má na tuto zemi a její obyvatele devastující dopady; vzhledem k tomu, že i přes mezinárodní výzvy k politickému řešení krize nedokázaly strany konfliktu dosáhnout smíru a boje pokračují; vzhledem k tomu, že ani jedna strana nedosáhla vojenského vítězství a je nepravděpodobné, že se to v budoucnu změní;

⁽¹⁾ Přijaté texty, P8_TA(2016)0066.

⁽²⁾ Přijaté texty, P8_TA(2015)0270.

Čtvrtek, 15. června 2017

- C. vzhledem k tomu, že od března 2015 bylo podle OSN v důsledku násilí zabito přibližně 10 000 a zraněno více než 40 000 osob; vzhledem k tomu, že boje odehrávající se na zemi i ve vzduchu znemožňují pracovníkům Úřadu vysokého komisaře OSN pro lidská práva (OHCHR) provádějícím kontrolu na místě dostat se do oblasti a ověřit počet civilních obětí, z čehož vyplývá, že uvedené počty zahrnují pouze případy usmrcených a zraněných osob, které se OHCHR podařilo ověřit a potvrdit; vzhledem k tomu, že válka silně zasáhla jemenskou civilní infrastrukturu a instituce, které jsou čím dál tím méně schopny zajišťovat základní služby; vzhledem k tomu, že zdravotnický systém je na pokraji kolapsu a klíčoví zdravotníci v přední linii nedostávají již měsíce plat;
- D. vzhledem k tomu, že v Jemenu vypukla druhá epidemie cholery a akutního vodnatého průjmu, v důsledku čehož existuje podezření na více než 100 000 případů nákazy cholerou a v období od 27. dubna do 8. června 2017 zemřelo v celé zemi téměř 800 osob;
- E. vzhledem k tomu, že pokračujícími boji a humanitární krizí jsou obzvláště zasaženy zranitelné skupiny, ženy a děti, a vzhledem k tomu, že bezpečnost a dobré životní podmínky žen a dívek vyvolávají mimořádné znepokojení; vzhledem k tomu, že v důsledku narůstajícího násilí v Jemenu trpí zejména děti, přičemž podle záznamů OSN bylo 1 540 dětí zabito a 2 450 dětí zraněno;
- F. vzhledem k tomu, že v důsledku násilí nebylo v minulém školním roce schopno pokračovat ve vzdělávání více než 350 000 dětí, čímž podle údajů organizace UNICEF celkový počet dětí v Jemenu, které nechodí do školy, přesáhl 2 milionů; vzhledem k tomu, že dětem, které nechodí do školy, hrozí, že budou naverbováni do boje;
- G. vzhledem k tomu, že téměř 90 % základních potravin v zemi se dováží; vzhledem k tomu, že zvláštní zpravodaj OSN pro lidská práva a mezinárodní sankce zdůraznil, že vzdušná a námořní blokáda, kterou vůči Jemenu od března 2015 uplatňují koaliční síly, je jednou z hlavních příčin humanitární katastrofy, neboť násilí, které se rozpoutalo v celé zemi, a obecný nedostatek paliva přispěly k přerušení potravinářských distribučních sítí v zemi;
- H. vzhledem k tomu, že stabilní a bezpečný Jemen s řádně fungující vládou má zásadní význam pro mezinárodní úsilí v boji proti extremismu a násilí nejen v tomto regionu a také pro mír a stabilitu v samotném Jemenu;
- I. vzhledem k tomu, že situace v Jemenu představuje velké riziko pro stabilitu v tomto regionu, zejména v oblasti Afrického rohu, Rudého moře a v širší oblasti Blízkého východu; vzhledem k tomu, že se al-Káidě na Arabském poloostrově (AQAP) podařilo využít zhoršující se politické a bezpečnostní situace v Jemenu a rozšířit svou oblast vlivu a zvýšit počet a rozsah teroristických útoků; vzhledem k tomu, že organizace AQAP a takzvaný Islámský stát (ISIS) / Dá'iš zapustily v Jemenu kořeny a páchají teroristické útoky, při kterých umírají stovky lidí;
- J. vzhledem k tomu, že ve svém usnesení ze dne 25. února 2016 Parlament vyzval k přijetí opatření, jehož cílem by bylo uplatňovat zbrojní embargo EU vůči Saúdské Arábii, v souladu se společným postojem Rady 2008/944/SZBP ze dne 8. prosince 2008;
- K. vzhledem k tomu, že hnutíské i spojenecké síly byly obviněny ze závažného porušování válečného práva v souvislosti s kladením zakázaných protipěchotních náslapných min, špatným zacházením se zadrženými a plošným odpalováním raket do obydlených oblastí v Jemenu a na jihu Saúdské Arábie;
- L. vzhledem k tomu, že celková částka humanitární pomoci, kterou EU poskytla Jemenu v letech 2015 a 2016, dosáhla 120 milionů EUR; vzhledem k tomu, že v roce 2017 bylo na pomoc vyčleněno 46 milionů EUR; vzhledem k tomu, že navzdory setkání na vysoké úrovni, které se konalo v dubnu 2017 v Ženevě s cílem přijmout závazky týkající se humanitární krize v Jemenu a během něhož různé země a organizace oficiální přislíbily pomoc ve výši 1,1 miliardy USD, dárci do 9. května 2017 poskytli finanční prostředky, jejichž částka představovala pouze 28 % humanitární výzvy OSN ve výši 2,1 miliardy USD vyhlášené pro Jemen pro rok 2017; vzhledem k tomu, že v roce 2017 se očekává uvolnění dalších 70 milionů EUR na rozvojovou pomoc;

Čtvrtek, 15. června 2017

1. je hluboce znepokojen dramatickým zhoršováním humanitární situace v Jemenu, která se vyznačuje obecným nedostatkem potravin a závažnou podvýživou, útoky, při nichž není brán ohled na civilní obyvatelstvo a zdravotnické a humanitární pracovníky, a ničením civilní a zdravotnické infrastruktury, pokračujícími leteckými útoky, pozemními boji a ostřelováním, a to navzdory opakovaným výzvám k opětovnému ukončení bojů;
2. vyjadřuje hluboké politování nad ztrátami na životech v tomto konfliktu a utrpením osob zasažených boji a vyjadřuje upřímnou soustrast rodinám obětí; znovu potvrzuje, že je odhodlán Jemen a jeho lid nadále podporovat; naléhavě vyzývá všechny strany, aby usilovaly o okamžité vyhlášení příměří a o návrat k jednacímu stolu; opakuje, že podporuje územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Jemenu;
3. je velmi znepokojen tím, že letecké útoky a pozemní boje, které přinesly smrt tisíců civilistů a vedly k vysídlení a ztrátě živobytí ohrožujícím životy mnohých osob, prohloubily destabilizaci Jemenu, ničí fyzickou infrastrukturu v této zemi, vytvořily živnou půdu pro expanzi teroristických a extremistických organizací, jako je Islámský stát / Dá'iš a AQAP, a vyostřily již tak kritickou humanitární situaci;
4. co nejdůrazněji odsuzuje veškeré útoky a násilí namířené proti civilnímu obyvatelstvu, včetně bombardování, používání kazetové munice, raketového ostřelování, palby, ostřelování ze zálohy, balistického ostřelování a používání protipěchotních náslapných min, jakož i útoky ničící civilní infrastrukturu včetně škol, zdravotnických zařízení, obytných oblastí, tržnic, vodovodních systémů, přístavů a letišť;
5. naléhavě vyzývá vládu Jemenu, aby se zhostila své povinnosti v boji proti organizaci Islámský stát / Dá'iš a AQAP, jež ze současné nestability těží; připomíná, že všechny teroristické činy jsou neomluvitelnými zločiny bez ohledu na jejich motivaci a bez ohledu na to, kdy, kde a kým byly spáchány; zdůrazňuje, že je nutné, aby všechny strany konfliktu přijaly rozhodná opatření proti těmto skupinám, jejichž činnost představuje vážnou hrozbu pro vyjednání smíru a pro bezpečnost nejen v tomto regionu;
6. opětovně vyzývá všechny strany a jejich regionální a mezinárodní podporovatele, aby dodržovali mezinárodní humanitární právo a mezinárodní ujednání v oblasti lidských práv a zajistili tak ochranu civilistů a aby se již přímo nezaměřovali na civilní infrastrukturu, zejména na zdravotnická zařízení a systémy pro zásobování vodou; připomíná, že úmyslné útoky na civilní obyvatelstvo a civilní infrastrukturu, včetně nemocnic a zdravotnického personálu, představují vážné porušování mezinárodního humanitárního práva; naléhavě vyzývá mezinárodní společenství, aby zajistilo mezinárodní trestní stíhání osob, které mají na svědomí porušení mezinárodního práva, k nimž došlo v Jemenu; v této souvislosti podporuje výzvu vysokého komisaře OSN pro lidská práva Zaída Raáda Zaída Husajna, aby byl vytvořen nezávislý mezinárodní subjekt, který by provedl komplexní vyšetření zločinů spáchaných během konfliktu v Jemenu; zdůrazňuje, že má-li být dosaženo trvalého řešení konfliktu, je nutné zajistit, aby příslušné osoby nesly za tato porušení odpovědnost;
7. připomíná, že konflikt v Jemenu nelze v žádném případě vyřešit vojenskou cestou a že tuto krizi je možné vyřešit pouze na základě inkluzivního procesu jednání vedeného Jemenci, který bude zahrnovat všechny dotčené strany s výrazným zastoupením žen a jehož prostřednictvím lze dosáhnout inkluzivního politického řešení; opakuje svou podporu úsilí, které vyvíjí generální tajemník OSN, zvláštní vyslanec OSN pro Jemen a Evropská služba pro vnější činnost s cílem zprostředkovat obnovení jednání, a vyzývá všechny strany konfliktu, aby v této věci zaujaly konstruktivní přístup a nekladly pro obnovení jednání žádné předběžné podmínky; zdůrazňuje, že zásadní význam pro usnadnění návratu k politickému řešení bude mít provádění opatření na budování důvěry, jako jsou okamžité kroky k dosažení udržitelného příměří, mechanismus pro monitorované stahování ozbrojených sil, usnadnění přístupu humanitárních a obchodních dodávek a propuštění politických vězňů;
8. naléhavě vyzývá Saúdskou Arábii a Írán, aby zlepšily dvoustranné vztahy a usilovaly společně o ukončení bojů v Jemenu;
9. podporuje výzvu EU určenou všem stranám konfliktu, aby učinily veškeré nezbytné kroky k předcházení všem formám násilí, včetně sexuálního a genderového násilí, v situacích ozbrojeného konfliktu a k jejich řešení; důrazně odsuzuje porušování práv dítěte a je znepokojen skutečností, že děti mají omezený přístup dokonce i k základní zdravotní péči a vzdělávání; odsuzuje nábor a využívání dětských vojáků v konfliktech; vyzývá EU a mezinárodní společenství, aby podpořily rehabilitaci demobilizovaných dětí a jejich začlenění do společnosti;

Čtvrtek, 15. června 2017

10. žádá všechny strany konfliktu, aby pracovaly na odstranění veškerých logistických a finančních překážek, které brzdí dovoz a distribuci potravin a zdravotnických potřeb pro postižené civilní obyvatelstvo; především naléhavě vyzývá příslušné strany, aby zajistily plné a účinné fungování hlavních bran obchodu, jako jsou přístavy Hudajdá a Aden; zdůrazňuje jejich význam jako životně důležitého spojení pro humanitární pomoc a pro základní zásobování; vyzývá k opětovnému otevření letiště v San'á pro komerční lety, aby mohly být do Jemenu letecky dopravovány naléhavě potřebné léky a komodity a aby mohli být Jemenci, kteří potřebují lékařské ošetření, letecky přepravováni z Jemenu;
11. vyzývá Radu, aby účinně prosazovala dodržování mezinárodního humanitárního práva, jak je stanoveno v příslušných obecných zásadách EU; připomíná, že je zejména nutné důsledně uplatňovat pravidla EU stanovená ve společném postoji Rady 2008/944/SZBP o vývozu zbraní; v této souvislosti připomíná své usnesení ze dne 25. února 2016;
12. zdůrazňuje, že je nezbytné posílit pozici místních orgánů a budovat jejich kapacitu pro poskytování služeb a zapojit jemenskou diasporu a mezinárodní nevládní organizace do podpory klíčových sektorů v oblasti služeb; zdůrazňuje zejména, že je naléhavě potřebné, aby EU a další mezinárodní aktéři řešili epidemii cholery a podpořili jemenské zdravotnictví, aby nedošlo k jeho kolapsu, mimo jiné tak, že usnadní poskytování vybavení a vyplácení mezd zdravotníkům v přední linii, jejichž přítomnost je pro humanitární pomoc kriticky důležitá;
13. vítá skutečnost, že EU a její členské státy jsou rovněž připraveny posílit humanitární pomoc pro obyvatelstvo v celé zemi, a reagovat tak na rostoucí potřeby, a mobilizovat svou rozvojovou pomoc za účelem financování projektů v klíčových odvětvích; vítá závazky učiněné na setkání na vysoké úrovni týkajícím se humanitární krize v Jemenu a zdůrazňuje potřebu koordinované humanitární činnosti pod vedením OSN s cílem zmírnit utrpení obyvatel Jemenu; dále naléhavě vyzývá všechny země, aby splnily závazky, které učinily na tomto setkání s cílem přispět k řešení humanitárních potřeb;
14. vyzývá místopředsdkyni Komise, vysokou představitelku Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, aby okamžitě předložila integrovanou strategii EU pro Jemen a dodala mírové iniciativě pod záštitou OSN nový podnět; v tomto ohledu vyzývá ke jmenování zvláštního zástupce EU pro Jemen;
15. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, místopředsdkyni Komise, vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, vládám a parlamentům členských států, generálnímu tajemníkovi OSN, generálnímu tajemníkovi Rady pro spolupráci v Zálivu, generálnímu tajemníkovi Ligy arabských států a vládě Jemenu.

Čtvrtek, 15. června 2017

P8_TA(2017)0274

Status a financování evropských politických stran a nadací

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 15. června 2017 o financování politických stran a politických nadací na evropské úrovni (2017/2733(RSP))

(2018/C 331/21)

Evropský parlament,

- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 1141/2014 ze dne 22. října 2014 o statusu a financování evropských politických stran a evropských politických nadací ⁽¹⁾,
- s ohledem na čl. 123 odst. 2 jednacího řádu,
- A. vzhledem k tomu, že nadnárodní politické strany a nadace přispívají k utváření širšího evropského politického vědomí a k vyjadřování vůle občanů Unie;
- B. vzhledem k tomu, že financování evropských politických stran a nadací by mělo podporovat politické činnosti v souladu se zásadami Unie, být transparentní a nezneužitelné;
- C. vzhledem k tomu, že článek 6 nařízení (EU, Euratom) č. 1141/2014 zřizuje Úřad pro evropské politické strany a evropské politické nadace, který má být vytvořen do 1. září 2016 a jehož úkolem má být rozhodování o tom, zda registrace a rušení registrací evropských politických stran a politických nadací jsou v souladu s postupy a podmínkami stanovenými v tomto nařízení;
- 1. lituje řady nedostatků nařízení (EU, Euratom) č. 1141/2014, zejména pokud jde o úroveň spolufinancování (vlastních zdrojů) a možnost, aby poslanci Evropského parlamentu byli členy více stran;
- 2. vyzývá Komisi, aby nedostatky pečlivě přezkoumala a co nejdříve navrhla revizi tohoto nařízení;
- 3. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 317, 4.11.2014, s. 1.

Středa, 14. června 2017

II

(Sdělení)

SDĚLENÍ ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

EVROPSKÝ PARLAMENT

P8_TA(2017)0257

Žádost, aby byl Rolandas Paksas zbaven imunity**Rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 14. června 2017 o žádosti, aby byl Rolandas Paksas zbaven imunity (2016/2070(IMM))**

(2018/C 331/22)

Evropský parlament,

- s ohledem na žádost, aby byl Rolandas Paksas zbaven imunity, kterou dne 31. března 2016 předložil nejvyšší státní zástupce Litevské republiky a která byla oznámena na plenárním zasedání dne 13. dubna 2016,
- poté, co Rolandas Paksas dostal možnost vyjádřit se v souladu s čl. 9 odst. 6 jednacího řádu,
- poté, co proběhla výměna názorů s nejvyšším státním zástupcem Litevské republiky a vrchním státním zástupcem oddělení pro vyšetřování organizované trestné činnosti a korupce, které je součástí úřadu nejvyššího státního zástupce;
- s ohledem na článek 9 protokolu č. 7 o výsadách a imunitách Evropské unie a na čl. 6 odst. 2 aktu ze dne 20. září 1976 o volbě členů Evropského parlamentu ve všeobecných a přímých volbách,
- s ohledem na rozsudky Soudního dvora Evropské unie ze dne 12. května 1964, 10. července 1986, 15. a 21. října 2008, 19. března 2010, 6. září 2011 a 17. ledna 2013 ⁽¹⁾,
- s ohledem na článek 62 ústavy Litevské republiky,
- s ohledem na článek 4 zákona o statusu a pracovních podmínkách poslanců Evropského parlamentu zvolených v Litevské republice,
- s ohledem na článek 22 statutu parlamentu Litevské republiky,

⁽¹⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 12. května 1964, Wagner v. Fohrmann a Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28; rozsudek Soudního dvora ze dne 10. července 1986, Wybot v. Faure a další, 149/85, ECLI:EU:C:1986:310; rozsudek Tribunálu ze dne 15. října 2008, Mote v. Parlament, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440; rozsudek Soudního dvora ze dne 21. října 2008, Marra v. De Gregorio a Clemente, C-200/07 et C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; rozsudek Tribunálu ze dne 19. března 2010, Gollnisch/Parlament, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; rozsudek Soudního dvora ze dne 6. září 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543; rozsudek Tribunálu ze dne 17. ledna 2013, Gollnisch v. Parlament, T-346/11 a T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

Středa, 14. června 2017

- s ohledem na čl. 5 odst. 2, čl. 6 odst. 1 a článek 9 jednacího řádu,
- s ohledem na zprávu Výboru pro právní záležitosti (A8-0219/2017),
- A. vzhledem k tomu, že nejvyšší státní zástupce Litevské republiky požádal, aby byl poslanec Evropského parlamentu Rolandas Paksas zbaven poslanecké imunity v souvislosti s vyšetřováním trestného činu;
- B. vzhledem k tomu, že nejvyšší státní zástupce ve své žádosti uvádí, že Rolandas Paksas je podezřelý, že dne 31. srpna 2015 souhlasil s přijetím úplatku výměnou za ovlivnění orgánů veřejné správy a státních úředníků při výkonu jejich pravomocí, což by podle litevského trestního zákoníku splňovalo náležitosti trestného činu;
- C. vzhledem k tomu, že podle článku 9 protokolu č. 7 v průběhu zasedání Evropského parlamentu jeho členové na území vlastního státu požívají imunit přiznávaných členům parlamentu vlastního státu;
- D. vzhledem k tomu, že podle článku 62 ústavy Litevské republiky poslanci parlamentu Litevské republiky nesmí být bez souhlasu parlamentu trestně stíháni, zatčeni či jinak omezeni na svobodě;
- E. vzhledem k tomu, že podle článku 4 zákona o statusu a pracovních podmínkách poslanců Evropského parlamentu zvolených v Litevské republice požívají poslanci Evropského parlamentu na území Litevské republiky stejné imunity jako poslanec parlamentu Litevské republiky, pokud právní normy EU nestanovují jinak;
- F. vzhledem k tomu, že podle článku 22 statutu parlamentu Litevské republiky nesmí být proti poslanci parlamentu zahájeno trestní řízení, nesmí být zatčen ani vystaven žádnému jinému omezení osobní svobody bez souhlasu parlamentu, s výjimkou případů, kdy je dopaden při páchání trestného činu (*in flagranti*), a v takovém případě musí nejvyšší státní zástupce o této skutečnosti parlament neprodleně informovat;
- G. vzhledem k tomu, že podle čl. 5 odst. 2 jednacího řádu poslanecká imunita není osobní výsadou poslanců, nýbrž zárukou nezávislosti Evropského parlamentu jako celku a jeho členů;
- H. vzhledem k tomu, že účelem poslanecké imunity je chránit Parlament a jeho členy před stíháním v souvislosti s činností, kterou vykonávají jako součást svého mandátu a která nemůže být od výkonu tohoto mandátu oddělena;
- I. vzhledem k tomu, že pokud se tato stíhání netýkají výkonu poslaneckého mandátu, měl by být poslanec imunity zbaven, pokud se nezjistí, že stíhání je vedeno proto, aby poškodilo politickou činnost poslance, a tudíž nezávislost Parlamentu (*fumus persecutionis*);
- J. vzhledem k tomu, že na základě podrobných informací poskytnutých v tomto případě není důvod domnívat se, že stíhání v případě Rolandase Paksase je motivováno úmyslem poškodit jeho politickou činnost poslance Evropského parlamentu;
- K. vzhledem k tomu, že není úkolem Evropského parlamentu rozhodovat o vině nebo o nevině poslance, či o tom, zda činy přisuzované poslanci vyžadují trestní stíhání, ani vyjadřovat se ke kvalitě vnitrostátních právních a soudních systémů;
- 1. rozhodl, aby byl Rolandas Paksas zbaven imunity;
- 2. pověřuje svého předsedu, aby toto rozhodnutí a zprávu příslušného výboru neprodleně předal příslušnému orgánu Litevské republiky a Rolandasu Paksasovi.

Středa, 14. června 2017

P8_TA(2017)0258

Žádost, aby byla Mylène Troszczynská zbavena imunity**Rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 14. června 2017 o žádosti, aby byla Mylène Troszczynská zbavena imunity (2017/2019(IMM))**

(2018/C 331/23)

Evropský parlament,

- s ohledem na žádost, aby byla Mylène Troszczynská zbavena imunity v rámci soudního vyšetřování zahájeného státním zástupcem v Bobigny z důvodu veřejného hanobení a podněcování nenávisti nebo násilí vůči jednotlivci nebo skupině osob kvůli jejich původu nebo příslušnosti či nepříslušnosti k určitému etniku, národu, rase nebo náboženskému vyznání, kterou předložil francouzský ministr spravedlnosti dne 1. prosince 2016 a která byla oznámena v plénu dne 16. ledna 2017,
 - poté, co Mylène Troszczynská dostala možnost vyjádřit se v souladu s čl. 9 odst. 6 jednacího řádu,
 - s ohledem na články 8 a 9 Protokolu č. 7 o výsadách a imunitách Evropské unie a na čl. 6 odst. 2 aktu ze dne 20. září 1976 o volbě členů Evropského parlamentu ve všeobecných a přímých volbách,
 - s ohledem na rozsudky Soudního dvora Evropské unie ze dne 12. května 1964, 10. července 1986, 15. a 21. října 2008, 19. března 2010, 6. září 2011 a 17. ledna 2013 ⁽¹⁾,
 - s ohledem na článek 26 Ústavy Francouzské republiky ve znění ústavního zákona č. 95-880 ze dne 4. srpna 1995,
 - s ohledem na čl. 5 odst. 2, čl. 6 odst. 1 a článek 9 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro právní záležitosti (A8-0218/2017),
- A. vzhledem k tomu, že státní zástupce v Bobigny požádal, aby byla poslankyně Evropského parlamentu a členka zastupitelstva regionu Pikardie Mylène Troszczynská zbavena poslanecké imunity v souvislosti s řízením týkajícím se zveřejnění na jejím twitterovém účtu dne 23. září 2015 vyobrazení žen v závoji zakrývajícím celý obličej, které zřejmě čekají ve frontě před úřadem CAF (francouzský úřad pro vyplácení rodinných přídatků), společně s komentářem: „CAF v Rosny-Sous-Bois 9. 12. 14. A to prý nošení závoje zakrývajícího celý obličej zakazuje zákon...“;
- B. vzhledem k tomu, že inkriminované vyobrazení byla ve skutečnosti fotomontáž vycházející z fotografie pořízené v Londýně a bylo již dříve využito jiným uživatelem Twitteru a že šetřením se zjistilo, že tuto *on-line* zprávu nezveřejnila paní Troszczynská, ale její asistent, který se k činu přiznal;
- C. vzhledem k tomu, že státní zástupce poukázal na to, že paní Troszczynská jakožto redaktorka svého twitterového účtu může být považována za odpovědnou za tento tweet;
- D. vzhledem k tomu, že jakmile paní Troszczynská zjistila, že tato fotografie je fotomontáž, rychle ji ze svého twitterového účtu odstranila;

⁽¹⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 12. května 1964, Wagner/Fohrmann a Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28; rozsudek Soudního dvora ze dne 10. července 1986, Wybot/Faure a další, 149/85, ECLI:EU:C:1986:310; rozsudek Tribunálu ze dne 15. října 2008, Mote/Parlament, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440; rozsudek Soudního dvora ze dne 21. října 2008, Marra/De Gregorio a Clemente, C 200/07 a C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; rozsudek Tribunálu ze dne 19. března 2010, Gollnisch/Parlament, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; rozsudek Soudního dvora ze dne 6. září 2011, Patriciello, C 163/10, ECLI:EU:C:2011:543; rozsudek Tribunálu ze dne 17. ledna 2013, Gollnisch/Parlament, T-346/11 a T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

Středa, 14. června 2017

- E. vzhledem k tomu, že tato žádost o zbavení Mylène Troszczynské imunity se vztahuje na údajné spáchání trestného činu veřejného hanobení jednotlivce nebo skupiny osob kvůli jejich původu nebo příslušnosti či nepříslušnosti k určitému etniku, národu, rase nebo náboženskému vyznání, jak je stanoví a trestá článek 23, čl. 29 odst. 1, čl. 32 odst. 2 a 3, články 42, 43 a čl. 48-6 zákona ze dne 29. července 1881, a podněcování k diskriminaci, nenávisti nebo násilí z rasových důvodů, které je předmětem probíhajícího vyšetřování a které stanoví a trestají čl. 24 odst. 8, 10, 11 a 12, čl. 23 odst. 1 a článek 42 zákona ze dne 29. července 1881 a čl. 131-26 odst. 2 a 3 trestního zákona;
- F. vzhledem k tomu, že podle článku 9 Protokolu č. 7 o výsadách a imunitách Evropské unie požívají poslanci Evropského parlamentu na území vlastního státu imunity přiznávané členům parlamentu tohoto státu;
- G. vzhledem k tomu, že článek 26 Ústavy Francouzské republiky stanoví, že žádný člen Parlamentu nesmí být stíhán, vyšetřován, zatčen, zadržen nebo odsouzen pro své názory či hlasování během výkonu své funkce a žádný člen Parlamentu nesmí být zadržen za trestný čin ani být předmětem svobodu omezujícího opatření bez předchozího svolení Parlamentu;
- H. vzhledem k tomu, že rozsah imunity poslanců francouzského parlamentu *de facto* odpovídá rozsahu imunity, již podle článku 8 Protokolu č. 7 o výsadách a imunitách Evropské unie požívají poslanci Evropského parlamentu; vzhledem k tomu, že Soudní dvůr Evropské unie rozhodl, že aby mohl poslanec Evropského parlamentu požívat imunity, musí daný názor vyjádřit při výkonu svého mandátu, což znamená, že je vyžadována spojitost mezi vyjádřeným názorem a parlamentním mandátem; vzhledem k tomu, že tato spojitost musí být přímá a zjevná;
- I. vzhledem k tomu, že příslušná obvinění nesouvisí s postavením Mylène Troszczynské jakožto poslankyně Evropského parlamentu a týkají se činností regionální povahy, neboť dotčená fotomontáž a její komentář, které porušily francouzské právní předpisy, odkazovaly na události v Rosny-Sous-Bois;
- J. vzhledem k tomu, že uvedené činy nesouvisí s názory ani s hlasováním Mylène Troszczynské jakožto poslankyně Evropského parlamentu během výkonu její funkce ve smyslu článku 8 Protokolu č. 7 o výsadách a imunitách Evropské unie;
- K. vzhledem k tomu, že v tomto případě nepanuje žádné podezření, že by se jednalo o *fumus persecutionis*, tj. zjevný pokus bránit Mylène Troszczynské v parlamentní práci, ze strany orgánů činných v trestním řízení, které bylo zahájeno na základě trestního oznámení ve věci údajného spáchání trestného činu hanobení veřejného orgánu, jež podal úřad pro vyplácení rodinných přídavků v Seine-Saint-Denis prostřednictvím svého generálního ředitele;
1. rozhodl, aby byla Mylène Troszczynská zbavena imunity;
 2. pověřuje svého předsedu, aby ihned předal toto rozhodnutí a zprávu příslušného výboru ministru spravedlnosti Francouzské republiky a Mylène Troszczynské.
-

Středa, 14. června 2017

P8_TA(2017)0259

Žádost, aby byl Jean-Marie Le Pen zbaven imunity**Rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 14. června 2017 o žádosti, aby byl Jean-Marie Le Pen zbaven imunity (2017/2020(IMM))**

(2018/C 331/24)

Evropský parlament,

- s ohledem na žádost, aby byl Jean-Marie Le Pen zbaven imunity, kterou dne 22. prosince 2016 předložil ministr spravedlnosti Francouzské republiky Jean-Jacques Urvoas v souvislosti s žádostí vrchního státního zástupce při odvolacím soudu v Paříži a která byla oznámena na plenárním zasedání dne 16. ledna 2017,
 - poté, co Jean-Marie Le Pen dostal možnost vyjádřit se v souladu s čl. 9 odst. 6 jednacího řádu,
 - s ohledem na články 8 a 9 Protokolu č. 7 o výsadách a imunitách Evropské unie a na čl. 6 odst. 2 aktu ze dne 20. září 1976 o volbě členů Evropského parlamentu ve všeobecných a přímých volbách,
 - s ohledem na rozsudky Soudního dvora Evropské unie ze dne 12. května 1964, 10. července 1986, 15. a 21. října 2008, 19. března 2010, 6. září 2011 a 17. ledna 2013 ⁽¹⁾,
 - s ohledem na článek 26 Ústavy Francouzské republiky,
 - s ohledem na čl. 5 odst. 2, čl. 6 odst. 1 a článek 9 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro právní záležitosti (A8-0217/2017),
- A. vzhledem k tomu, že vrchní státní zástupce při odvolacím soudu v Paříži požádal o zbavení poslance Evropského parlamentu Jeana-Marieho Le Pena imunity v souvislosti s vyšetřováním trestné činnosti;
- B. vzhledem k tomu, že žádost vrchního státního zástupce se týká tvrzení Jeana-Marieho Le Pena, kterých se dopustil v rozhlasovém vysílání a která měla naplnit skutkovou podstatu podněcování k diskriminaci, nenávisti nebo násilí z rasových důvodů, což je podle francouzského trestního zákoníku trestný čin;
- C. vzhledem k tomu, že podle článku 26 Ústavy Francouzské republiky „žádný poslanec Parlamentu nesmí být vyšetřován, zatčen, zadržen nebo odsouzen soudem pro své názory či hlasování během výkonu své funkce“ a že „žádný poslanec Parlamentu nesmí být zatčen za trestný čin ani být předmětem svobodu zbavujícího či omezujícího opatření bez předchozího svolení Parlamentu“;
- D. vzhledem k tomu, že podle článku 8 Protokolu č. 7 o výsadách a imunitách Evropské unie nesmějí být členové Evropského parlamentu vyšetřováni, zadrženi nebo stíháni pro své názory či hlasování během výkonu své funkce;
- E. vzhledem k tomu, že podle čl. 5 odst. 2 jednacího řádu není poslanecká imunita osobní výsadou poslanců, nýbrž zárukou nezávislosti Evropského parlamentu jako celku a jeho členů;

⁽¹⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 12. května 1964, Wagner/Fohrmann a Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28; rozsudek Soudního dvora ze dne 10. července 1986, Wybot/Faure a další, 149/85, ECLI:EU:C:1986:310; rozsudek Tribunálu ze dne 15. října 2008, Mote/Parlament, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440; rozsudek Soudního dvora ze dne 21. října 2008, Marra/De Gregorio a Clemente, C-200/07 et C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; rozsudek Tribunálu ze dne 19. března 2010, Gollnisch/Parlament, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; rozsudek Soudního dvora ze dne 6. září 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543; rozsudek Tribunálu ze dne 17. ledna 2013, Gollnisch/Parlament, T-346/11 a T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

Středa, 14. června 2017

- F. vzhledem k tomu, že ustanovení týkající se poslanecké immunity je nutné vykládat s ohledem na hodnoty, cíle a zásady zakotvené ve Smlouvách;
- G. vzhledem k tomu, že v případě poslance Evropského parlamentu se imunita týká nejen názorů vyjádřených tímto poslancem na oficiálních schůzích Parlamentu, ale také jeho názorů vyjádřených na jiných místech, například ve sdělovacích prostředcích, pokud existuje „souvislost mezi vyjádřeným názorem a parlamentní funkcí“⁽¹⁾;
- H. vzhledem k tomu, že neexistuje žádná souvislost mezi inkriminovaným tvrzením a parlamentní prací Jeana-Marieho Le Pena, a že Jean-Marie Le Pen zde tudíž nejednal v rámci výkonu své funkce poslance Evropského parlamentu;
- I. vzhledem k tomu, že článek 9 Protokolu č. 7 stanoví, že v průběhu zasedání Evropského parlamentu jeho členové na území vlastního státu požívají imunit přiznávaných členům parlamentu vlastního státu;
- J. vzhledem k tomu, že poslance je možné zbavit pouze immunity podle článku 9⁽²⁾;
- K. vzhledem k tomu, že účelem této immunity je chránit Parlament a jeho členy před řízením v souvislosti s aktivitami, které provádějí při výkonu parlamentní funkce a které nelze od této funkce oddělit;
- L. vzhledem k tomu, že pokud se takovéto řízení netýká výkonu funkce daného poslance, měl by být zbaven immunity, neukáže-li se, že záměrem, který se skrývá za tímto řízením, je poškodit politickou činnost poslance, a tudíž nezávislost Parlamentu (tzv. *fumus persecutionis*);
- M. vzhledem k tomu, že na základě informací poskytnutých v tomto případě není důvod se domnívat, že řízení týkající se Jeana-Marieho Le Pena je vedeno s cílem poškodit jeho politickou činnost poslance Evropského parlamentu;
 - 1. rozhodl, aby byl Jean-Marie Le Pen zbaven immunity;
 - 2. pověřuje svého předsedu, aby ihned předal toto rozhodnutí a zprávu příslušného výboru příslušnému orgánu Francouzské republiky a Jeanu-Mariemu Le Penovi.

⁽¹⁾ Viz výše uvedený rozsudek Patriciello, bod 33.

⁽²⁾ Viz výše uvedený rozsudek Marra, bod 45.

Čtvrtek, 15. června 2017

P8_TA(2017)0266

Žádost, aby byla Marine Le Penová zbavena imunity**Rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 15. června 2017 o žádosti, aby byla Marine Le Penová zbavena imunity (2017/2021(IMM))**

(2018/C 331/25)

Evropský parlament,

- s ohledem na žádost, aby byla Marine Le Penová zbavena imunity, kterou dne 9. prosince 2016 předložil státní zástupce odvolacího soudu v Aix-en-Provence Pascal Guinot a která byla oznámena na plenárním zasedání dne 19. ledna 2017,
- poté, co paní Le Penová měla v souladu s čl. 9 odst. 6 jednacího řádu dne 29. května a 12. června 2017 možnost vyjádřit se,
- s ohledem na články 8 a 9 Protokolu č. 7 o výsadách a imunitách Evropské unie a na čl. 6 odst. 2 aktu ze dne 20. září 1976 o volbě členů Evropského parlamentu ve všeobecných a přímých volbách,
- s ohledem na rozsudky Soudního dvora Evropské unie ze dne 12. května 1964, 10. července 1986, 15. a 21. října 2008, 19. března 2010 a 6. září 2011 a 17. ledna 2013 ⁽¹⁾,
- s ohledem čl. 23 první pododstavec, čl. 29 první pododstavec, článek 30 a čl. 31 první pododstavec zákona ze dne 29. července 1881 a články 93-2 a 93-3 zákona ze dne 29. července 1982,
- s ohledem na čl. 5 odst. 2, čl. 6 odst. 1 a článek 9 jednacího řádu,
- s ohledem na zprávu Výboru pro právní záležitosti (A8-0223/2017),
- A. vzhledem k tomu, že státní zástupce odvolacího soudu v Aix-en-Provence požádal, aby byla poslankyně Evropského parlamentu Marine Le Penová zbavena poslanecké imunity v souvislosti s právními kroky týkajícími se údajného trestného činu;
- B. vzhledem k tomu, že podle článku 8 Protokolu č. 7 o výsadách a imunitách Evropské unie nemohou být členové Evropského parlamentu vyšetřováni, zadrženi nebo stíháni pro své názory či hlasování během výkonu své funkce;
- C. vzhledem k tomu, že článek 9 Protokolu č. 7 stanoví, že v průběhu zasedání Evropského parlamentu jeho členové na území vlastního státu požívají imunit přiznávaných členům parlamentu vlastního státu;
- D. vzhledem k tomu, že čl. 26 odst. 2 francouzské ústavy stanoví, že žádný člen parlamentu nesmí být v souvislosti s trestnou činností nebo jiným deliktním jednáním zadržen, vzat do vazby, ani proti němu nesmí být použita svoboda omezující opatření bez svolení předsednictva shromáždění, jehož je členem, a že toto svolení se nepožaduje v případě trestného činu nebo v případě jiného deliktního jednání, při němž byla osoba přistižena, nebo v případě konečného odsuzujícího rozsudku;
- E. vzhledem k tomu, že Marine Le Penová je obviněna ze skutku veřejné pomluvy občana vykonávajícího veřejnou volenou funkci, který je trestným činem podle francouzského práva, konkrétně podle čl. 23 prvního pododstavce, čl. 29 prvního pododstavce, článku 30 a čl. 31 prvního pododstavce zákona ze dne 29. července 1881 a článků 93-2 a 93-3 zákona ze dne 29. července 1982;

⁽¹⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 12. května 1964, Wagner/Fohrmann a Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28; rozsudek Soudního dvora ze dne 10. července 1986, Wybot/Faure a další, 149/85, ECLI:EU:C:1986:310; rozsudek Tribunálu ze dne 15. října 2008, Mote/Parlament, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440; rozsudek Soudního dvora ze dne 21. října 2008, Marra/De Gregorio a Clemente, C-200/07 a C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; rozsudek Tribunálu ze dne 19. března 2010, Gollnisch/Parlament, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; rozsudek Soudního dvora ze dne 6. září 2011, Patriciello, C 163/10, ECLI: EU:C:2011:543; rozsudek Tribunálu ze dne 17. ledna 2013, Gollnisch/Parlament, T-346/11 a T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

Čtvrtek, 15. června 2017

- F. vzhledem k tomu, že dne 28. července 2015 předložil Christian Estrosi hlavnímu vyšetřujícímu soudci v Nice žádost o připojení se k občanskoprávnímu řízení proti Marine Le Penové z důvodu veřejné pomluvy, již se dopustila vůči občanovi pověřenému výkonem dočasné veřejné volené funkce; vzhledem k tomu, že dotyčný uvádí, že dne 3. května 2015 v pořadu *Le Grand Rendez-vous* vysílaném současně na televizním kanálu iTÉLÉ a na rozhlasové stanici Europe 1 Marine Le Penová pronesla výroky, které představují tvrzení nebo obvinění na jeho adresu, kterými pohanila jeho čest a poškodila jeho pověst:

„Podívejte se, já jen vím, že pan Estrosi financoval Unii islámských organizací ve Francii (UOIF); byl odsouzen správním soudem, protože jedné mešitě UOIF dal tak nízké nájemné, že ho dokonce i správní soud klepl přes prsty, což ve skutečnosti odpovídá tomu, jak tito starostové nelegálně financují mešity, čímž porušují zákon z roku 1905; takže když někoho přistihnou, jak se chce přiživit na klientelismu, na koláči náboženské komunity, tak je samozřejmě třeba křičet hodně hlasitě, říkat věci, které šokují, ale já nijak nedbám na slova, větší váhu přikládám činům ...“; v odpovědi na otázku moderátora „Takže, je Estrosi komplicem džihádistů?“ měla paní Le Penová prohlásit: „Pomoc, poskytování prostředků, asistence – když někdo pomáhá islámskému fundamentalismu, aby se usadil, šířil a získával stoupence, pak je ten člověk tak nějak z morálního hlediska trochu jejich komplicem.“

- G. vzhledem k tomu, že Marine Le Penové byla v souladu s čl. 9 odst. 6 jednacího řádu dána dvakrát možnost se k této věci osobně vyjádřit; vzhledem k tomu, že však nevyužila ani možnosti předložit příslušnému výboru své písemné vyjádření;
- H. vzhledem k tomu, že údajný skutek Marine Le Penové nemá přímou či zřejmou spojitost s výkonem jejího mandátu poslankyně Evropského parlamentu a její výroky nejsou vyjádřenými názory či hlasováním při výkonu mandátu poslankyně Evropského parlamentu pro účely článku 8 Protokolu č. 7 o výsadách a imunitách Evropské unie;
- I. vzhledem k tomu, že s ohledem na článek 8 Protokolu č. 7 o výsadách a imunitách Evropské unie daná obvinění zjevně nesouvisí s postavením Marine Le Penové jako poslankyně Evropského parlamentu, nýbrž že se týkají činností čistě vnitrostátní nebo regionální povahy, a že se na ně tudíž článek 8 nevztahuje;
- J. vzhledem k tomu, že imunity ve smyslu článku 9 Protokolu č. 7 o výsadách a imunitách Evropské unie lze paní poslankyni zbavit;
- K. vzhledem k tomu, že s ohledem na článek 9 Protokolu č. 7 o výsadách a imunitách Evropské unie není důvod se domnívat, že byla žádost o zbavení imunity podána ve snaze zabránit Marine Le Penové v její práci poslankyně nebo se záměrem ji politicky poškodit (*fumus persecutionis*);
1. rozhodl, aby byla Marine Le Penová zbavena imunity;
 2. pověřuje svého předsedu, aby okamžitě předal toto rozhodnutí a zprávu příslušného výboru příslušnému orgánu Francouzské republiky a Marine Le Penové.

Úterý, 13. června 2017

III

(Přípravné akty)

EVROPSKÝ PARLAMENT

P8_TA(2017)0249

Účast Unie na Partnerství pro výzkum a inovace v oblasti Středomoří (PRIMA) *I**

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 13. června 2017 o návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o účasti Unie na Partnerství pro výzkum a inovace v oblasti Středomoří (PRIMA), realizovaném společně několika členskými státy (COM(2016)0662 – C8-0421/2016 – 2016/0325(COD))

(Řádný legislativní postup: první čtení)

(2018/C 331/26)

Evropský parlament,

- s ohledem na návrh Komise předložený Parlamentu a Radě (COM(2016)0662),
 - s ohledem na čl. 294 odst. 2 a články 185 a 188 Smlouvy o fungování Evropské unie, v souladu s nimiž Komise předložila svůj návrh Parlamentu (C8-0421/2016),
 - s ohledem na čl. 294 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie,
 - s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ze dne 26. ledna 2017 ⁽¹⁾,
 - s ohledem na předběžnou dohodu přijatou příslušným výborem podle čl. 69f odst. 4 jednacího řádu a s ohledem na to, že se zástupce Rady dopisem ze dne 26. dubna 2017 zavázal schválit postoj Parlamentu v souladu s čl. 294 odst. 4 Smlouvy o fungování Evropské unie,
 - s ohledem na článek 59 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku a stanovisko Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin (A8-0112/2017),
1. přijímá níže uvedený postoj v prvním čtení;
 2. bere na vědomí prohlášení Komise, které je přílohou tohoto usnesení;
 3. vyzývá Komisi, aby věc znovu postoupila Parlamentu, jestliže svůj návrh nahradí jiným textem, podstatně jej změní nebo má v úmyslu jej podstatně změnit;
 4. pověřuje svého předsedu, aby předal postoj Parlamentu Radě, Komisi, jakož i vnitrostátním parlamentům.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 125, 21.4.2017, s. 80.

Úterý, 13. června 2017

P8_TC1-COD(2016)0325

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 13. června 2017 k přijetí rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/... o účasti Unie na Partnerství pro výzkum a inovace v oblasti Středomoří (PRIMA), realizovaném společně několika členskými státy

(Vzhledem k tomu, že bylo dosaženo dohody mezi Parlamentem a Radou, postoj Parlamentu odpovídá konečnému znění legislativního aktu, rozhodnutí (EU) 2017/1324.)

Úterý, 13. června 2017

PŘÍLOHA K LEGISLATIVNÍMU USNESENÍ

Prohlášení Komise o finančních zárukách pro prováděcí strukturu PRIMA

1. V souvislosti s iniciativou PRIMA stanoví finanční nařízení EU ve svém čl. 58 odst. 1 písm. c) bodu vi), že Komise může svěřit plnění rozpočtu Unie subjektu soukromého práva pověřenému výkonem veřejné služby (prováděcí struktura – IS). Takový subjekt musí poskytnout dostatečné finanční záruky.
2. V zájmu dodržování řádného finančního řízení finančních prostředků EU by tyto záruky měly bez omezení rozsahu nebo částek krýt veškeré dluhy IS vůči Unii v souvislosti se všemi úkoly plnění rozpočtu Unie, jak je uvedeno v pověřovací dohodě. Komise obvykle předpokládá, že ručitelé přijmou společnou a nerozdílnou odpovědnost za dluhy IS.
3. Nicméně na základě podrobného posouzení rizik, zejména pokud se výsledek posouzení pilířů *ex ante*, které se pro dané IS provádí podle článku č. 61 finančního nařízení, považuje za odpovídající, schvalující osoba Komise odpovědná za iniciativu PRIMA předpokládá, že:
 - s ohledem na zásadu proporcionality směřjí být finanční záruky požadované od IS omezeny na maximální výši příspěvku Unie.
 - v souladu se závazkem každého ručitele může být odpovědnost každého ručitele přiměřená podílu jeho příspěvku k PRIMA.

Ručitelé se mohou dohodnout na způsobu, jakým budou tuto odpovědnost krýt, ve svých písemných prohlášení o závazcích.

Úterý, 13. června 2017

P8_TA(2017)0250

Zvláštní opatření k poskytnutí dodatečné podpory členským státům zasaženým přírodními katastrofami *I**

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 13. června 2017 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (EU) č. 1303/2013, pokud jde o zvláštní opatření k poskytnutí dodatečné podpory členským státům zasaženým přírodními katastrofami (COM(2016)0778 – C8-0489/2016 – 2016/0384(COD))

(Řádný legislativní postup: první čtení)

(2018/C 331/27)

Evropský parlament,

- s ohledem na návrh Komise předložený Evropskému parlamentu a Radě (COM(2016)0778),
 - s ohledem na čl. 294 odst. 2 a článek 177 Smlouvy o fungování Evropské unie, v souladu s nimiž Komise předložila svůj návrh Parlamentu (C8-0489/2016),
 - s ohledem na čl. 294 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie,
 - s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ze dne 22. února 2017 ⁽¹⁾,
 - po konzultaci s Výborem regionů,
 - s ohledem na předběžnou dohodu přijatou příslušným výborem podle čl. 69f odst. 4 jednacího řádu a s ohledem na to, že se zástupce Rady dopisem ze dne 24. května 2017 zavázal schválit postoj Parlamentu v souladu s čl. 294 odst. 4 Smlouvy o fungování Evropské unie,
 - s ohledem na článek 59 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro regionální rozvoj (A8-0070/2017),
1. přijímá níže uvedený postoj v prvním čtení;
 2. vyzývá Komisi, aby věc znovu postoupila Parlamentu, jestliže svůj návrh nahradí jiným textem, podstatně jej změní nebo má v úmyslu jej podstatně změnit;
 3. pověřuje svého předsedu, aby předal postoj Parlamentu Radě a Komisi, jakož i vnitrostátním parlamentům.

P8_TC1-COD(2016)0384

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 13. června 2017 k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/..., kterým se mění nařízení (EU) č. 1303/2013, pokud jde o zvláštní opatření k poskytnutí dodatečné podpory členským státům zasaženým přírodními katastrofami

(Vzhledem k tomu, že bylo dosaženo dohody mezi Parlamentem a Radou, postoj Parlamentu odpovídá konečnému znění legislativního aktu, nařízení (EU) 2017/1199.)

⁽¹⁾ Úř. věst. C 173, 31.5.2017, s. 38.

Úterý, 13. června 2017

P8_TA(2017)0251

Označování energetické účinnosti štítky *I**

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 13. června 2017 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví rámec pro uvádění spotřeby energie na energetických štítcích a zrušuje směrnice 2010/30/EU (COM(2015)0341 – C8-0189/2015 – 2015/0149(COD))

(Řádný legislativní postup: první čtení)

(2018/C 331/28)

Evropský parlament,

- s ohledem na návrh Komise předložený Evropskému parlamentu a Radě (COM(2015)0341),
 - s ohledem na čl. 294 odst. 2 a čl. 194 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie, v souladu s nimiž Komise předložila svůj návrh Parlamentu (C8-0189/2015),
 - s ohledem na čl. 294 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie,
 - s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ze dne 20. ledna 2016 ⁽¹⁾,
 - po konzultaci s Výborem regionů,
 - s ohledem na předběžnou dohodu přijatou příslušným výborem podle čl. 69f odst. 4 jednacího řádu a s ohledem na to, že se zástupce Rady dopisem ze dne 5. dubna 2017 zavázal schválit postoj Parlamentu v souladu s čl. 294 odst. 4 Smlouvy o fungování Evropské unie,
 - s ohledem na článek 59 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku a stanovisko Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin (A8-0213/2016),
1. přijímá níže uvedený postoj v prvním čtení ⁽²⁾;
 2. schvaluje společné prohlášení Evropského parlamentu, Rady a Komise, které je přílohou tohoto usnesení;
 3. bere na vědomí prohlášení Komise, které je přílohou tohoto usnesení;
 4. vyzývá Komisi, aby věc znovu postoupila Parlamentu, jestliže svůj návrh nahradí jiným textem, podstatně jej změní nebo má v úmyslu jej podstatně změnit;
 5. pověřuje svého předsedu, aby předal postoj Parlamentu Radě a Komisi, jakož i vnitrostátním parlamentům.

P8_TC1-COD(2015)0149

Postoj Evropského parlamentu přijetý v prvním čtení dne 13. června 2017 k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/..., kterým se stanoví rámec pro označování energetickými štítky a zrušuje směrnice 2010/30/EU

(Vzhledem k tomu, že bylo dosaženo dohody mezi Parlamentem a Radou, postoj Parlamentu odpovídá konečnému znění legislativního aktu, nařízení (EU) 2017/1369.)

⁽¹⁾ Úř. věst. C 82, 3.3.2016, s. 6.

⁽²⁾ Tento postoj nahrazuje pozměňovací návrhy přijaté dne 6. července 2016 (Přijaté texty P8_TA(2016)0304).

Úterý, 13. června 2017

PŘÍLOHA K LEGISLATIVNÍMU USNESENÍ

Prohlášení Evropského parlamentu, Rady a Komise ohledně článků 290 a 291 SFEU

Evropský parlament, Rada a Komise připomínají interinstitucionální dohodu ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů, zejména její odstavec 26, a prohlašují, že ustanoveními tohoto nařízení nejsou dotčeny budoucí postoje těchto orgánů, pokud jde o uplatňování článků 290 a 291 SFEU v jiných legislativních návrzích.

Prohlášení Komise o finančním odškodnění spotřebitelů

V rámci současného úsilí o rozhodnější prosazování harmonizačních právních předpisů Unie týkajících se výrobků by se Komise měla zabývat otázkou, zda lze za účelem řešení potenciálních finančních ztrát, které mohou spotřebitelům vzniknout z důvodu nesprávného označení výrobků nebo jejich větší energetické náročnosti a vlivu na životní prostředí v porovnání s tímto označením, řešit odškodnění spotřebitelů v případě nesouladu s energetickou třídou uvedenou na štítku.

Úterý, 13. června 2017

P8_TA(2017)0252

Evropská hlavní města kultury pro roky 2020 až 2033 *I**

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 13. června 2017 o návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění rozhodnutí č. 445/2014/EU o zavedení akce Unie ve prospěch Evropských hlavních měst kultury pro roky 2020 až 2033 (COM(2016)0400 – C8-0223/2016 – 2016/0186(COD))

(Řádný legislativní postup: první čtení)

(2018/C 331/29)

Evropský parlament,

- s ohledem na návrh Komise předložený Parlamentu a Radě (COM(2016)0400),
 - s ohledem na čl. 294 odst. 2 a čl. 167 odst. 5 Smlouvy o fungování Evropské unie, v souladu s nimiž Komise předložila svůj návrh Parlamentu (C8-0223/2016),
 - s ohledem na čl. 294 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie,
 - po konzultaci s Výborem regionů,
 - s ohledem na předběžnou dohodu přijatou příslušným výborem podle čl. 69f odst. 4 jednacího řádu a s ohledem na to, že se zástupce Rady dopisem ze dne 24. května 2017 zavázal schválit postoj Parlamentu v souladu s čl. 294 odst. 4 Smlouvy o fungování Evropské unie,
 - s ohledem na článek 59 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro kulturu a vzdělávání (A8-0061/2017),
1. přijímá níže uvedený postoj v prvním čtení;
 2. vyzývá Komisi, aby věc znovu postoupila Parlamentu, bude-li mít v úmyslu svůj návrh podstatně změnit nebo jej nahradit jiným textem;
 3. pověřuje svého předsedu, aby předal postoj Parlamentu Radě, Komisi, jakož i vnitrostátním parlamentům.

P8_TC1-COD(2016)0186

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 13. června 2017 k přijetí rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/..., kterým se mění rozhodnutí č. 445/2014/EU o zavedení akce Unie ve prospěch Evropských hlavních měst kultury pro roky 2020 až 2033

(Vzhledem k tomu, že bylo dosaženo dohody mezi Parlamentem a Radou, postoj Parlamentu odpovídá konečnému znění legislativního aktu, rozhodnutí (EU) 2017/1545.)

Středa, 14. června 2017

P8_TA(2017)0256

Závazná roční snížení emisí skleníkových plynů za účelem splnění závazků podle Pařížské dohody *I**

Pozměňovací návrhy přijaté Evropským parlamentem dne 14. června 2017 k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o závazném každoročním snižování emisí skleníkových plynů členskými státy v období 2021–2030 pro potřeby odolné energetické unie a za účelem splnění závazků podle Pařížské dohody a o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 o mechanismu monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů a podávání dalších informací vztahujících se ke změně klimatu (COM(2016)0482 – C8-0331/2016 – 2016/0231(COD)) ⁽¹⁾

(Řádný legislativní postup: první čtení)

(2018/C 331/30)

Pozměňovací návrh 1**Návrh nařízení****Název**

Znění navržené Komisí

Pozměňovací návrh

Návrh

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o **závazném každoročním snižování emisí skleníkových plynů členskými státy v období 2021–2030 pro potřeby odolné energetické unie a** za účelem splnění závazků podle Pařížské dohody a o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 o mechanismu monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů a podávání dalších informací vztahujících se ke změně klimatu

o **opatřeních v oblasti klimatu** za účelem splnění závazků podle Pařížské dohody a o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 o mechanismu monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů a podávání dalších informací vztahujících se ke změně klimatu (**dále jen „nařízení o opatřeních v oblasti klimatu, kterým se provádí Pařížská dohoda“**)

Pozměňovací návrh 2**Návrh nařízení****Právní východisko 1 a (nové)**

Znění navržené Komisí

Pozměňovací návrh

s ohledem na Protokol č. 1 o úloze vnitrostátních parlamentů v Evropské unii připojený ke Smlouvě o fungování Evropské unie,

⁽¹⁾ Věc byla vrácena příslušnému výboru pro účely interinstitucionálních jednání podle čl. 59 odst. 4 čtvrtého pododstavce (A8-0208/2017).

Středa, 14. června 2017

Pozměňovací návrh 3

Návrh nařízení

Právní východisko 1 b (nové)

Znění navržené Komisí

Pozměňovací návrh

s ohledem na Protokol č. 2 o používání zásad subsidiarity a proporcionality připojený ke Smlouvě o fungování Evropské unie,

Pozměňovací návrh 4

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 3

Znění navržené Komisí

Pozměňovací návrh

- (3) **Dne 10. června 2016 předložila Komise návrh na ratifikaci Pařížské dohody ze strany EU.** Tento legislativní návrh je součástí provádění závazku EU stanoveného v Pařížské dohodě. Závazek Unie v oblasti snižování emisí na úrovni celého hospodářství byl potvrzen v zamýšleném vnitrostátně stanoveném příspěvku Unie a jejích členských států, který byl dne 6. března 2015 předložen sekretariátu UNFCCC.

- (3) **Rada ratifikovala Pařížskou dohodu dne 5. října 2016 v návaznosti na souhlas, který Evropský parlament udělil dne 4. října 2016. Pařížská dohoda vstoupila v platnost dne 4. listopadu 2016 a podle článku 2 této dohody je jejím cílem „zlepšit globální reakci na hrozby změny klimatu, a to v návaznosti na udržitelný rozvoj a úsilí o vymýcení chudoby, mimo jiné pomocí: a) udržení nárůstu průměrné globální teploty výrazně pod hranici 2 °C oproti hodnotám před průmyslovou revolucí a úsilí o to, aby nárůst teploty nepřekročil hranici 1,5 °C oproti hodnotám před průmyslovou revolucí, a uznání, že by to výrazně snížilo rizika a dopady změny klimatu; b) zvyšování schopnosti přizpůsobit se nepříznivým dopadům změny klimatu a posilování odolnosti vůči změně klimatu a nízkoemisního rozvoje způsobem, který neohrozí produkci potravin; c) sladění finančních toků s nízkoemisním rozvojem odolným vůči změně klimatu“.**

Pařížská dohoda rovněž ukládá smluvním stranám, aby podle potřeby přijaly opatření k ochraně a zvyšování propadů a rezervoárů skleníkových plynů, včetně lesů.

Tento legislativní návrh je součástí provádění závazku EU stanoveného v Pařížské dohodě. Závazek Unie v oblasti snižování emisí na úrovni celého hospodářství byl potvrzen v zamýšleném vnitrostátně stanoveném příspěvku Unie a jejích členských států, který byl dne 6. března 2015 předložen sekretariátu UNFCCC.

Středa, 14. června 2017

Pozměňovací návrh 5

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 4

Znění navržené Komisí

- (4) Pařížská dohoda nahrazuje přístup přijatý v rámci Kjótského protokolu z roku 1997, který již nebude po roce 2020 uplatňován.

Pozměňovací návrh

- (4) Pařížská dohoda nahrazuje přístup přijatý v rámci Kjótského protokolu z roku 1997, který již nebude po roce 2020 uplatňován. **Z toho důvodu budou rovněž ukončeny režimy pro zelené investice spojené s Kjótským protokolem, v jejichž rámci je poskytována finanční podpora na projekty snižování emisí v členských státech s nižšími příjmy.**

Pozměňovací návrh 6

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 4 a (nový)

Znění navržené Komisí

Pozměňovací návrh

- (4a) **V souvislosti se snižováním emisí ze strany rozvinutých zemí jako celku, jež je podle Mezivládního panelu pro změnu klimatu (IPCC) nezbytné, Rada pro životní prostředí na svém zasedání dne 21. října 2009 podpořila cíl Unie snížit emise do roku 2050 o 80–95 % v porovnání s rokem 1990.**

Pozměňovací návrh 7

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 5

Znění navržené Komisí

- (5) Přejít na čistou energii vyžaduje změny investičního jednání **a pobídek** v celém spektru politik. Klíčovou prioritou EU je vytvořit odolnou energetickou unii s cílem zajistit svým občanům bezpečnou, udržitelnou, konkurenceschopnou a cenově dostupnou energii. Dosažení tohoto cíle vyžaduje zachování ambiciózních opatření v oblasti klimatu v tomto nařízení a pokrok s ohledem na ostatní aspekty energetické unie, jak je stanoveno v rámcové strategii k vytvoření odolné energetické unie s pomocí progresivní politiky v oblasti změny klimatu ⁽¹⁶⁾.

Pozměňovací návrh

- (5) Přejít na čistou energii **a biohospodářství** vyžaduje změny investičního jednání v celém spektru politik **a pobídky pro malé a střední podniky (MSP) s menším kapitálem a malé zemědělské podniky k tomu, aby přizpůsobily své obchodní modely.** Klíčovou prioritou EU je vytvořit odolnou energetickou unii, **jež bude upřednostňovat energetickou účinnost a jejímž cílem bude** zajistit svým občanům bezpečnou, udržitelnou, konkurenceschopnou a cenově dostupnou energii **a přitom uplatňovat přísné politiky udržitelnosti a snižování emisí na využívání biologických zdrojů, které mají nahradit fosilní zdroje.** Dosažení tohoto cíle vyžaduje zachování ambiciózních opatření v oblasti klimatu v tomto nařízení a pokrok s ohledem na ostatní aspekty energetické unie, jak je stanoveno v rámcové strategii k vytvoření odolné energetické unie s pomocí progresivní politiky v oblasti změny klimatu ⁽¹⁶⁾.

⁽¹⁶⁾ COM(2015)0080

⁽¹⁶⁾ COM(2015)0080

Středa, 14. června 2017

Pozměňovací návrh 8

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 9

Znění navržené Komisí

- (9) Přístup spočívající v každoročně závazných vnitrostátních mezních hodnotách, který byl přijat v rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 406/2009/ES, by měl být v období 2021–2030 ⁽¹⁹⁾ zachován, přičemž pro každý členský stát by měla být začátkem trajektorie hodnota vypočítaná v roce **2020** z průměru emisí skleníkových plynů v období 2016–2018 a koncem trajektorie mezní hodnota v roce 2030. Pro členské státy jednak s kladnou mezní hodnotou podle rozhodnutí č. 406/2009/ES, jednak se zvyšujícími se ročními emisními přiděly v období 2017–2020, stanovenými podle rozhodnutí 2013/162/EU a 2013/634/EU, je stanovena úprava přidělů v roce 2021, aby se zohlednila kapacita pro zvýšené emise v uvedeném období. Evropská rada dospěla k závěru, že dostupnost a využívání stávajících nástrojů flexibility v odvětvích mimo systém ETS by mělo být významně posíleno, aby byla zajištěna nákladová efektivnost společného úsilí Unie a přiblížení k emisím na obyvatele v roce 2030.

⁽¹⁹⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 406/2009/ES ze dne 23. dubna 2009 o úsilí členských států snížit emise skleníkových plynů, aby byly splněny závazky Společenství v oblasti snížení emisí skleníkových plynů do roku 2020 (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 136).

Pozměňovací návrh

- (9) Přístup spočívající v každoročně závazných vnitrostátních mezních hodnotách, který byl přijat v rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 406/2009/ES ⁽¹⁹⁾, by měl být v období 2021–2030 zachován, přičemž pro každý členský stát by měla být začátkem trajektorie hodnota vypočítaná v roce **2018** z průměru emisí skleníkových plynů v období 2016–2018 **nebo hodnota ročního emisního přidělu stanovená pro rok 2020 podle toho, která hodnota je nižší, a** koncem trajektorie mezní hodnota v roce 2030. **Aby byla odměněna včasná opatření a byly podpořeny členské státy s omezenější investiční kapacitou, mohou členské státy, v nichž HDP na obyvatele nedosahuje průměru EU a které měly v období 2013–2020 nižší emise, než je jejich roční emisní přiděl stanovený pro období 2013–2020 podle rozhodnutí 406/2009/ES, požádat za určitých podmínek o dodatečné přiděly z rezervy.** Pro členské státy jednak s kladnou mezní hodnotou podle rozhodnutí č. 406/2009/ES, jednak se zvyšujícími se ročními emisními přiděly v období 2017–2020, stanovenými podle rozhodnutí 2013/162/EU a 2013/634/EU, je stanovena **dodatečná** úprava přidělů v roce 2021, aby se zohlednila kapacita pro zvýšené emise v uvedeném období. Evropská rada dospěla k závěru, že dostupnost a využívání stávajících nástrojů flexibility v odvětvích mimo systém ETS by mělo být významně posíleno, aby byla zajištěna nákladová efektivnost společného úsilí Unie a přiblížení k emisím na obyvatele v roce 2030.

⁽¹⁹⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 406/2009/ES ze dne 23. dubna 2009 o úsilí členských států snížit emise skleníkových plynů, aby byly splněny závazky Společenství v oblasti snížení emisí skleníkových plynů do roku 2020 (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 136).

Středa, 14. června 2017

Pozměňovací návrh 9**Návrh nařízení****Bod odůvodnění 9 a (nový)**

Znění navržené Komisí

Pozměňovací návrh

- (9a) *S cílem zajistit, aby Unie směřovala k nízkouhlíkové ekonomice, stanovuje toto nařízení trajektorii dlouhodobého snižování emisí, jejímž cílem je snížit od roku 2031 emise skleníkových plynů, na něž se vztahuje toto nařízení. Nařízení rovněž přispívá k plnění cíle Pařížské dohody spočívajícího v dosažení rovnováhy mezi antropogenními emisemi ze zdrojů a snížením skleníkových plynů pomocí propadů v druhé polovině tohoto století.*

Pozměňovací návrh 10**Návrh nařízení****Bod odůvodnění 10 a (nový)**

Znění navržené Komisí

Pozměňovací návrh

- (10a) *S cílem zachování plné účinnosti rezervy tržní stability zřízené na základě rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1814 ^(1a) by se povolenky, které byly zrušeny na základě flexibility, již lze uplatnit podle tohoto nařízení po snížení povolenek EU ETS, neměly při určování celkového počtu povolenek v oběhu pro daný rok podle rozhodnutí (EU) 2015/1814 považovat za povolenky, které byly zrušeny v souladu se směrnicí 2003/87/ES.*

- ^(1a) *Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1814 ze dne 6. října 2015 o vytvoření a uplatňování rezervy tržní stability pro systém EÚ pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů a o změně směrnice 2003/87/ES (Úř. věst. L 264, 9.10.2015, s. 1).*

Středa, 14. června 2017

Pozměňovací návrh 11

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 11

Znění navržené Komisí

- (11) Schopnost členských států splnit jejich závazky v oblasti klimatu posiluje řada opatření Unie, která jsou zásadní pro dosažení potřebného snížení emisí v odvětvích, na něž se vztahuje toto nařízení. Zahrnují právní předpisy o fluorovaných skleníkových plynech, snižování emisí CO₂ ze silničních vozidel, energetické náročnosti budov, **energií** z obnovitelných zdrojů, energetické účinnosti a **oběhovém** hospodářství, jakož i finanční nástroje Unie pro investice související s klimatem.

Pozměňovací návrh

- (11) Schopnost členských států splnit jejich závazky v oblasti klimatu posiluje řada opatření Unie, která jsou zásadní pro dosažení potřebného snížení emisí v odvětvích, na něž se vztahuje toto nařízení. Zahrnují právní předpisy o fluorovaných skleníkových plynech, snižování emisí CO₂ ze silničních vozidel, **zlepšení** energetické náročnosti budov, **navýšení objemu energie** z obnovitelných zdrojů, **zvýšení** energetické účinnosti a **podpoře oběhového** hospodářství, jakož i finanční nástroje Unie pro investice související s klimatem.

Pozměňovací návrh 12

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 11 a (nový)

Znění navržené Komisí

Pozměňovací návrh

- (11a) *S cílem dosažení tohoto snížení emisí a ve snaze maximalizovat roli odvětví zemědělství je důležité, aby členské státy podporovaly inovativní zmírňující opatření s největším potenciálem, jako jsou: přeměna orné půdy na trvalé travní porosty; správa živých plotů, ochranných pásem a stromů na zemědělské půdě; nové režimy agrolesnictví a výsadby lesů; předcházení kácení stromů a odlesňování; obdělávání půdy bez orby nebo s jejím minimálním využitím a využití krycích plodin a meziplodin a zbytků plodin na půdě; plány řízení hodnocení emisí uhlíku a půdy a půdních živin; zlepšení účinnosti dusíku a nitrifikační inhibice; obnova a zachování mokřadů a rašelinišť; a zlepšení chovu dobytka, krmení a metod řízení pro snížení emisí.*

Středa, 14. června 2017

Pozměňovací návrh 13

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 11 b (nový)

Znění navržené Komisí

Pozměňovací návrh

- (11b) Toto nařízení, včetně dostupných flexibilit, poskytuje pobídku ke snižování emisí, odpovídajícím způsobem sladěnou s ostatními právními předpisy Unie v oblasti klimatu a energetiky, pro odvětví, na něž se vztahuje toto nařízení, mimo jiné v oblasti energetické účinnosti. Vzhledem k tomu, že více než 75 % emisí skleníkových plynů v Unii je spojeno s energetikou, budou při dosahování takovýchto snížení emisí hrát důležitou úlohu vyšší účinnost využívání energie a úspory energie. Ambiciózní politiky energetické účinnosti jsou proto klíčové nejen pro vyšší úspory u dovozu fosilních paliv, které zajistí energetickou bezpečnost a nižší účty spotřebitelů, ale také pro větší využívání energeticky úsporných technologií v budovách, v průmyslu a v dopravě, pro posilování hospodářské konkurenceschopnosti, vytváření pracovních míst na místní úrovni a také pro zlepšování zdravotních podmínek a řešení problému energetické chudoby. Opatření přijatá v odvětvích, na něž se vztahuje toto nařízení, se časem sama zaplatí a jsou nákladově nejefektivnějším způsobem, jak pomoci členským státům dosáhnout jejich cílů podle tohoto nařízení. Proto je při promítání tohoto nařízení do vnitrostátních politik důležité, aby členské státy věnovaly zvláštní pozornost specifickému a různíciému se potenciálu ke zlepšení energetické účinnosti a investicím v jednotlivých odvětvích.

Středa, 14. června 2017

Pozměňovací návrh 14**Návrh nařízení****Bod odůvodnění 11 c (nový)**

Znění navržené Komisí

Pozměňovací návrh

- (11c) *Odvětví dopravy je nejen hlavním producentem emisí skleníkových plynů, ale také nejrychleji rostoucím odvětvím z hlediska energetické spotřeby od roku 1990. Je proto důležité, aby Komise a členské státy vyvinuly ještě více úsilí o zlepšení energetické účinnosti, o posílení přechodu na udržitelné druhy dopravy a o snížení vysoké závislosti tohoto odvětví na uhlíku. Dekarbonizace skladby zdrojů energie prostřednictvím prosazování využívání energie s nízkými emisemi v odvětví dopravy, například udržitelných biopaliv a elektrických vozidel, přispěje k dosažení cíle snížení emisí CO₂ v souladu s cíli, které stanoví Pařížská dohoda. To by mohlo být usnadněno tím, že se zajistí, aby uvedené odvětví mělo stanovený jasný a dlouhodobý rámec, který poskytne jistotu a bude základem pro rozhodování o investicích.*

Pozměňovací návrh 15**Návrh nařízení****Bod odůvodnění 11 d (nový)**

Znění navržené Komisí

Pozměňovací návrh

- (11d) *Dopad energetických a odvětvových politik na unijní a vnitrostátní závazky v oblasti klimatu by se měl posuzovat společnými kvantitativními metodami, aby jejich dopady byly transparentní a ověřitelné.*

Středa, 14. června 2017

Pozměňovací návrh 57

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 12

Znění navržené Komisí

- (12) Nařízení [] [o zahrnutí emisí skleníkových plynů a jejich pohlcování v důsledku využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví do rámce politiky v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030] stanoví pravidla započítávání emisí skleníkových plynů a jejich pohlcování v souvislosti s využíváním půdy, změnami ve využívání půdy a lesnictvím (dále jen „LULUCF“). Ačkoli výsledek z hlediska životního prostředí na základě tohoto nařízení, pokud jde o úroveň dosaženého snížení emisí skleníkových plynů, je ovlivněn zohledněním množství až do výše součtu celkových čistých pohlcení a celkových čistých emisí z odlesněné půdy, zalesněné půdy, obhospodařované orné půdy a obhospodařovaných **pastvin**, jak je stanoveno v nařízení [], měla by být pro případ, že to bude nutné, zavedena jako dodatečná možnost členských států splnit své závazky flexibilita pro potřeby maximálního množství těchto pohlcení ve výši 280 milionů tun ekvivalentu CO₂ rozdělovaného mezi jednotlivé členské státy podle údajů uvedených v příloze III. Je-li přijat prováděcí akt, který aktualizuje referenční úroveň v oblasti lesnictví založené na vnitrostátních plánech započítávání pro lesnictví podle čl. 8 odst. 6 nařízení [LULUCF], měla by být s ohledem na článek 7 přenesena na Komisi pravomoc k přijímání aktů v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, aby byl zohledněn příspěvek kategorie započítávání „obhospodařovaná lesní půda“ v rámci flexibility, již uvedený článek stanoví. Před přijetím tohoto aktu v přenesené pravomoci by měla Komise vyhodnotit spolehlivost započítávání v případě obhospodařované lesní půdy na základě dostupných údajů, a zejména konzistentnost odhadované a skutečné míry těžby. Podle tohoto nařízení by měla být kromě toho povolena možnost dobrovolně vymazat jednotky ročního emisního přídělu s cílem umožnit, aby bylo toto množství vzato v úvahu při posuzování souladu členských států s požadavky nařízení [].

Pozměňovací návrh

- (12) Nařízení [] [o zahrnutí emisí skleníkových plynů a jejich pohlcování v důsledku využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví do rámce politiky v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030] stanoví pravidla započítávání emisí skleníkových plynů a jejich pohlcování v souvislosti s využíváním půdy, změnami ve využívání půdy a lesnictvím (dále jen „LULUCF“). Ačkoli výsledek z hlediska životního prostředí na základě tohoto nařízení, pokud jde o úroveň dosaženého snížení emisí skleníkových plynů, je ovlivněn zohledněním množství až do výše součtu celkových čistých pohlcení a celkových čistých emisí z odlesněné půdy, zalesněné půdy, obhospodařované orné půdy, **obhospodařovaných pastvin a případně obhospodařovaných mokřadů**, jak je stanoveno v nařízení [], měla by být pro případ, že to bude nutné, zavedena jako dodatečná možnost členských států splnit své závazky flexibilita pro potřeby maximálního množství těchto pohlcení ve výši 280 milionů tun ekvivalentu CO₂ rozdělovaného mezi jednotlivé členské státy podle údajů uvedených v příloze III. Je-li přijat prováděcí akt, který aktualizuje referenční úroveň v oblasti lesnictví založené na vnitrostátních plánech započítávání pro lesnictví podle čl. 8 odst. 6 nařízení [LULUCF], měla by být s ohledem na článek 7 přenesena na Komisi pravomoc k přijímání aktů v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, aby byl zohledněn **vyvážený** příspěvek kategorie započítávání „obhospodařovaná lesní půda“ v rámci flexibility **ve výši 280 milionů**, již uvedený článek stanoví. Před přijetím tohoto aktu v přenesené pravomoci by měla Komise vyhodnotit spolehlivost započítávání v případě obhospodařované lesní půdy na základě dostupných údajů, a zejména konzistentnost odhadované a skutečné míry těžby. Podle tohoto nařízení by měla být kromě toho povolena možnost dobrovolně vymazat jednotky ročního emisního přídělu s cílem umožnit, aby bylo toto množství vzato v úvahu při posuzování souladu členských států s požadavky nařízení [].

Středa, 14. června 2017

Pozměňovací návrh 17

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 12 a (nový)

Znění navržené Komisí

Pozměňovací návrh

- (12a) *Dosažení četných cílů Unie spojených s odvětvím zemědělství, včetně zmírňování změny klimatu a přizpůsobení se této změně, kvality ovzduší, zachování biologické rozmanitosti a služeb ekosystému a podpory venkovských ekonomik, navzájem soudržným způsobem bude vyžadovat změny v investicích a v pobídkách podporované opatřeními Unie jako SZP. Je zásadní, aby toto nařízení zohlednilo cíl přispět k cílům strategie Unie v oblasti lesnictví, podporovat konkurenceschopné a udržitelné způsoby dodávky dřeva pro biohospodářství Unie, vnitrostátní politiky členských států v oblasti lesnictví, strategie Unie pro biologickou rozmanitost a strategie Unie pro oběhové hospodářství.*

Pozměňovací návrh 18

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 13

Znění navržené Komisí

Pozměňovací návrh

- (13) V zájmu zajištění účinného, transparentního a nákladově efektivního vykazování a ověřování emisí skleníkových plynů a dalších informací potřebných k posouzení pokroku s ohledem na roční emisní přiděly členských států jsou požadavky na podávání výročních zpráv a hodnocení podle tohoto nařízení příslušnými články začleněny do nařízení (EU) č. 525/2013, které by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno. Změna uvedeného nařízení by měla rovněž zajistit, aby byl pokrok členských států při snižování emisí hodnocen i nadále každý rok s přihlédnutím k pokroku v oblasti politik a opatření Unie a informacím poskytnutým členskými státy. Hodnocení by mělo každé dva roky zahrnovat odhadovaný pokrok Unie při dosahování jejích závazků v oblasti snižování emisí a pokrok členských států při plnění jejich povinností. Uplatňování **odpočtů by však mělo být zváženo pouze v pětiletých intervalech, aby bylo možné vzít v potaz potenciální příspěvek plynoucí** z odlesněné půdy, zalesněné půdy, obhospodařované orné půdy a obhospodařovaných pastvin podle nařízení []. Tímto není dotčena povinnost Komise zajistit soulad s povinnostmi členských států vyplývajícími z tohoto nařízení ani pravomoc Komise zahájit za tímto účelem řízení o nesplnění povinnosti.

- (13) V zájmu zajištění účinného, transparentního a nákladově efektivního vykazování a ověřování emisí skleníkových plynů a dalších informací potřebných k posouzení pokroku s ohledem na roční emisní přiděly členských států jsou požadavky na podávání výročních zpráv a hodnocení podle tohoto nařízení příslušnými články začleněny do nařízení (EU) č. 525/2013, které by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno. Změna uvedeného nařízení by měla rovněž zajistit, aby byl pokrok členských států při snižování emisí hodnocen i nadále každý rok s přihlédnutím k pokroku v oblasti politik a opatření Unie a informacím poskytnutým členskými státy. Hodnocení by mělo každé dva roky zahrnovat odhadovaný pokrok Unie při dosahování jejích závazků v oblasti snižování emisí a pokrok členských států při plnění jejich povinností. **Komplexní kontrola souladu by měla být prováděna každé dva roky.** Uplatňování **potenciálního příspěvku plynoucího** z odlesněné půdy, zalesněné půdy, obhospodařované orné půdy a obhospodařovaných pastvin podle nařízení [] **by mělo být zváženo v intervalech stanovených v uvedeném nařízení.** Tímto není dotčena povinnost Komise zajistit soulad s povinnostmi členských států vyplývajícími z tohoto nařízení ani pravomoc Komise zahájit za tímto účelem řízení o nesplnění povinnosti.

Středa, 14. června 2017

Pozměňovací návrh 19

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 13 a (nový)

Znění navržené Komisí

Pozměňovací návrh

- (13a) *Protože odvětví, na něž se vztahuje toto nařízení, představují více než polovinu emisí skleníkových plynů v Unii, politiky v oblasti snižování emisí v těchto odvětvích jsou velmi důležité z hlediska splnění závazků Unie v souladu s Pařížskou dohodou. Z toho důvodu by monitorování, vykazování a následná opatření podle tohoto nařízení měla být plně transparentní. Členské státy a Komise by měly informace, které se týkají dodržování tohoto nařízení, zpřístupnit veřejnosti a měly by rovněž zajistit řádné zapojení zainteresovaných subjektů a veřejnosti do procesu přezkumu tohoto nařízení. Komise je rovněž naléhavě vyzývána, aby vytvořila účinný a transparentní systém k monitorování výsledků spojených se zavedenými možnostmi flexibility.*

Pozměňovací návrh 20

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 14

Znění navržené Komisí

Pozměňovací návrh

- (14) Ke zvýšení celkové nákladové efektivnosti souhrnného snížení emisí by měly mít členské státy možnost převést část svého ročního emisního přídělu na jiné členské státy. Je třeba zajistit transparentnost těchto převodů, přičemž tyto převody se mohou uskutečnit vzájemně výhodným způsobem, mimo jiné prostřednictvím dražby, využitím prostředníků na trhu nebo formou dvoustranných ujednání.

- (14) Ke zvýšení celkové nákladové efektivnosti souhrnného snížení emisí by měly mít členské státy možnost **přenést část svého ročního emisního přídělu do dalších let nebo si ji vybrat dopředu**. Členské státy by rovněž měly mít **možnost** převést část svého ročního emisního přídělu na jiné členské státy. Je třeba zajistit transparentnost těchto převodů, přičemž tyto převody se mohou uskutečnit vzájemně výhodným způsobem, mimo jiné prostřednictvím dražby, využitím prostředníků na trhu nebo formou dvoustranných ujednání.

Středa, 14. června 2017

Pozměňovací návrh 21

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 15

Znění navržené Komisí

- (15) Cílem Evropské agentury pro životní prostředí je podpora udržitelného rozvoje a pomoc při dosažení významného a měřitelného zlepšení stavu životního prostředí v Evropě poskytováním včasných, cílených, relevantních a spolehlivých informací tvůrcům politik, veřejným institucím a veřejnosti. Evropská agentura pro životní prostředí by měla být případně nápomocna Komisi v souladu s jejím ročním pracovním programem.

Pozměňovací návrh

- (15) Cílem Evropské agentury pro životní prostředí je podpora udržitelného rozvoje a pomoc při dosažení významného a měřitelného zlepšení stavu životního prostředí v Evropě poskytováním včasných, cílených, relevantních a spolehlivých informací tvůrcům politik, veřejným institucím a veřejnosti. Evropská agentura pro životní prostředí by měla být případně nápomocna Komisi v souladu s jejím ročním pracovním programem **a přímo a účinně přispívat k vyrovnávání se se změnou klimatu.**

Pozměňovací návrh 22

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 17

Znění navržené Komisí

- (17) **V zájmu zajištění jednotných podmínek pro provádění článku 4, podle něhož budou stanoveny roční mezní hodnoty emisí pro členské státy, by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Výkon těchto pravomocí by měl být v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽²¹⁾.**

Pozměňovací návrh

- (17) **Na Komisi by měla být přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o doplnění tohoto nařízení o určení, jaké budou stanoveny roční emisní příděly pro členské státy.**

⁽²¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

Středa, 14. června 2017

Pozměňovací návrh 23

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 19 a (nový)

Znění navržené Komisí

Pozměňovací návrh

- (19a) *Kromě úsilí v oblasti snižování vlastních emisí je důležité, aby Unie v souladu s cílem spočívajícím ve zvyšování svého pozitivního vlivu na celosvětovou uhlíkovou stopu zvažovala spolu s třetími zeměmi provádění společných projektů, a to v kontextu politiky v oblasti klimatu do roku 2030 a za současného zohlednění skutečnosti, že Pařížská dohoda odkazuje na nový nástroj mezinárodní spolupráce pro boj se změnou klimatu.*

Pozměňovací návrh 24

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 20

Znění navržené Komisí

Pozměňovací návrh

- (20) Toto nařízení by mělo být přezkoumáno v roce 2024 a poté každých pět let s cílem posoudit jeho celkové fungování. V tomto přezkumu by měl být zohledněn vývoj situace v členských státech a výsledky globálního hodnocení Pařížské dohody.

- (20) Toto nařízení by mělo být přezkoumáno v roce 2024 a poté každých pět let s cílem posoudit jeho celkové fungování. V tomto přezkumu by měl být zohledněn vývoj situace v členských státech a výsledky globálního hodnocení Pařížské dohody.

Aby byla dodržena Pařížská dohoda, měla by Unie své úsilí postupně zvyšovat a předkládat každých pět let příspěvek, jenž bude odrážet její nejvyšší možnou úroveň ambicí.

Přezkum by proto měl přihlížet k cíli Unie spočívajícímu ve snížení emisí skleníkových plynů na úrovni celého hospodářství o 80–95 % do roku 2050 v porovnání s úrovněmi v roce 1990 a k cíli stanovenému v Pařížské dohodě, kterým je dosažení rovnováhy mezi antropogenními emisemi ze zdrojů a snížením skleníkových plynů pomocí propadů v druhé polovině tohoto století. Měl by vycházet z nejlepších dostupných vědeckých poznatků a přípravné zprávy Evropské agentury pro životní prostředí.

Přezkum snížení emisí členských států za období od roku 2031 by měl zohlednit zásady spravedlnosti a nákladové efektivity.

Středa, 14. června 2017

Pozměňovací návrh 25

Návrh nařízení

Čl. 1 – odst. 1

Znění navržené Komisí

Toto nařízení stanoví povinnosti týkající se minimálních příspěvků členských států ke splnění závazku Unie v oblasti snížení emisí skleníkových plynů pro období 2021–2030, pravidla pro určování ročních emisních přidělů a pro hodnocení pokroku členských států při dosahování jejich minimálních příspěvků.

Pozměňovací návrh

Toto nařízení stanoví povinnosti týkající se minimálních příspěvků členských států ke splnění závazku Unie v oblasti snížení emisí skleníkových plynů pro období 2021–2030, pravidla pro určování ročních emisních přidělů a pro hodnocení pokroku členských států při dosahování jejich minimálních příspěvků. ***Ukládá členským státům povinnost snižovat emise skleníkových plynů uvedené v článku 2, aby mohlo být spravedlivým a nákladově účinným způsobem dosaženo cíle Unie snížit do roku 2030 emise skleníkových plynů alespoň o 30 % oproti roku 2005.***

Pozměňovací návrh 26

Návrh nařízení

Čl. 1 – odst. 1 a (nový)

Znění navržené Komisí

Pozměňovací návrh

Obecným cílem tohoto nařízení je zajistit, aby Unie směřovala k nízkouhlíkovému hospodářství prostřednictvím, vytvořením předvídatelné dlouhodobé cesty ke snížení emisí skleníkových plynů Unie o 80–95 % do roku 2050 v porovnání s rokem 1990.

Pozměňovací návrh 27

Návrh nařízení

Čl. 2 – odst. 3

Znění navržené Komisí

3. Pro účely tohoto nařízení se emise CO₂ z kategorie zdroje „1.A.3.A civilní letectví“ podle IPCC považují za rovné nule.

Pozměňovací návrh

3. Pro účely tohoto nařízení se emise CO₂ z kategorie zdroje „1.A.3.A civilní letectví“ podle IPCC, ***jež spadají do oblasti působnosti směrnice 2003/87/ES***, považují za rovné nule.

Středa, 14. června 2017

Pozměňovací návrh 28

Návrh nařízení

Čl. 2 – odst. 3 a (nový)

Znění navržené Komisí

Pozměňovací návrh

3a. Toto nařízení se vztahuje na emise CO₂ z kategorie zdroje „1.A.3.D navigační služby“ podle IPCC, jež nespadají do oblasti působnosti směrnice 2003/87/ES.

Pozměňovací návrh 29

Návrh nařízení

Článek 4

Znění navržené Komisí

Pozměňovací návrh

Článek 4

Článek 4

Roční úrovně emisí pro období 2021–2030

Roční úrovně emisí pro období 2021–2030

1. Každý členský stát omezí **v roce** 2030 své emise skleníkových plynů nejméně o procentní podíl stanovený pro daný členský stát v příloze I tohoto nařízení ve vztahu k jeho úrovni emisí v roce 2005, stanovené podle odstavce 3.

1. Každý členský stát omezí **do roku** 2030 své emise skleníkových plynů nejméně o procentní podíl stanovený pro daný členský stát v příloze I tohoto nařízení ve vztahu k jeho úrovni emisí v roce 2005, stanovené podle odstavce 3.

2. S výhradou možností flexibility podle článků 5, 6 a 7 a úpravy podle čl. 10 odst. 2 a s přihlédnutím k případným odpočtům vyplývajícím z použití článku 7 rozhodnutí č. 406/2009/ES každý členský stát zajistí, aby jeho emise skleníkových plynů nepřekročily v žádném roce období 2021–2029 úroveň stanovenou pomocí lineární trajektorie začínající v roce **2020** průměrnou hodnotou jeho emisí skleníkových plynů v letech 2016, 2017 a 2018, stanovenou podle odstavce 3, a končící v roce 2030 mezní hodnotou určenou pro daný členský stát v příloze I tohoto nařízení.

2. S výhradou možností flexibility podle článků 5, 6 a 7 a úpravy podle čl. 10 odst. 2 a s přihlédnutím k případným odpočtům vyplývajícím z použití článku 7 rozhodnutí č. 406/2009/ES každý členský stát zajistí, aby jeho emise skleníkových plynů nepřekročily v žádném roce období 2021–2029 úroveň stanovenou pomocí lineární trajektorie začínající v roce **2018** **buď** průměrnou hodnotou jeho emisí skleníkových plynů v letech 2016, 2017 a 2018, stanovenou podle odstavce 3, **nebo ročním emisním přidělem stanoveným pro rok 2020 v souladu s čl. 3 odst. 2 a článkem 10 rozhodnutí č. 406/2009/ES, přičemž se použije ta hodnota, která je nižší,** a končící v roce 2030 mezní hodnotou určenou pro daný členský stát v příloze I tohoto nařízení.

3. Komise přijme **prováděcí akt, ve kterém stanoví roční emisní přiděly** pro jednotlivé roky v období 2021–2030 **vyjádřené** v tunách ekvivalentu CO₂, jak je stanoveno v odstavcích 1 a 2. Pro účely **tohoto prováděcího aktu** provede Komise komplexní přezkum posledních údajů národních inventur za roky 2005 a 2016 až 2018, jež členské státy předložily podle článku 7 nařízení (EU) č. 525/2013.

3. Komise přijme **v souladu s článkem 12 akty v přenesené pravomoci, jimiž doplní toto nařízení stanovením ročních emisních přidělů** pro jednotlivé roky v období 2021–2030 **vyjádřených** v tunách ekvivalentu CO₂, jak je stanoveno v odstavcích 1 a 2. Pro účely **těchto aktů v přenesené pravomoci** provede Komise komplexní přezkum posledních údajů národních inventur za roky 2005 a 2016 až 2018, jež členské státy předložily podle článku 7 nařízení (EU) č. 525/2013.

Středa, 14. června 2017

Znění navržené Komisí

4. Tento **prováděcí** akt rovněž upřesní na základě procentních podílů oznámených členskými státy podle čl. 6 odst. 2 množství, jež lze vzít v letech 2021 až 2030 v úvahu za účelem souladu podle článku 9. Pokud by součet množství všech členských států přesáhl společnou celkovou hodnotu ve výši 100 milionů, sníží se množství za každý členský stát poměrně tak, aby společná celková hodnota překročena nebyla.

5. Tento **prováděcí akt se přijme přezkumným postupem podle článku 13.**

Pozměňovací návrh

4. Tento akt **v přenesené pravomoci** rovněž upřesní na základě procentních podílů oznámených členskými státy podle čl. 6 odst. 2 množství, jež lze vzít v letech 2021 až 2030 v úvahu za účelem souladu podle článku 9. Pokud by součet množství všech členských států přesáhl společnou celkovou hodnotu ve výši 100 milionů, sníží se množství za každý členský stát poměrně tak, aby společná celková hodnota překročena nebyla.

Pozměňovací návrh 30

Návrh nařízení

Článek 4 a (nový)

Znění navržené Komisí

Pozměňovací návrh

Článek 4a

Trajektorie dlouhodobého snižování emisí od roku 2031

Není-li v prvním nebo v některém z následujících přezkumů uvedených v čl. 14 odst. 2, rozhodnuto jinak, každý členský stát i nadále snižuje každý rok v období 2031–2050 emise skleníkových plynů, na něž se vztahuje toto nařízení. Každý členský stát zajistí, aby jeho emise skleníkových plynů nepřekročily v žádném roce v období 2031–2050 úroveň stanovenou pomocí lineární trajektorie začínající jeho ročními přiděly emisí pro rok 2030 a končící v roce 2050 na úrovni emisí, která je o 80 % nižší než úroveň roku 2005 pro daný členský stát.

Komise přijme v souladu s článkem 12 akty v přenesené pravomoci, jimiž doplní toto nařízení stanovením ročních emisních přidělů pro jednotlivé roky v období 2031–2050 vyjádřených v tunách ekvivalentu CO₂.

Středa, 14. června 2017

Pozměňovací návrh 31

Návrh nařízení

Článek 5

Znění navržené Komisí

Článek 5

Nástroje flexibility k dosažení ročních mezních hodnot

1. Členské státy mohou využít možnosti flexibility podle odstavců 2 až 6 tohoto článku a článků 6 a 7.

2. **S ohledem na roky 2021 až 2029** si členský stát může ze svého ročního emisního přidělu pro následující rok vypůjčit množství až do výše 5 %.

3. Členský stát, jehož emise skleníkových plynů za daný rok jsou nižší než jeho roční emisní přiděl pro daný rok s přihlédnutím k možnostem flexibility podle tohoto článku a článku 6, může nadbytečnou část svého ročního emisního přidělu **započítat** do následujících let až do roku 2030.

4. Členský stát může převést nejvýše 5 % svého ročního emisního přidělu pro daný rok na jiné členské státy. Přijímající členský stát může toto množství využít za účelem souladu podle článku 9 pro daný rok nebo pro následující roky až do roku 2030.

5. Členský stát může převést část svého ročního emisního přidělu pro daný rok, která převyšuje jeho úroveň emisí skleníkových plynů pro tento rok, na jiné členské státy s přihlédnutím k možnostem flexibility podle odstavců 2 až 4 a článku 6. Přijímající členský stát může toto množství využít za účelem souladu podle článku 9 pro daný rok nebo pro následující roky až do roku 2030.

Pozměňovací návrh

Článek 5

Nástroje flexibility k dosažení ročních mezních hodnot

1. Členské státy mohou využít možnosti flexibility podle odstavců 2 až 6 tohoto článku a článků 6 a 7.

2. **Pro období 2021–2025 si členský stát může ze svého ročního emisního přidělu pro následující rok vypůjčit množství až do výše 10 %. Pro období 2026–2029 si členský stát může ze svého ročního emisního přidělu pro následující rok vypůjčit množství až do výše 5 %.**

3. Členský stát, jehož emise skleníkových plynů za daný rok jsou nižší než jeho roční emisní přiděl pro daný rok, **může v období 2021–2025**, s přihlédnutím k možnostem flexibility podle tohoto článku a článku 6, **přenést nadbytečnou část svého ročního emisního přidělu, a to ve výši až 10 %, do následujících let až do roku 2025. V období 2026–2029 může členský stát nadbytečnou část svého ročního emisního přidělu, a to ve výši až 5 %, přenést do následujících let až do roku 2030.**

4. Členský stát může převést nejvýše 5 % svého ročního emisního přidělu pro daný rok na jiné členské státy **v období 2021–2025 a nejvýše 10 % v období 2026–2030**. Přijímající členský stát může toto množství využít za účelem souladu podle článku 9 pro daný rok nebo pro následující roky až do roku 2030.

5. Členský stát může převést část svého ročního emisního přidělu pro daný rok, která převyšuje jeho úroveň emisí skleníkových plynů pro tento rok, na jiné členské státy s přihlédnutím k možnostem flexibility podle odstavců 2 až 4 a článku 6. Přijímající členský stát může toto množství využít za účelem souladu podle článku 9 pro daný rok nebo pro následující roky až do roku 2030.

Středa, 14. června 2017

Znění navržené Komisí

Pozměňovací návrh

6. Členské státy mohou využít kredity z projektů vydané podle čl. 24a odst. 1 směrnice 2003/87/ES za účelem souladu podle článku 9, a to bez jakéhokoli množstevního omezení a zároveň tak, aby nedošlo k dvojímu započtení.

5a. Členský stát nesmí převést žádnou část svého ročního emisního přidělu, pokud v době převodu překračují emise daného členského státu jeho roční emisní přiděl.

6. Členské státy mohou využít kredity z projektů vydané podle čl. 24a odst. 1 směrnice 2003/87/ES za účelem souladu podle článku 9, a to bez jakéhokoli množstevního omezení a zároveň tak, aby nedošlo k dvojímu započtení. **V souvislosti s těmito projekty mohou členské státy podněcovat k vytváření partnerství v rámci soukromého sektoru a partnerství veřejného a soukromého sektoru.**

Pozměňovací návrh 32

Návrh nařízení

Čl. 6 – odst. 3 a (nový)

Znění navržené Komisí

Pozměňovací návrh

3a. Přístup k flexibilitě stanovené v tomto článku a příloze II se udělí pod podmínkou, že se dotčený členský stát zaváže k přijetí opatření v jiných odvětvích, kde nebylo v minulosti dosaženo uspokojivých výsledků. Nejpozději do 31. prosince 2019 doplní Komise toto nařízení přijetím aktu v přenesené pravomoci v souladu s článkem 12, kterým stanoví seznam těchto opatření a odvětví.

Pozměňovací návrh 55

Návrh nařízení

Čl. 7 – název

Znění navržené Komisí

Pozměňovací návrh

Dodatečné využití čistých pohlcení až do výše 280 milionů z **odlesněné půdy, zalesněné půdy, obhospodařované orné půdy a obhospodařovaných pastvin**

Dodatečné využití čistých pohlcení až do výše 280 milionů z **využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví**

Středa, 14. června 2017

Pozměňovací návrh 34

Návrh nařízení

Čl. 7 – odst. 1

Znění navržené Komisí

1. Pokud emise v určitém členském státě překračují jeho roční emisní přiděly pro daný rok, lze pro tento rok vzít za účelem souladu podle článku 9 tohoto nařízení v úvahu množství až do výše součtu celkových čistých pohlcení a celkových čistých emisí ze společných kategorií pro započítávání, které tvoří odlesněná půda, zalesněná půda, obhospodařovaná orná půda **a** obhospodařované pastviny podle článku 2 nařízení [] [LULUCF], za předpokladu, že:

- a) kumulativní množství vzaté v úvahu u tohoto členského státu za všechny roky období 2021–2030 nepřesahuje úroveň stanovenou pro daný členský stát v příloze III;
- b) toto množství překračuje požadavky vztahující se na tento členský stát podle článku 4 nařízení [][LULUCF];
- c) tento členský stát nezískal od ostatních členských států více čistých pohlcení podle nařízení [][LULUCF], než kolik jich převedl, **a**
- d) tento členský stát splňuje požadavky nařízení [] [LULUCF].

Pozměňovací návrh

1. Pokud emise v určitém členském státě překračují jeho roční emisní přiděly pro daný rok **včetně jakýchkoli emisních přidělů přenesených podle čl. 5 odst. 3**, lze pro tento rok vzít za účelem souladu podle článku 9 tohoto nařízení v úvahu množství až do výše součtu celkových čistých pohlcení a celkových čistých emisí ze společných kategorií pro započítávání, které tvoří odlesněná půda, zalesněná půda, obhospodařovaná orná půda, obhospodařované pastviny, **případně obhospodařované mokřady a s výhradou aktu v přenesené pravomoci přijatého** podle článku 2 **také obhospodařovaná lesní půda, jež jsou uvedeny v** článku 2 nařízení [] [LULUCF], za předpokladu, že:

-a) členský stát do 1. ledna 2019 předloží Komisi akční plán stanovující opatření, včetně případného využívání finančních zdrojů Unie, pro zemědělství účinné z hlediska klimatu a pro odvětví využívání půdy a lesnictví a objasní, jak tato opatření přispějí ke snížení emisí skleníkových plynů podle tohoto nařízení a k rozšíření požadavků podle článku 4 nařízení [][LULUCF] na období 2021–2030;

- a) kumulativní množství vzaté v úvahu u tohoto členského státu za všechny roky období 2021–2030 nepřesahuje úroveň stanovenou pro daný členský stát v příloze III;
- b) toto množství **prokazatelně** překračuje požadavky vztahující se na tento členský stát podle článku 4 nařízení [][LULUCF] **během pětiletých období uvedených v článku 12 nařízení [] [LULUCF];**
- c) tento členský stát nezískal od ostatních členských států více čistých pohlcení podle nařízení [][LULUCF], než kolik jich převedl; **a**
- d) tento členský stát splňuje požadavky nařízení [] [LULUCF].

V souvislosti s akčními plány, které členské státy předloží v souladu s písmenem -a), může Komise vydat stanoviska.

Středa, 14. června 2017

Pozměňovací návrh 56

Návrh nařízení

Čl. 7 – odst. 2

Znění navržené Komisí

2. Je-li přijat *prováděcí* akt, který aktualizuje referenční úroveň v oblasti lesnictví založené na vnitrostátních plánech započítávání pro lesnictví podle čl. 8 odst. 6 nařízení [LULUCF], je Komise oprávněna přijmout akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 12 tohoto nařízení, který pozmění odstavec 1 tohoto článku tak, aby byl zohledněn příspěvek kategorie započítávání „obhospodařovaná lesní půda“.

Pozměňovací návrh

2. Je-li přijat akt **v přenesené pravomoci**, který aktualizuje referenční úroveň v oblasti lesnictví založené na vnitrostátních plánech započítávání pro lesnictví podle čl. 8 odst. 6 nařízení [LULUCF], je Komise oprávněna přijmout akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 12 tohoto nařízení, který pozmění odstavec 1 tohoto článku **a kategorie započítávání v příloze III** tak, aby byl zohledněn **vyvážený** příspěvek kategorie započítávání „obhospodařovaná lesní půda“ **a aniž by bylo překročeno celkové množství 280 milionů, které lze využít podle tohoto článku.**

Pozměňovací návrh 36

Návrh nařízení

Čl. 9 – odst. 1

Znění navržené Komisí

1. **Pokud** přezkoumané emise skleníkových plynů určitého členského státu překročí jeho roční emisní přiděl za kterýkoli rok daného období, použijí se **v roce 2027 a 2032** v souladu s odstavcem 2 tohoto článku a s možnostmi flexibility podle článků 5 až 7 tato opatření:

- a) k množství emisí členského státu na následující rok se připočte množství nadměrných emisí skleníkových plynů v tunách ekvivalentu CO₂ vynásobené koeficientem 1,08 v souladu s opatřeními přijatými podle článku 11 a
- b) tomuto členskému státu je dočasně zakázáno převést jakoukoli část svého ročního emisního přidělu na jiný členský stát až do doby, než dosáhne souladu s tímto nařízením. Ústřední správce vloží tento zákaz do registru uvedeného v článku 11.

Pozměňovací návrh

1. **Komise každé dva roky zkontroluje, zda jsou členské státy s tímto nařízením v souladu. Pokud** přezkoumané emise skleníkových plynů určitého členského státu překročí jeho roční emisní přiděl za kterýkoli rok daného období, použijí se v souladu s odstavcem 2 tohoto článku a s možnostmi flexibility podle článků 5 až 7 tato opatření:

- a) k množství emisí členského státu na následující rok se připočte množství nadměrných emisí skleníkových plynů v tunách ekvivalentu CO₂ vynásobené koeficientem 1,08 v souladu s opatřeními přijatými podle článku 11; a
- b) tomuto členskému státu je dočasně zakázáno převést jakoukoli část svého ročního emisního přidělu na jiný členský stát až do doby, než dosáhne souladu s tímto nařízením. Ústřední správce vloží tento zákaz do registru uvedeného v článku 11.

Středa, 14. června 2017

Pozměňovací návrh 58

Návrh nařízení

Článek 9 a (nový)

Znění navržené Komisí

Pozměňovací návrh

Článek 9a

Rezerva pro včasná opatření

1. Mají-li se zohlednit včasná opatření před rokem 2020, přihlédně se na žádost členského státu pro účely poslední kontroly souladu tohoto členského státu podle článku 9 tohoto nařízení k množství nepřekračujícímu celkový objem 90 milionů tun v rámci ročních emisních přidělů v období 2026–2030 za předpokladu, že:

a) jeho celkové roční emisní přiděly na období 2013–2020 stanovené v souladu s čl. 3 odst. 2 a článkem 10 rozhodnutí č. 406/2009/ES jsou vyšší než jeho celkové roční ověřené emise skleníkových plynů za období 2013–2020;

b) jeho HDP na obyvatele v tržních cenách roku 2013 je nižší než průměr EU;

c) vyčerpал v plném rozsahu možnosti flexibility uvedené v člancích 6 a 7 do úrovní stanovených v přílohách II a III;

d) vyčerpал v plném rozsahu možnosti flexibility uvedené v čl. 5 odst. 2 a 3 a nepřevědl emisní přiděly na jiný členský stát podle čl. 5 odst. 4 a 5 a

e) Unie jako celek plní cíl uvedený v čl. 1 odst. 1.

Středa, 14. června 2017

Znění navržené Komisí

Pozměňovací návrh

2. Maximální podíl členského státu na celkové částce uvedené v odstavci 1, kterou lze zohlednit za účelem souladu, se stanovuje na základě poměru rozdílu mezi jeho celkovými ročními emisními přiděly na období 2013–2020 a jeho celkovými ověřenými ročními emisemi skleníkových plynů ve stejném období na jedné straně a rozdílu mezi celkovými ročními emisními přiděly na období 2013–2020 všech členských států splňujících kritérium uvedené v odst. 1 písm. b) a celkovými ověřenými ročními emisemi skleníkových plynů těchto členských států ve stejném období.

Roční emisní přiděly a ověřené roční emise se stanoví podle odstavce 3.

3. Komise přijme v souladu s článkem 12 akty v přenesené pravomoci, jimiž doplní toto nařízení stanovením maximálních podílů pro jednotlivé členské státy vyjádřených v tunách ekvivalentu CO₂ podle odstavců 1 a 2. Pro účely těchto aktů v přenesené pravomoci vyjde Komise z ročních emisních přidělů stanovených v souladu s čl. 3 odst. 2 a článkem 10 rozhodnutí č. 406/2009/ES a z údajů z přezkoumané inventury za období 2013–2020 podle nařízení (EU) č. 525/2013.

Pozměňovací návrh 38

Návrh nařízení

Čl. 10 – odst. 2

Znění navržené Komisí

Pozměňovací návrh

2. Množství uvedené v příloze IV tohoto nařízení se každému členskému státu, který je v této příloze uveden, připočte k přidělu na rok 2021.

2. Množství uvedené v příloze IV tohoto nařízení, **které celkově činí 39,14 milionu tun ekvivalentu CO₂ pro všechny členské státy**, se každému členskému státu, který je v této příloze uveden, připočte k přidělu na rok 2021.

Pozměňovací návrh 39

Návrh nařízení

Čl. 11 – nadpis

Znění navržené Komisí

Pozměňovací návrh

Registr

Evropský registr

Středa, 14. června 2017

Pozměňovací návrh 40

Návrh nařízení

Čl. 11 – odst. 1

Znění navržené Komisí

1. Komise zajistí přesné započítávání podle tohoto nařízení prostřednictvím registru Unie zřízeného podle článku 10 nařízení (EU) č. 525/2013, **včetně** ročních emisních přidělů, možností flexibility uplatněných podle článků 4 až 7, souladu podle článku 9 a změn oblasti působnosti podle článku 10 tohoto nařízení. Ústřední správce provede automatickou kontrolu každé transakce podle tohoto nařízení a v případě potřeby transakce zastaví, aby zajistil, že nedojde k žádným nesrovnalostem. Tyto informace se zpřístupňují veřejnosti.

Pozměňovací návrh

1. Komise zajistí přesné započítávání podle tohoto nařízení prostřednictvím registru Unie zřízeného podle článku 10 nařízení (EU) č. 525/2013. **Za tímto účelem přijme Komise akt v přenesené pravomoci podle článku 12, aby toto nařízení doplnila, zejména co se týče** ročních emisních přidělů, možností flexibility uplatněných podle článků 4 až 7, souladu podle článku 9 a změn oblasti působnosti podle článku 10 tohoto nařízení. Ústřední správce provede automatickou kontrolu každé transakce podle tohoto nařízení a v případě potřeby transakce zastaví, aby zajistil, že nedojde k žádným nesrovnalostem. **Systém evropského registru musí být transparentní a obsahovat všechny relevantní informace ohledně převodu povolenek mezi členskými státy.** Tyto informace se **prostřednictvím internetové stránky spravované Komisí** zpřístupňují veřejnosti.

Pozměňovací návrh 41

Návrh nařízení

Čl. 11 – odst. 2

Znění navržené Komisí

2. **Za účelem provádění odstavce 1 je Komisi svěřena pravomoc přijmout akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 12 tohoto nařízení.**

Pozměňovací návrh

vypouští se

Pozměňovací návrh 42

Návrh nařízení

Článek 11 a (nový)

Znění navržené Komisí

Pozměňovací návrh

Článek 11a

Klimatické dopady financování Unii

Komise provede komplexní meziodvětvovou studii dopadu financování přiděleného z rozpočtu Unie nebo jinak v souladu s právními předpisy Unie na zmírňování změny klimatu.

Středa, 14. června 2017

Znění navržené Komisí

Pozměňovací návrh

Do 1. ledna 2019 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o zjištěních studie, která bude v případě potřeby doplněna legislativními návrhy zaměřenými na ukončení jakéhokoli financování Unii, které není slučitelné s cíli nebo politikami Unie v oblasti snižování emisí CO₂. Zpráva zahrne návrh na povinnou kontrolu kompatibility obsahu s pravidly pro ochranu klimatu ex ante, která se uplatní na každou novou investici Unie od 1. ledna 2020, a povinnost výsledky transparentním a přístupným způsobem zveřejnit.

Pozměňovací návrh 43

Návrh nařízení

Čl. 12 – odst. 2

Znění navržené Komisí

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 7 odst. 2 a článku 11 tohoto nařízení je svěřena Komisi na dobu **neurčitou ode** dne vstupu tohoto nařízení v **platnost**.

Pozměňovací návrh

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. **4 odst. 3, článku 4a, čl. 6 odst. 3a, čl. 7 odst. 2, článku 9a** a článku 11 tohoto nařízení je svěřena Komisi na dobu **pěti let od ... [ode** dne vstupu tohoto nařízení v **platnost]**. Komise vypracuje zprávu o výkonu přenesení pravomoci **nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.**

Pozměňovací návrh 44

Návrh nařízení

Čl. 12 – odst. 3

Znění navržené Komisí

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení **pravomoci** uvedené v čl. 7 odst. 2 a článku 11 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

Pozměňovací návrh

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení **pravomoci** uvedené v čl. **4 odst. 3, článku 4a, čl. 6 odst. 3a, čl. 7 odst. 2, článku 9a** a článku 11 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

Středa, 14. června 2017

Pozměňovací návrh 45**Návrh nařízení****Čl. 12 – odst. 6***Znění navržené Komisí*

6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 7 odst. 2 a článku 11 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Pozměňovací návrh

6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. **4 odst. 3, článku 4a, čl. 6 odst. 3a, čl. 7** odst. 2, **článku 9a** a článku 11 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Pozměňovací návrh 46**Návrh nařízení****Článek 13***Znění navržené Komisí***Článek 13***Pozměňovací návrh***vypouští se****Postup projednávání ve výboru**

1. **Komisi je nápomocen Výbor pro změnu klimatu zřízený nařízením (EU) č. 525/2013. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.**

2. **Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.**

Středa, 14. června 2017

Pozměňovací návrh 47

Návrh nařízení

Čl. 14 – odst. 1

Znění navržené Komisí

Pozměňovací návrh

Do 28. února 2024 **a poté každých pět let** předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o fungování tohoto nařízení, o jeho příspěvku k cíli EU spočívajícímu v celkovém snížení emisí skleníkových plynů do roku 2030 a o jeho příspěvku k cílům Pařížské dohody **a** v případě potřeby **může předložit** návrhy.

1. **Do šesti měsíců od facilitativního dialogu na základě úmluvy UNFCCC v roce 2018 zveřejní Komise zprávu, v níž posoudí soulad legislativních aktů Unie v oblasti klimatu a energetiky s cíli Pařížské dohody. Sdělení prozkoumá zejména úlohu a přiměřenost povinností stanovených v tomto nařízení při plnění cílů a soulad legislativních aktů Unie v oblasti klimatu a energetiky, včetně požadavků na energetickou účinnost a obnovitelné zdroje energie, a rovněž legislativních aktů v oblasti zemědělství a dopravy se závazkem EU ke snížení emisí skleníkových plynů.**

2. **Do** 28. února 2024, **a to po prvním globálním přezkumu provádění Pařížské dohody v roce 2023 a do šesti měsíců od navazujících globálních přezkumů,** předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o fungování tohoto nařízení, o jeho příspěvku k cíli EU spočívajícímu v celkovém snížení emisí skleníkových plynů do roku 2030 a o jeho příspěvku k cílům Pařížské dohody. **V případě potřeby ke zprávě připojí legislativní návrhy na další snižování emisí členských států.**

Přezkum snížení emisí členských států za období od roku 2031 zohlední zásady spravedlnosti a nákladové efektivity v rozdělení mezi členské státy.

Zohlední rovněž pokrok, kterého Unie a třetí země dosáhly na cestě ke splnění cílů Pařížské dohody, a rovněž pokrok v aktivování a udržování soukromých financí při podpoře přechodu na nízkouhlíkové hospodářství.

Středa, 14. června 2017

Pozměňovací návrh 48**Návrh nařízení**

Článek 15 a (nový)

Rozhodnutí (EU) 2015/1814

Čl. 1 – odst. 4

Znění navržené Komisí

Pozměňovací návrh

Článek 15a**Změna rozhodnutí (EU) 2015/1814**

V článku 1 rozhodnutí (EU) 2015/1814 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Komise zveřejní celkový počet povolenek v oběhu pro každý rok, a to vždy do 15. května následujícího roku. Celkový počet povolenek v oběhu pro daný rok odpovídá souhrnnému počtu povolenek vydaných v období od 1. ledna 2008, včetně povolenek vydaných podle čl. 13 odst. 2 směrnice 2003/87/ES v tomto období a práv na použití mezinárodních kreditů, která byla zařízeními v rámci systému EU ETS uplatněna ve vztahu k emisím do 31. prosince daného roku, od kterého se odečtou souhrnné tuny ověřených emisí ze zařízení v rámci systému EU ETS od 1. ledna 2008 do 31. prosince téhož daného roku, povolenky zrušené v souladu s čl. 12 odst. 4 směrnice 2003/87/ES, jiné než povolenky zrušené v souladu s čl. 6 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/... (*), a počet povolenek v rezervě. Nebudou zohledněny emise z tříletého období, které začalo v roce 2005 a skončilo v roce 2007, ani povolenky vydané v souvislosti s těmito emisemi. K prvnímu zveřejnění dojde dne 15. května 2017.

(*) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/... o opatřeních v oblasti klimatu za účelem splnění závazků podle Pařížské dohody a o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 o mechanismu monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů a podávání dalších informací vztahujících se ke změně klimatu (dále jen „nařízení o opatřeních v oblasti klimatu, kterým se provádí Pařížská dohoda“) (Úř. věst. L ..., ..., s. ...).“

